திருஞாந முத்திரைக்
கோவை 3;

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

திருக்குருகூர் நித்தியவாசியும், தமிழாசிரியரும்
உபயகவி வித்வானுமான
ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் ஸ்வாமிகளென்ற
தேவராஜ (தேவேச) பாரதிகளால்
இயற்றப்பட்டது.

சுவடியாயிருந்ததை,

ஷியார் மாணுக்கரும், ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார்
ஸந்நிதி ஸ்தானீகரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கிட
முடையான், ஸ்வாமி ஸ்ரீராமன் அழகர் சந்நிதிகளின்
சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களிலொருவருமான
பெரியன் தேசிகமய்யங்காரென்ற
பெரியன் வேங்கிட்ட நாராயணய்யங்கார்
குமாரர்

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸனால்

எடுத்தெழுதப்பட்டு

ஸ்ரீ உ. வே. நல்லான் சக்ரவர்த்தி, எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர்
R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகளால்
தகுந்த ஆதாரங்களுக்கிணங்க பார்வையிடப்பட்டு
படங்களுடன்

பாளையங்கோட்டை அச்சாபீசில் அச்சிட்டு
1929-ஞு டிசம்பர்மீ க்கு
1105-ஞு கார்த்திகைமீ த்தில்
வெளியிடப்பட்டது

ராப்பர்
விலை ரூபாய் இரண்டு]

காலிகோ
[ரூபாய் இரண்டு அணு ஆறு

14-3

ஸ்ரீராமஜயம்
ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான் துணை
ஸ்ரீ சடகோபாய மங்களம்

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திரம்

படல அட்டவணை

ஸ்ரீசடகோப திவ்விய சரித்திரத்தில் அடங்கியுள்ள படங்கள் நான்கின் விபரங்கள்

1. ஸ்ரீ வானமாமலை சின்னக்கலியன் ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் 25-வது பட்டம்.
2. எதிராஜர் (உடையவர்).
3. திருக்குருகாபுரி க்ஷேத்திரமென்ற ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நிதி, வீதி.
4. ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் யோகாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த 16-வது திருநக்ஷத்திரத்தில், மதுரகவிகள் ஸேவித்து நிற்றல்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய உபய வேதாந்த பிரதிஷ்டாபனு சார்யராய் ஸ்ரீமத் ராமாநுஜாபராவதார ஸ்ரீமத் வாவர முனீந்த்ர அஷ்ட திக்கஜ ப்ரதம பரிகணிதராய் ஸ்ரீமத் ரம்யஜா மாத்ரு யதிவர க்ருபாலப்த ஸ்ரீவரமங்கை ஸமேத ஸ்ரீ தேவநாயக அந்தரங்க கைங்கர்யைக துரந்தரராய் அகண்ட மஹீமண்டலாலங்கார மஹீபால கோடீர கோடீகடித மணிகிரண படல பாடலித பாதபீட பர்யந்த ஆசார்யராய் பரம புருஷார்த்த லக்ஷண விலக்ஷண மோக்ஷைக ப்ரயோஜனுர்த்த பஞ்சக ஜ்ஞானைக ஸாதன ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷராதி ரஹஸ்யத்ரய ஜகதுஜ்ஜீவனுசார்யராய் ஸகல முனிஜன மானஸாரவிந்த ஸந்தோஹ ஸமுல்லாஸ ஸமுல்லஸித ஸ்ரீராஜ ஹம்ஸாவதாரராய் ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்த்தாரகாசார்ய ஸார்வபௌமராய் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீவானுசல யதீந்த்ரராய் சிரீவரமங்கல நகருக்கு திலகபூதராய் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீ வானமாமலை 25-வது பட்டம்

சின்னக் கலியன் ராமாநுஜ ஜீயர்சுவாமிகள், சந்நிதியில்

இச் "சடகோப திவ்விய சரித்திரம்"

எடுத்தெழுதிய, ஷை ஸ்வாமிகளின் திருவடித்தாமரைகளை

ஆச்ரயித்த, சிஷ்யனுன

பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர்

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீனிவாஸனுல்,

சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ வானமாமலை சின்னக்லியன் ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள்
25-வது பட்டம்.

14-3

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்வாமி தெற்குத்
திருவேங்கடமுடையான்
துணை

ஸ்ரீ சடகோபாய
மங்களம்

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திர வரலாறு

இத் திவ்விய ஸ்தலத்தில் ஜனித்த ஸ்ரீ பூர்வசிகா ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுள், எம்பெருமானார் தாசர் வம்சா வழியில் ஒருவராக நிலைத்த அம்மாளய்யன் என்பாரின் சந்ததிகள், பெரியன், சின்னய்யன் என்னும் குடும்பஸ்தர்களாவர். இவர்களுக்கு மூல புருஷனை அம்மாளய்யன் காலமுதற்கொண்டு, சொந்த குலாராதனை கோயில் கொண்டருளிய மூர்த்திகளாயும், குலதனங்களாயுமுள்ள ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான், ஸ்ரீ அழகர் சந்நதிகள் முறையே தெற்கு, வடக்கு, மாடவீதிகளிலுள. பெரியன் குடும்பத்தவர்களுடைய கிரக ஆராதனை மூர்த்திகளாயுள்ள, ஸ்ரீராமன் முதலான எம்பெருமான்களும் [சுமார் 83 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்] ஷை ஸ்ரீ அழகர் சந்நதியில், எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து, இக் குடும்பத்தவர்களால் தனியாக ஆராதிக்கப்பட்டுவருகிறது.

இத்துடன் பெரிய ஸந்நதியான ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் ஸந்நதி கவுரவ ஸ்தானீகர்களுள், முதன்மை ஸ்தானத்தையுடையவர் முறையே பெரியன், சின்னய்யன், குடும்பஸ்தர்களாவர். தேவஸ்தானம் தவிரவுள்ள சந்நதி சம்பந்தப்பட்ட சகல திறவுகோல்களும் இக்குடும்பஸ்தர்கள் வசம் தான் பரம்பரையாயிருந்து அவசியமான காலங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரியான கோவில் திறவுகோல் நிர்வாகமுள்ள ஸ்தானீகர்களாய், தொன்று தொட்டு இன்றுவரை, கவுரவ கைங்கர்யஞ்செய்து, உரிய சுதந்தரமரியாதைகள் அடைந்துவருபவர்கள் பெரும்பாலான ஸ்ரீவைஷ்ணவ [திருப்பதி] திவ்வியதேசங்களில் ஸ்ரீபூர்வசிகா ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்களே உரியவர்களாயிருப்பதுபோல, இத்திவ்விய தேசத்திலும்
இப்பெரியன் சின்னய்யன் குடும்பத்தவர்களுக்கும், தொன்று
தொட்டு இன்றுவரையிருந்து ஷை குலமூர்த்திகளநுக்ரகங்களால்
நடந்துவருகின்றன.

இவ்வரிய பெரிய எம்பெருமான்கள் ஸேவா கைங்கரியா
நுக்ரகங்களால், பெரியன் குடும்பஸ்தர்கள் ஒருவரில் 1041-ஆம்
ஆண்டு பங்குனிமீ 19உ ஜனித்த எனது திருத்தகப்பனரான
ஸ்ரீமான் பெரியன் தேசிகமய்யங்காரென்ற, பெரியன் வெங்கிட்ட
நாராயணய்யங்காரென்பாரும் ஒருவராவர்; பிறந்தவுடனே ஆரு
வது நாளில் தாயைத்துறந்து, ஷை எம்பெருமான்களநுக்ரகங்
களால் குறைவற வளர்ந்து, வைதீக, லௌகீக, படிப்பினைகளினு
முதிர்ந்து, தனது அறுவதாவது வயதான 1100-ம் ஆண்டு ஆடிமீ
1உ ஆசார்யன் திருவடிகளில் சேர்ந்தார். தமிழில் அதிகப்பிரிய
முள்ளவர். பழைய தமிழ் அந்தாதிகள், மாலைகள், கம்பராமாயணம்,
ஆழ்வாராதிகள் பிரபந்தங்கள், இன்னுமநேகமான பழம் பெரும்
நூல்களாகிய சுவடிகள் சேகரித்து, ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டிட்
P. R. கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிகளிடம் கொடுத்துதவியுள்
ளார்கள். மணவாளமாமுனி மாலை, மணவாளமாமுனி நூற்றந்தாதி
இவைகளும் ஷை கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிகளைக்கொண்டு, தன்
சொந்தத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். இவர்களுக்கு பதினே
ராவது வயதுவரை கல்வி கற்பித்துவந்தவர், அக்காலத்தில் மிகவும்
பிராபல்யமான தமிழாசிரியராயும், உபயகவி வித்வானு (ஸ்ரீ பூர்வ
சிகா ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சிகாமணிகளிலொருவரு)மான, ஸ்ரீ. உ. வே.
தேவராஜய்யங்கார் ஸ்வாமிகளென்ற, தேவராஜ [தேவேச] பாரதிக
ளாவர். இவருக்கு இரு கனிஷ்ட சகோதரர்கள் அனந்தாசாரியார்
சேஷ பாரதிகள். மூவரிலும் முதல்வரான இவரே [தேவேச
பாரதிகளே] கவித்துவத்திலும் முதல்வராவர் என்பார் பெரியர்.
இவர் ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் சந்நதி, அண்ணன் திருமாளிகை திரு
வாராதன கைங்கர்யங்களும், தமிழாசிரியத் தொழிலும் நடாத்தி
வந்தார். இவரியற்றியுள்ள நூல்கள் எத்தனையோ? இவர் காலத்
தில், நவ திருப்பதிகளிலொன்றான, "துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்
பிரான்" விஷயமாய் 'சந்திர கலா மாலை' ஒன்று இயற்றி, வெளிப்
படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது காணக் கிடைக்கவில்லை. இவரே

இச் சடகோப திவ்விய சரித்திரமுமியற்றி, அரங்கேற்றியதாக வுள்ள சுவடிப் பிரதி காணக் கிடைத்தது சுமார் 1926ல். அதற்கு முன் என் தகப்பனாரால் காகிதக் கையெழுத்துப் புத்தகத்தில் சுமார் 400. [நானூறு] திரு விருத்தங்களடங்கிய "ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திரமும்" துணையாய்க் கொண்டு ஷை எம்பெருமான் களநுக்ரகங்களாலும், ஆசார்யானுக்ரகத்தாலும் எடுத் தெழுதி முடிக்க நேரிட்டது. காலத்தில் ஸ்ரீ. உ. வே. நல்லான் சக்ரவர்த்தி [எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர்] R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகள் மிகவும் கிருபைகூர்ந்து, எழுந்தருளியிருந்து பல ஆதாரப் பிரதி களுக்கிணங்க பார்வையிட்டு, அச்சுப் புரூவ்கள்வரை நேரில் பார்த் துத் திருத்திக்கொடுத்துள்ள உதவியென்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

இவ்வபூர்வ சடகோப திவ்விய சரித்திர ஒரு சுவடிப் பிரதியைத்தவிர, எவ்வளவோ முயன்றும், ஒத்த துணைப் பிரதி கிடைக்க மார்க்கமில்லாததால், கிடைத்ததைக்கொண்டு, இந்நிலைமை யில், முற்றுப்பெற்று, வெளி வருகிறது வேறு சுவடி யிருந்து, பாடாந்தரங்கள் கிடைத்து, பெரியோர்கள் கிருபைகூர்ந்து தெரி விக்கும் விஷயத்தில், மறு பதிப்பில் சேர்த்து, வெளிப்படுத்த ஆசை யுள்ளவனுயிருக்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் சௌகர்யம்போல் திருப்திகரமாய் அச்சிட்டு புத்தக உருவாகிக்கொடுத்த பாளையங்கோட்டை அச்சா பீஸ் (புரோப்ரைட்டர்) சோந்தக்காரர் K. D. முத்தையா அவர் களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

திருஞான முத்திரைப்
பிரசுராலயம்
ஆழ்வார்திருநகரி
1929ஞ டிசம்பர்மீ
கசoஎ-ஞ கார்த்திகைமீ

பெரியன் வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஸ்ரீராமஜெயம்

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

பாயிரம்

உலக மீரேழி னுள்ளவும் பரூர்வன வேயாதி
யலகிலா வுயிர்கட்கெல்லாமக மொடு புறமாய் நின்றங்
கிலனுளனெனு முரைக்கு மிசைந்து சாத்விகர்கள் போற்றும்
வலமுறு திரு வைகுந்த மாயவனுகந்து முன்னாள். (க)

அரவர சழைத்து நீ யிவ்வவனி போயிரு நூறாண்டு
பரமதக் களை கடிந்து பாடிய முரைத்து வாவென்
றுரை செயப் பெரும்பூதூர் வந்துதித்து நூற்றிருபதேழிற்
பரன் றணவாற்ற கில்லாப் பரமனோடெழுந்த வேலை, (உ)

குரகதக் கயவாய் விண்ட கோவலனெதியை நோக்கித்
திரை கடலுலகில் முன்போற் சென்றவதரித்து நம்மை
மருவிய நிலுவை நீக்கி வாருமென் றுரைப்ப நாமம்
வர வர முனியென்றோத வைணவர் குலத்து மன்னோ. (ங)

தாதுகு நறை வண்டுண்டு ததைமலர்ப் பழனஞ் சூழுங்
கோதிலா மறையோர் வாழ் தென்குருகை வந்தவதரித்து
மாதுலர் க்ரகம் போய் வாழ்ந்து மற்று மீண்டணுகிமாற
னோது செந்தமிழ் வேதார்த்த முரைத்தரும் பொருட்டே
னுண்ணும். (ச)

காலையோர் புனிதன் ஞாதிக் காரணுண்டிறந்த வாய்மை
சீல மாதவனுக் கோதத் தீம் பயனுகருங் கன்றைக்
கோல வானினத்தினின்று கூட்டறப் பிரித்ததே போற்
சால நொந்திறந்தோர்க் காருஞ் சடங்கினைக் கழித்த பின்னர். (ரு)

இல்லறத் தியலிலின்ன மியைந்திடிற் பரநாடேகத்
தொல்லை மிக்குறு மென்றெண்ணித் துரியமா மனுநூலாதி
வல்லமெய்ப் புனிதனாயெண் வாரணமெனவும் போதத்
தெல்லையில் குணத்தின் மிக்க வெண்மரோடியையுங் காலை. (சா)

கனிந்துள முருகி யட்டக சங்களம் முனிதாள் சென்னி
புனைந்து நாவீறன் மற்றும் புனிதர் வைபவங்கள் கேட்க
நினைந்தன முரைத்தியென்ன நிமலனவ் வடியர் தங்கள்
மனங்களி துளங்கச் சொன்னான் மணிப் பிரவாளந் தன்னில். (எ)

என்ன மாதவத்து வைகும் மணவாள வெதியுமன்பா
னன்னிலை யுணருமட்ட கசங்களு நனியுகப்பச்
சொன்ன செஞ்சொற்களாய குரு பரம்பரையைக் கேட்டங்
கன்னவ ருகந்தானந்த வார்கலி படிந்தாரன்றே. (அ)

கோதி லந்நூற்கு நாமங் குருபரம் பரையென் றோதி
மாதவ னுரைத்த வாய்மை மறையொடுந் தமிழுஞ் சேர்ந்த
தாதலி னுணரவல்ல வதிகாரிக்கன் றி மற்றோ
ரோதவொண் ணாததானு மூகமற் றிருத்தலானும். (கூ)

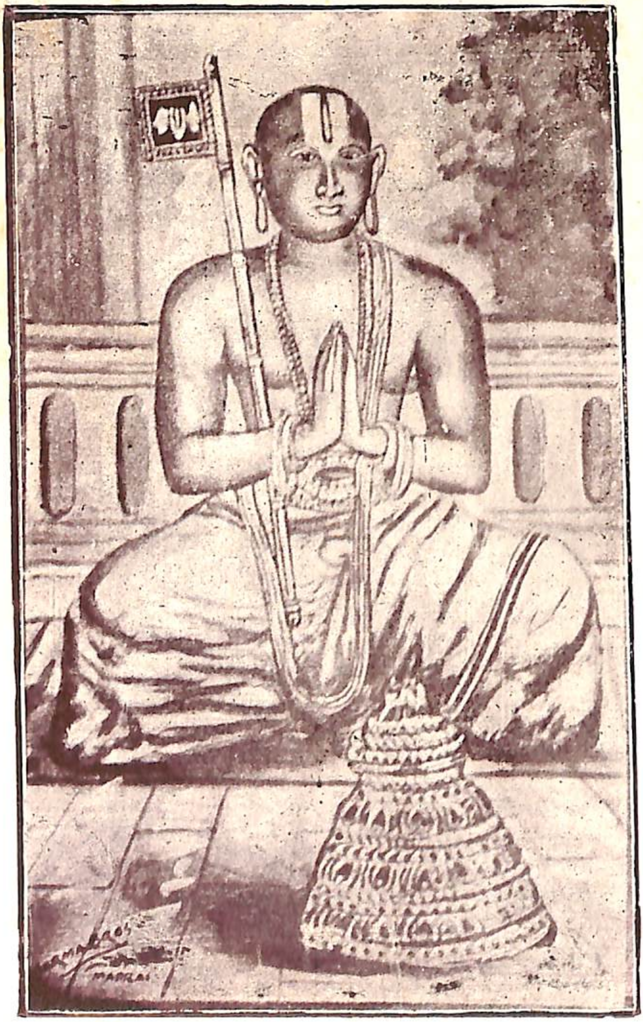
உயக்கருத் துடையராய்வந் துளங்கனிந் துணர்வோர்க் கெல்லா
மயக்கறவ குளமாலை வரதனு வீறன் மற்றுந்
துயக்கறு பதின்மர்தங் சுயேநற் காதைமுற்று
மியற்றமிழ் தன்னிற்பேர்த்திங் கின்புற விசைப்பீரென்ன. (ω)

பத்துநூற் றொருநாற்பத் தேழாண் டிடபமதாந் திங்க
ளுத்திரட்டாதி நன்னாளந் நகருறு தேவேச
வித்தகன் சடகோபன் றிவ்விய சரித்திர மென்றோதி
அத்தனங் கூரத்தாழ்வான் றளியரங் கேற்றினனே. (ωக)

மேதகு சடகோபன் றிவ்விய சரித்திரத் தைக்கேட்போர்
மாதகவுடை யோராகி மாநிலமிருந் திகத்தி
லேதமில்குண ராய்மக்க ளிருநிதிபெற் றுமாற
னோதியதமிழ் வேதத்தாற் பரத்தினி லுய்குவாரே. (ωஉ)

கேட்டவர் படித்தோர் முற்றுங் கிளத்தினர் வரைந்தோ ருள்ளங்
கோட்டமில் குணராய்ச் செல்வங் கொடுத்திதைப் படிப்பித்தோரிவ்
வேட்டினைப் பரிபாலித் தோரேனு நான்முகன் போற்றெந்தை
தாட்டுணைபரவிச் செய்யாடன்னொடும் வாழ்வரன்றே. (ωந)

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

எதிராஜர் (உடையவர்)

ஸ்ரீ

சடகோப திவ்ய சரித்திரம்

ஆசாரியாள் வணக்கம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம் (எதிராஜன்)

நீர்மைகொண் மெய்யடியர் பரவடியுஞ் செய்ய
    நிறங்கொடு பொற்றிருவரையினிலவுந்தூசும்,
மார்பிலகு மணிவடமுந் திகழ்முநூலும்
    மரைமலர்ச் செங்கரத்தினிடை வளர்முக்கோலுஞ்,
சீர்கெழுபாடிய முரைத்த பவளவாயுஞ்
    சேதனர் பாலருளொழுகு திருக்கணோக்கும்,
ஏர்கொடிரு முகத்தொளியு மிலங்கநின்ற
    வெதிராசன் விரைமலர்த்தாளிறைஞ்சியுய்வாம். (க)

ஸ்ரீமந்நாராயணன்

மதுரவின் சுதையின் மேலாய் மறைத்தமிழுரைத்தஞான,
அதுலன்றன் சரிதைகூற அருந்துணையாகும் வாசப்,
பதுமமேலயற்கு மேனாட் பாலனத்துருவமாகிச்,
சதுமறை நவின்ற மாயோன்றாட்டுணைக் கமலப்போதே. (உ)

ஸ்ரீதேவி (பெரியபிராட்டியார்)

மணிகொணெடுந் திரையாழிப் புடவிமாது
    மதிமுகவொண்டிலதை மெனவயங்குமாடத்,
தணிதிகழ் தென்குருகை யினுவீற மாற
    னருண்மாரிவைபவமெம்மறிவாற் சொல்லத்,
துணிகுவமின்னமுதி லெழுதிருவே பிம்பத்
    துவரிதட்செந்தாமரைமேற்றுலங்குமானே.
பணிமொழிமென்குமிழ் மறிந்து குழைபாய்வை வேற்
    படை மதர்க்கட்கடையருணீ பாலிப்பாயே. (௩)

சேனைமுதலியார்

தேனுகும் பொழிற் றென்குருகாபுரி,
ஞான தேசிகனன் புகழோத மீ
வானநாடுறை மாமகிழ் காற்றுணைச்
சேனை நாதன் றிருவடி யுன்னுவாம். (௪)

நம்மாழ்வார்

அற்றவ னுருவமாகி யனேக நூலுலகுக் கீந்து,
மற்றடந் திரடோள் வேந்தாய் வனம்புகுந்தரக்க ரீட்டஞ்
செற்ற பினைவர் கட்காய்ச் சிறிய தூதெழுந்து பின்னர்ச்
சிற்றிலைப் புளிக்குள் வந்த செல்வனை மனத்துட் கொள்வாம். (ரு)

பன்னிரண்டாழ்வார்

சீராரும் பொய்கையர் பூதத்தார் பேயார்
திருமழிசைப்பரன் வகுளச் செல்வன் கோளூர்
ஏராரும் மதுரகவி முனிவன் சேரர்க்
கிறைவனருட் பாகவத ரிருதாட்டுளி,
பாராரும் வழுதியர் முன் கிழியறுத்த
பட்டர் பிரான் கோதை யருட் பாணன் கையிற்,
கூராரும் வேற் கலியனின்னோர் செய்ய
குரைகழலெம் முடிக் கணியாய்க் கூட்டுவோமால். (சு)

மதுரகவி, நாதமுனி, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார்

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்போதிக் காரிசேயருள் பெற்றுய்ந்த
அண்ணன் மெய்ப் போத நாதமுனி திருவடியுஞ்ஞானம்,
நண்ணிய வுய்யக்கொண்டார் நலந்திகழ் மணக்கால்நம்பி,
தண்ணிய வாளவந்தார் தாளிணை மலருங் கொள்வாம். (எ)

எம்பெருமானார்

நறைத்துள வலங்கன் மார்பன் நாண்மல ரடியினுன்கு
மறைத்தமி ழுதவுஞான வகுளபூ டணனை வாழ்த்தக்
கறைத்தலைப் பணிமன்னேயிக் காசினியதனின் முக்கோல்
இறைத்தவ னுகிவந்த வெதிபதி கழலுட் கொள்வாம். (அ)

கூரத்தாழ்வான்

எண்டிசையோரும் புகழப்பணிமன்னே யிங்
கெதிபதியாய்ப் பரசமயத் திருளே வென்று
புண்டரத்தை நிலைநிறுத்தக் கிரிமிகண்ட
பூபதியும் சிவமலதோர் பொருளிலென்று
மண்டலத்துள் ளோர்களிடத் தொப்பம் வாங்கி
மாமுனிவன் பாலனுப்ப மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கொண்டல் வண்ணனே பரமாய்க் குறித்தனுப்புங்
கூரத்தாழ் வானடியே கூடுவாமே. (கூ)

பிள்ளைலோகாசாரியன்

வாரிதிகலையிற் சூழிம்மானில மாந்தருள்ளக்
காரிருட் பிழம்புதுஞ் சக்கதிர் பதினெட்டு நேரச்
சீர்கொளட் டாதசத்துள் சிறப்புறு ரகசிய மோதெம்
மாரியன் பிள்ளைலோகா சாரிய னருட்பெற் றுய்வாம். (ம)

தேசிகர்

வண்டின முரன்றிந்தள விசைபயிலு
மருமலர்த்துள வினன் மதக்கூழ்த்
தெண்டிரை கொழிக்குங் கருங்கடற் புவியாஞ்
செறுவிடைப் பரமதக் களையைக்
கண்டறக்களைந்தின் னருட்புனல் விடுத்துக்
கணந்தளர்வடைவுறுவளர்ப்பான்,
தண்டலையுடுக்குந் தூப்பில் வந்துதிவே
தாந்த தேசிகனடி தாழ்வாம். (மக)

மணவாளமாமுனி

தேனினமுரன் றுபாடும் மகிழ்மலர்த்தெரியல்வேய்ந்த,
ஞானதேசிகனுரைத்த நான்மறைத் தமிழ்ச்சுடர்க்கு,
மேனியைத்தகழியாக்கி மெய்யறிவிடுநெய்யாக்கி,
மானிலம்விளங்கச்செய்த வரவரமுனிதாட்கொள்வாம் (மஉ)

ஆசார்யர்கள் துதி முற்றும்.

அவையடக்கம்

நந்தணிமகரயாழ்க்கை நங்கையார் குழவிசேர்த்தி,
செந்தமிழதனினுயேன் செட் புவானெடுத்துக்கொண்ட
தந்தகன் ககனமீனை யய்யமற்றெனுவேனென்ன,
வந்தவாறமையுமுன்னீர் வையக மதினின்மாதோ. (௰௩)

நூற்றிதழ்க் கமலத்தோனு நுவனுதற் கரியதான,
மாற்றருந் தகை கொண்டோங்கு மாறன்றன் சரிதை தன்னைத்,
தேற்றமின் மனத்து நாயேன் செப்புவான் றொடங்கலிங்கோர்
ஆற்றினுண் மணலையோர் சேயளப்பதற்க் கெழுதலைக்கும். (௰௪)

விண்ணவர்க் கரிய மாறன் மேம்படு புகழைப் பாரில்,
நுண்ணியல் புடைய நாயேனு ஏனுவானெடுத்துக் கொண்ட
தெண்ணியார் கலி நீர் முற்று மேந்திளங் குழவி யொன்று
அண்ணி நுண் மூழை தனையளப்பதை நிகர்க்கு மாதோ. (௰௫)

கரும்பினுரு வங்கோணி லதினுள் ளாருங்
கனிந்த சுவையினை யறிந்தோர் களைவார் கொல்லோ,
விரும்பிய கண்டுருக் கரடு முரடதென்று,
விலக்குவரோ வறிவுடையோ ரவைகள் போல,
விரும்புவி யிற்றமியே னுனுரைக்கும் பாக்க
ளிழிவெனினு மகிலுறைந்த வேதிலாவண்,
பெரும் புகழ் நஞ் சடகோபன் காதை கண்டு
பேணுவரே புலமை கொணற் பெருமையோரே. (௰௬)

அவையடக்கம் முற்றும்.

பாண்டி நாட்டு திருப்பதிப் படலம்

நூல்

சீர்வளரெதிராசன் பொற்றிருவடிக்கமலம் போற்றிக்
கார்வளர்மேனியெம்மான் கண்ணேயுற்றுயிர்களுய்ய
ஏர்வளர்மாறனுகவெழுந்தவதாரஞ் செய்யும்
பார்வளரிசைகொள் செல்வப்பாண்டி நாட்டணி விரிப்பாம். (க)

உலகெலாந் தனிபுரக்குமுயர் மழைமுகிற் குழாங்கள்
அலேவிலாதரியதீம் பயோததியெனவாஞர்ந்து
பலவளம்பெருகு தெண்ணீர்ப்பரவை நீர்பருகிச் சூலாய்
நிலவியதாளமீனுநீனிறக் கடல்போன்மீண்ட. (உ)

திருமகிழலங்கன்மார்பன் றிருவடித்துணேச் காட்செய்வான்
கருமிடற்றரனுர் வாழ்வெண்கையிலேயென் கிரியெழுந்து
வருவபோன்முகிற் குழாங்கள்வானிடை யடர்ந்துவாரிப்
பொருதிரையருந்தி நீலப்பொருப்பென மீண்டவம்மா. (௩)

அலம்புவண்டிருந்ததார் நம்மரிந்தமனலரேயங்கைத்
தலமமர் திகிரிமானத் தடித்தியங் கவன்றனுமை
வலம்புரித்தொனியே யென்னவாணிடை யதிர்ந்திளங்காற்
சிலம்பிடை யவன்றன் சாபமுமிழ் கணேத்திரள்போற்பெய்த. (௪)

மந்தர கிரியை வென்று மல்லடர்த் துயர்ந்து நீண்ட,
சுந்தரத் திருத்தோளண்ணல் சுடுசரந் துரந்து மேனுட்,
கந்தர வடிவரக்கர் களேகளேக் களேயக் கண்டே,
யந்தரத் திமையோர் தூற்று மலர் மழை யெனவான் பெய்த. (௫)

விரிதரு முகட்டின் மீது விடாதுறப் பொழியுந் தாரை
அரிய விண்ணுலகத்தான வமரரிவ் விளங் கானச்சி
யுரிய தன்னகர்க்குச் சேர வுயரு மிம் மலேயைக் கொள்வான்
சொரிதரு வடங்கள் போலத் துலங்கினதுதைந்து மாதோ. (௬)

துவளிலாடக முகட்டிற் றோன்று பல்லருவி யீட்டங்
கவளமும் மதப்புழைக்கைக் கரிகட மருப்பு குக்குந்
தவள வொண்டரள மீர்த்துச் சங்கையி றநக்கள் சாடிக்
குவலயத் திளஞரோகை கொள்ள வந்திழிந்த வம்மா. (எ)

மண்ணிடை யிழிந்த தோயம் வாரணத்தினமு மானு
மெண்ணிடற் கரியதாய விடபத்தின் குழவு மீர்த்துப்
புண்ணியம் புரிவார் நெஞ்சம் போலெங்கு மிரவி வந்து
தண்ணிய திரைகண் மோதுந் தாம்பர வன்னி சேர்ந்த. (அ)

தடந்திரைக் கரத்தின் வாரித் தரளமா மணிகள் வீசி
யடர்ந்த வன்னீத்தத் தூடே யமிழ்ந் தெழு மரத்தின் றோற்நம்
மிடைந்த வைம் படைகளேந்தும் விமலன் பாற் கடலே வேண்டிக்
கடைந்திடுங் காலத்துற்ற கற்பகத் தருவைப் போன்ற. (கூ)

வேறு

கோடி ஞேடங் திகிரியுங் கொண்டுமால்
நடி ஞமரைக் கண்ணிடை யிற்பசு
மாடு மேவி மறிகடற் சேர்தலால்
ஓடுமப் புனல் நாரண ஞெக்கு மால். (க0)

மலே களைந்திடை மாதரைச் சேர்ந்துமீ
துலேகுருந்த மொசித்து மருதிற் போய்
விலேயுயர்ந்திடு மான்பின மேவலால்
அலே கொளப்புனல் கண்ணனே யன்னதே. (கக)

ஆன வெள்ள மரி புலி வேங்கை மான்
ஞனவாரணஞ் சம்பு எண் கேனமே
ஏனல் சந்தகி லின்வகுளஞ் செருக்
கூனமில் பல வோங்கும் வளே புனே. (கஉ)

குங்குமம் சண்பகம் பனே கோங்கில
வங்க மேலம் வசம் பொடு சாதி மா
பங்கம மற்றிடு பற்பல பாதவ
முங்கணிப்பில் விலங்குகளுங் கொடு. (கந)

ஏக்க மொடு மெயின ரெயிற்றியர்
தாக்கருந் துயர் தன்னிலழுங்கிட
வாக்கு செந்தினை யாரிடி தன்றெடுங்
தேக்கிலைக் குடில் சேரவரன்றியே. (மச)

செறிந்து பற்பல நல்வளஞ் சேர் தரும்
குறிஞ்சி விட்டுக் கொடுங்க ணரவமும்
நெறிந்திரிந்திட நின்றெரி வீசியுள்
வறண்ட பாலையில் வந்து கலந்ததே (மரு)

அன்னிலத்தைக் குறிஞ்சிய தாக்கியே
மன்னு மாங்குள யாவும் வரன்றியே
துன்னு முல்லை நிலத்திடைச் சூழ்ந்ததாற்
தன்னிகர்த்திடுந் தாம்பிர வன்னியே (மசு)

அண்டர்வெள்ள மலமர வன்னவர்
மண்டுபாடிவயின்புகுந் தாங்குள
தண்டுளித்தயிர்த்தாழியளை நெய்பால்
கொண்டு வெண்ணதிக்கோலந்திகழ்ந்ததே. (மஎ)

மல்லலான் விடை மற்றிளங்கன்றுடன்
முல்லையங்குழலாயர் முகிழ்முலை
வல்லிமார்கள் வனையும் பணிதுகில்
மெல்லமெல்ல வுண்மேவி வரன்றியே. (மஅ)

மற்றுமுள்ள வளங்களை வாரியே
கொற்றவெண்குடைக் கோமகன் காரிதன்
நற்றவத்துதி நந்தன் புகழெனு
வெற்றுநீர் மருதத்திடை யேய்ந்ததே. (மகூ)

(வேறு)

மருப்பொடிக் கமழுஞ்சோலை வான்றருக் குலங்கள் சாடிச்
சுருப்பொடு மயில்களாங்குச் சூழ்தரும் பறவை பாய
விருப்பொடு காக்கு மள்ளர் வெள்ளங்கள் வெருக்கொண் டோடக்
கருப்பொடித் தயல்சூழ்வானை கப்புளாரங் களீர்த்து. (உம)

மள்ளர் தம் சேரி யன்னோர் வளர்த்திடு மெகினங் கோழி
புள்ளின மிடப மேடம் பூங்கிடிக் குருளையோடு
விள்ளு முக்கனிகளீர்த்து வேரி முண்டகக் காடுடுற்
றுள்ளிதழ்த் தேனினோடு மொன்றிச் செந்நிறத்ததாகி (உக)

கொங்க விழி ரதத்தேனைக் கொள்ளை கொண்டளிகள் பாடும்
பங்கய வாவி தோறும் பரந்து நித்திலங்க ளீனுஞ்
சங்குலாம் பணை கடோறுந் தடையறப் படிந்து நீலத்
துங்க வெண்டிரைகண் மோதுந் தூயநீர்க் கடலுட் சேர்ந்த. (உஉ)

தேர்ந் துணர்ந்தோர்த நெஞ்சிற் றெளிவுறந் நீத்த நீடு
வார்ந்தலை யகடு கீண்டு வகிர்தர வொதுக்கல், வெம்போர்
ஆர்ந்த தோள வுணன்றன்னை யரியுருவாகி யெம்மான்
ஈர்ந்தணி பூண்ட மாலை யெழிலினைப் பொருவு மாதோ. (உங)

நாடுகடோறம் பாய்ந்த நறும்புன றடையாயுள்ள
கோடுக ளனைத்துஞ் சாடிக் குமுறிடு மொலியுஞ் செந்தேன்
ஓடு தண்டலைகள் யாவு மொண்சிறை யறுகாற் றும்பி
பாடு மத்தொனியு மாங்குப் பரந்தன வெங்கு மாதோ. (உச)

கட்கடை குழையைத் தாவுங் கடைசியர் குழுவினோடும்
உட்களி தூங்க மள்ள ருண்ணுதற் கமைத்த வூனை
மட்கலத் தெடுத்து மீது வைத்தல ரணையின் மேய
புட்குல மிரிய வந்து புகுந்தன ரனந்தர் மாதோ. (உரு)

வெட்டுவர் சுமப்பர் வாரி வீசுவர் வரம்பை நேராய்க்
கட்டுவர் மிதிப்பர் கோட்டுக் கருநிறப் பகட்டினத்தை
மட்டறப் பூட்டிச் சாறு வார்கரும பொடித் தனேகர்
எட்டு மாதிரமுமஞ்ச வேரடித் துழுவர் மாதோ. (உசா)

முருகவிழ் கமலப்போதின் முத்தினம் வளைகளீனக்
குருகுதன் கருவாமென்றே குறித்து வெண் சிறகான் மூடி
அருகிருந் தடைகிடக்கு மகன பணைத் தலத்து வானெற்
பெருகவென் றகத்தினுள்ளிப் பெய்குவ ரெங்கும் வித்தே. (உஎ)

பருமருங் குடை நற் பாகற் பழங் கனிந்திழிந்த தேனும்
மரு.மலர் விரியுஞ் சூத வார்கனித் தேனு மீத
விரு மரம்பையின் பலங்கள் வீழ்ந்திழி தேனும் பாயத்
திரு மகிழலங்கன் மார்பன் சீர்த்திபோல் வளருஞ்செந்நெல். (உஅ)

இற்றொடி நுழை நுசுப்பு மிரணியத்துகளை நேர்தே
மற்றொடு தனப் பொருப்பும் வாள் பொரு விழியும் பெற்ற
பொற்றொடிக் கடைசி மார்கள் பூந்துகிற் கொடிமென் பூவி
வற்றொடு களைகள் யாவும் வரைந்து பின் குரவை செய்வார். (உகூ)

வரி வளை யலறி யீன்ற மணிதிகழ் கழனி தோறும்
விரிகளை கடியு மாதர் விளங்கு நன் முகத்தை நோக்கி
உரியமா மதியமென்ன வுண்ணெகிழ்ந்தலரு மாம்ப
றரியல னெழுந்தானென்னத் தாமரை மலர் வாய் மூடும். (௩௰)

அந்தரத் தடர்ந்த வாச வைந்தரு நீழல் வைகுஞ்
சந்த வானினங் கறிக்கச் சலிப்புறு தோங்கித் திண்டோள்
மைந்தரைக் கண்டகற்பு மகளிர்தங் குழுக்கணணிக்
கந்தரஞ் சாய்ப்பதே போற் கவிழ்ந்தன சாலியெங்கும் (௩௧)

அகட்டிரசித மீன்றுவ வரிந்தரி யனைத்தும் வாரிச்
சகட்டினு மெருத்தின்மீதுந் தலையினுங் கொடுபோ யண்ட
முகட்டினிற் படியப் பல்போர் மூட்டியே பிணையனீலப்
பகட்டின மணந்தம் ஓட்டிப் பற்பலர் தெழிப்பர் மாதோ. (௩உ)

உளங்களி தூங்கவாரு மொண்டொடித் திரளினோடுந்
தளந்தளமாக வெங்குஞ் சார்ந்தநெற்பொலியை வாரிக்
களங்களைப் புதுக்கித் தூய காற்றினிற் றூற்றிப் பின்ன
ரளந்தளந் தவர்கடங்க ளகத்தினிற் கொணர்வர் தாமே. (௩௩)

காவியும் கிடையு நேமிக் ககமுமென் கமலப்போதுந்
தாவிடுஞ் சினைவராலுஞ் சைவலத் துணருநண்டுந்
தூவியவனமு மீனுந்தூய தெண் டிரையுங் காட்டி
வாவிக ளனைத்து மாதர் வடிவெனப் பொலியு மாதோ. (௩௪)

தாதினி னிறையு மம்பொற் றடத்தினிற் றிகழ்வெண்கஞ்சப்
போதினி லினிதமர்ந்து பொலிவுறு மனத்தின் றேற்ற
நீதிநின் றுயர்ந்தமாற னிகழ்த்துமத் தமிழை யோர்வான்
மேதினிதன்னில்வாணி மெய்த்தவம் புரிதலொக்கும். (௩௫)

வெடித்திடுஞ் சினைவரால் போய் வெண்மதிச் சசத்தைக் கீறி
வடித்திடு மமுதத்தோடும் வாரணிந் தடர்ந்த கொங்கைத்
தொடிக்கைய ரிருண்ட கூந்தற் சொரிந்திடு நறவுமொன்றி
மடித்தலை யெறிந்தனேக மாநதிக்கிணையா யோடும். (௩௬)

கயமெலாம் பறவை கூடுங் காவெலா மயில்களாடும்
வயலெலாங் கரும்பு நீடும் வரம்பெலாந் தேன்களோடும்
வியன்றருக் குலங்களெல்லாம் விளரி வண்டினங்கள் பாடும்
அயலறப்பெருகி நாடு மரும்புனல் குவடுசாடும். [௩௭]

கணையினுங் கொடியதாகுங் காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்த்
துணையிள முலைக்கரும்பொற் றொடியுழத் தியரின் வெள்ளம்
பணையிடத் தடர்ந்துசெய்யும் பணையிகழ் குரவையோடு
கிணைதட வொலிகளெங்கும் கெழுமியார் கலிபோ லார்க்கும். [௩௮]

வாளைவிண் முகடுதாவு மாமரங்கனிக வேவும்
வேளை மாங்குயில்கள் கூவும் வெள்ளனம் வயல்கடாவு
நீளரிமலர்த் தேனுண்ணு நீர்முகில் பொழின் மேனண்ணும்
பாளைகள் மிகவுமொன்றும் பனிவளர் கமுகின் கண்ணும். [௩௯]

தாமரைத் தடங்கடோறுந் தடமுலை மடவாரீட்டம்
பூமலர்க் கழனிதோறும் பூங்கரு வண்டுப் பாட்டம்
தேமருபொழில்கடோறுஞ் செழிப்புறு மயில்களாட்டம்
தோமறநோக்கும் பக்கந் தோறும்பன் மலர்சேர் தோட்டம். [௪௰]

வேறு

குடங்கையினகன்று கொலைத் தொழில் புரியுங்
கூற்றினைப் பழித்த வெவ்விழிகொண்
மடந்தையரிருண்ட குழற்றிரட் கருத்து
மணந்திகழகிற்புகை ககனத்
தடர்ந்தன விமையா தவர்கள்கண் ணெச்சினனுட்டணி
யழித்திடா நீலப்
படந்தனை விரித்து மறைத்தன கடுப்பப்
படர்ந்தன விண்ணிட மெல்லாம். [௪௧]

வண்டலம்பிடு பூந்தண்டலை யுகுதேன்
வழிந்து பாய்வுற வளர்கன்னல்
அண்டர்தம்பதியிலடைய வாங்குலவு
மானினங் கறித்திடச் சிதறி

எண்டிசை யிடங்கண் முழுவது மறைய
வெழின்மணி யினங்கள்வீழ் தோற்றம்
விண்டலத் திரவி தனக்குடைந் துடுக்கள்
வெடித்துவீழ்ந் திடுதலைப் பொருவும். [சஉ]

போதலர்ந்திரத நறவிழிந்தொழுகு
புனிதமா முல்லைய நிலத்தில்
யாதவரியற்றுங் குழலிசை யினைக்கேட்
டைம்பொறி வழியுளஞ் செலுத்தா
மேதகு தவரு மெய்யறிவிழந்து
மேலைநாளி ருந்தமை கருதி
மாதவ னெழுந்தா னெனவவன் றனையே
மருவியின் புறவமென் றெழுவார். [சஙு]

எழலிகண்படுக்குந் தண்டலை யரங்கி
லிவர்முருக் கலரொளி விளக்கவ்
வுழிவிளங் கிடவொண் சிறையறு பதங்க
ளுறுமளிக் குலங்கள்பண் ணியற்ற
பழியிலன் புறமேன்மையரென விருந்தொண்
பறவைகண் மகிழ்வுற விமையா
விழிகொளுஞ்சிகிகள் பயிலின மடவார்
விழைவொடு நடிப்பன நடிக்கும். [சச]

அஞ்சனமணிந்து விடத்தினிற் கருத்தை
யரிபரந் தகன்றகண் மடவார்
மஞ்சனம் புரிநீ ரருவிபாய்ந் திடநெல்
வளர்வன வகன்பணை முழுதும்
பைஞ்சிறைக் கிளியும் பூவையுமிருந்து
பாடுவ சோலைகடோறும்
கஞ்சநன் மலருங் காவியுந் திகழ்வ
கயந்தொறும் வழுதிநாட் டகத்தே. [சரு]

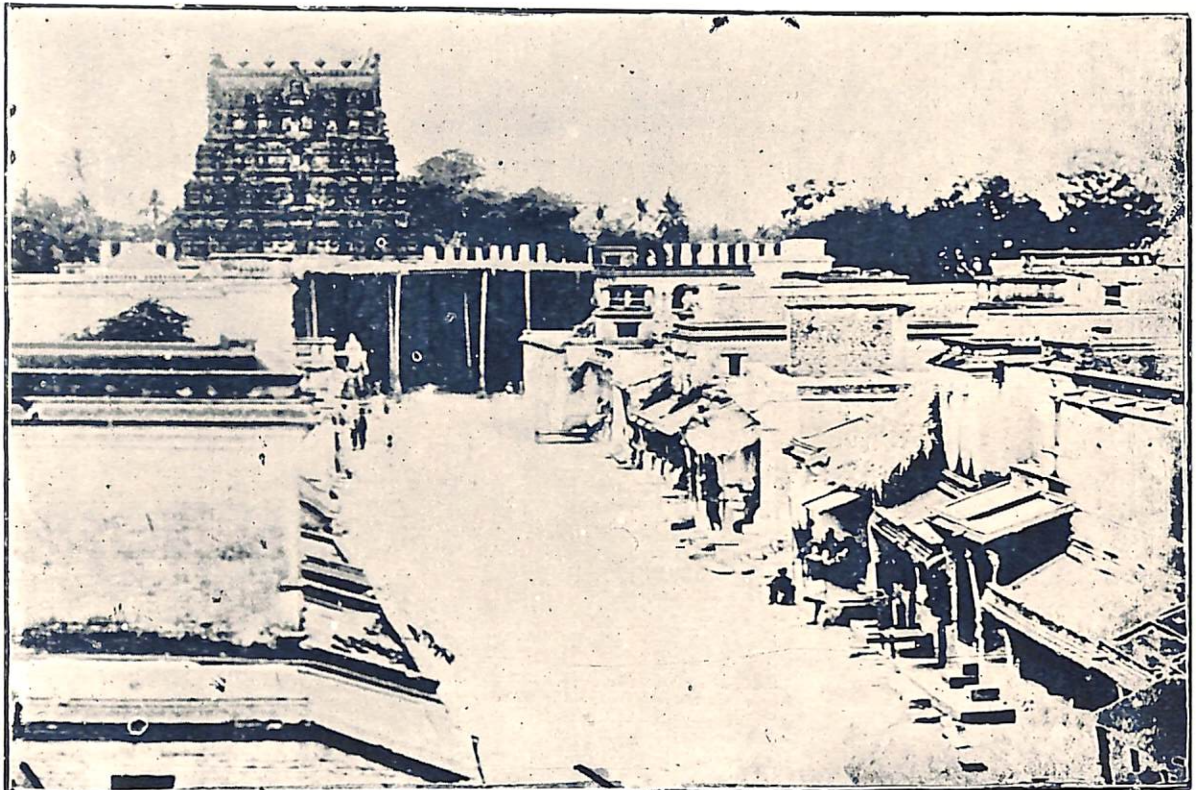
காவினிற் றிகழும் பலவினற் கனியைக்
கறித்தொரு பாகமாய்க் குரங்கொன்
றுவலிற் புசித்து விட்டிட வதனை
யருகெழுந் தொருகரு முசுவும்

வாவிமுன்கறித்த விடத்தினைப் பிடித்து
வாயை வைத் தருந்துதல் கதிர்கா
றேவிருட் பகையைக் கரும்பை யிராகு
சினங்கொடு தீண்டுதல் கடுக்கும். [௪௬]

அற்புதமிகுந்த விருநிதி யுறலா
லம்புயத் திருமகிழ் வுறலால்
பற்பல வண்ட ருகப்புடன் மிடைந்து
பரிந்துரை பான்மையான் மின்னர்
கற்பகமருவுந் தன்மையா லெவருங்
கணிப்பரு முயர்ச்சியினலும்
பொற்பினின் மிகுந்த பொன்னகர்க் கிணையாய்ப்
பொலிதரும் பாண்டிநன்னடு. [௪௭]

உந்திமே லொருநான் முகனைமுன் படைத்தன்
னேன்றனைக்கொண்டுவெண்ணீற்ற
னிந்திரன் முதலாந் தேவரை யுலகத்
தெண்ணருஞ் சராசரத் தொகையைத்
தந்திடப் புரிந்தங்கவைதொறு நிறைந்து
சாக்ஷியாயிருந்தருள் பெருமான்
வந்துதித்தருளும் பாண்டி நாடதனுள்
வளத்தினை யுரைத்திடற் பாற்றே. [௪௮]

௩-வது பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிப் படல முற்றும்

திருக்குருகாபுரி க்ஷேத்திரமென்ற ஆழ்வார்திருநகரி, ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நிதி வீதி.

திருநகரப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

தண்டலை சூழ்ந்தில குறுசாளக்கிராமஞ்
சார்ந்துழியோர் பதினாறு சயினர் வந்தாங்
கண்டியெம்மோ டடல்வாதம் புரிவீரென்ன
வன்னவர்க்கா யிரம்பணங்கொ ளரவாய்நின்று
புண்டரிகத்தாளவனைப் பரமதாக்கி
போதவலர் தன்னடிக்கட் பொருத்து ஞானத்
திண்டிறல் கொளெ திராஜன் கழலைவாழ்த்தித்
திருநகரப்படல மதைத் தெரிவிப்பாமால். [க]

சங்கமீனுந்தரள நிலவுல
கெங்கு மாரகழின்புடை யேய்பொலன்
றுங்க நீளெயில்சூழ் குருகாபுரி
பொங்கு வாசவன் பொன்னக ரொக்குமால். [உ]

வச்சிரத்தி னிடைக்கிடை மாடுபெய்
மச்சிவர்ந்தொழிர் மாளிகையும் பளிக்
குச்சிமேயவுயர் மணிமேடையும்
பச்சையாமறையும் மடைப்பள்ளியும் [௩]

பம்பரத்தை நிகர்த்த பயோதரக்
கொம்பனார்கந்து கம்பயில் கூடமும்
வம்புலாந்துணர் மஞ்சமு மாமணித்
தம்பநாட்டுஞ் சயனத் தலங்களும் [௪]

பீதகத்திற் சமைத்தொளிர் பித்தியுங்
கோதறும் வயிரேய கும்பமுற்
றூதவன் றெட்டவிர்ந்த சிகரியும்
மேதகத்தின் விமானமுங் கோயிலும். [௫]

கள்ளலம்பு கருங்குழல் வாணுதல்
அள்ள யிற்க ணடர்ந்தெழு மாமுலை
கிள்ளையின் சொற்கிளவிநன்மாதர்க
டுள்ளியாடிடு தோரண வாயிலும். [௬]

வானிரூவு கயற்கொடி வைகிய
பானிலாமணி மேடையின் பந்தியுந்
தூனிறத்தண்மதி முகத்தோகைமார்
கானிசைக்குங் கருமணிச் சாலையும். [எ]

பன்னிறக் கதிர்வீசும் பரப்பினுற்
றுன்னிராவும் பகலும் துலங்கிடா
நன்னகர்த் தெருவீதி நலத்தையா
மின்னதென்றிங் கெடுத்துரைப்பாமரோ. [அ]

விந்தையிற் சிறுவோர் விளையாடிடத்
தந்தவாழி சமைத்துறு தேரினிற்
பந்தனஞ்செய் பரியின் விலாழிநீர்
சிந்தவீதியிற் சேறுறு மாதரோ. [கூ]

சீதவாரந் திமிர்ந்த சிமிழ்முலை
மாதர்வீணை மலர்க் கைபிடித்து நற்
கீதமோ தொலியுங் கிளர் மாதவர்
வேதகோடமு மேயதவ் வீதியே. [௰]

நூலையுற்று நுடங்கிடை மாதரை
வேலையுற்று மிளிர்ந்தகை வீரர்கண்
மாலையிட்டு மணம்புரி பல்லிய
மோலையுற்ற கடலொலி யொக்குமே. [௰க]

கெண்டையொண் கட்கிளி மொழிமாதரின்
கொண்டை கொண்டவிர் கோதை நறவுக
வண்டலிட்டு மறுகு வழுக்கமே
வொண்டொடித் திரள்யாஞ் சொலவொண்ணுமோ. [௰உ]

நீனிறக்கற் சிகர நிறைத்தெழு
மேனிலைக்கண் மிளிர்கயற்கேதனந்
தேனினின் சொற்றெரிவையர் கட்கிணை
தானிருக்கத் தவஞ்செயன் மானுமே. [௰ங]

ஒள்ளிருஞ்சுதை மாடத்தினுற்றவிழ்
நள்ளிருட் குழனங்கை முகத்தொளி
வெள்ளி வெற்புயர் வெண்மதி மாமுகிற்
குள்ளிருந்து வெளிப்பட லொக்குமோ [௰ச]

பூவணத்தரளத்திற் பொலிந்தடர்
காவணத்தின் கவின்றிகழ் பற்பல
வாவணத்துளமைந்த சிறப்பையிப்
பாவணத்திற் பகர்ந்திடற் பாலதோ. [௰ரு]

ஆரநானமலர்ந்த நறைகொள்கர்ப்
பூரநீள்விலைப் பொற்றுகி ருவுழைக்
கோரமா னிடபங் கலை கோரதம்
வாரணங்கண் மலிந்தது கூலமே. [௰சு]

சிந்தியாது பொய் செப்புதலில்லரிச்
சந்திரன் றனிற்றூழ் குனரின் மதி
மந்தராய்த் திரிவாரிற்சுரகுரு
வந்தணன் றனிற்றூழ் குனரற்றதே. [௰எ]

இன்னலுற் றிரப் போர்க்கிறை யீவிலாப்
பொன்னைவைத்துப் புகல் சொல்லும் புல்லரி
லன்ன முற்றுறங்கும் பணையங்கர்கோன்
கன்னனுக்குக் கடையின ரில்லையால் [௰அ]

விட்பரந்த புகழ்ப்பெரு மேன்மையர்
திட்புயச் சிறுவோர் சிலர் சேவருள்
முட்பொரும் படைகட்டி முயலொலி
மட்கலைக் கெதிர் மாறுகொ ளோலமே [௰௯]

மின்னி னுண்ணிடை மெல்லியலார்கடம்
மன்னனோடு மகிழ்ந்து புணர்ந்திட
வன்னை யில்விட் டவரவ ரிற் புகல்
பொன்னினுள்வந்து புக்கது போன்றதே. [உ௰]

காதலன் பொற்கலையை நெகிழ்த்தமெல்
லோதிநாணி விளக்கை யொளிக்கவம்
மாதுபூணு மணியொளி வீசிடப்
போதவெட்கிக் கரங்கண் புதைக்குமால். [உக]

மானறுங்குழல் மங்கைய ரன்பரோ
டானவின்ப மனைத்து மிகுளையர்
பானவில்கப்பசியுறு மிற்புலி
மோனமோடுண் முழுமையும் நோக்குமே. [உஉ]

காவி நோக்கியர் காதல ரூடலின்
மேவுமாமணி மேடை யொளித்திட
வாவலோடெழுந்தாட வரன்னரென்
ரேவியங்தொழ வுன்னி நகைப்பரால் [உ௩]

வற்றனத்து மடங்தையர் மாடமு
டெற்றுநாளு முடுபதி தான்செலப்
பெற்றதாலவட் பெய்விளக் காவியாற்
கற்றுமெய்யைக் களங்க மென்பார்களே [உ௪]

கோலமாடக் குழூக்குண் மடங்தையர்
சாலவாயற் றிறந்து தனித்தனி
வேலினேர் விழிநோக்கொளி வீதிவாய்
நீலமாமலர்த் தோரண நேர்ந்தவால். [உ௫]

அஞ்சினூறும் புனுகு மணிங்துவா
சஞ்சிறந்த குழலியர்தத்தை பாற்
செஞ்சொனுமம் பயிற்றச் செலற்கது
பஞ்சரத்துட் பதுங்கு மணத்தினுல். [உ௬]

தென்றமிழ் வடனூறெரி வோர்கடம்
முன்றிறன்னிற் புராண முதுப்பொருள்
பொன்றிலாது புகன்றிட மாந்தர்கள்
சென்றுகேட்டுத் தினமு மகிழ்வரால். [உ௭]

மானநீர்ப் பொருனுநதியின் வடக்
கானினேறரன் கோயிலமைந்ததான்
மேனிலைத் தென்விரசைக் கவாசியா
ஞானநாடெனலா மிந்நகரையே. [உஅ]

வேறு

ஏறுமிவ் வளங்கொள்குரு காபுரியி னூடே
யீறிலொளிவீசு பொனியற்றெழு நிரைத்த
வீறணியு மண்டபமுண் மேவியருள்காரி
மாறனரி யாதன மகிழ்ந்தினி திருந்தான். [உ௯]

வாமரைநிகர்த்தவிழி மங்கைய ரனேகர்
சாமரையிரட்ட வெகுதாதியர்கணின்று
தாமரையலர்க்கு நிகர்தாளிணை பெயர்ப்பத்
தூமறைநல் வேதயர்க டோததிர மியமப [௩௰]

வைரமுடி சூடுதிணி மன்னவர் கடங்கள்
செயிரினை யெடுத்தினிது செப்பிட மருங்கே
யுயிரனைய மந்திரிக ளுற்றவை யுரைப்ப
மயினிகர் கருங்குழல்கொண் மங்கையர்கள் பாட [௩க]

வலங்கொள் தட மார்பினிடை வண்டிமிரு நிம்ப
வலங்கலொடு வெண்டரள வாரமு மிலங்க
விலங்கரிக ளொண்புய மிடைந்த வலயங்கள்
இலங்குறவெண் மண்ணுத விருந்தொளி தயங்க [௩௨]

அளக்கரு மளக்கரி னதிர்முரசொலிப்ப
விளக்கொளி யயிற்படை விரற்பதுமமின்ன
தளத்துள வலங்கலணிதாயமுகிலே வந்
துளத்தினிதுறக் குழைகளொண் சுடரெறிப்ப. [௩௩]

கொந்தலரு மோதியர்கள் கும்பமொடு தீபம்
வந்தினிதெடுப்ப மதிவாணில வெறிக்கும்
சுந்தரமணிக்கவிகை சூழவதனீழல்
இந்திரனெனப் பெரிதிருந்தனன் மகிழ்ந்தே ; [௩௪]

வாசமலர் கொண்டடரு மங்குலினிருண்ட
கேசமடமங்கையர் கிளர்ந்தொளிருமம்பொற்
றாசுடனெய் வாசமணி சுண்ணமு மெடுத்தே
வீசவடன் மைந்தர்பலர் மெல்லடியில் வீழ. [௩௫]

பட்டமறு வற்றருள் பரந்தெழு நிலாவின்
வட்டமதி யொத்தொளிசெய் வத்திர மிலங்க
மட்டுறுமலர்க்கமல மானவிரு கண்ணின்
றெட்டிசை தழைத்திட வருட்டிரை யெறிப்ப. [௩௬]

இவ்வண மகிழ்ந்தினி திருந்தருள் சுரந்து
நவ்வியநத்துடைய நங்கையொடுநீலப்
பவ்வவலை சூழ்புவி பரித்து முறை செங்கோற்
செவ்வினியற்றுபொழு துற்றதுரை செய்வாம். [௩௭]

௪-வது திருநகரப்படல முற்றும்.

திருக்குறுங்குடிப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

வெண்டிரை கறங்குங் கடனிலவரைப்பின்
மிடைந் துயிர்ப்பயிர் கொடுங் கலியாம்
அண்டுவெங் கதிரான் மிக்குடல்வெ தும்பி
யழிதரா தல்கலின்ஞான
மண்டுவிண் மாரி பெய்தருளியரா
மானுசன் றுட்டுணை வணங்கி
கொண்டல்கண்படுக்கும் தண்டலை யுடுத்த
குறுங்குடிப் படலமின் றுரைப்பாம். [க]

பொங்குநீ டிரைகொ ளுவரியந்தானைப்
பூவைமெய் வழியிலோர் குடைக்கீழ்த்
தங்கவைத் தனேக நாளர சியற்றித்
தனையனில்லாமையின் மெலிந்து
கங்குலிற் கரிய கூந்தலங் துவர்வாய்க்
கயற்கணங் கற்புறு நங்கை
பங்கய மலரின் முகமதி நோக்கிப் பார்த்திபன்
மொழிசில பகர்வான். [உ]

இழையிடை புகுதற்கிட மிலாதடர்ந்த
விளமுலை துடியினே ரிடைநால்
புழைநெடுங் கரமென் பிடிநடைத் திருவே
பொற்கலத் தடிசிலிற் சிறுகை
தழைவுற வளைந்தங் கிளநகை புரிந்து
தவழ்நடை பயிற்றிடு மழகார்
மழவிளஞ் சேய்க டமைப்பெ றுதுற்ற
வாழ்விருந் தென்பய னென்றான். [ந]

சிற்றெரும் பணியி னடப்பன கடுப்பச்
சிறுமயி ரொழுங்குமே கலைசூழ்
புற்றரவல்குற் றமனியக் கொடியே
பொன்னக ரமிழ்தினு மினிமை

யுற்றமென் குதலைச் சிறுவர்கண் மிழற்று
மொருசொலிச் செவிப்புலத் தேர்க்கப்
பெற்றில ரன்றோ மகரயாழ் குழலைப்பேசு
வரினிதெனப் பிறர்க்கே. [ச]

துப்பித டளவின் முகையணி முறுவற்
றோகைநன் னெறியிலோர் மகவைக்
கைப்பெறினேழு பிறப்பினு மியற்றுங்
கடும்பவந் தொலைத்துமா விரசைக்
கப்புற மிருத்து மெனிற்புவி துறந்தா
ரணியமுற் றைம்பொறி யடக்கித்
தப்பில துடலங் கருகவைந் தழனுட்
டவஞ்செய றரும்பய னெவனே. [ரு]

ஐங்கணைக் குறிசில் வசந்த மண்டபமுற்
றணிசெயு மரம்பையங் குறங்கும்
பங்கய மலரின் மிதிக்குமுன் சிவக்கும்
பதமுநின் றெளிகொள்பெண் மயிலே
செங்கர மதனு லபனருள் கொடுநஞ்
சென்னியிற் பொறித்திடும் பொழுது
சங்கநன் னிதியுந் தரணியும் பெறுவீர்
தனைய ரில்லென வெழுதினனே. [சு]

இந்திர தனுவை நிம்பபத் திரத்தை
யிகல்செயும் புருவநற் கமுகின்
கந்தரம் வருக்கைக் கனிமொழித் திருவிக்
காசினி யதனுணம் மரபில்
வந்ததிண் டிரடோள் மன்னரி லெவரு
மகவின்நல் வாழ்வுற நமக்குச்
சந்ததி யிதுநாள் வரையிலா ததற்கென்
றூழ்வினைப் புரிந்தன மென்றான். [எ]

வண்டினம் பெடைக ளுடனிருந் தமுதுண்
மருமலர்த் தொடையணி குழலாய்
கண்டினு மினிய மழலைபென் மொழிகொள்
கான்முளைப் பொருளிது நாளுங்

கொண்டிலா துணவு முறக்கமும் பெரிதாய்க்
குவிமுலைப் போகமே நுகர்ந்து
தெண்டிரைக் கடல்சூழ் புவியுநன் னிதியுந்
திறமென வாழ்ந்தன மென்றான்; [௮]

இவ்வணமொழிந்து பகையின ருகிர
இருஞ்சிறைப் புள்ளினுக் கிரையாய்
வெவ்வுயிர் மாள் வாயில்வேற் படையுறு மங்கை
மன்னவனுரைத்தசொல் வினவி
நவ்வியி னியல்பச் சுணங்கணிந் தடர்பொன்
னகமென்னத் திமிர்முலை வனசச்
செவ்விகொள் வதனவனநடைத்தெரிவை
செப்புவள் சில மொழியன்றே; [௯]

இன்னல ரெனும் மதமுகும் புழைக்கை
யிபமெனுங் குழுவினுக்கரியாம்
மன்னவெவ் வுலகு மகவிலார் தமக்கு
வலிகொள்புத் தெனுநர கென்று
நன்னெறி யுணரு மறிஞர் நின்னவையி
னவில்வதைக் கேட்டு நாமிதுநா
ளுன்னின மிலையப் பொருளிலா தெவ்வாழ்
வொன்றினும் பயனில்லை யென்றாள். [௰]

என்று மன்னவனு மங்கையுஞ் சிலநா
ளிரங்கியிந்நாள் வரை யினுநாஞ்
சென்றமுப் பொழுது மிடைவிடா திறைஞ்சுஞ்
செழுங்கரு முகிலெனப் பொலிந்து
நின்றநம் பெருமான் றனதடிபரவி
நிகழ்த்துவ மின்றவ னமக்கு
மன்றலங்குழலா யஞ்சலென்றருளி
மகவர மளித்தருள் குவனல். [௰௧]

வந்தரசியற்றி வாழ்குவ மாங்கம்
மகவர மளித்திடா னெனினுஞ்
சுந்தரவதனத் தெரிவை யந்நெறியே
சூழிருஞ் சடைமுடி தாங்கிச்

செந்த ழலிடைநின் றருந்தவம் புரிவோர்
செறியுமக் கான மேருவமென்
றந்தமன் னவர்கோன் மங்கைபா லுறுதி
யறைந்தவ ளுடன்றளிக் கெழுந்தான். [௰௨]

கஞ்சநன்மலரை யனைய வானனத்துக்
கன்னிய ரிருவர்முன் னெதிர
மஞ்சினு மிரட்டி யதிர்குரன் முரசும்
வலம்புரிச் சங்கமு மொலிப்ப
வெஞ்சலி னிறைநீர்த் தசும்புடன்மலரு
மினியநற் கனிகளும் வரமுன்
அஞ்சுக மொழிமின் னணங்குமன் னவனு
மறிந்தறிந் தகமகிழ்ந்தனரால். [௰௩]

பன்னகமிசை நின்றெழுந்து மேனிவந்த
பருமணிப் புரிசையும் பரந்த
மின்னொளி விரிக்குமாட மண்டபங்கண்
மிடைந்தபன் மறுகையுங் கடந்து
கன்னலி னமிழ்திற் கனிந்தமென் றீஞ்சொற்
கரும்புய னிகருமொண் கூந்த
லன்னமென் னடையி னணங்கு மன்னவனு
மன்பினத் தளிவலம் வந்தார். [௰௪]

செய்யவொண் கமல மலர்த்தவி சுகந்த
திசைமுகத் தயனுறு மிடர்தீர்ந்
துய்யவிண் ணமரர் மஞ்சனமுதலா
வுள்ளன வெடுத்தினி தளிப்ப.
மெய்யவன் பொடுமா ராதன மியற்ற
விண்டொட ராசையங் கிரியோர்
துய்யவண் டினங்க ளிசைசெய்பைந்துளவத்
தொடையல்கொண் டடியிணை பணிய. [௰௫]

ஒன்னல ரெனும்வெந் திரைக்கட லினையுண்
டொளிருமொண் டிகிரிமுன் னடையின்
இன்னொளி மழுங்கிப் பரிபவ முறுவ
மென்றருமாறிவந் தருக்கர்

பன்னிரு வருமுள் ளுவந்திறைஞ்சியடர்
பவரையோ லக்கமா யிருமின்
என்னவொ ரிருகை குவித்து வேகுபராக்
கென்றவர் கட்டியம் மியம்ப [மசு]

புகரில் யாழெடுத்து மாடக முருக்கிப்
புரிநரம பிசைத்திசை நிறுவிப்
பகரெழு வகையி னிசைகளை முறையிற்
பாணியிற் சுதையினு மினிதாய்
அகமகிழ் வொடுமக் கின்னா ரியற்ற
வவிர்ந்த செஞ் சடைமுடி தரிக்கு
நிகரிலாப் ப்ருகுமார்க்கண்டரு மருங்கி
னெடியமா மறையினிற் புகழ. [மஎ]

முருகு கொப்பளிக்க நறவுகுந் துளவ
முடியினிற் புடைபரந் தளிக
டுருவிமுன் னடிக்கு மரமபையர் தமக்குச்
சுருதியி னின்னிசை பயில
விருவிசும் பகட்டீ ரிருளினிற் கிளர்வுற்
றெழுந்தவெண் பிறை திகழ் மறுவின்
றிருநுதற் றலத்துட் செழுமணங் கமழுந்
தென்கலைப் புண்டர மொளிர. [மஅ]

செவ்வரியோடிப் புடைபரந் தெழுந்து
செவியொடும் பொருதிக் காண்பவர் கண்
வவ்வுறு நீரதாகி நீண்டகன்று
மானிலத்துறு முயிர்ப் பயிர்கள்
வெவ்வினை யொழியத் தண்ணளி கொழித்து
விளங்கிருங் கண்ணிணை விமலன்
பவ்வவார் கலியுட் கிளர்ந் தெழுந்தகையோ
பங்கயமோ வெனத்திகழ. [மகூ]

வாட்டடம் பொருந்து மதிமுக மதனுண்
மலர்ந்தசெங் கமலமோ வதனுட்
காட்டிடும் பவளக் கடிகையோ வெனக்கண்
கவர்ந்திடு வாயித ழிலங்கக்

கோட்டிரு மலையிற் சினந்தெதிர் பொருதக்
 கொழுஞ்சுட ரருக்கரோ ரிருவர்
ஈட்டு வெவ்வினையி னெழுந்தனர் கடுப்ப
 விலங்கிட மகரகுண்டலமே ; [உ௰]

பொங்கலைப் புணரி நிலந்தனைக் கவர்வான்
 பொதிந்தெழுங்காலையிற் கிளரும்
வெங்கனல் கடுப்பத் திகிரியு மொளிர்வெண்
 விதுவெனச் சங்கமும் விளங்கக்
கங்குலிற்கரிய மலையெனப் பரந்து
 கவினுறுமார்பிடைச் செழுநீன்
மங்குலிற்றிகழு மின்னெனத்துவளும்
 வயங்கு முப்புரியிழை யிலங்க. [உக]

துங்கமுற்றமர்ந்த குடக்கெனுந் திசையிற்
 றோன்றியம் புயலின்கீ ழுதிக்குஞ்
செங்கணிற்றுலங்குஞ் செக்கரினரையிற்
 செழும்பொற் பீதாம்பர மிலங்க
விங்கருமுகிலினிவ்வணம் பொலிந்து
 நின்றமெய்ப் பரன்றிரு முன்னர்
அங்கடற் றழைத்த வருள்கொண் மன்னவனு
 மரிவையோ டினிதுவந் தடைந்தான். [உஉ]

அண்டமா யண்டத்துட் பொருளாகி
 யரியநான் மறைக்கு மெட்டாத
புண்டரீ கங்கொ ணயனவெம் பெருமான்
 பொலிந்துநின் றருள்பிரான் றிருத்தாள்
கண்டவர் தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பிக்
 கவினொளி விரித்திடும் பல்பூண்
மண்டல மாது புனைதர வீழ்ந்து
 வணங்குபு நின்றன ரன்றே. [உங]

கருந்தட மலையிற் பொலிந்து நின்றருளுங்
 கருணையங் கடலினை நோக்கிப்
பொருந்தல ருரத்தி னுதிரமுண் டொளிரும்
 பொருவயிற் படைகொண் மன்னவனு

மருந்தினு மினிய மொழிநெடுங் கருங்கண்
மங்கையு மிருகணீர் பொழிய
வருந்திகின் றிரங்கி யிருகைமேற் குவித்து
வழுத்துவர் விழுத்தகு மொழியே. [உச]

(வேறு)

அண்டமு மீரேழுலகும் படைத்த னளி
லதிர்சனு யிப்பதியு ளமர்ந்தாய் பின்பு
முண்டகத்தி னுன்முகனைப் படைத்தன்னோனை
முன்படைத்த வுலகளிக்க முதல்வனுக்கத்
திண்டிறமில் லாதவனு னடியையுள்ளித
திருவட்டாக் கரப்பொருளைச் சிந்தை செய்ய
வண்டிமிருந் துளவலங்கன் மார்பிலங்க
மாமகள்பூ நீளையுடன் வந்த கோவே. [உரு]

வெந்தறுக ணல்வாய்மும் மதப்புழைக்கை
வேழததை விற்படைக்கை வேடன் சீறி
வந்தடரக் கடமகன்று நெடுந்தூரங்கொள்
வழிதுரத்தி யிப்பதிக்கண்வர வன்னோனைத்
தந்தமதனுலுறுத்த வவனுங்குத்தத்
தந்தியுமக் குறவனுமித் தலத்தின் மாள
விந்திர னந்தகன்றா தர்க்கிலையென்றுந்த
னிணையடிக்காட் செய்துகந்த வெழிலிவண்ண. [உசா]

வேதங்க ளீரிரண்டுஞ் சிச்சர்கட்கோர்
விப்பிரர்பன் னுள்வரையும் விளம்பிப் பின்னும்
போதமிலா னதிலொருவ னிருக்கை நோக்கிப்
புங்கவனும் புன்பிறப்பிற் போவாய் நீ யென்
றோதவவ னரினம்விட் டயலூர்க்கேகி
யுன்றளி சூழ்புறம் பிடுங்கி யுடலம்பேணப்
பேதமிலா தெனதடிய னவனென்றுன்னிப்
பின்பிறப்பில் வீடளித்த பெருமையோனே. [உஎ]

வானவருந்தவளமத வாரணங்கொள்
வாசவனும் புயவலிபோய் வதியுநாட்டைத்
தானவர்முன் பறிகொடுத்தங் கமலயோனி
தனைத்தொழவங் கவனவர்க டம்மை நோக்கி

மானிலத்திற் றிரைகொள் பொருனைக்கவாசி
வனமதில் நம்மானுகந்து வளர்கின்றானீர்
தேனின்மலர் கொடுதொழுமென் றுரைக்க வந்து
தேவர்தொழ வவர்க்கருளுஞ் செவ்வியோனே. [௨௮]

சங்கனெனு மறையோன்றே விருவரோடுன்
றனைச்சரியென் றெணியாசை தன்னைக்காக்கப்
பொங்குதவஞ் செய்திட நாரதனுழன்று
போந்தவனை வாரணமாய்ப் போவவென்ன
வங்கவனம் முனிவனை யேத்திட மெஞ்ஞான
வறிவுணர்வாய் நீ யென்ன வவனும் பின்போய்
வங்கமலி யார்கலியுட் சங்கமாயுன்
மலரடி வந்தேத்தவருண் மனத்தினனே. [௨௯]

அண்டமு மவ்வண்டத்து ளுலவுந்தீயு
மலைகடலுமனிலமுமோ ரணுவின்மான
வுண்டுவந்தோ ராலடையிற் பாலனாகி
யோகநபநந்துயில வுந்திதோன்று
முண்டக மென்மலரதி னுன்முகத்தோன்றன்னை
முன்படைத்தாங் கவற்குனையே மூல மென்னும்
பண்டை யிருக்காதிய நான்மறையனைத்தும்
பானிறங் கொளோதிமமாய்ப் பகர்ந்த கோவே. [௩௰]

பன்றியுருக்கொண்டு திரைக்கடல்சேர் மண்ணோர்
பருமருப்பிற்றுகளினைப்போற் பரித்து வந்தாய்
வென்றிகொளும் வழுதிவள நாடன்றுய்ய
மெய்ம்மையறந்தாங்கி சக்ர பாணியாருள்
துன்றொளிர்வேலச்சுதர் தாமரைக்கண்ணர் பொற்
செங்கணர்பொற் காரிகையா ரெந்தை முன்னோர்
குன்றலிலா வழிவழி சந்ததிகளன்பிற்
கொடுத்தடிமைகொண்ட பெருங்குணக் குன்றேயே [௩௧]

பொங்கலை நீராழியினைப் புடையுடுக்கும்
புவிமகளைக் குடைநிழலிற் புரக்குங் கோவும்,
புங்கவிழித் தெரிவையு மித்துதி மொழிந்து
புத்தெனு மக்கொடு நரகப் புவியிலெம்மைத்

தங்கவிடா தீடேற்றிக் கதியளிக்குந்
தனையரெமக் கருளென வஞ்சன வெற்பூடே
செங்கமலக் காடுடனோர் மதியுங்கூடிச்
செறிந்ததென நின்றவன்முன் செப்பினரே. [௩௨]

நன்னெறிவா யுலகமெலா மோச்சுஞ் செங்கோல்
நலமுறவேந் தினையமொழி நவிலப்போதின்
மின்னுறையு மார்பனணி யாழிசங்கு
வில்கதை நாந்தகப் படைகொள் விமலன் கொண்மூ
வன்னவருள் சுரந்து பொலிந்தோங்கி நின்ற
வாதிமா லதிரிச வாக்காகச் செம்பொன்
மன்னுமணி மாடத்தென் குறுங்கை செல்வீர்
மகவளிப்போமென வொருசொல் வழங்கினனே. [௩௩]

(வேறு)

என்னவெழு மம்மொழி கேட்டிரு புயமு மிருவரையை
மன்னநெடி தோங்கியிவண் மனமகிழ்வுற் றிறைஞ்சினனாய்
கொன்னவிலு மயிற்படையைக் கொடுமடையா ரிகலடக்கும்
மின்னவிரு மணிமுடியான் மின்னினை நேரிடையினொடு. [௩௪]

அருமறையு மளவிடுதற் கரியவொரு தனிப்பொருளாய்க்
கருமுகிற்போற் பொலிந்துநின்ற கருணையமுதினை வலமாய்
மருமலரு நிம்பமணி மதர்நெடுந்தோண் மன்னன்மனத்
தெருமர லற்றெழில் விரச சினகரமுன் றிலி லணைந்தான். [௩௫]

உலகமெலாம் பொதுநீக்கி யொருதனி நாயகம் புரக்கு
மிலகுமணிப் பூண்டிகழு மெழில்கனகத் தடவுரக்கா
வலனமுறை யிற்கடிது வருதிரெனச் சாற்றிடலு
மலகிலற நெறியமைச்ச ரனைவரும் வந்தடைந்தனரால் [௩௬]

வந்தடைந்த வமைச்சரனை வருமரசர் கோனெலிக்குஞ்
சந்தமுறு மொண்கழல்க டயங்குமலர்த் தாடொழுது
சிந்தையுவந் துடையொடுக்கித் திகழ்கரத்தின் வாய்புதைத்து
முந்துநிற்ப மன்னனவர் முகநோக்கி விளம்பலுற்றான். [௩௭]

வண்டினங்க ளிசைபாட மஞ்ஞையெலாங் கண்ணுளர்போற்
றண்டலைவாய் நடனமிடுந் தண்குறுங்கை மாநகரு
ளெண்டிசையும் போற்றிசெயு மெம்பெரு மானெந்தமையாட்
கொண்டுவழி வழியருளுங் கோதிலாச் சுடர்மூர்த்தி. [௩அ]

அண்டமெலா மளித்தருளின் னருளாழி யண்ணறனைக்
கண்டுதெரி சித்திருகண் களிப்புறயாஞ் செல்வதினன்
மண்டுதிரைக் கடலனைய வரும் படைகளைக் கடிது
கொண்டு வருகுதிரென்னக் கோமானு முரைத்தனனால். [௩௯]

ஒன்னலர்தம் மணிமுடிக ளூரஞ்சுதா ளரசர்பிரான்
சொன்னவுரை கேட்டிருதாட் டுணையுமுடியிற் புனைந்து
நன்னெறியிற் றிகழமைச்சர் நவையிலாவிரைவினொடு
மின்னவிரச் சினகரத்தைவிட் டினிதுசென் றனரால். [௪0]

கூம்போடி வான்முகடு கூடுநெடுந் தேர்முதலா
யாம்பேர் படைக்கலங்கொண் டரசர்பிரான் திருமுன்னர்த்
தாம்போய் வணங்கி நன்குசாற்ற வவர்முக நோக்கித்
தேம்பாடு வண்டிணை தார்த் திருமார்பன் செப்பலுற்றான். [௪௧]

இப்பெருநம் படையொடுமுன் னேகுதிரென் றவர்க்கருளி
ஒப்பில்லாப் பரிபூட்டி யுயர்மணித்தேர் கொணர்தியெனச்
செப்பிடச் சாரதி நொடியிற் சென்றிறைவர் கோனுரைத்த
வப்படியம் பொற்றேர்கொண் டரசர்பிரா னடிதொழுதான். [௪௨]

மஞ்செனவள் வார்முரசும் வால்வளையு நின்றதிரத்
தஞ்சமென வந்தடைந்தார் தமக்கருளுங் கருணைவள்ளல்
பஞ்சினைநே ரடித்துவர்வாய்ப் பணிமொழி யன்னாளினொடு
விஞ்சொளிருந் தேரேறி விரைந்து பெரும்படை கலந்தான். [௪௩]

வேறு

மின்னொளி ததும்பியணி கொண்டவிர தந்தனைவிரைந்துகொடுபோ
மன்னவ னரும்படையி றன்னவிருபங்கிலும் வளைந்துவருமால் (ய்
சொன்னபணி செய்யுமதி மந்திரிய ருந்தியதுரங்க கணமு
முன்னத மிகுந்தபுய மைந்தர்நடவுங் கிரியும் பலவரோ. [௪௪]

சுந்தரரதந்தனை விரைந்தரசியங்க வயறுன்னி மயில்போற்
கந்தர நறுங்குழல் மடந்தைய ரடர்ந்தரிய கவரிவிசிற
வந்தவ னுகந்தபணி தந் தடிபணிந்துவரு மைந்தர்பலர்சூழ்ந்
தந்தர மெழுந்தணி புரந்தரன் வருங்கவி னடைந்தனனரோ. [சரு]

முத்தின நிறைத்தொளிர் மணிக்குவை யழுத்திவெளி முற்றுமொளி
சத்திர மெடுப்பவர்கள் சுற்றிலு நிழற்றவய றத்ததிமென (ரும்
மத்தள மடிக்கவின் மொழிச்சியர்நடிக்க விதழ்வைத்து வெதுபேர்
நத்தினமுழக்க வமுதத்தினி தொலிக்குமுயர் நாகசுரமே. [சசு]

(சிறைகொளும்
வெண்டரள மண்டியணி கொண்டொளிரு தண்டிகையுண் மென்
வண்டர்நற வுண்டுகுதி கொண்டுலவு தண்டெரிபல் மந்திரிகள் சூழ்ந்
தண்டைதவின் மிண்டவுயர் புண்டர மணிந்திலகு மந்தணர்குழாங்
கொண்டனிற வெந்தறுகண் தந்திமிசை யுந்திவரல் கோடியுளவே.
[சஎ]

குந்தமொடு சூலமயி றண்டுசிலை வாளிகதை கொண்டெறிதிரைச்
சிந்துவென லாகவெழு கம்பலைகொள் சேனைபல சென்றடருமா
லிந்துமுறி வானுதன் மடந்தையர் விலோசன மிருந்தொளிசெய
வந்துலவுமீனென விருங்கயல்கொள் கேதன மலிந்தனவரோ. [சஅ]

சித்திரமிழைத்த கனகப்படமுகக் கரி கதித்ததிரளி
றத்திவருமொப்பில வெணற்ற தவளத்துரகதத் தொகுதிகள்
அத்திரவிழிப்புவி மகட்குடை யெனப்பொலியு மற்புதமிகு
நத்தின மிகச்செறியு மத்தியிடை யெற்றலையினைப்பொருவுமால். சகூ

சந்திரவிருங்கவிகை யின்னிழலிறங்குறு மதன்றனணியார்
தந்தமடமங்கையருடன் கரியினந்தர மிசைந்து வருவோர்
சுந்தரமிகுஞ் சசிமடந்தையருடன் கரியதுன்னியெழுசூழ்
கந்தர மமர்ந்துவரு மிந்திர ரனந்தரி னிகர்ந்திடுவரால். [ருய]

முத்தினமிகுத்திடு கடற்புவியினைப்பொதுவின் முற்றுமளிகோன்
சுத்தமரையைப் பொருமடித்துணையினைத்தொழுது சுற்றிவருமின்
பத்தியி னயிற்படையினைக்கரமதிற்கொணிரு பத்திறலினோ
ரத்தமு ளிரத்தினமிழைத்த சிவிகைக்குழு வெணற்றவைபரோ.
[ருக]

சுத்தவமுதத்தினு மினித்தமொழிவைத்த பலசொற்கவிகளால்
வித்தகமிகுத்திடு குணத்தரசனைத் துதிசெய் விற்பனர்களைக்
கைத்துணை குவித்தவனெழுச்சியை யுரைத்துவரு கட்டியர்களை
யித்தனை யெனத்தெரித லுற்றினி துரைக்குமதெமக்கரிதரோ. ௫௨

எண்டிசையு மண்டிவருகின்ற விவரும்படை யெழுந்துகளெலாம்
விண்டல மடர்ந்திட மிகுங்கதிர் மறைந்திட விரிந்தொளிசெயும்
வெண்டரள மென்னகை மடந்தையர் கலன்களு மிடைந்திருமணி
கொண்டவிரதங்களு மனந்தமரி யின்னொளிமிகுந் திடுமரோ. [௫௩]

பங்கய வரும்பினை டெதிர்ந்தடி பரந்தணிசெய் பம்பரநிகர்
கொங்கையர் கருங்குழலிழிந்த மகரந்த மிருகும்ப மிசையார்
துங்கமுறு தந்திகள் பொழிந்திடு மதங்களொடு துன்றிவிரவி
யெங்குமிகுபங்கமிடு மென்னிலவை யின்கண மியம்பவெளிதோ.
[௫௪]

தண்டிரைகொ ளங்கடலை யன்னவிரு பங்கில் வருதண்டுகளுநீர்க்
கொண்டலி னிருண்டுவரு தந்தமுறு தந்தியின்மி குந்தகுழுவும்
விண்டொடர் பொலன்குவடை யன்னவிரதங்களு மிசைந்துவரவி
வண்டமுழு துந்துதிகுறுங்கைநகரந்தனை யடைந்தனனரோ.[௫௫]

வேறு

நனை விண்ட நறுங்கமலப் பிரசஞ்
சினைகொண்ட செழுங்கய லுண்டுகளுங்
கனைகொண்ட கருங்கடனேரகழைப்
புனைகின்ற பொலன்மதில் வானுறமே. [௫௬]

புயலுற்ற பொலன்மணி மாளிகைகள்
கயலுற்ற கருங்கணுடங் கிடையார்
மயலுற்ற மதன்சமர் வென்றுமகிழ்
செயிரற்றொளிர் மேனிலை சேணுறமே. [௫௭]

பண்ணுற்ற மொழிச்சியர் பற்பலர்க
ணண்ணித்தின நற்கழல் பந்துபயில்
விண்ணுற்று மிளிர்ந்தடர் கூடமிகுந்
தெண்ணற்ற திருந்தணிசெய் திடுமால். [௫௮]

வாளாடுகிழிக்கு மதர்முலையின்
னாராடிடு நாடக சாலைகளுங்
காரான கருங்குழலார்களிசை
யாராயு மரண்மனையும் பலவே. [௫௯]

அமிழ்தத்துமினித்த வருஞ்சுவைமுத்
தமிழ்கற்றிடு சாலையுமால்புகழோ
துமறத்தினுருக்கிளர் தூய்மறைநான்
குமுணர்த்திடு கூடமுமாயிரமே. [௬௰]

மணிவார் கொடிறுக்கிய மாமுரசைக்
குணிலாலே துவைத்திடு கோடணையு
மணியாழிசை யார்வமு மார்ந்திலகுந்
துணிவீசிய தோரணவாயிலெலாம். [௬௧]

கஞ்சப் பெணாளங் களிசெய் கணவன்
விஞ்சக் கதிர்வீசுபொ னிஞ்சியும் வெம்
நஞ்சத்தனரன் முடிகாணரிதாய்
விஞ்சித்திகழ் கோபுரமேலுறுமே. [௬௨]

மீனந்தவழ் மாடமிசைத்திமிர்பாற்
றாநன்கொடியாடுத னொன்னகர்வாழ்
மானின்மகவாமென வெண்கையினால்
வானொன்றுவர் கூவுதல்மானுமரோ. [௬௩]

வேறு

முருகூரு நிம்பமல ரணியா னெழுந்தருளன்
முனமே யறிந்திநகர்வாழ்
இருநாக மன்னவிரு தனபார மங்கையரு
மிகலாரு மைந்தர்குழுவுந்
திருமாதுறுந்தவள மணிமாட மண்டியணி
செயும் வீதியெங்கு நடுவார்
மருவேரி யம்மடல் களொடுபூக முங்கழையு
மதியேற ரம்பைகளுமே. [௬௪]

கருமா முகிற்படியு மிருவானகட்டுற மகர
தோரணங்க ளிடுவார்
பருவா னிறத்தரள மணிவா யமைத்தொளிகள்
பரிகாவணங்க ளிடுவார்
அருமா டகத்தகழி யிடையா நெயிட்டு வெயி
லளிதீப மெங்கு மிடுவார்
விரிவா னகர்க்குமிடர் தருவீதி முற்றவுமி
விதமா யியற்று பொழுதில் [சுரு]

உலகேழுமுற்ற முடிவுறு நாளினிற் கிளரு
முவராழிகட் கிணையெனப்
பலமாரு மப்படைக ளிருநா றிசைக்கண்வரை
பரவா வரச்சுடர் கொளுஞ்
சலமா றையிற்படைகொள் வயவார்முதற் றலைவர்
தமை யீடழித்திடு புர
வலனீ டிரத்னமணி யகனு விழைத்த நகர்
மதில் வாயினிற் குறுகினன். [சுசு]

இனனீதியுற்ற வறுதொழிலோ ரிருக்கொலியொ
டெதிர்காண் வரக்கரிய சூற்
கனமீதினிற் படியு மணிமாட மட்டில்பல
கவின்வீதி பிற்படவொளிர்
முனமேயுரைத்த நெடுமதி லாலயத்தினகன்
முது வாயிலிற் சிகரவொண்
டனம்மருவைப் பழிசெயணிதேர் நடத்தியட
றளம்மாடு முற்றனனரோ. [சுஎ]

அடலாழியுற்றகர னடியா ரடிக்கமல
மகலா மனத்தி னிறையோன்
கடனீ டிரட்டியக லிகளுனை கட்கவணி
கவின்வாயி னிற்பவருளி
விடுதேர்நிறுத்தி நிலவுமிழ் மாமதிக்கு நிகர்
விரியான னத்தினணியார்
மடமாது பிற்செலமி ஞெளிவீசுமத்தளியை
வலமாக வுற்றனனரோ. [சுஅ]

மரையா தனத்திலுறை யொருநான் முகத்தவனு
மறையோதி நிற்பவடல்கொ
ளுரையோதி மத்தினைவிலெனவே பரித்தவர
னுறுகாதன் மக்களுடனே
விரையாரலர்த்துளவ முடியாயெமக்கருடி
வினையே மடைக்கலமெனத்
தரைமீதினிற் ஜெழுது பலவாய நற்றுதிக
கடகையோ டியற்றிமகிழ. [௬௯]

அகல்வா னகத்துறையு மிமையோர்கணத்தினொடு
மயிராவதத்தின் மிசையூர்
இகன்மா மலைச்சிறைகடுணிதூ றையிற்குவிச
மெழிலார் கரத்தி நிகழ
மகவானடுத்தினிய நறையோடு கற்பகமென்
மலரா லருச்சனைசெயத்
தகவாத ரத்தினொடு விரிசாம நற்சுருதி
தனையோதிடத்தவர்களே. [௭0]

(வேறு)

மருவார் கமலங்கள் மலர்ந்தநெடுங்
கருமாமுகின்மீது கவின்றிகழ
வொருகோடி யருக்க ருதித்தனெனென்
திருமா முடியொன்று திகழ்ந்திடவே. [௭௧]

வருசூரிய மண்டல மத்தியனென்
றருமாமறையான தறைந்தவெனப்
பெரியோர்க ளுரைத்திடு பெற்றியையா
முருவாக முனந்தெரி வுற்றனமால். [௭௨]

செடியாதுமிலாது செழித்த நுதற்
கடிநான முறுந்தில கத்தினொடும்
விடுதண்சுடர் வெண்பிறை யொன்றுளதேல்
வடிவேறெனை மானுமெனத் திகழ. [௭௩]

மாசற்றருண் மேவி மலர்ந்தவிருந்
தேசுற்றணிகொண்ட செழும் முகமெம்
மீசற்கிணையுண்டெனி லென்றனைநேர்
பேசத் தகுமென்று பிறங்கிடவே [௭௪]

மரைமா மலரென்ன மலர்ந்தவிர்செவ்
வரிமீது பரந்த வருட்கணிணை
தரைவாழு முயிர்ப்பயிர் தான்வளரப்
புரைதீ ரருண்மாரி பொழிந்திடவே. [௭௫]

நகுவொண்கதிரம் பொனின்மாமணியால்
வகுவங்கத மிட்டுயர் மாநகருட்
டகுவைந்தருவின் றிகழ்சாகை நிரை
நிகரென்னம்வ நாற்புய நின்றொளிர. [௭௬]

வாடாதமரைத்திரு மாமலரை
சாடா விலகங்கை கடம்பிலக
லாடாழியொ டொண்கதையந்தனுவா
ணீடாய வலம்புரி நின்றொளிர. [௭௭]

சிறையோதிமமேல் வருதேவனெடுங்
கறையாய களத்தரனே முதலோர்
அறியாது விளங்கு மடித்துணையா
நெறியாக நிகழ்த்துவ தெவ்வினையே. [௭௮]

அந்தப்படிகத் தமையத்தளியுள்
ளிந்தப்படி யேய்ந்திடு நப்பிமுனஞ்
சிந்தப்படி கண்ணொடு தெவ்வரெலா
மந்தப்படி யாளிறை வந்தனனால். [௭௯]

காசத்த மனத்தரி காணமுன
மாசத்த மனத்தி சூழ் மானிலமு
ணேசத்த மனத்திறை நோவுமெற்
றேசத்த மனத்தி றிகழ்ந்ததுவே. [௮௰]

ஓலைப்புனல் சூழ் புவியோம்பிடு செங்
கோலைத் தரிகோன் பவனிக் கெழுமக்
காலைக்குமுனே குறு கட்டியரின்
மாலைப்பொழு தெற்குமுன் வந்ததுவே. [௮௧]

கூவற்ற குயின்னட மற்றமயில்
வாவற்றிர ஞெண்ணிரை வைகுமிட
மேவச்செல்லுற்றன மென் கவிக
டாவற்ற தடம்பொழி றன்னிலரோ. [அ௨]

வீசக்கரவாக விரும்பியணை
நேசப்பெடை நீங்கின மென்குமுத
மாசைத் தனி யன்பர்வரக் களிகொள்
வாசக் குழலாரின் மலர்ந்தனவே. [அ௩]

பரிவிற் புணர்பான்மைய வன்பர்தமைப்
பிரிவுற்றவர் பேதுற வெங்குளரென்
றரிபற்று மலர்க்கணை யைந்துகொடு
திரிவுற்றனன் சித்தச னெங்குமரோ. [அ௪]

இவ்வாறு தூலங்குறு மெல்லிலடற்
றெவ்வானவர் சிந்தை கலங்க வொளிர்
வெவ்வாழி விளங்குகை நம்பியம
ரவ்வாயி னிகழ்ந்த தறைந்திடுவாம். [அ௫]

திருக்குறுங்குடிப் படலம் முற்றும்.

வரம் வேண்டுகோட் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

தேனுகு பூம்பொழி லிடைமாடங் களாருந்
திருநாராயணபுரத்திற் சிச்சர்கூடி
ஞானமுனி நின்னுருப் போலர்ச்சை யொன்று
நாங்களியற்றியதினடி நாளுந் தாழ்ந்தெம்
மூனமறவேண்டுமெனப் பணியச் செய்வித்
துடையவரோ வென்றதைமாற் றுரைக்கச் செய்ரா
மானுசன்முளிணை மலர்நஞ்செ ன்னிசூடி
வரம்வேண்டுகோட் படலம் வருவிப்பாமல். [க]

(வேறு)

கொந்துற்ற குழற்கொடி நேரிடையு
வந்துற் றமரு மரைமாமலரின்
பந்திச் செழு மாமுகில் பார்த்தனரால்
வந்திக்கு மறைப்பொரு டன்னைமுனே. [உ]

வெண்ணித்தில வொண்வட பேமுதலா
மண்ணிற்பட வீழ்ந்து வணங்கியிரு
கண்ணிற் புனலோடு கனிந்துருகி
நண்ணிப் பறுதிப்பை நவின்றிடுவார். [ங]

அற்புக்கொரு வாழியினுன வளாய்ப்
பற்பத் தளிமேவிய பாலின்மொழி
கற்புத் திருமங்கை கவின்றிகழ
விற்பத்தொடு மெய்மணிமார் புடையாய். [ச]

மஞ்சிற் கரிவாவென வந்தருள்வான்,
கஞ்சத் தடமேவிய வெங்கரவைத்
துஞ்சக்கனனின் றெரி தூய்மையுறும்
அஞ்சக்கரம் விசி யறுத்தவனே. [ரு]

அரிதாய பலாயிர வண்டமெலாம்
விரிவாக விடுத்தி டுனக் கடியேந்
தரிகான்முளை தன்னை யெமக்கருளல்
பெரிதோ விதுவென்று பிறழ்ந்தனனே [௬]

வேறு

இன்னவாறுள மின்புற் றிறையுமா
றன்னை வாழ்த்தித் தளிவலமாய்முகின்
மின்னையே யிடை மெல்லியலோடுதான்
மன்னிகேதனம் வந்தணைந் தானரோ. [௭]

மாலதிக்கிணை யாகிய வாலனம்
பால சர்க்கரை நெய்யொடு பாகமாய்
வேலைமாய னமுதுசெய் மிச்சிலை
கோலமோடுண் டருந்துயில் கொண்டனன். [௮]

அனனடைப் பொன்னணங்குறு நம்பியவ்
வினனிடங் கனவிலுனக் கஞ்சவா
கனனரும் பொருடந்தவன் காதலார்
தனைய னற்பொருடந்தில னென்றனன் [௯]

சொன்னவாய்மை துளைச்செவி யேறுமுன்
மன்ன னுள்ளமலங்கி மதிநுதற்
பொன்னினோடு புலரி நீராடிமால்
சந்நதிக்குட் புகுந்தினல் சாற்றுமால் [௰]

மெச்சயன் மதமேவ மறையை நின்
னிச்சையா லசுரர் சென்றெடுத் தெழற்
கச்சமுற்ற வவன் றுயராற்றுவான்
மச்சரூப மெடுத்தருள் மாயனே. [௰௧]

இமையவர் திரண்டின்புற வின்சுவை
யமுதமீயெமக் கண்ணலெனச் சொலச்
சிமையம்வெந்நுறச் சேர்த்திட வாரியுட்
கமடமாகிய கார்முகில் வண்ணனே. [௰௨]

இரணியாக்க னுயிர்க்கிடர் செய்குவான்
தரணியைக் கொடுபோதலந்தான் செல
வரணியாவெனு மன்பர்க்கருள் செய
முரணியங்கிடியாய் வருமூர்த்தியே. [மங]

பாரினுட் பரஞாமலதில்லை யென்
ருருயிர் முன்னறைந் துரையீரெனுங்
கூரயிற் கனகன் னுயிர்கோறவே
நாரசிங்கம தாய்வரு நம்பியே. [மச]

திறமிலா மையிற்றேவ ருலகையும்
மறமுறும் புயமாவலிகைக் கொளத்
தறையும்வானு நின்றுளிணையே தொழக்
குறளுருக் கொண்டருளிய கொண்டலே (மரு)

அத்திசூழு மிலங்கை யரசனுன்
மெத்தவாற்றன் மெலிந்துள சந்துமா
கத்துளோருன் கழறொழவன்றகா
குத்தனுய் வந்தருளிய கொண்டலே. [மசு]

மண்ணகப்பெண் வருந்தி நினைத்தொழு
தண்ணலென் பொறையாற்றுவை யென்றலும்
முண்ணெகிழ்ந்தங் குகந்தெழிலான் மிகுங்
கண்ணனுகி யருளிய கர்த்தனே. [மஎ]

பாருளோர் வெம்பவத்தனை பூண்டுனைச்
சேர்கிலாது புன்றீய மதாந்தராய்
நீர்மைகுன்றிட நீயவர்க் கின்னருள்
கூரவே கற்கியாய்வரு கொண்டலே. [மஅ]

பழுதி லெண்டிசையோர் புகழ் பண்பரு
வழுதி மன்னர் மரபிலுதித்தயான்
எழுதலை முறையாயுனையே தொழ
மழலைநன்மக வில்லெனன் மாட்சியோ [மக]

ஊழ்வினைப் பயனே வலதும்பர் பாற்
ருழ்வு செய்தனனே பற்றளிகளாம்
வாழ்வகற்றி வதிந்தனனேவல
தேழைமாந்தர்க்கிட ரிழைத்தேனரோ. [உம]

பொம்மனுண்ணக் கலத்துறு பூசுரர்
தம்மையேகக் கடிந்தனனோ தமிழ்ச்
செம்மலார்ந்த கொழுநனைச் சேர்தரு
மைம் முகிற்குழல் வாழ்வறுத்தேனரோ [உக]

மண்டலத் துண்மகவுறு மாந்தரைக்
கண்டு நெட்டுயிர்ப் புற்றனனோகரங்
கொண்டு பாலிறையேனுங் குழவிகட்
குண்டுகக்க வுதவின னில்லையோ. [உஉ]

வேதியர் பெரியோர்கள் வியந்ததங்
காதலாரைக் கருதினனோ வயல்
மாதரோடு மருவிக் கருவையுந்
தீதெணாது செகுத்தனனோ கொலோ. [உங]

ஊதியத்திலவாவி யுலகமொவ்
வாத பொய்மை வழங்கினனோபலி
யாதுலர் முன்னளிக்குவ னென்றலைத்
தேதுமில்லுமக்கேகுமினென்றெனோ. [உச]

கொஞ்சமேனு மிரக்கங் கொளாதுயி
ரஞ்சவீண்கொலை யாற்றினனோ வினைத்
தஞ்சமாகுந் தமர்க்கருள் செய்வபோல்
வஞ்சமே செய்மனத்தினனே கொலோ. [உரு]

பெற்றவின்பயம் பேரிளங் கன்றுணச்
சற்றுமின்றித் தகைந்து கறந்துவாக்
குற்றசங்க மொழித்து மதுவினைக்
கற்றிலாரிற் கருதியுண்டேன் கொலோ. [உசா]

மெய்வருந்த விழைத்திடு வேலையர்க்
கெய்துகூலி கொடுத்தன னில்லையோ
செய்யெனுமுனஞ் செய்தவர் நன்றியுண்
மையதாக மறந்தனனே கொலோ. [உஎ]

ஆறிலொன்று கொளாதுறத் தாசையால்
ஊறு செய்துல கோம்பினனோதவத்
தேறுபோல்வர்க ளெய்திடில் யான்கொடுஞ்
சேறு சேரவெழா திருந்தேன்கொலோ. [உஅ]

முன்னியற்றுந் தவமுடிவில்லையோ
பின்னிழைத்திடும் பேறுங் குறைந்ததோ
வின்னிலத்திலி யாங்கள் மலடராய்
மன்னவென்று வரங்கொணர்ந் தேமரோ. [உகூ]

அன்றுவேழ மழைக்கு முனுவலாய்ச்
சென்றுறாஉகண் செகுத்துத் துரோபதைக்
கொன்றவாடை வுதவிய நின்னரு
ளின் றெமக்கிலதாயதெ னேந்தலே. [௩0]

(வேறு)

இப்படிக் குரிசி லுள்ளத்திருந்த வெந் துயரமெல்லாம்
மைப்புயலுரு வோனக்கன் மலமறக் குருதீ யீந்த
நப்பினையணங்குகேள்வ னம்பி காற்றுணையில் வீழ்ந்து
செப்பினனமுங்கிப்பல்காற்றிருக்கு நீர்கலுழமாதோ. [௩க]

மண்ணினன் களைகணியென் றலமரு மாண்பு நோக்கிப்
புண்ணியவெதிவேந் தன்பிற் பொறிக்கும் புண்டரமிலங்கத்
தண்ணளிக்கடலா னம்பிதனுதுள மகிழ்ந்திவ் வேந்தின்
கண்ணினுக் கணியனுய்நின் றினியசொற் கழறுவானுல். [௩உ]

மானிலத் துறவிலார்தம் மண்டமர்கடந்த வொள்வேல்
மீனவன் மரபுட்டோன்றும் வேந்துனக்குரிய சேயாய்
நானடைகுவனின் சோக நவையற மகிழ்ந்தெல்லீருந்
தேனின முரலுஞ் சோலைக்குருகை சென்றிடுமினென்றே [௩௩]

மாயவனுரைத்த மாற்றம் வள்ளறன் செவியுறுமுன்
வேயுறழ் புயமிரண்டு மேருவினிமிரச்செய்யாள்
நேயனேவன்மீ னட்ட நேமியா யுலகமுண்ட
தூயகந்தரத்தாயென்றே துதிபல வியம்பிநின்றான். [௩ச]

பாடினு னுடினுன் செம்பதமலரணி முடிக்கட்
சூடினு னழியானின் சுதனெனுங் கருணையே கொண்
டாடினுனணியனு மவ்வாண்டகை வடிவு நோக்கங்
கூடினுன் றெழுதா வின்பக் குளிர்கடல் முழுகி நின்றான் [௩௫]

விஞ்சையரியக்கர் விண்ணோர் விரைகொளைந் தருவின் பூவான்
மஞ்சன மாரிபெய்ய மண்ணுளோரிறைஞ்சி யேத்த
கஞ்சமின்னிலகுந் திண்டோட் காரியார்க் கருளீந்தன்று
குஞ்சரத்துறுகணீத்த கோவலன் கோயில் புக்கான். [ருசா]

மாமனங் கதர்சனக மறைந்தபின் குருதிதோய்ந்த
நாம வேலிறையுங் காதனங்கையு மிக மகிழ்ந்து
தேமலர்த் துளவினன்றன் சினகரம் வலமதாய்த்தன்
றூமமுற்றடிசி லுற்றுத் தளத்துடனிருந்த பின்னர். [ருஎ]

பிழையறப் புவிபுரக்கும் பேரருட் குரிசினீதி
யுழையபரை விளித்து யூகமொலி கடற்றிரளே யின்பந்
தழைவுறச்செய்து பிற்றைப் புலரியிற்றருதிர் நீவிர்
குழைபொருகயற்கணார் வாழ்குருகையா மடைதற்கென்றான் [ருஅ]

ஆங்கரசியம்பா முன்னரறிவின்மிக் கமைச்சரெல்லாம்
பாங்குறு மிரதமியானை பாய்பரிபடைக்குழாங்க
ளீங்குவந்தடைந்த தெந்தாயினி யருளென்னேயென்று
வீங்கிய குவவுத்திண்டோள் வேந்தனுக் கறிக்கைசெய்தார் [ருகூ]

மந்திர மறையோர் வாழ்த்த மங்கள வியங்களார்ப்ப
பந்தையொத் தெழுந்த கொங்கைப் பரத்தையர் நடிப்ப மன்னன்
பைந்துள வலங்க னம்பி பங்கயப் பதமுட்கொண்டு
வந்தனைபுரிந்து பொற்றேர் மங்கையோ டேறினானல் (சம)

வாளரி மதர்க்க ணல்லார் வயங்கு சாமரமிரட்ட
காளமும் முரசு சங்குங் கறங்க வானிலவு காலுங்
கோளகை கவிகை யேந்திப் படைகளின் குழூ முன்செல்ல
வாளிமொய்ம்பினனும் பொற்றே ரணிகொள் வாம்பரிநடாத்தி. (சக)

குருதி தோய்ந்தொளிரும் வெற்றிக்கொற்றவேற் கலியனன்பர்க்
கருணிதியமருமவ்வூர்க் கண்மறுகதனைத்தாண்டி
இருவிசும்பணவு செம்பொனெயிலகழியையு நீங்கித்
திருமகிழ்ந்துறையு மார்பன் செழும்பணைத்தலமடைந்தான் [சஉ]

வேறு

தூயதாமரைத் தடத்தையு மத்தடந்தோயு
மாயந்தன்னையு மணிமலர்க் காவையு மயலி
னேய தண்பணை களையுமற் றுளவளமெல்லாம்
ஏயவோகையி னணங்கினுக்கிறையவன் காட்டும் [சங]

அங்கயத் தடைந் தரிவையர் நேர்நிமிர்ந் தாடச்
செங்கயத்தடி முகத்தொருதனமு மேற்றெரிதல்
வெங்கயத்தடர் முலையினு யாங்கதில் விளங்கும்
பங்கயத்தடமலர் முகைபோன்றன பாராய் [சச]

வடுவகிர்க்கிணையாயகண் ணணங்குசின் மடவார்
இடுபுனற் குடைந்தேந்து பின்குழலில் வைத்திடுதேன்
விடுவெண் டாமரைப் போது சூற்கொண்முகின்மீதில்
படுமுடுக்கணம் போன்றினி திலங்குவ பாராய் [சரு]

மாங்குயிற் சொலி னன்னவர் குடைந்தெழ மறைக்குந்
தேங்குழற்றிர ளொதுக்கிடத் தெரியும் வத்திரந்தான்
ஈங்கெழிற் கொடியிடையினுய் மேற்படரெழிலி
நீங்கவுட் டெரிவெண்மதி நிகர்த்தன பாராய் (சசு)

அனிச்சப்போது மெனஞ்சத்தின் றாவியுமழுத்தி
நனிச்சிவப்புறும் மடியினுய் நாரந் தோய்வான்செல்
கனிச்செவ்வாயினர் சிலம்பொலி கேட்டனக் கணங்கள்
பனிச்சையோடுதம் மினமெனத் தொடர்வனபாராய் (சஎ)

கருமுகிற்குழலாயொருகன்னி செங்கமல
மருவையோருவானுசி வைத்திடமுகமதியென்
றுருகு கூப்புமம் மலரினைக் காணி லதன்னூர்
திருமுகத்தினுக் கடையு நாணென்னலாந் தெரிவாய் (சஅ)

கோங்குகொங்கைகள் காட்டநன்முருக் கிதழ்காட்ட
மாங்குயின் மொழிகாட்ட மாவடுவிழிகாட்டத்
தேங்குழைத்தளிர் திருவுருக் காட்டிடச் சிறந்து
பாங்கரும் பொழின் மடந்தையர் போன்றன பாராய் (சகூ)

விரியறத்தின ரரும்பொருள மடையுமவ்வேலை
யரியதாயதம் முறவினைத் தழுவுத லணையக்
கரியவாயசந் தானுணும் மிரையினைக்கண்டே
யுரியதன்கிளை கூவுவ காண்டியொண்டொடியே (ருய)

தேகி யென்றவர்க் கிம்மியு மளித்திடாச் சிறிய
ராகி நின்றவ ரருட்பொருளாக்கிக் காப்பதுபோல்
கோகிலத்தினன் மொழிமினுய்தேன்கனங் கொழுந்தே
னேகி யெங்கணு மீட்டிவைத் திருப்பன பாராய் (௫௧)

வயற்றலந் தொறுமடர்ந்தபைங்களைகளை மாய்க்கும்
புயற்றருங்குழலுழத்தியர் கண்ணெழிற் பொலிய
வயிற்றிரிந்திடும்புட் குலமவாவொடு மடைந்து
கயற்றிரள்களென் றேங்கியங் கிருப்பன காண்டி (௫௨)

வேறு

இன்னதன்மைய வளனெலா மெடுத்தெடுத் தொளிரும்
பொன்னின்மாமௌலி மன்னவன் புயற்கருங்குழற்பைங்
கன்னனன்மொழிக் கனியிகழ்க் குரைத்துரைத்துகந்து
செங்நென் மன்னிய பணைபொழிற்பின்னிடச் சென்றான் (௫௩)

பெருகு மார்கலிக்கிணையெனப் பெருத்தவப் படைகள்
வருகநாற்றிசைப் புறத்தினு நண்ணிவெண்மருப்பார்
பொருகை மாமதக்குஞ்சரம் புரைபவனுயர்ந்து
குருகைமாநகரந்தனைக் குறுகினனன்றே (௫௪)

ஆதிநான்மறை யந்தண ரோதிடமடவார்
வீதியெங்கணு மயினிநீர் சுழற்றிடவினிதன்
மாதினோடு பன்மாமணிமறுகெலாங் கடந்து
கோதிலாத தன்கோயிலைக் குறுகினன் கோமான் (௫௫)

இருந்ததானைகட் கொருவிடைகொடுத்தினிதிறையோன்
பொருந்துநீண்முகிற் பொலிந்துநின்றருளிய பெருமான்
றிருந்துசேவடி யனுதினந் தொழுதுமண் சிறிதும்
வருந்துறாதுளமகிழ்ந்தரசியற்றியே வந்தான் (௫௬)

கந்தமாலுகக் கண்ணிகொள் காவலனினிதின்
இந்தவா றரசியற்றி நுண்ணிடையிற விணைந்த
சந்தவார்முலைத் தையலோடினிது வாழ்வுறுநாள்
வந்தவாறெடுத் தியம்பிடலுற்றனன்மன்னோ (௫௭)

(வரம் வேண்டுகோட் படலம் முற்றும்)

திருவவதாரப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

வாதினன் மிகுவாதியர் தங்களை
நீதிநூல் கொடுவென்று நினைப்பருஞ்
சேதி நீளெந்திரத்தினி லிட்டநங்
கோதில் ராமானுசன் பதங்கொள்ளுவாம் (க)

ஆரஞ் செய்ய வலரனமோடுச
கோரஞ் செய்மன் குருகையுண் மாறனுய்
நீரஞ் சேயவ ணேய னடைந்தவ
தாரஞ்செய்படலந்தனைச் சாற்றுவாம் (உ)

வையமோர்குடை நீழலிற் வைத்தெழிற்
றையலோடு தருக்குற வாழுநாட்
பொய்யிலாதவப் பூவை வயிற்றிடை
துய்யசூற்குறு தோன்றியதற்பமே (௩)

மங்கலஞ்செய மாமல ரன்னவே
பொங்கருட் பொலிவுற்ற பொலன்முக
மெங்கும்வெள்ளியவாகி யிலங்குமொண்
திங்களென்னத் திகழ்ந்ததுமாதரோ (௪)

மட்டுவாரு மரையின் முகையெனப்
பட்ட வார்கொ டணிந்த பயோதரங்
கட்டவிழ்ந்தவக் கானின் மலரென
வட்டமிட்டு மணிக்கண் கறுத்ததே (௫)

துங்க வேலைச் சுடுசரந் தன்னையொண்
கொங்கவிழ்ந்த குவளையம் போதைவெல்
லுங்கருங்கண் குழைந்து டல்ரோமமெய்
அங்கமெங்கு மழகிற்பொடித்ததே (௬)

ஓது மோகை யடக்க வடங்கலில்
லாதுமேற்கசிவார்ந்தது போலவே
கோதினீலக்குழற் கொடி நேரிடை
மாதின்மேனி வெளிர்ப்பு மலிந்ததே (எ)

தொன்மரத்தி னிலையிற் றலங்குறு
நன்மைப் பண்டிநலத்திற் கனத்ததவ்
வின்மலிந்தநுதற் கொடிமின்னெனுந்
தன்மையான விடையுந்தடித்ததே (அ)

தண்ணிலாவின் தரளமணியென
வண்ணியெங்கும் சுவேத மரும்பிய
துண்ணிவந்த நரம்புடம்பெங்கிலும்
மண்ணுவப்ப மலிந்து பசுத்தவே (கூ)

நலந்தருங்கொடி நைந்தவிடைச்சிதன்
புலங்கொண்மேனியிற் போர்த்த பசுநரம்
பிலங்குபொற்றிருப் பாவையிடையிடை
துலங்கிழைத்த மரகதந்தோன்றுமால் (ய)

செயிரறும் பலதேசிக நற்கலன்
பயில்வுறுந்தன பார வரைமிசை
யபர்விலேற வமைத்த படியெனும்
வயிறணிந்த மடிப்பு மறைந்தவே (யக)

அண்டமு மதனுட் பொருளியாவையும்
உண்டகட்டிலடக்கு மொருவனே
கொண்டன் மைக்குழற் கோற்றொடி மாதுதன்
பண்டிவந்து படிந்தன னென்பரால் [யஉ]

தேங்கொள் செங்கம லாதனன் றேடரும்
பூங்கழற்றனிப் போற்றிருந்தான்றனை
பாங்குபெற்ற பசுங்கொடி மாதுதான்
றாங்கிநிற்கத் தவமென்செய்தாளரோ [யங]

கன்னிபண்டியைக் கான்வடமாகவே
முன்னரே யுவமிப்பர் முறைமையால்
பொன்னுடைப்பரன் போந்தனன் வைகலா
லன்னதேதிரமாக வமைந்ததே [யச]

வேதமோதிய வேதியருந்தவப்
போதஞானப் புனிதரும் போந்து போந்
தோது மன்னவர்க்குற்ற சடங்கெல
மாதந்தோறு மடவரற் காற்றினர் [௰ரு]

குமுதவாய்க் கொடிக் குற்றிடைப் பாங்கிமா
ரமுதினுமினிதாக வமைபல்வி
தமுதிருண்டிடதர வெறுத்தும்முணு
துமுதகங் கணந்தோறு மருந்தியே [௰சு]

மாத மைந்தினே டைந்து மலிந்தபின்
றீதமைந்தித் திரைநெடு மண்ணெலாம்
பேதமைய்யிற் பிழைப்பரிதாமெனப்
போதமைந்த னுருக்கொடு போந்தரோ [௰எ]

பேதியாது பிறங்குமெய்ஞ் ஞானத்தைப்
போதியா நற்பதந்தனிற் போக்குவா
னேதிருக்கு மறத்தெரிந்தோர்கிலா
வாதியான பரஞ்சுடரன்ணலே [௰அ]

சந்த நீண்முடி மன்னன் றவத்தினல்
இந்தமாதி னெழில்மிகு பண்டியில்
வந்தடங்கி யிருக்கு மகிமையாம்
விந்தைதன்னை வியப்பொடு நோக்குவான் [௰சு]

கந்தரத்திற் றுலங்கு களத்தனெ
டுந்திமா மலரோனை முதலவா
னந்தரத்திறை யோனெ டமரரும்
வந்துநாளும் வணங்கித் துதிப்பரால் [உ௰]

வேறு

வானக முகட்டின்மீதுவயங்குபொன் முடிகளோங்கத்
தேனகமலர்த்தாட்சேடன் செகத்துறப் பொலிந்துநின்ற
நீனக முலையிம் மாதின் நெருங்குறு வயிற்றிற்போந்த
தீனரைக் கலவாச்சோதி யெவ்வணமுரைத்தி யென்பார் [உக]

அண்டமு மதனுள்ளான வலைபுனற்ககனநேமி
மண்டெரி யனிலமற்று மனிதர்புள்விலங்கியாவும்
உண்டகட்டிடையே வைத்தவொருவனே மடமினுடன்
பண்டியுளடங்கி நிற்கும் பரிசெவன் பகராயென்பார் [உஉ]

தொலைவறுநிலையதாகத் துலங்குறுந்தமைந்து
நிலைதிரிந்திருக்கு மூழி நெருங்கிய வேலைதன்னில்
உலைவுருவனைத்தும் பண்டியுள்ளுற வடக்கியாலி
னிலையதன்மீ வளர்ந்தார்க் கிதென வரிதோவென்பார் [உங]

திங்களின் மரபிற் றோன்றித் திரைநெடு நேமியாண்ட
பொங்குவேல் வழுதிமன்னர் புரிந்தமெய்த்தவமோ வென்பார்
இங்கணிவ்விறையோன் செய்தவெழிற்றவப்பேறே யென்பார்
மங்குனேர்குழலாள் பெற்றமகிமையே மகிமையென்பார் [உச]

எம்மை யாளுடையவீச னிங்குவந் துதித்தலாலே
விம்மூநீர்ப்பொருனை யேயவ் விரசையா மென்பாரிங்கே
இம்மியுமகலா வாழ்வுற்றிருந்திடுமவரே நித்யர்
பொம்மலிநகரேயந்தப் புனித வைகுந்தமென்பார் [உரு]

கோதகமுடையராகிக் கொடுந்தொழில் கொலைகளாதி
பாதகம் புரிந்துநாளும் பழிப்புறு நிலையரேனுந்
தீதகற்றிடு மித்தூய திருநகரடையிலன்னோர்
மாதகவுடையராகி வாழ்வர் விண்ணாட்டி லென்பார் [உசா]

மண்ணிழை தவமோ மற்றமானிடர் தவமோமீதின்
விண்ணவர் தவமோ வேள்விவேதியர்தவமோ தென்பால்
நண்ணினர்தவமோ விந்த நகரிழை தவமோயாரும்
எண்ணரிதாய சோதி யிங்குவந் துதிப்பவென்பார் [உஎ]

இவ்வணமடைந்துநாளுமிமையவர் வணங்கியேகப்
பவ்வமைக்கடனே ரங்கட்பனிமொழிக் கரியகூந்தற்
கொவ்வைவாய்த் தெரிவையாகங்குழையெனக் குழைந்துவாடி
வவ்விநேர்விழிகொள் பாங்கிமா ரிருபுறமுந்தாங்க [உஅ]

மெலமெலநடப்பாளொல்கி மீளவுமடைந்துசோர்வாள்
அலைணையொண் கூந்தல்சோர வலமரலடைவாள் யாருஞ்
சலம்வர முனிவா ளன்னுள் சார்துய ருரைக்கலாமோ
தலமிசை யிருந்திவ்வாறு தளர்வொடுவருந்துமெல்லை [உகூ]

விண்டல வெளியி னின்று விளம்பிய வமர ரெல்லாங்
கண்டரு மறைக ணின்றுங் கருதுதற் கரியசோதி
மண்டலத் துதிக்கும் வேலை வந்ததின் றெனவுள் ளோகை
கொண்டுநம் வினைக ளெல்லாங் குடியொடுந் தொலைந்ததென்று [௩0]

அடக்கருமுவகை வெள்ளத் தாழ்ந்தன ராகிப் பாவத்
தொடக்கறுத் துய்ந்தோமென்னத் துணைக்கர முடியிற்கூப்பி
யிடக்கறத் தொழுவ ரோரா யிரமறை நவிலுநாமம்
விடக்கருத் திலர்களாகி விளம்புவர் குணங்களெல்லாம் [௩க]

ஆடுவர் கள்ளுண்டாரின் மெய்மறந் தறிவுசோர்ந்து
பாடுவர் மறைகளுன்கும் பற்பல தரமானந்தத்
தோடுகட்புனலில் மூழ்கி யுருகுவ ரினிதி னுள்ளம்
பீடுற விமையா நாட்டம் பெற்றமை பலித்த வென்பார் [௩உ]

இருவிசும் பகட்டுள்வானோ ரிவ்வண்ண மாடிப் பாடி
மருவிரி தருமந்தார மலர்கொடு சொரியச்சோதித்
திருமுகத்தரம்பை மாதர்செருக்குடனடிப்பயாரு
முருகயா ழெடுத்தியக்க ருகந்தன ரிசைகள்பாட [௩௩]

அடல்கெழு வாணனோரோ ராயிரங் கரங்களாலுந்
திடமுட னடிப்ப வார்க்கு மொலியெனத் தெருவிலூடே
குடமுழாத் தொனிமுழங்கக் கொடும்பவத் தொடரறுத்துக்
கடம்படுமுனிவோ ருள்ளக் கவலையற் றுவந்து வாழ்த்த [௩ச]

நவமணிக் காளஞ் சின்ன நவையிலா முரசத்தோடும்
தவளவொணிலவு காலுஞ் சங்கமு முகிலினார்ப்பப்
பவளவாய்க் கரிய கூந்தற் பைந்தொடி சுதையி னின்சொற்
குவளையொண்கண்ண ருள்ளங் குளிர்ந்து மங்கலங்கள்பாட [௩ரு]

வழக்கிடப் பலநூ லாய்ந்தும் வாய்மைகொ ணிலையைத்தேறாச்
சழக்குறுபுலவோ ருள்ளந் தன்னின் மெய்யறிவுதோன்ற
இழக்கவெவ் வினைகளெல்லா மெத்திற முடையாரேனுந்
தொழக்கருத் துடையராகுந் துணிவரு டேவேயாகி [௩சு]

வேறு

நண்ணிய கலியி னாற்பத்து மூன்று நாளென
  நவில்பிர மாதிப்
புண்ணிய வாண்டிற் புனிதவைகாசிப் பூரணை
  வெள்ளியுங்கலந்த
வெண்ணியதிருவிசாக நன்னாளி லெறிதிரை
  யறிதுயின் மாலே
விண்ணெழூமுதைய விரவிபோன் றுலகில் விளங்கிழை
  வயிற்றினின் றுதித்தான் [௩௭]

பொங்குவெண் டிரைகொ ளிருநில வரைப்பிற் போற்றுறு
  மடியவர்முகமாம்
பங்கயமலர்கள்விகசித மடையப் பரமத
  விருளின மிரிய
வெங்குழலுயிர்கள் பவப்புனல் சுவற வெண்ணரு
  மளிமுரன் றிருந்தேன்
சங்குறும் வகுளபூடண பாஸ்கரோதய
  மாயது பாரீர் [௩௮]

கணிப்பெரு நிலைய வாரண நான்குங் கருதிநின்
  றளவிடற்கரிய
திணிப்பெருந்திரம்டாடிருமுத றலைவன்
  செழியனன் னுதற் சிறுமகவாய்ப்
பணிப்பெருஞ் சுடிகை மிசையுறக் கிடந்த
  பாரிடத் துதித்தன னென்றான்
மணிப்பெருமுடிய மன்னர்கோ னிழைத்த
  மாதவ மியம்பிட லெளிதோ [௩௯]

மதித்திட வெவரு முதித்தவக் கணமே வருசட
  வாயுவைத் தடுத்துக்
கதித்தமெய்ஞ் ஞானக் கடலிடை மூழ்கிக்
  கண்ணிணை யுறவிழி யாதுஞ்
சதிர்த்திருப் பவளவாய் திறவாதுந் தரையிடை
  யசைவறக் கிடந்த
வெதிர்த்தசெஞ் சுடரின் றேசுறுங் குழவிக்
  கிருளைய ரிணையன புரிவார் [௪௰]

இளநிலவெறிக்கும் பிறையினைப் பழித்தங்
கிலங்குறு நுதற்றலந் திருத்தித்
தளதளப் புடனுட் டிரண்டழ கொழுகித் தயங்கிடு
நாசியை யுறுவி
வளமைநற் கரமு மணிமுழந் தாளும் வகையுறக்
கைகொடு முறுக்கிக்
கிளர்தரு மம்பொற் கோடிகத் தேந்திக்கெழீ இயபொற்
சுண்ணநீ ராட்டி [சக]

நறியபொற் கலையின் மெய்யது துடைத்து நாபிநற்
றலமுற நோக்கிச்
செறிமயிர் மணியுச்சியினையும் பொத்தித்
திகைத்தயர் வதிகரித்திருந்த
மறிமரு ணோக்கின் மடவர றன்பால் மைந்தனை
மலர்க்கரத் தேந்தி
வெறிமலர்க் கூந்தற் குவளையொண் கண்ணா
விழைவொடு மளித்தனரன்றே [சஉ]

வாங்கியவளவிற் படுதுய ரனைத்து மாள மென்
மேலறப் பெருகித்
தேங்கிய வுவகைக்கடலிடை யாழ்ந்து செழியதன்
மடித்தலத்திருத்திப்
பூங்கரும் பனுக்கு மொழிச்சிறு விடைவிற் புருவமெல்
லியலுறுமணங்கு
கோங்கரும் பனைய விளமுலை பிடித்தக் குழவிதன்
வாயிடைவைத்தாள் [சங]

வைத்தவார் தனத்துக் கலசம தருந்தா வரவாப்
பருமிதமடைய
வித்தகைக் குழவி யிருநிலவரைப்பி லிருப்பது
முளதுகொல் லென்னப்
புத்தகமனைய புறவடித்துவர்வாய்ப் பூவையுண்
மழுங்கியிங் கிருப்ப
மத்தகக் களிற்ற மன்னர்கோ னுணர்ந்த வண்ணமு
மிழைத்தது முரைப்பாம் [சச]

அடன்மிகுந்திகலு மவுணரை யடர்த்த வைம்படை
　　தாங்கிய பெம்மான்
மடலுறுங் கமல மலரடியகலா மனத்திறை
　　யவனிடம் பகர்வான்
றடமுலைவரையின் வடமணிந்திலகு தையலா
　　ளிருளையர் விரைந்தே
திடமிகுந்தொளிரும் புயவலி யரசர் திரண்டுரு
　　ழவையிடை யடைந்தார் [சரு]

கொண்டலுந் தருவு நாணநன் னிதி கைக் கொண்டுகந்
　　திரவலர்க் களிக்கும்
வண்டின நெருங்கி யின்னிசை முரல மதுவிழி
　　நிம்பநற் றூரான்
புண்ட ரீகங்கொள் ளடியிணை போற்றிப் பொற்புறுஞ்
　　சுணங்கவிர் நகில
மிண்டைகொண் டிலகுங் கருங்குழல்மடவா
　　ரெதிர்வியந் தினிது நின்றனரால் [சசு]

வந்துதன் கமலமலரடி வணங்கி வணக்கமோ
　　டெதிருறு மடவார்
இந்துநன் முகங்கண் டிங்கெழுந் தடைந்த தென்னகொல்
　　விளம்புதிரென்ன
விந்தையி னிலகு மணிமுடி வழுதி வேந்தர்கோன்
　　வினவுதன்முன்னர்
அந்த மன்னனுக் கவ்விடைக் கருங்கூந்த
　　லணங்கினர் விளம்பலுற்றனரால் [சஎ]

வெஞ்சமத் திகலு மடையல ராவி வேலினிற்
　　பறித்திடு மிறையோய்
மஞ்செனக்கரிய மலர்க்குழன் மடந்தை
　　மணிவயிற்றிடையி னின்றின்றே
செஞ்சுடர் விரித்து வான்முகட்டொளிருந்
　　தினகரர்கோடியென் றுரைப்ப
அஞ்சுடர்விரிக்கு மாண்மகவாகி யகலிடத்
　　தினிதுதித்த தம்மா [சஅ]

கண்ணிணை சிறிதும் விழித்திலே வாயங்
காந்தினி தரற்றவுமில்லை
யண்ண லஞ்சுடரி னணிதிருமேனி யசைத்திலே
யஞ்சனின் மகவு
முண்ணிகழ்ந் தொளிரு மாவியினேடு
முற்றுறைகின்றது வென்ன
வெண்ணிகர் குமிழ்மூக் கன்னிய ருரைத்தாங்
கேகின ரிறைவனைத் தொழுதே [சக]

கொடியென நுடங்கு மிடைக்கனித் துவர்வாய்க்
கோதைய ராண்மகவெனுமுன்
படியொடு கனகமணியிழை வலயம்பரித்தெழு
வெனத் திரள்புயங்கள்
வடிவுமிக்குயர்ந்த மேருவென் றுரைசெய்வரையென
மிக்கினி துயரக்
கடியயிற் படைகொ ளிறையவ னேகைக்
கடலிடையாழ்ந் தனனுகி [ருய]

காதல னில்லாத் தன்மையிற் றுயரக் கடலிடை
யாழ்ந்துளம் வருந்தி
யீதள வாகக் காலம தகற்றி யிருந்துமிக்
குழலுறு மெம்பாற்
போதவு மொளிரு மாண்மக வீந்த புனிதமைம்
முகினிறத் தாதி
நாதனிங் கதற்குண்டாயசெய்கைகளு
நல்கிலா திருப்பவ னல்லன் [ருக]

அன்றிநந் தமக்கோரருங் கொடுந்துயர்க
ளடைந்திடி லன்னவ னல்லால்
சென்றினி தொழுக்குந் தன்மைய ருளரோ
செறிதிரைப் பரவை சூழுலகில்
என்றொளிவிரிக்கு மயிற்படை தரித்த
வெழின்முடி மன்னவர் வணங்கக்
குன்றெனப் பணைத்த புயவலி படைத்த
கோமகன் றிருவுளத் தெண்ணு [ருஉ]

அருமறைக்குரிய வேள்வி யந்தணர்களாசிகள்
  பற்பல நவிலத்
திருமுடி தரிக்கு மன்னவர் தாழ்ந்து திரண்டு
  நான்மருங்கினு மேக
மருமலர்க் கூந்தற்குவளை யொண்கண்ணார்
  வானிறக் கவரிகா லசைப்ப
வுருமெனத்தவள வலம்புரிக்குலமு முயர்
  முரசினங்களுங் கறங்க [ருங]

மிடைந்தொளிர் தரளமணி யெடுத்தெறியும்
  வெண்டிரைத் தாம்பரவன்னி
யடைந்தரும் புனலி லாடியுள் ளுகந்து
  தென்கலைப் புண்டரமணிந்து
குடைந்து வண்டிமிரு மருமலர்த் தொடையல்
  கொண்டகன் றெளிருமார் பிறையோ
னடைந்தனன் விரைவில்லுதையனைப் பொருந்த
  னையனற்றிருமுகங் காண்பான் [ருச]

செப்பெனப் பரந்து மார்பிடம் கவர்ந்து
  திரண்முலை மடமின ருகந்தங்
கொப்பருங் குழவிதனையெடுத் தளிக்க
  வொன்னல ருடறடி யிறையோ
னப்பரன் றனது திருவுருவனைத்து மன்பொடு
  கண்டு கண்டுருகித்
துப்புறுஞ் சுடர்கொளுதையனைக் கண்ட
  தூயசெங்கமல மொத்தனனால் [ருரு]

உருமினு மிரட்டி மும்முரசினமு முயரிய
  சங்கமும் பிளிற
அருமறைக்கிழவர வாவின தளவா யகத்திடைப்
  பெருங்களிதுளும்பப்
பொருவிலுன் கனகப் பொருப்பெனக் குவித்து
  வித்தினற்றுனமும் மிமிரு
மிருநிதிக்குவையு மெண்ணிலா நிரையுமிசைபெறப்
  புனலொடு மளித்து [ருசா]

மெய்வகையுணரு முழையரைக் கூவி
விளங்கு நம்மரபினுக்குரிய
தெய்வமா மாதி நாயகனமருந் திருத்தளியேமுத
லாய
பொய் வகையொழி நன்னுட்டினிற் சிறந்து
பொலியுமால் சன்னதி தோறும்
மெய்வகை திருத்தி யாடைபூ ணிதிய மிகுநில
முதற்சிறப் பளிமின் [ருஎ]

ஆனினமுதல பற்பல வுயிர்க ளருந்திமெய்
விடாயது தணிப்பா
னீனிறக் கடலினிரட்டிய தடமும் நிகமநற்
சாலையுஞ் சிகரம்
போனிகழ் தருமாலயங்களு மெவரும் புகழ்தரு
மன்னசத்திரமும்
மானயிவ வகையி னுயபோ லினும்ப லாயிர
வறத்துறை யிழைமின் [ருஅ]

சிறையது விடுமின் சிறைக்கள மெடுமின்
றிகழ்முடி மன்னவரளக்கும்
இறைவிடு மீரேழாண்டயனிதிய மீட்டு
மாயத்துறை விடுமின்
குறைவிலா நிதியவரையது திறந்து கோதறப்
பலவரு மெழுநா
ணிறைதருமளவும் வெறுத்திட வகத்துணோர்ந்தவை
யெடுத்யெடுத் தளிமின் [ருகூ]

நண்ணிய தடந்தோட் கொற்றவ ரிழைத்த நவையெலாம்
பொறுத்துறப் பிணித்த
திண்ணியகழல்யாப் பறவிடுத் தவர்தந்
திருநக ரடைதரச் செலுத்திப்
பண்ணியற்றமிழின் வகைநல முணரும்
பான்மைநம் பேரவைப் புலவோர்
உண்ணனி மகிழத் துன்னெனக் கலையு
முரையுடன் பணிகளு மளிமின் [சுய]

வெண்டிரை கொழிக்குங் கருங்கட லுடுத்த
மேதினியதனிடைச் சிறந்த
திண்டிறற் புயத்த மன்னவ நுணர்வான்
றிருமுகங் கடிதினி லனுப்பிக்
கொண்டல்கண் படுக்கு மாடமா நகரங்
கோதற வலங்கரித்திடுவான்
அண்டுறுமாந்த ரறிதரமுரச மறைதரச்
செய்மினென் றுரைத்தான் [சுக]

இடியெனக் கறங்கு மணிமுரசோதை
யெழினகர் மாந்தர்தஞ் செவியிற்
கடிதினிற் படுமு னளவிலா வோகைக் கடலிடை
யாழ்ந்தன ராகி
வடிவுறுமயில்வே லனையகண் மடவார் மை
ந்தரோ டிணைந்திர வகற்றும்
படிமருத் தொடையும் பாயொளி விரிக்கும்
பற்பல வணிகளுமகற்றி. [சுஉ]

மங்கையர் நகிலப் பொருப்பினுக்கணிந்த
வாசநற் கலவையின் றுகளும்
கங்குலிற் கரிய கூந்தனின் றிழிந்த கானமக
ரந்தமு மடங்க
வங்கமுன்றி றெறுறுங் குங்குமச் செழுஞ்சே
றதுகொடு வழுக்குறத் தெளிப்பார்
பொங்கிய சுடர்வே லிறைமகன்றன்பாற்
புதல்வன்வந் துதித்திடு மகிழ்வால் [சுங]

பத்தி யினிவந்து விசும்பக டுரிஞ்சும்பருஉ
மணிமாட பந்தியினற்
பித்தியின் புறத்து மகத்திலும் புதுவெண்
மெய்யொளிச் சுதைகள் தீற்றிடுவார்
நித்திலமுறுவற் கமலைவா ழகல நிருமலன்
றிரு வவதாரச்
சித்திரவகையே முற்றிலு முவந்து தீட்டு
வர் கவின்பெறமாந்தர். [சுச]

வெண்ணில வெறிக்கும் கையிலையின்
கிரியின் மிசைப்பலகதிரெழுவனபோல்
திண்ணிய மாடமுகட்டிடையனந்தஞ்
செறிசுடர்த் தூபிக ணிரைப்பார்
நண்ணியகுலிசத் துவசமு முழுவை நாடிய
கொடிகளு நடுவார்
தண்ணியவிதை வித்தரிய பாலிகைகள்
சதிருற வயின்வயி னிறைப்பார் [௬௫]

மங்கல மகலாமறுகிட மெங்கு மணிநடைக்
காவண மிடுவார்
துங்கமென்பாளைக் கமுகொடு சுவைகொள்
கன்னலுமினிமையிற் கனிந்த
செங்கனித்தாறு படுவிரிதலையுஞ் சேட்பட
வெழுத் தொறுமமைப்பார்
சங்கையின் மகரதோரண நிரைப்பார்
தமனியப் பாவைகள் தொடுப்பார் [௬௬]

தேனினமுரன்றிந்தள விசை பயில செழுமணித்
தாம நாற்றிடுவார்
வானில வெறிக்குமார வாரமுமொண் மரகதக்
கோவையுந் தொடுப்பார்
ஆனிமு துறப்பெய் தருஞ் சுடர்தருமொ ணஞ்சர
விளக்கினமிடுவார்
கானிடுமலருந்தண்பனி நீருங் கலவையுங்
குழம்பொடு மிறைப்பார் [௬௭]

வேறு

கரியகுன்முகி லனையமும் மதம்பொழி கரிகட்
குரியவோடையு மேற்றவிசையு முறவமைப்பார்
விரியும் வான்முக டிடிதரத் தாவியு மீளும்
பரிகள் பல்லணங் கால்கழுத்தணிகளும் படுப்பார் [௬௮]

திவிய மாமணி யணிபெறக் குயிற்றிய திகழும்
சவிகொண் மாவிரதங்க ளெண்ணில நிரைதயங்க
விவுளிசேர்த்திருமறுகிடை நிரைப்பரா லிரும்பொன்
அவிரு மேருபல் லொருவழிச் சேர்ந்தன வனைய [௬௯]

தவள வானில வுமிழ் மணிமாட மேற்ருவத்
துவளிலாநறு மகிற்புகை வயின்வயின் ஹெருகுப்பார்
பவளவாய்க்கொடி நுண்ணிடைப் பனிமொழிக் கரிய
குவளையொண்கணர் குரவையாட் டயருவர்கூடி [எ0]

முருகுசேரு மாலதிக்கலிகைக் கிணைமூரல்
குருகுசேருமால் வரையெனப் பொலிதரக் குவிப்பார்
கருணையோடுமெற் றரியநற் கனிவருக்கமுநேர்
அருகுதோறுஞ் சிற்குன்றென வமைப்பர்களன்றே [எக]

இனியவாய முக்கனிகளு மிடையிடை நிறைப்பார்
புனிதவாதர நிறைந்த வுள்ளத்தினர் பொருந்தி
தனிவிருந்தினர்க் கெதிர்கொடு சென்று நற்றகையாய்
மனி யுமக்கெமக் கென்றுத மகங்கொடு வருவார் [எஉ]

சேயதேறலி னறுநெய்பால் தயிருடன் சேர்ந்து
தூயமாமறுகெங்கணுந் தொனியுறத் துதைந்து
பாயவென்னறு மாகனகக் கலம்பரப்பி
யேயநாரண னடியருக் கின்னமு திடுவார் [எந]

தழனிறத்தநற் றிகிரியு மிவுளியுந்தான
மழவிருங்கரிகளு முகைத் தவரவர் வருவார்
பழமை யாயபொற் கலன்களை வெறுத்தலைம் பாலார்
அழகினீடிய கலன்களைப் புனைகுவரன்றே [எச]

ஊறு தேன்பொழி மாலிருஞ் சோலைவெற் புயிர்த்த
நாறுசந்தன வரியமென் றேய்வையின் றீய
சேறுறுலிடை தேம்புறப் பணைத்தருஞ் சிகர
வீறுவாய்ந்திணை தடர்தரு முலைமுகட் டணிவார் [எரு]

ஓங்குமாமதி வடந்தனைப் புனைகுவ ரொழுகுந்
தேங்கொள் வண்டின மலைதர வோச்சிநீர் செழுஞ்சூ
ழுங்குமால்குழல் திருத்தியத் தலைப்பணி சாத்தி
பூங்கொண் மாலதி செவந்திநற் பிச்சியும் பொறுப்பர் [எசு]

ஏரவானுதற் சுந்தரத் திலகம திடுவார்
போரவானில வெறியுநித் திலச்சுட்டி புனைவார்
சூரவேனிக ரம்பகத் தஞ்சனந் தோய்ப்பார்
ஆரவாரவம் புதிக்கிரு வரம்பிட லனைய [எஎ]

பொய்யமைந்த நுண்ணிடைக் கணிமேகலை புனைவார்
துய்யநற்பசுங் கழையெனத் திரளுறுந் தோளிற்
செய்யமாமணி குயிற்றிய வொண்கலன் றிருத்திப்
பெய்யுமம்பொனிற் றொடிபல முன்கையிற் பெய்வார் [எஅ]

கடிதினிற்றழ னிறத்தநற் றளிர்நிறங் கவற்று
மடிமிசைச் செழுஞ்செய்ய பஞ்சின் குழம்பணிவார்
வெடிகொளம்புய மிசையனஞ்சிலம்புவ வணைய
படிவுறுஞ் சிலம்பொலிதரப் பதமிசை பணிவார் [எகூ]

மாடகத்த நன்மகரயா ழெடுத்திசை வகுப்பார்
பாடகத்தொடும் பரிபுரத் தொலியெழப் பதம்பேர்த்
தாடகக்குழை யலைதரத் தனித்தனி யரிய
நாடகத்தொழில் நலந்தெரி மடந்தையர் நடிப்பார் [அ0]

அந்த மாடவின் னெழினகர் மாந்தரு மடர்ந்த
சந்த வார்முலை மாதரு மகங்களி ததும்ப
இந்த வாறியற்றியபின்ன ரக்கொடி யிடையார்
விந்தையோடு பொற்சுண்ண நீராடுற விழைவார் [அக]

வேறு சாடிகொப்பரி சாருங் குழிசியிப்
பீடியற்கலம் பெய்திடி லற்பமே
நாடுமென்ன நளியும் பொழிபுனல்
ஓடிடாம லொருங்குறத் தேங்கவே [அஉ]

பண்ணுலாவிய பாவினு மின்மொழி
விண்ணுலாவிய மின்னிடை மாதரார்
எண்ணிலாதவரேர் மறுகெங்கணும்
வண்ணநீடு வரம்புகள் கட்டினர் [அஙு]

தமனியத்திற் சமைத்த தளங்களாற்
கமவசந்தக் கலவைக் குழம்பினோ
டிமநறும்புன னெய்நல்லெண்ணெ சுணம்
அமரு மத்தர் புனுகு மென்னுனமே [அச]

வண்ணமுற்ற பொற்சுண்ண வனநறுந்
தண்ணநீரிற் றகையன மட்டிலா
விண்ணின்மா நகரெங்கும் விடுத்தனர்
டண்ணினின் சொற்பனிக் குழன்மாதரே [அரு]

சத்தவார்கட ருமொருங் குற்றபோற்
சுத்தவீதிகடோரறு நன்மஞ்சனம்
பத்தியோடு பொழிந்தபின் பான்மொழிக்
கொத்தலர்க் குழற்கோதையர் கூடியே [அசு]

இழையிறுண்ணிடை நீவிமிறுக்கிமென்
றழைசுணங்கின் றனங்கள் குலுங்குழுப்
பிழையில் வம்பு பிணித்து மழைக்கருங்
குழறிருத்திநற் கொண்டை யணிந்தரோ [அஎ]

தந்ததாரைக் குழலுந் தமனிய
விந்தை தோர்கட் சிவிறியு மின்னிபோ
லந்தமில் புனலாடுங் கருவியோ
டிந்துவின்னுத லேழையர் தோன்றினர் [அஅ]

இடக்கை பேரிகை யேய்ந்திடு திண்டிம
முடுக்கை பம்பையுறுமி முரசொடுந்
தடக்கு தோறவில் தமரவலம்புரி
திடத்திருச்சினந் தேசிகக்காளமே [அகூ]

கூறிவாச்சியங் கொண்டு குணில்களா
லேறுருவன் முகிறன்ணி லிரட்டியே
நாறிசைக்கணு நண்ணிமுழக்கிடச்
சாறினேதியர்தாம் புனலாடுவார் [கூமி]

கள்ளலம்புங் கருங்குழன் மாதரார்
உள்ளலம்பிய வோகை கிளர்ந்தெழ
வெள்ளிடற்கிடனின்றி மறுகடர்ந்
தள்ளியள்ளியவர் புனலாடுவார் [கூக]

கூந்தல்சோரக் கொடியிடை சோர்தரக்
காந்தளென்னக் கரஞ்சிவப் பேறவே
சாந்தணிந்த தனங்கள் குலுங்குற
வாந்துருத்தி கொண்டாடுவர் நீரரோ [கூஉ]

கலைநெகிழ்ந்தது காண்கிலர் கச்சுமென்
முலைநெகிழ்ந்தது மோர்கிலர் மொய்யொளி
யலையு மார மகன்ற துணர்கிலார்
தலைமை சேர்புன லாடுந் தருக்கினல் [கூங]

அத்தர் பன்னீர் புனுகினோ டாரநெய்
யொத்துவாரி யொருவரொருவர்மேல்
லத்த நற்குழ லாலினி தாடுவார்
புத்தகத்தின் புறவடி மாதரே [கூச]

அருத்தி யோடொ ரரிவைநன் னெய்யைமா
றொருத்தி வாயி லொழுக்க வுமிழ்ந்திட
திருத்தன் வாயெனுஞ் செவ்வித ழாம்பல்பெய்
மருத்தண் டேற றனைநிகர் மானுமால் [கூரு]

கூந்தன்மீதிற் குழல்கொடு பீச்சுநீ
ரேந்தி ளந்தனந் தன்னி லிழிதரல்
சேர்ந்த மேருத் திகிரியின் மீமிசை
போந்துமேகம் பொழிதலே மானுமால் [கூசா]

மாதர்பல்லோர் மடந்தையின் வான்முக
மீதருங்குழல் கொண்டு விடும்புன
லோது வானெழு மொண்மதி வீசிய
சீத வெண்கதி ரென்னத் திகழுமால் [கூஎ]

விடவெண் பால்கொடோர் மின்னிடை மாதின்மேல்
லுடல்வெழுப்பினை யுற்றுடன் றீர்தலாற்
புடவி யிற்பசும் பொன்னினற் பாவையைப்
படம்படுத்து பறிப்பதை யொக்குமால் [கூஅ]

நெஞ்சினிற் பொழி நீரிரு கோங்கைமே
லெஞ்சலானதற் றேயிழிந் தோடுறல்
விஞ்சடர்ந்தெழு விண்டுவின் மேல்வழி
யுஞ்சிறுதண் ணருவியை யொக்குமால் [கூகூ]

படைக்கண்மங்கை பனிமுகம் வீசுநீர்
தடுப்பவங்கைத் தலம்பொதி தன்மரை
யிடக்குள்வீழ வெமைவருத் தேன்மதி
யடைக்கலம்மென் றடைதலே மானுமால் [ள]

சோதிமாமணி மாடங்க டுன்றிய
வீதிதோறும் விழைவி னடர்ந்துமுப்
போதுமீரறு வைகல் புனலிடை
மாதராடி மனக்களி யுற்றபின் [ளக]

வண்ணமாமறு கெங்கும் வதிந்தபொற்
சுண்ணநீர் தலைப்பெய்து துவன்றியே
தண்ணரும் பொருனைநதி சார்ந்திரும்
பண்ணைவாயிட மெங்கும் பரந்துபோய் [௱௨]

நலிகொள் வெண்டிரை நண்ணி யதினுள
புலவுநீக்கிப் புதுமண மீந்தவன்
சுலவு மிப்பி சுரிமுக முண்ணச்செய்
உலவுமார முயிர்த்திடச் செய்யுமால் [௱௩]

திருவவதாரப்படல முற்றும்.

நாமதேயப் படலம்

வழிபடுதெய்வ வணக்கம்

கற்றவ னீராடவெழ முதலியாண்டான்
கையும்பின் வடுகநம்பி கரமென்போதும்
பற்றியெழற் காண்டானுள் வெதும்ப வத்தைப்
பரிகரிக்க வவர்க்கிருதாம் பரச்செம் பீந்தாங்
கற்றநதிப்புனல் கொணர்வித் தலைதா னம்பி
யாந்தரிகப் பத்திவெளி யறியச் செய்த
நற்றவனெம் மெதிராச னடியை வாழ்த்தி
நாமதேயப்படல நல்குவாமால். (க)

(வேறு) மீனவன்குல வேந்தன் வியந்துபலை
ஞானமந்தணர் தாமுகக்கக்கொடுத்
தானபின் பேரவை யெழுந்தாங்கொளிர்
வானரியணை மன்னினன் மாதரோ. (௨)

ஆரியர்க ளறிஞர் கணிதநூ
லோருவோர் மெய்யுறுதிகொ ளாரணஞ்
சோர்விலா துணர் தூய்மறை யாளர் மற்
றோருதொளி ரேந்தலுழையரே. (௩)

மற்ற நுட்ப மதியின ரானிறை
வுற்ற சங்கத் துறவிலர் மௌலிதோய்
பொற்றிருக்கழற் பூப னுவகையாற்
சொற்றிடுஞ்சில தூய்மொழி யன்றரோ. (௪)

மன்றளோரெம் மனமரை யின்முகை
யின்றலர்ந் தொளி யெய்திட வெல்லிளங்
கன்றை நேர்வருகான் முளைக்கியாதுநா
மின்று நாம மிடுத லியம்புவீர். (௫)

கொக்குமீது று கோகிலவின் சொலார்
செக்கர்மாடத் திருக்குருகாபுரி
புக்க நும்மைப் புரக்கும் புயலுக்கு
மிக்க வாதிப்பிரான் றளிமேவியே. (௬)

பரவை சூழுல கோரடி பற்றிடக்
கரவினலளந் தின்பருள் கான்மலர்
சிரமணிந்தவன் சீரருட் பெற்றுடன்
மரபினுமம் வழங்குதன் மாண்பரோ. (௭)

பாதுகாத்துயிர்ப் பாலருள் கூர்ந்துநன்
னீதியாலுலகோச்சு நிருபநின்
றீதிலாத திருவுரை யுட்கொடீ
தோதினே மற்றுளப்படி செய்குதி. (௮)

(வேறு)

இவ்வண மன்றுளார்சொல் லியல்பிணை யிறைவ னுள்ளிற்
செவ்வியி னமைத்து நந்தஞ்செய்தவத் துதித்த சேய்க்குக்
கொவ்வையின் கனிவா யின்சொற்கோங்கரும் பனைய கொங்கை
நவ்விநேர் விழியாய் யாது சாற்றலா நாமமென்றான். (௯)

நம்மகவெனவுமன்ன னவின்றிடப் பெற்றோமென்று
செம்மலங் கடலுளாழ்ந்து திரு முகமலர்ந்து நீருண்
மைம்முகிற் குழலி வேந்தன் மலரடி பரவி யின்பம்
விம்மியாழ் குழலே யின்சொல் விளம்புவள் சிலது மன்னோ (௰)

புத்தெனுங் கொடிய சேறிற் புகுந்துழன் றழலுகின்ற
தத்தினை யறுத்து நம்பாற் றனைய சம்பத் தையீந்த
வித்தகன் பொலிந்து நின்ற மெய்ப்பர னமரரஞ்ச
நத்தினை முழக்கு மாதி நாதர் சன்னதி முன் சென்றே [௰௧]

வஞ்ச மற்றுளத்தை யைவர் வழி செலுத்தாது வாழ்த்து
நெஞ்சினர் நாற்பொருட் குணினைத்த தங்குவந் தளிக்கும்
கஞ்சனன் மலர்த் தாட்கீழிக் கான்முளை வணங்கச் செய்து
விஞ்சுநம் மரபினுமம் விளம்பலே விதி யென்றுளே [௰௨]

கொங்கலர்க் கருத்து மைம்பாற் குவளை வாண் மதரரிக்கண்
நங்கையா ருரைத்த வாய்மை நங்கருத்தியைந்த தென்றப்
புங்கவ னமைச்சர்க் கூவிப் பொரு கடற் ருனைசூழ
விங்கடைந் திடுவீர் பூமா திறைவனைத் தொழச் செலற்கே [௰௩]

ஆண்டகை யியம்பாமுன்ன மரும்பொருண் முகத்தி னேக்காற்
காண்டக விரைவிற் செய்யுங் கருணை கூருழையர் சேனை
யீண்டவந் தறிக்கை செய்தவ் வின்னடி பரவ வுண்டு
பாண்டருந் துளவினனைப் பணிந்திடற் கெழுச்சி யானுன் [௰௪]

தண்ணுமை படகம் பீலி தக்கை திண்டிமந் தடாரி
மண்ணமை முழவு கேட்போர் வள்ளின முவந்து கீதக்
கண்ணுகர்ந் திடுபன் னுகசுரமோ டெக்காளஞ் சின்ன
மெண்ணில் பல்லி யங்களெங்கு மெறி திரைக் கடலினார்ப்ப ௰௫

கருவிளை குமிழி னெண்பூக் கயிரவ மலர்களுட் கொண்
மருமலர்க் கமலமோர் பொன் கொடி மிசை மலர்ந்த தன்ன
திருமுகத் தரிவை மார்வெண் கவரியின் சிறு கால் வீசக்
குருமணி நிலவு காலுங் குழூஉக் கொள் வெண்குடை நிழற்ற [௰௬]

மட்டவிழ் குமுத வேந்துள் வதியிரு முயனீத் தூர்வான்
விட்டதி வெளிவந்தாக மீதிரு கயல் கடாங்கி
யிட்டமோடுல வலன்ன வெழின்முக மடவாரால
வட்டமீயோட்டிகொண் டுண்மகிழ்ந்தருகசைப்பர் மன்னே [௰௭]

மாசுறுங் கலியின் றீயவலிகெடு மெனவே வெள்ளை
வீசுதலனைய வான்மீவெண்டுகிற் கொடிகளாட
வேசிவிண்ண ரம்பை மாதர்க்கின்புறு பரதங்காட்டுந்
தாசியரிசையினேர்ப் பச்சதியிடையடிகள் பேர்ப்ப. [௰௮]

தேங்கமழ் கமலப் புத்தேள் சேணிறை கலச யோனி
யாங்கவிர் வேத நாவரரசர் முத்தமிழ் தேர் வாணர்
பாங்குட னருகிலாரப் பரவு பொற் சிவிகை பம்ப
வீங்குதிண் குவவுத் தோளார் கட்டிய மியம்ப மன்னே [மகூ]

கங்குல வயிற்கை யொன்னர் கணங்களின் வலி மலேக்குத்
தங்கிய குலிசத்திண்டோட் டானைமுன் மிடைந்து செல்லப்
பொங்கு செந்துக ளிவர்ந்து புயலெனப் படரத் தீய்க்கும்
வெங்கதிரவிந்து வானஞ் செக்கரில் விளங்கித் தோன்ற [உ0]

தூயதீப் புடத்திற் பல்காற் சுட்டசெம் பொன்னிலும்பர்
மேயயாணரினற் செய்ய வில்லுமிழ் மணியிடைக் கண்
ணேயவிட் டடைத்த தொட்டிலேற்றி யக்குழவி சூழ்ந்தாங்
காய மிண்டேகலென்மு னம்புலிக் கணநேராமால் [உக]

கோதில்பூந் தொட்டிலூடு குயிற்று செம் மணிவிற் றூற்றம்
மாதவ னரசன் சேயா வந்தவா றறிந்து போற்றப்
பாதலத் தனந்தன் றன்மெய்ப்படிவத்தை மறைத்தீண் டேகச்
சோதி கொள் சுடிகைநா று மாமணிச் சுடரி னேர்த்த [உஉ]

இன்னணங் குழவி தன்னே டிறைவனு மெழுந்து செங்காற்
பொன்னனந் துயிலுஞ் சேக்கைப் பூம்பணேக் குருகை மேவிக்
கொன்னவில் படைக்கண்ணர் தங் குழற்கிடு புகையின் வாச
மன்னிய மறுகி னூடுண் மகிழ்தர வலம் வந்தானல் [உந]

கூன்சுரி முகங்க ளீனுங் கோதினித்திலங்க ணற்றித்
தேன்பயி லலரி னற்றுஞ் செழிய காவண முகப்பில்
வான்றட வரம்பை நாட்டும் வாயினின் றயினிநீரைக்
கான்படு மழலேத் தீஞ்சொற் கன்னியர் சுழற்றினரால். [உச]

கருமணி குயிற்று செம்பொற் றகட்டுறழ் கடிகொண் மாத
ரிருவரோ ரிருவராய்த் தம்மின் முனந்திக் காப்பிட்டுப்
பருகவின் னமுதிற் சேயின் படிவத்தி னெழிலேக் காற்பின்
றிருமினர் சிலர் கர்ப்பூர வாரத்தி தெரியச் செய்தார் [உரு]

ஆரண மொருநான் கோது மயனன வறிஞரெல்லாம்
நாரணனும நாவி னவின்றிரு கரத்திற் செம்பொற்
பூரண கும்பங் கொண்டிப் பூதலத் துயிருயச்செய்
காரணன் மகவிற் றேன்றப் பெற்ற காவலனேக் கண்டார் [உசா]

மட்டவிழ் நறவமாந்தி வண்டிமிர்ந் தடரு மைம்பாற்
கட்டழ கரம்பை மாதர் கடுப்பவரடிகள் பேர்ப்பக்
கொட்ட மிட்டமர ரீட்டங் குலையவென் றமுதைத் தால
வட்டம் வைத்திடு புட்டோன்றல் வாகனன்றளிக்குட் சென் [உஎ]
(றுன்

வேறு

அத்தினா புரத்து வாழருச்சுனற் கறத்தினால்
தத்துவத் தரும்பொருள் ரதத்தினிற் றெரித்தவன்
மெத்தவுட் புறத்துறிக்கிடைச்சி வைத்த வெண்ணெ பா
னத்தி யுண்ட பூரணத்தி தேச லோக நாதனே [உஅ]

எருதோ ரேழடர்த்து மாதொருத்தி பாலிணங்கினாய்
மருதினூடு போயிறுத்து மாயமாய் வருந்தினாய்
குருதி தோயப் பதிக்கிழிந்த தூது கூறினாய்
கருதி நின் குணத்தை யார் கணிக்க வல்ல வல்லரே [உகூ]

தாலமீது நாக கேதனன் முனந்தளர்ந்த பாஞ்
சாலி நாணழிந்திடாது தானைமுன் னளித்தனை
சீல வேத வாணனெஞ்சு தேற வாக மோடவன்
பாலனீ நினது தன்மை பார் மதிக்க வல்லதோ [ஙூ]

இச்சையா லுளங்கனிந் தெழுந்த வன்பினோடு நீ
மெச்சவே சுவைத்திடுங் கனிக்குளின்பு விஞ்சினா
லச்சுதற் கெனப்புறத் தமைத்த சௌரி யங்கனை
யெச்சிலுண்டு வானளித் தெழுந்த புண்டரீகனே [ஙக]

இன்னணம் பொலிந்து நின்ற வெம்பிரா னிணைப்பதஞ்
சென்னியிற் புனைந்து பின் றுதித்துளஞ் சிறப்புறத்
தன்னருங் குலப்பெருஞ் சுடர்ச்சுதன் றனைப்புவி
மன்னனுண் மகிழ்ந்தவன் பொலன்கழல் வணக்கியே [ஙஉ]

புத்தெனுங் கராலையைப் புடைத்தெமைப் புறந்த வேய்
முத்தனோ டயன் பராவு மூர்த்தி யாதி மூலமென்
றத்தனைப் பழிச்சி மன்னவன் றிருவருட் கொடுண்
ணத்தியே மகற் குகந்து நாம மோத லாயினான் [ஙஙூ]

தங்குலப் புரோகிதன் றனைக் கோடேத மின்றியா
றங்கமைந்து வேள்வி நான் மறைக்குடே ரகங்கொணற்
புங்க வேத வாணர் கூய்ப் பொலிந்தபின விதிப்படி
மங்களத்தி யங்கறங்க மாதவர்க ளிப்பனல் [ஙச]

செம்பொனே ரிலங்கு பூணிவர்ந்து விண் செறிந்தவிற்
பம்பு மாட கூட மாளிகைச் செநெற் பணைத்தல
மம்பரஞ் சுவைப்பயஞ் செழித்தவா னிதிக் குவை
இம்பரைந் தருக்கு நேர பீட்ட தான மீந்தனன் [௩௫]

பொங்குவெண் முனூலிலங்கு பூசுரர்க்களித்த போழ்
தங்கை விட்ட நீருகுந் துலாயியாறு பாய்ந்தவண்
எங்கணும் பரந்து தாம்ப்ரவன்னி யாயிழிந்ததே
லங்கவன் செய்தான நேரிதாகு மென்ன லாகுமே [௩௬]

எண்ணிறுன மாதவர்க் களித்து லோப மொன்றிலா
துண்ணெகிழ்ந்து நீதி நூலிலோது நேம கப்படி
நண்ணியே சடங்கினை நடத்தியன்பின் வந்தெழுந்
தண்ணளிக் கடற்கு வள்ளல் சாத கர்ம மாற்றியே [௩௭]

ஏறெருத்த மீதுறீச னுக்கய னிழைத்ததத்
தூறரித்த மால் பதத்தி லொண்டமிழ்ப் புனைந்து நா
வீறனுகு மெய்ப்பரன் றனக்கவன் குலப்பெயர்
மாறனென்று நாமமன் வரோதயன் வழங்கினுன் [௩௮]

அந்தரத்தி னன்பனுகி யம்புயத் தவன் மறை
யெந்தை தாளுறற் கொணும லின்னு மேத்த நின்றவன்
றந்தையாகி மன்னவன் றனக்கு நாம முந்தரில்
விந்தை சேரவன் புகழ் விளம்ப யாவர் வல்லரே [௩௯]

இன்னண நராதிபன் பொலிந்து நின்ற வெம்பிரான்
றன்னருட் கொடேதமார் சடத்தினைச் சினந்ததீவ
கன்னலின் சொனங்கை கான்முளைக் கநாம மோது நாள்
பொன்னகர்க்கு ளோருகந்து பூவின் மாரி பெய்தனர் [௪௰]

மண்ட லேசுரன் கனிந்து மாறனைத்த ழீஇயெணி
லண்ட முண்டு மிழ்ந்த மாயனம் புயப் பதம்பராய்
விண்டடைந்த மாடமார்த மாளிகைக்குண் மேவியே
கெண்டை யொண் கண் மாதினேடு கேண்மையுற் றுறைந்தனன்
[௪௧]

நாமதேயப் படல முற்றும்.

ஆதிமால் தரிசனப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

பொன்பதி யெனவாழ் கோட்டிப் புங்கவ நம்பி பாலீ
ரொன்பது தடவைக் கப்பா லோதியந் நூலையார்க்கு
மின்புற வளித்து நாம மெம்பெருமானு ராஞேன்
றன்பத மலரைச் சூடித் தரிசனப் படலஞ் சொல்வாம் [க]

இன்னண முவகை மீது ரேந்தறம் சேமக் கோயின்
மன்னியந் தமரிஞேடு மறுவிலா தறுசுவைக்க
ணன்னய மூரலுண் டனந்தர முடைய நங்கை
தன்னருஞ் சுதனேத் தொட்டி லிடுதரத் தலைமை சான்றுள் [உ]

கொண்டலிற் சுருளுங் குஞ்சி நித்திலக் கொண்டை சேர்த்துத்
துண்டவெண் பிறைநுதன்மீத் தூராயொளி துலங்கச் சாத்திப்
பண்டமார் சுடிகையோடைப் பற்பல மணியிழைத்த
குண்டலம் பிடிகஞ் சாத்திக் குலவு கண்டிகையும் பூட்டி [ங]

அம்புயத் தொளிரும் வைரத் தழுத்து மங்கதமுஞ் சாத்தி
வம்புறு நிம்ப மாலை மார்பிடை மதாணிசாத்தி
பம்பு மொண் கதிருலாய காஞ்சியும் பரிவிற் பூட்டிச்
சம்பய னறியாத்தாளிற் பரிபுரச் சதங்கை சாத்தி [ச]

பாடகங் கொலுசு பாதப் பவளமென் விரலின் மிஞ்சி
யாடகத் தமைத்துப் பூட்டி யங்குலிக் காழி சேர்த்துக்
கோடு புன்னகமுஞ் சாத்திக் குதலைக் கிண்கிணிக் காயொடு
நீடர வடமும் பூட்டி நிலவமண் டிலதமிட்டு [ரு]

அஞ்சன மகன்று நீண்ட வையரி விழிமேற் றீட்டிக்
கஞ்ச மெல்லடியிற் செய்ய மஞ்சொளி கதுவக் கோட்டி
வஞ்சர் கண்ணீறு தையா வகை வலக்கதுப் பினீல
நஞ்சினுங் கரியமையா னலம்பெறக் குறியொன்றிட்டு [சு]

காசறெண் பிரவாளத்தாற் கவின் பெறக் கடைந்த காலுட்
டேசிகத் திடைசலாகை சேர்ந்த மாமணி குயிற்றிப்
பாசொளி பரந்த சட்டம் பணித்துமா மரகதத்தில்
வீசுவிற் றொடரு நாற்றி விசித்த பொற்றொட் டிலேற்றி [எ]

பற்பல நிலவு காலுஞ் சூரிய படத்திற் செய்ய
விற்புனை யேழடுக்கு மெத்தை மேல் விரித்து வெண்பட்
டற்புத மலர்களாற்செய் தணிகொண்மே லாப்பமைத்துப்
பொற்புறு தொட்டி லேற்றிப் பூவை தாலாட்டு வாளால் [அ]

பண்ணைவாய் வளையு குத்த பன்மணி நிலவு காலுங்
கண்ணகன் றொளிரு கூடற் காவலன் மரபுளோரை
நண்ணுதற் கரிய வைதரணிக் கரை கடத்த வென்றிம்
மண்ணிடை யுதித்த வென்கண் மணியே தாலோ தாலேலோ [௯]

உலைபடா தொளிருஞ் செம்பொ னுதயனுற் கருகாமாலை
யலைபடா வமுத மாலை யடைதரா வினிய கன்னல்
கலைபடா மதியம் வண்டர் கவர்ந்திடா தினிய செந்தேன்
விலைபடா மணியேர் நந்தா விளக்கே தாலோ தாலேலோ [௰]

கோடரங் குழையிற் பாயக் கூனிருளுடையத் தேனூர்
மாடவிர் முகடார் மந்த மாருத வரையாள் கோவே
நீடிய திரைவாய் முத்தை நேமியம் பறவை காக்குந்
தோடவிழ் கமல வைகைத் துறைவ தாலோ தாலேலோ [௰௧]

அள்ளலங் கருஞ்சே றுற்ற வகன்பணை யுழவின் மள்ளர்
உள்ளடி யுறுத்த நீல முகுமதுக் குருகூர் நம்பி
வெள்ளநீர்க் கயல்க ளுகை மேயவைந்தருவைச் சாடித்
துள்ளுநீர்ப் பொருனற் சங்கத் துறைவ தாலோ தாலேலோ [௰௨]

இருநிலத்துறு விசிட்டாத் துவைத முற்றிட வுயர்ந்த
திருமிகு மகர கேதுச் செல்வனே வாசு தேவ
தருநிழ லண்ட முற்றுந் தங்கிய தன்ன முன்னீர்
வருபுவி யோர்குடைக்கீழ் வளர்க்க வந்தவ தாலேலோ [௰௩]

வாட்டடங் கண்ணி யிவ்வா றுல கெலாம் வயிற்றடக்கி
மீட்டுமிழ்ந் தளித்தழிக்கும் விருப்பு மாத்திரத்தி லோரும்
பாட்டுடைப் பரனை முன்னுட் பயிற்றிடு தவத்தி னூற்று
வாட்டியுள் ளுவகை பொங்க வங்கையி லெடுத்துப் பின்னர் [௰௪]

முன்னுளபடி மலர்க்கண் முகிழ்த்தி யாம் வீட்ட வாறே
நன்னய வணைகிடந்து நகிலமு முண்ணு தங்கந்
தன்னிலே யசைவு மெய்யிற் றளர்ச்சியோ டழுகையின்றி
மன்னுநம் மதலைபோலே வையகத்துளதோ வென்றே [யரு]

அம்மமுண் ணெனவே யங்கை யனகனை கிடத்தி வார்கொள்
கொம்மைவெம்முலை பிடித்துக் குமுத வாய் பொருத்த வப்பால்
செம்மையங் கடைவாய் முன்போ லோடுறத் திகைப்புற் றந்தோ
மைம்முகி லளகத்தீர் தென்னென வருந்தா நின்றாள் [யசு]

சுவர்க்க பூதலத்திற் றோன்றி தூம்பயல் விளைந்த தன்ன
விவர்தரு திருத்தோணல்லீ ரென்ன காரண முனைன்செய்
பவமதின் குறையோ வன்றிப் பயிற்றிய தவத்துட் கோதோ
வவனிமீ திவ்வாறெச்ச மாரேனும் பெற்ற துண்டோ [யஎ]

சசியலை தரவே செய்வ தனமுறு மடவீர் சற்றும்
பசியினு லழவு மின்றிச் சேனையும் பருகாதாகி
அசதியு மில்லா தங்க மதிவளம் பெருக முன்னீர்
வசுந்தரை பிறந்த மாதர் மக்களைப் பெறலு முண்டோ [யஅ]

மைப்படு குழலீராயு மலரணை மீதியானங்
கெப்படிக் கிடத்தினேனோ விசைந்து நாளெட்டானாலும்
அப்படி யிருக்க லல்லா லங்கமொன் றசைவு மில்லா
திப்படி மீது மாத ரிளமக வுயிர்த்த லுண்டோ [யகூ]

இண்டை கொண்டிலகு மைம்பா லிழைநுசுப் பரிவையீர் பொற்
றண்டை கிண்கிணி கறங்கத் தவழ்ந்திடு சிறுசே யென்னைக்
கண்டு முன்ரெ வன்போடு கைகொடுதழாஅ தழுக்கா
றுண் டெரிசின முள்ளோங்க வுற்றெடா திருந்திட்டேனோ [உய]

பல்லமம் பகமொண் மௌவ்வற் பசிய கோரக வெயிற்றீர்
தொல்லை நாளளவுஞ் சேயாற் றுன்புறப் பின் றவத்தான்
மல்லலங் குழவி தந்த மாமகனேய னிவ்வா
றல்லலுற் றழுங்கச் செய்ய வடிமையிற் பிழையென் னோவால்[உக]

ஒரு குறங்கணை வாய் வைத்தாங் கொரு குறுங்கணை நெரூ உடித்
திருமுக மலர நோக்கிச் சிறு நகை புரியாச் சேயைக்
குருமணி கொழிக்கு முன்னீர் குலவு மானிலத் துளோர்கண்
மருமல ரளகபார வனிதையீ ரறிந்த துண்டோ [உஉ]

வண்டு நானுடைய வீரன் வாளிபாய் செம்புணரச்
செண்டு மாமுலை கொண்டொத்திச் செழிக்க வன்பரைச்சேர் நல்லீர்
யெண்டிசை யிடத்திலுள்ளே சூழவிகட் கென்சேய் நோய் போ
லுண்டு கொல் யான் செய் பாவத்துறுதி கொலறைதி ரென்றாள்
[உ௩]

பொற்றொடி கறங்கு முன்கைப் பூவையீரரியின்றாளுட்
பற்று மிவ்வுலகர் செய்ய பாலனில்லா தழுங்கிப்
பெற்ற பினுவகை கொள்வர் பேதையே னளவுமச்சே
யுற்று நீயழுங் கென்றெம்மா னுந்தி யோன் வகுத்திட்டானே [உச]

தையலார் முழுகு சீறு தைத்ததோ வன்றி வேலன்
வெய்ய கண்ணுக்கோ வந்தி மேய புட் சீரோ வென்று
வையுற விதற்குமுன் னிவ்வன்கறுப் பாடினானே
தோயயில் வெம்முலையீ ருற்ற சூழ்ச்சியை யறிந்திலோமால் [உரு]

கொங்கையின் பொறை கண்டேங்கு கொடியிடை மடவீர் சற்றுஞ்
சங்கை வேறுளவென் றெண்ணிற் றனுவிடை வாட்ட மில்லை
யங்கை யுள்ளங்கால் வெப்ப மாறிலைச் சரந்தாழ்வில்லை
விங்குள முச்சி தாழ்வு மெய்தில தென்னே வென்றாள் [உசு]

மெதகு முனிவன் பின்பேர்ய் விறல் கொடா டகையும் அம்மம்
போத வந்துதவு சீற்றப் பூதனை யாளையும் பார்த்
தேதிவர் பெண்பா லென்றங் கெண்ணிடாதவர் கடுஞ்ச
மோதுகன் மனனே நங்கை மொழியினுக் கிரங்குவானே [உஎ]

இன்னண முடைய நங்கை யுண விலாதிளைப் புற்றோர்க
ணன்னய மூர நீம்பா னண்ணியு முணற் கில்லாயி
னன்னவ ருறுக ணெவ்வா றடைவரோ வஃதினொந்து
மன்னனுக் குரைப்ப வன்னேன் வருந்தி யீதுரை செய்வானல்
[உஅ]

வேறு

கொந்தார் குழலெழி றோடணி குழையாய் கலை குறையா
விந்தார் முக மகவார்கலி யிரு மானிலர் முளைபோற்
செந்தாமரை விழிவாயவிழ் செயுமென றெணி யிதுநாள்
வந்தோமினி முனமீ பெருமானே சரணெனவே [உகூ]

என்போடுள முலைவாய் மெழுகெனவே கரை தரவுள்
ளன்போடவ னிணைமாமல ரடிமீதினி லமரப்
பொன் போலொளி ரிளமாறனைப் புகவித்தடி பரவி
மின்போதரு முரனே யெனவினை செய்தன முனமே [௩0]

அடியோ மிது தரமோ நினையருளார் கலியெனவிப்
படியோ டமரரு மாமறை பகரும் முறை கெடுமே
கடிவார் மறையுறைவோன்கடுக் களனோடடி யறியா
வடிவாகிய முதலேயறு மனமேவிய துயரே [௩க]

என்றே பல துதி செய்திடி விம்மா முகிலுருவோன்
அன்றே யருள் புரிவா னிதிலயமே தவனடிவாய்
சென்றே துயர் களைவோ மெழு தெரிவாயென விறைவன்
மன்றேறியோ ரிரதங்கொடு வாரும்மென வுரைத்தான் [௩உ]

மெய் யொன்றிய மதியோருளே விறன் மாவணி திகழும்
வையந்தனை மறிதெண்டிரை மடைநின்றெழு புனனேர்
மொய்யன் புறபடை பல்லிய முழவார்ப் பெழவுதவ
வய்யன்மன மகிழாவவ ணடைவான்மிசை யேறி [௩௩]

தனையன் றனையி பவென் கொடுதளிர் மெல்லடி மடமான்
மனனந் தணிகர நங்கையு மதிமந்திரி யுடனே
கனமொன் றுயரணி மேடைகள் கவினு ரெயில் சிகரி
யினமொன் றியமறு கோடிறை யெய்தாச் சினகாமே [௩௪]

திதி மைந்தரின் வலியால்வரர் சேணுடரசிழவா
விதியே வலினிவண் வந்தடி மேவும்பொழு துருவா
யெதிர் வந்தவர் வலியொன்றிட வினல் வென்றிட வருளும்
புதுமென் மரை மலரா ளிறை முன்போய்த் துதி புரிவான் [௩௫]

வேறு

கண்ணனின் னருளா லென்றுய ரறமுன் கான்முளை
யளித்தனை யதுவிம்
மண்ணக மடவார் சிறுவரிற் கருணை வார்விழி
யவிழ் தரா தம்ம
முண்ணிலா தவயவங்களு மசையா தொளி கொள் செம்
பவள வாய் திறவா
தண்ணலிப் புதுமை யெற்கென நினைந்தோ வருளினை
கருணை வாருதியே (௩௬)

பாட்டளிமுரலின் றளவணி முறுவற்பாசிழைக் கமலவீட் டரசி
மோட்டிள நகிலமுழுந்திரு வரைகொள் மொய்ம்பகன் மகவருளென்
வேட்டிடக் களப குங்குமஞ் சுமந்த வேசரி யாக்கனிற் கறமோ (று
வோட்டரும் பிரசத் துளவணி புயவீண் டுனையலாற் களைகண்வேறி
லையே. (௩௭)

செப்புறழ் நகில முருந்திள முறுவற் சேலிணைக்கண்டுடி யிடைகொ
ணப்பினைபொருட்டேழ் விடையட ராதிநாதனேயருள் மழைமுகிலே
மைப்படு வரைசெங் கதிர்மதி யிருபால் வயங்க நின்றது வனவுருவத்
தப்பனே களைக ணீயலா தெற்கிங் காருளார் கருணை வாரிதியே. ௩அ

கோதறு மறைகளுன்கின மறியாக் குணமிகும் பரமதாய் விழியின்
சோதியா லெவரு மறிவதற் கரிதாய்த் துளக்கறுமனத்தினுக் கெளி
தாய்) [முகிலே
நீதிகொ ளறமா யவைசெயும் பொருளாய் நிறைதரும் குணமழை
ஆதியே களைக ணீயலா தெற்கிங் காருளார் கருணை வாரிதியே (௩௯)

அண்டமாயண்டத் தயனரன் குலிசத் தரசனு யவனவனுலகாய்ப்
பிண்டமாய் விரிவாய்ப் புலனெடு நிலனுய்ப் பிறங்கன லொலியொடு
[விசும்பாய்ப்
பண்டமா யணுவுக் கணுவதா யிவரும்பருப்பத மதற்கத னுருவாய்
மண்டலமுழுதும் நிறைதரும்பொருளேமாயனே கருணை வாரிதியே

கண்ணிலா னெருவன் நின்னடி நிழற்கீழ்க் கடுந்தவமுஞற்றியெற்
கிருகண்) [தனைய
நண்ணிட வருளென் றிறைஞ்சிட வுருக்க ணல்கிய தொளிகொடா
வண்ணனின் னருள்கொ டுதவுநம் மகவீண் டணையதாயுறிலெவ
[ணருள்வாய்
வண்ணமால் வரைசெங் கரநுதி பரித்த மாயனே கருணை வாரிதியே.

கண்ணகன் ஞாலத்தொரு பொறியிலிமால்கருணையாற் பசுங்கனி
[கைக்கொண்
டுண்ணுநாட் சுவையில் லாகிலாங் கதுவுற்றுளபயனெவணது சிவண
வெண்ணுதற்கரிய மாமையங் குழவியீண்டெனக் களித்தையதினைய
வண்ணமுற்றிடி லென் பயனதற் கருள்வாய் மாயனே கருணை
வாரிதியே. (௪உ)

வட்டவா ருலகத் தொருபசுங் கொடிபன் மகவுயிர்த்திட வதிலொரு
வன்) [தனெஞ்
துட்டனுயிடினு மாங்கவற் குறுகண் டோன்றுமிக் குழல்பொழு
சொட்டுமோ கடிய வதுவியல் பன்றியோதநீர் வண்ணநின் னடியை
யெட்டுணைப்பொழுது நயந்துள முன்னு திருந்தெனோ கருணை
[வாரிதியே. (சங)

புத்தமு தூறுங் கூபமு மடவார் புனிதமாங் கற்பினின் றகலாச்
சித்தமு மாலே பரமெனக் கருதிச் செபதப கோம நேமனமு
மத்தமும் படையு மடல்கெழு புயமிக் காண்மையும் படைத்து நின்
[னடிசேர்
பத்தர்கணிடையூறளித்திடுங் கொடியபாருபா டொன்றுறு மதனுல்

இஞ்சிசூழவரை வெல்வதற் கெணிநா மெதிருறில் வல்லைநங் கழல்
[வாய்த்
தஞ்சமென் றடைவ ரருள்செய வேண்டுஞ் சரியல வாங்கவர் செயலே
வஞ்சமா யழிவுசெய்ய வென்றுன்னி மாவுரு வெடுத்தமு தனைத்துந்
துஞ்சிடப் பருகி யாசதாய் மடவார் தூயகற் பதனையு மழித்தே. சரு

போதவோர் புத்தனுயவர் பக்தி போக்கியிவ் வுலகிரதமதாய்
ஆதவன் மதியந் திகிரியா யொருநான் காரணம் பரியதாய்ச் சூதன்
வேதனு யரனு மெதிரியாய் மேரு வில்லதாய் நாணும் வாசுகியாய்
தீதறுவாளி நீயதாய் வென்ற தேவவென் பிழையதிற் கொடிதோ.
(சகூ)

வேறு

தனியாழிசூழ வனியாளுமெந்தை சரராம னுனபொழுதோர்
முனிவாலிலக்கு வனேநீமுகத்து முனிலேன் முனங்குருகைபோ
யினிதாயடர்ந்த புளியாவைநின்க ணெழுவாம்பி னென்ற வுரையே
யுனிமாயனம்பொன் னடிவாய் கிடத்து மொளிசேய் செய்வாய்மை
[யறைவாம். (சஎ)

ஆதிமால் தரிசனப்படலம் முற்றும்.

திருப்புளிப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

பருமா னிலத்தி லடர்நீச முற்ற பரவாதி யர்க்கியமனுய்த்
திருமாதிருக்கு மணிமார்பருக்க திக நேசருக்கினியவாங்
குருவாயுதித்த வெகிராசன் மெச்சு குணசீல னித்தனடியா
மிருதாமரைச்செம் மலரே மனத்து ளெளியே மிருத்தி நினைவாம். க

மதியோடருக்க ரிருபாடு முற்று மருமாமரைச் செம்மலரே
பொதிநீல்வரைக்கு நிகராகி நின்றபொருவான தற்ற பெருமா
னெதிரேதிருக்கு முதவாய்முகிழ்த்த வெழில்கால் கிடத்தி யிறையும்
நிதியாலிழைத்த கடமாமுலைப் பெணிதியோடு மெச்சு பொழுதில். உ

இமையோர்வணங்கமுனிவோரிறைஞ்சவிறையோரிதென்கொல்விப
தமதாயதென்று வகையோடிரங்க வடியார்கள் சங்க மறைசொல்[ரீ
விமலாதிமன்ற னருளானதின்று வெளியானதென்று மகிழக்
கமமாயதுன்ப நிறைவாரி நின்று கரைகாண வன்பர்கணமே. [௩]

மிடியே மிகுப்ப வதினோ மவர்க்கு மிளிர்மா னிதிக் குவையுமே
னெடுநொடிருக் கிலயர் வோடிருக்கு நிலமானிடர்க் கிருகணு
மிடைசேர் தரக்கொ ளவரோகை தற்கு மினிதே யிரட்டி யயில்வே
லுடையானெடுற்ற விளவாணகைக்கு மொழியா மகிழ்ச்சி யெழவே.

தரைமீது சற்று மசையாது வைத்த தலமேகிடக்கு முளைதான்
புரைதீரு மத்த வளையாதி மைத்த புகழ்சாயல் கண்டு மகிழ்வான்
மரைநே ரரிக்க ணுறவே விழித்து மணிவாய் திறந்து பொதுவர்
நிரையேகளிக்க வவர்பாலுதித்து நெடுநா டவழ்ந்த தெனவே. [ரு]

இருதோள் குலுங்க விருகா தணிந்தவெழிலே மிகுந்த மணிசேர்
தருநீடு குண்டலமராக வொண்வி றரலோடிலங்க வவிருங்
திருமார் பணிந்த வணியே சரிந்து செகமீ திழிந்து புரளச்
சுருணுறுகுஞ்சிமிசையார்கலன்கடொடையோடசைந்தொளிரவே. சு

பிறையோ டிகற்றரு மனோகரத்தின் பிழைதீர் நுதற்க ணணியு
நிறைவா லொளித் தரளமே யிழைத்த நெடிதாய சுட்டியலைய
விறைபா மடிச்செ ஙறையோடு புத்து ரிருதாமரைச்செ மலர்மே
லுறையோதிமத்தண்சிறையோதிபட்புள்ளொலியேதரக்கலெனவே.

எணிலாத தன்மை யுறுபார வண்ட மிசையாவடங்கு மிடமா
மணிமேவு பண்டி யரைசேர் சதங்கை யொடுகீழ் சரிந்து புரளப்
புணராய செந்துவரை நேரிலங்கு புகழ்தாளி னங்குலிகளொ
ணிணர்கோடை யங்கையுடன் மாமுழந்து மிடவே சிவந்த நிறமே. ௮

திருமாமடந்தை புவிமாது செவ்வி திகணீளை தங்களுடனே
யொருநீல விண்டு நிகராக நின்ற வொளிராதி தன்னை வலமா
யருகே தவழ்ந்து வருபோதி லய்யனனையோடு தந்த மரெலாம்
பெருகோகை மண்டியெழ நீடுகண்டு பினிலே தொடர்ந்து வரவே. ௯

எழிலே மிகுந்த மதவேளு மண்டி யெதிர்கா ணுறிற்றன் வடிவவ்
வுழியார வெள்ளி யணைவானோர் பெண்மையுறவே விருப்புளடையக்
கழிதே சிலங்க வருளாதி நின்று களிநீடிடத்தின் வடபால்
வழியாகி நின்ற மதிமேவு திந்திரிணி நீழலுற் றனனரோ. [௰]

மாக னகக்கலை சூழரையிற்புனை மாறனணைத்தலமா
நாக மதைக்கலி யேகுது முற்பட ஞாலமடுத் தெகின
மாகி யுதித்திடு போதி யெனச்சொல வார வழுத்திவிரைந்
தேகி யுரைப்படி யாய திருப்புளி யேர்தகை சிற்பகர்வாம். [௰௧]

கஞ்ச மலர்த்தவி சந்தரமுற்றெழு கண்ணொரு வெட்டனொடு
மஞ்சி னிறத்தடை கண்டர் தமக்கு மகிழ்ந்தினி தெட்டரிதா
யெஞ்சலினித்திய வும்பரிலுற்றிட மெங்கும் விரிந்திடலா
லஞ்சயினற்படை யங்கைதரிக்கு மரிந்தமனுக்குமரோ. [௰௨]

வானகமண்டல மோர்கையின் மன்னியவாணிதனத் திசையா
மேனனிகொண்டிடு மோதிமனண்ணிய வேலையுயிர்ப்படையா
னானன் முகங்களுநாடி யிரும்மரி தாமரை பெற்றிடலாற்
றூனவருங் கமலாலய மன்னுபிதாமக னுக்குமரோ. [௧௩]

வானதி தன்னுடன் மீதவிரும்பிறை வான்முக மஞ்சுறலா
லூனமிலங்கமலாதன மன்னய னோர்தலை தங்குறலாற்
றானகு கொன்றையுமாடரவுந்தலை சூடியை யொன்றுமதே
ஞானமிகுந்தந மாறனுகந்தன னுடிய திந்த்ரிணியே. [௧௪]

வென்றிமிகுத்திடு மங்கதமுற்று விளங்கு பதிக்குமடி
நின்றெவருக்கு மகிழ்ந்தினி தெட்டினிமிர்ந்து சலிப்படையா
வன்றிறலிற்படுமண்ட முகட்டிடைமன்னி யுணிற்குமதை
யென்றுமுறச்சரிவின்றி நிறுத்தெழு வென்னு முரைக்குறமா. [௰௫]

கொண்டபசுஞ்சுடர் விண்டுவையுஞ் சிறுகுன்று கடம்மையுமே
கண்டதை யொன்று மணங்கையினன் கவிகை யெனும் வண்ணமுற
வண்ட மடங்கலு மண்டிவிரிந்தெழு மந்தர மாந்தனேயும்
வண்டலேயும் பல தண்டலேதம்மையு மன்னவே கண்டிடிலே. [கசு]

காயொடடை திரள் சேர்தரு நற்கனி காண மிகுக்குமலர்
தூயமிகக்கெழு காலடி பட்டுயர்சோர்வி றிசைத் திசைப்போ
யோயடையுற்றிடு மோவலதுக்கு விஞேடுநதிக்குள்விழா
மேயலே கிட்டுமோ வோர்கிலமித்தரை வீழ்தரலற்றனவே. [கஎ]

ஆருமலர்க்கணனுமளப்பரி தாய்முடி வற்றிமிருஞ்
சாருமெணற்றப லாயிர மற்படு சாகை தழைத்திடலா
லாரணமொக்கு மலாமனு மற்று வலாரி நிகர்க்குமதே
சேருமையுற்றெளி சேர்சசி தொட்டுயர் சேணகருற்றிடலால். [கஅ]

வாரிகலிங்க மெனுவரை கொண்டிடு மானில மண்டிமிரு
மாரிருள் வெம்பகை போழ்தர வெங்கதி ராமசி கொண் டெழுகுஞ்
சூரிய னென்றினராவித னுண்ணுழை தோறு மெஞ்ஞான ரவி
சாரொளியா லொரு தீபமெனும்படி தானெளி தந்திடுமால். [கக]

பாயுமிதிற் சிறுதேனு முரைத்திடில் பாருள பட்டுமிழி
வாயுவுடற்படு நோய்களனேத்தும் வராமலடர்த்திடுமாற்
றீயகனற் கணுவேனுமிதிற் படில்சேகுருகிப் புனல்க
ளேயது வெத்தல மோவவ்விடத்தினி லேறவிடுத்திடுமால். [உ0]

யோகவருங் கொடிதாய தொழில்புரிவோர்களு மிவ்வழியா
யேகவரும்பொழு தீதவர்கண்படிலேய பவந்தொலேயும்
ஆகவநன்னகர் மேவி விளங்குவராகில் விளம்புவர் யார்
தாகமொடும் வழிபாடுசெயும் மவர்தாமடையுந் திறனே. [உக]

தாறுபடுங்கமுகோர்பெறு தெங்கொடு சாமரையிற் பொலியச்
சிறிமலர்ந்தகல் வானுயருங் கவிர்தேரின் விளக்கொளிரச்
சூறடிவிண்டவழ் சோலேயெறும் மனர்தாழ்ந் தயனிற்பவன
மாறனெனும்படி பூவரசுற்றிடும் வாளர வப்புளியே. [உஉ]

வேறு

அத்தனரு மாவலிபான் மூவடிமண் வாங்கிய நாள னேத்துந் தள்ளுள்
வைத்தடக்கு மலரடியே மானவிரு வானமெலா மலர்ந்து நீண்ட
இத்தகையபுளிநீழற்றவழ்ந்தோடிச்சென்றணேந்தவிளவலாய[தான்.
முத்திநிலமடிதொழுவோர்தமக்கருளும்பரனதன் றன்மூலஞ்சேர்ந்

பாரடையிற் பரகதியிற் சேர்த்தருள்வாம் வடபாற்கட் பரிந்துமுன் [போய்
ஓரடியிட்டினிவரவின்றெழுதிரெனத்தென்புறத்துற்றுறையுந்தீய
காரடுமேற்படு முடலத்தேமனருங் கொடுந்தமரைக்காய்வான் போலச்
சீரடரப்புளிவேரிற்சென்றபரன்றெக்கணமாந்திசையைநோக்கா. உச

ஐம்புலமாயந்தனை நிராகரிக்கும் யோகியர்கட் கறிவிப்பான் போற்
செம்பதுமாதனந்தரித்துட்கரிதாகிப்புடையகலாச்செழித்துநீண்டு
வம்புறமற்கமலநறும்போதெனவேயிடையிடைசெவ்வரிகளோடிப்
பம்பருட் கணிணைபிறழா தெழிலாரு நாசிநுனிபார்த்துமாதோ. உடு

வடமேருப் பொன்கிரி நின்றிழிதரு பல்லருவியென வயங்குமார்பி
னிடமே வொண்ணிலவு மிழும் வெண்டரள மணியார மிலங்கவே
படமேவி நிமிர்ந்தி மிருமரகத நல்வரைய தனுட் படிந்த சோதித்(நேர்
தடமேய செங்கதிரிற் றிருமேனி யொளிசெய்யச் சலியானகி.[உசா]

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமு மவ்வண்டத்துட் பரந்துவாழு
மெல்லாமுந்தானகி நின்றருளு முதலாய வெழில்கொள் சோதி
வில்லாரைம்படையாதி நிர்மலனே பரமாயவிமல னென்னு
மல்லாரும் வலது கரத்தில குசின்முத்திரை தரித்து வயங்கிமாதோ.

மற்றோர் செங்கர கமல முன்னெரு நாட் டோன்றிய வம்மலரே [சேர்த்தி
யன்னப்)
பொற்றோ யுமப்போதிற் புடைபரந்தவுந்தி யின்மேற் பொருந்தச்
யுற்றேடும்பேருயிர்ப்புள்ளுறவடக்கி யாம்பலம்போ துறழ்வாய்மூடி
முற்றேகையொளிபரந்துவாண்முகநின்றெளிசெய்யமோனமாகி.

அகனுகில்லேனிறையு மெனத் திருமாதுள்ளுறமகிழ்வுற்ற மருமார் [பன்
சகமுழுதுந்தன்னுளுறத் தானடக்குந்தாட்கமலத்தார்வம் வைத்துப்
பகர்தாக் கண்ணகத் துழலுமிருவினையாம் பவந் தொடைத்துப் [பாகாடயும்
நிகரிலருந் தகையவட்டாக் கரப்பொருளே தாரகமாய் நெஞ்சுட் கொண்டு [உகூ]

உருகிய பேரன்பினெடும்வந்தணைந்தாரிருவினையீர்த்து யர்வானீயத்
தருமுதலே மெல்லணையா யந்நிழலே மேனிழற்றுஞ் சத்திரமாகப்
பெருகிய மெய்ஞ்ஞானச்செங்கோலோச்சி வீற்றிருந்து பிறங்கினனு
லிருநிலங்கொள் மருளகலச் செங்கதிர்போற் றென்பாலி லெழூந் தானம்மா. [கூo]

இவ்வணம் வீற்றிருந் தருளுமேந் தறனைக்கண் டெளிதி னெடுப்பா
னெண்ணிப்) [கச்
பவ்வங்கொளலை வாரிதன்னிலும் பேருவகை வெள்ளம்பம்பியோங்
செவ்வண்ணந் திகழ்சுடரோன்றனை மின்சேருந் தகையிற் றழுவினு
(ளான்
மைவ் வண்ணந் திகழோதிப் பொன்னுடைய நங்கையெனு மடந்தை
தானே. [நக]

கையாரத் தழுவியணைத் தெடுத்தளவிற் பேர்வரைபோற் கனப்ப
(நோக்கி
யையோ வீதென்கொலெனப் பதைபதைப்புற் றசைத் தெடுத்து
(மசையா ஞகி
மெய்சோரக் கைசோர மாழாந்து வாய்குழறி மிகவே விம்மி
மையோதி யெழுதியவோர் சித்திரம்போலத் தணயு மறந்தாண்
மன்னோ. [நஉ]

மருவிரியுங் குழலுடைய நங்கையெனும்மடமாதோர்வண்ணந்தேறிப்
பொருமலொடு விம்மலு மென்மே லெழவுள்ளுற வடக்கிப் பொரு
வேற் கண்ணின்) [மன்னோ
றருவியெனப் புனல்சோர வாம்பலென வாயங் காந்தறைந்தாண்
விருநிலனும் பெருவானுங் கருதுறவே யிசை வாய்ந்த விறையோற்
கன்றே. [நங]

போதகமோடிகல் வேடற் கிருவானமீந்து முகிற்பொலிந்து நின்ற
நாதனருட் பல்காற் சிந்தித் தோகைமீக்கிளர் நனியுந்தேசார்
காதலனின் றிங்கோடித் தவழ்ந்ததுவே பெறும்பேறுய்க்கருதிநின்ற
சீதநறுங் களிவண்டு பாண்முரலுந் தொடை யகல த்திறல்வேற்
கோமான். [நச]

வேறு

பருந்தாரயில்வாட் படைவிழியாள் பரிவிற் சோர்வுற் றுரைத்த
திருந்தாரங்கை வேனுதிபோற் செவியினூடே நுழைதரலும்(மொழி
வருந்தா நின்றுள்ளினி திரங்கி மாழாந் தீதென் னதிசயமென்
றருந்தாட் கமலத் தவிர்கழல் களதிரக்கடிதிற் குறுகினனால். [நரு]

மழஞ்சே ரொளிவிட் டெழுங் கதிரைவளையுமூர் கோள் சூழ்ந்ததெ
குழைஞ்சேயுள்ளந் திருந்தலர்க்குக் கொடுமை கூருங்கொலேவே(னக்
பழஞ்சேயாம்பற் றுவர் வாயபாலனுமப் பரனைத்தன் (லான்
முழைஞ்சேயேம வரையன்ன மொய்ம்பாற் றழுவி யெடுத்தனனால்.

தண்ணென் நதி சூடிறையன்னுன் முதையாய தாட்கமலத்
தண்ண றன்னேடும்ப ரெல்லாமறியச் சுடரை யெடுத்தளவிற்
றிண்ணஞ் சிகரம்போற் கனப்பச் செழியர் கோமான்றிறலழிந்து
கண்ணிலாதான் பெற்றிழந்த காட்சியண்ணலாயினனால். [நஎ]

மன்னர்கோமா னெடுத்ததற் பின் மாழாந்துருகித் தமர்குழுவுந்
துன்னுங் கதிர்வேன ராதிபருந் துணைமென்கொங்கை நுண்மருங்கு
லின்னல்கூரப் பணைத்தண்ணுந் திறமாந்திருக்குங் குவடிணையா
மன்னம்போலு நடையாரு மசைத் தசைத்துப் பார்த்தனரால். நஅ

தம்மாலாகுந் திறத்தினெடுந் தழுவி யசைத்துப் பார்த்தளவிற்
செம்மா மேனித் தனிமுதல்வன் சிறிதுஞ் சலியாவகை நோக்கா
நம்மாலாகா வகையன்றி நாறுங்கதிர்காலிப் புதல்வன்
செம்மாந் திருக்குங் களியானைத் திரட்குமசையா னென்றனரே. நகூ

சனித்தநாட் டொட்டின்றளவுஞ் சலியாத னுவுமதி விரைவி
லினித்த செவ்வாய் கண்டிறந் தின்றெளி திற்றவழ்ந்திங் கோடிய
பனித்த நெஞ்சில்லாதார் தம் பார்வை யெச்சிலெய்தியதோ (தால்
தனிச்செஞ்சுடரேயெனவொளிரித்தனையற்கென்பார்சிலரன்றே. சம

மருந்தினின்சொற் றிருமாது வளரு மணிமார்பன் கொல்லோ
திருந்து தனிச் செங்கோ னடத்துஞ் சேனை முதல்வன்தான் கொல்
கருந்தண்ணீர் மண்ணிடத்தேதோ காரணத்தின் பொருட்டாக (லோ
அருந்தவத் திம்மன்னவன் பாலடைந்தார் கொல்லோ வென்பாரால். சக

தேனர்கமலத் திருமகட்குந் திரைப்பார் மகட்குந் தனிச் செல்வக்
கோனுதனுக்குக் குடிகுடியாட் சேய்யுஞ் செழியர்தங் கோமான்
மேனுளிழைத்த மெய்த் தவங்கள் விளங்க முற்று முடித்திலனே
ஏனுமிவ்வாறிப் புதல்வற் கிருக்குந் திறனென்பார் சிலரே. [சஉ]

வாளை கமுகு மடல் கீறு வயல்சூழ் குருகாபுரி யளிக்குங்
காளையன்ன னிம்மைதனிற் கணமுந் தீமை நினையானுய்
வேளை மூன்று மெய்யறமே விளங்கச் செய்தான் யாமறிவோங்
கோளை யெய்திக் கொடுமை யன்னன் கொண்டதிறனே னென்பார்
சிலரே. [சங]

வியனர்பதும மென்போதே மிளிருங் கண்கால் கரமாயு
முயர்வா னிலவினேர் மதியே யொளிமா முகமாயும் படைத்தே
யியலாரிப் பாலகன் றனக்கீங் கிவ்வாற ளித்தவீர்ங்கமலத்
தயனே கொடிய பாவியென வறைவாருள்ளங் கரைவாரால். [சச]

என்று கூறுமொழிகளைக் கேட்டிறுமாந் திணைந்த வன்னமுலை
துன்றுங்குழ னங்கை மாதுந் தோன்ற ருனு முள்ளுடைந்து
கன்றிமாழாந் தனராகிக் கண்ணீர் தமை மஞ்சன மாட்டக்
குன்றுபோலப் பொலிந்து நின்ற கோமான் முன்னரிவை சொல்
வார். [சடு]

வேறு

கொண்டலிற் பொலிந்து நின்ற கொழுஞ்சுடர்ப் பரிதி வேந்தே
வண்டர்தந் துயரந்தீர வகலிடத்துதித்த கோவே
பண்டொரு விலங்கிற்கோடிப் பாலனம் புரிந்த வுன்றன்
மண்டரு ளிணையின்றெங்கண் மறைத்தனை யெம்பான் மன்னே. சசு

வழிவழி நினக்காட் செய்து வந்த வல்வினையே மின்று
கழிபெருங் கொடிய துன்பக் கடலிடையாழ்த னன்றோ
பழிவழி யொழுகா வன்பர் படுந்துயர் காப்பா யென்று
மொழிவது பொய்யதாமோ முதற்பரம் பொருளிரங்காய். [சஎ]

அறிவிலாச் சிறியரே போலெதுவு நின்னடியலாது
பிறிதுயர் நினைந்ததுண்டோ பெருந்துய ருழன்று வாடுங்
குறியினைப் புரிவதென்னே குணப்பெருங் கடலேநாவி
செறிகுழற் றிருமணாளா செழிக்க வின்னருள் செய்வாயே. [சஅ]

அருளிழிந் தொழுகு தாதையன்னை மெய்ஞ்ஞான மோதுங்
குருமுத லனைத்து நீயாய்க்கொண் டினிதிருக்கு மெம்பாற்
பெருகியவருள் செய்யாதே பிறங்கு மெய்ப்பொருளே மென்மேல்
வருதுய ரதனின் மூழ்கவைத்தனை யென்கொலின்றே. [சக]

வன்புறு மனத்தேன் நின்பான் மனிமக வருள்வா யென்ன
வன்புடன் வேண்டுங்காலை யளித்திடா தொழியின் மேவுந்
துன்பமொன் றதுவேயாகுந் தூய்மறைப்பொருளே யன்றி
யின்ப மதருள்வான்போல விடர் பல விளைத்ததென்னே. [ருய]

மூல மென்றொருகாற் கூவுமுன்னரே யடைந்தோர்மாவி
னேலஞரொழித்தா யின்றிவ்விளி வரலிடரின் மூழ்கச்
சாலவு முழன்றநேகந் தரமுனை யழைத்து மெனனோ
வாலடைதுயின்றகோவே யருள்செயா திருந்தவாறே. [ருக]

உள்ளநெக்குருகி யிவ்வாறுலிதிரைப் பரவைஞாலத்
தெள்ளருஞ் சிறப்புவாய்ந்த வெரிமணிப் பூணரேத்தப்
புள்ளுயர் கொடியானுங்குப் பொலிந்தருள் புரியானுகத்
தள்ளருந்துயரவாரி தன்னுளாழ்ந் திருந்தாரன்றே. [ருஉ]

வரிசிலைச்சுவடு தோய்ந்த வரைபொருவயிரத்திண்டோட்
குரிசிலாண் டகைமையாலுட் கொள்ளரு ரடக்கா நின்றுன்
பெரியவாட்டடங்கணல்லாள் பேதைமைக் குணத்தாலன்ன
துரியனைக் கண்டு கண்டு துயருளாழ்ந்தினைய சொல்வாள். [ருங]

வேறு

நஞ்சிற் பொலிகண் ணங்கையர் நகை கண்டயல் சூழ்ந்தே
கொஞ்சத்தனி மஞ்சத்திடை குலவித்துயில் வளர்ந்தென்
நெஞ்சத் துயரகலக் களிநிலைபெற்றிட வருளா
விஞ்சுற்றுயர்தருமித்தரு வேருற்றதென்மதலாய். [ருச]

தளிர்மெல்லடி தனுவைப் பழிநுதலாய் குலமதலாய்
மிளிரொண்மணி மனைவாய்ப் பவவினையாள் செயவிழைவா
லொளிமேனி சற்றசையா விடுமுழையே கிடந்தனையே
யெளிதாயிவனுறவே யெழுமிகல் வந்ததெனிறையோய் [ருரு]

இருகட்புல னில்லாதவர்க் கிடையேயளித் தன்றே
பருகுற்றிடு வகைபோ லொளிர் பனிமாமதி நுதலாய்
மருவுற்றெழு களியுட்கொளும் வகையேதவழ் நடைசெய்
தருகித் துயருற வென்னதை யுடனே கரந்தனையே. [ருசா]

பழுமாமர நிலைமேலொரு பகலோர் சிறுமகவாய்த்
தழுவாவிழி துயில்வோனருட் டகையால்வரு மகனே
யெழுநீள்பசியதனுன்மல ரெழில்வாய்திறந் தினிதா
யமுமோசையை யெளியேன்செவி யடையுந்திற னென்றே. [ருஎ]

துனியேமிகு மாபாதகத் தொழிலே யருவினையே
னினிதாய் மடிமிசைவைத்தம மிழிபானிறை வூட்டக்
கனிவாய்திறந் துண வென்றுகொல் களியோடது காண்பேன்
பனிமாமதி மரபூடெழு பகல் போலொளிர் மகனே [ருஅ]

இங்குன்றனதணியும் பெருவெழிலார்மதி முகமும்
பொங்குஞ்செழு வகுளப்புயம் பொருவு நயநயுக
முங்கண்டவர் கண்ணெச் சிலதுடையப்பல காப்புத்
தங்கும்படி செயவென்றெழு தருவா யொளியுருவே. [ருகூ]

கோடுஞ்சிலை நுதலாயணி குழையார்கன மரும்பப்
பாடுள்ள விர் பனிதூங்கவே செங்கீரைய தொன்றி
யாடும்பருவ மிதாகலினரிதாய தொல்வினை யேன்
நீடுந்துயரது தீர்தர நீயென்றது புரிவாய். [௬௰]

துன்றுங்குழன்மட மங்கையர் சூழ்வுற்றனர் தாலோ
வென்றுன்றனை யாட்டச்சுட ரெறிமா மணியதனு
லொன்றும்படியிழை தொட்டிலிலோடித் தவழ்ந்தேறி
மின்றுன்றிய கழலாய்மலர் விழியென்றுகொ றுயில்வாய். [௬௰௧]

என்றென் வயிறிடைநின்று நீயிவண்வந் துதித்தனையோ
வன்றென்றியே யிதுநாள்வரை யஞரிற்பட மூழ்கு
முன்றன்றவ முதுதந்தையு முறவோர்களு மியானுங்
குன்றில் களிகொள வென்றுகொல் சப்பாணி கொட்டுவையே. ௬௰௨

சித்தந் தனிலுறு வெந்துயர் தீரக்களிசேரக்
கத்துந் திறலதுகண்டு நீயினியாகிலுங் கனிவாய்
முத்தந் தரவெழுவாய்தரு மூலத்துறைவோ யென்
புத்தென்றுரை நரகப்பிணி போகப்பணி மகனே. [௬௰௩]

விட்டுக்கதிர் பொலியுஞ்சுடர் மிளிரும் பசுமுகிலு
மெட்டிக்கு மகிழவந்தென விவரிம்மர முறைவோய்
வட்டச்சிறு பறைகைக்கொடு வருசிற்ற வருடனே
கொட்டித் திரிதரலென்றுகொல் கொடியே னிடர்கெடவே [௬௰௪]

தாராகண நடுநின்றோளிர் தருமாமதியெனவே
வேரார் தருசிறு பாலகரிடை மன்னுறவெய்தி
வாரார்முலை மடவார்மலிமறு கூடொளிர் சிறிய
தேரார விடுத் தென்று கொறிரிவா யொளியுருவே. [௬௰௫]

வரமாமலரிணை நேரடிமணி நூபுரமொலியே
தரநாடொறும் விரைவோடியே தளவெண்ணகை யிளையார்
பாவாவகன்மறு கூடிழை பயில் சிற்றில்கண் முழுதுந்
திரமாக வெனொரு பாலக சிதைத்தென்றுகொல் வருவாய். [௬௰௬]

அணிமாநகருறைவோர் பல ரடையா வெனதிடையே
மணிவார் குழையுடையாயுனன் மகனு டொறுமளவில்
திணியோடின றருவம்புகள் செய்கின்றன னெனவே
பணியாவெழ விறையென்றகொல் பயில்வாய் மறுகிடையே. [௬௰௭]

பெருநீருலகிடை மாமகள் பெருமானுயர் மதமே
மருவாமலிதரவே செயுமனர் கோனளி மகனே
திருமாதுறுமணி மாளிகைத் திருவே முதன்மருவா
திருமாமரநிழல் வைகுறுமிதுவோவுன விதியே. [சுஅ]

கடல்வேலை கடந்தாலென விழிநீரிருபுடையும்
விடவேயெரிதரு வெங்கனலிடைமென்றளி ரெனவே
யுடல்சோர் தரமாழாந்தினிதுருகுஞ் செயல்கண்டு
மிடரேனென வுரையாடலை யிதுவோவுனதறமே. [சுகூ]

மிகவேநறையுகு மாலுகவிரி மாலையினிறையோய்
மகனே யருமகனேயென மதிசோர்தரல் கண்டே
யுகவாவெனதனோநீ யினியுருகேலெனவுரையா
வகமேவிய துயர்தீர்தரவருளாதது தகவோ. [எ௦]

நகுமின்சுதரிசனன்பத நளினங்களைமறவேந்
தகவெந்துயர்கொள மன்னுயிர்தமையெங் கணுநலியே
மிகுநல்லறவினை யன்றியேபுரியோமொரு வினையுஞ்
செகுவெந்துயரிடை மூழ்குறுசெயலென்ன கொல்விதியே. [எக]

வேறு

கொலைபழுத்தொழுகூன் வைவேற்கொற்றவர் குழூமிகந்தந்
தலைமகனிவனேயென்று தாங்கருந்திறைகள் கொண்டு
சிலைநுதற்றிருவேயுன்றன் றிருவடிபோற்று நின்றார்
உலைவுறென்றுயரந்தீர வுகந்ததைக்கண்ணுற்பாராய். [எஉ]

சிற்றிடைக்கன்னிமாருன் சீரடிச்சுவடு காண்பான்
முற்றிலந்தூதைகொண்டிம் மூதெகினத்தினீழற்
சுற்றிலுஞ்சிற்றில்செய்து துன்னிநின்றார் நீயத்தைப்
பற்றுமென்றுயரந்தீரப் பணிமலர்க்கண்ணுற் பாராய். [எந]

செவ்வியவொளிகொள் மேனிச்செல்வனோர் வளர்வெண்டிங்கட்
கொவ்வநாடொரும் பூரித்துமுடல் சிறிதசையானுக
வவ்வணமிருப்பக்கண்டே யறற்குழலநரிலாழ்ந்தாங்
கிவ்வணம்பருவந்தோறு மிரங்கியுள்ளுருகா நின்றார். [எச]

எல்லியும்பகலுநீங்கா தியாவருமிருப்பச் செம்பொற்
சில்லியங்குழலாணங்கை செவ்வியிற்றினங்கடோறு
மில்லகந்தனிலே முன்னரியற்றியவாறுபோல
வல்லியங்கடலக்கண்ணுற் கவ்விடத்தியற்று நின்றாள். [எரு]

வண்டலேந்திழிதேனுண்டு மருவுதாரிமிரு மார்பக்
கொண்டலைப்பொருவும் வண்கைக்கோமகன் குழவிதன்னைக்
கண்டுகண்டுருகித் துன்பக்கடற்கரை காணுகிப்
பண்டருங்குறுங்கைவாழும் பரமனதுரைமறந்தே. [எசு]

நச்சினர்வினையைநீக்கும் ஞானதேசிகனெடுப்பான்
வைச்சபண்டிதர்களாலு மந்திரத்தலைவராலும்
வெச்சுறமுத்தீயோம்பும் வேதவந்தணர்களாலும்
பச்சிலைவகையினுலும் பார்த்தனனிருந்தானன்றே. [எஎ]

நீருலாம்பொருனை நாடனெஞ்சிடர் நிறையநாளு
மேருலாங்குழவிதன்னை யெடுத்தினி தளிப்போர்க்கென்றன்
சீருலாந்தரணியாவுஞ் சிறப்புடனளிப்பேனென்ன
வோருரைவழங்கி யன்னேருறும் வழிபாராநின்ருன். [எஅ]

ஞானவாரமுதமுண்டு நாடொறுமவயவாதி
வானவாந்தருக்களேபோல் வளர்தரத்தருவின்மூலத்
தேனலம்பொருந்த யோகியென வினிதமர்ந்துவாழு
மூனமிலாதவெந்தை யொளித்திர மேனிதன்னில். [எகூ]

விரைக்கருங்குழலாணங்கை வேந்தர்கோன் முதலயாரு
நிரைக்குலந்தமதுகன்றை நீங்கிலா வகைபோற்சூழ்ந்தே
யுரைக்கரும்பதினுறுண்டீ யுடனெறும் பணுகாவண்ண
மரைக்கணப்பொழுதுநீங்கா தன்னவரிருந்தாராங்கே. [அ0]

திருப்புளிப்படல முற்றும்.

திருமதுரகவிப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

பைத்தலை யரவந் தாங்கும் பாரிடத் துயிர்கட் கெல்லா
மெய்த்தகு முகிலேய் மேனி மாயனெம் பெருமான் றன்னைக்
கைத்தலத் தமர்ந்த நெல்லிக் கனியெனக் காட்டித் தந்த
மெய்த்தவ னெதிராசன்றன் விரைமல ரடியுட் கொள்வாம் [க]

காகமலங்கள் கூப்பிக் கைதொழு மவர்தம் தீய
நரகவித் தருள்வான் ஞான நாதனிவ் வாறிருக்க
குரகதமுகத்தாற் கன்பாங் குமுதகணும்சராம்ம
தூகவிப் பெருமாள் வந்துதோன்றிய விபரஞ்சொல்வாம். [உ]

உலகெனு மடந்தைக் கோங்கு முருவமை யவயவாதி
யலகிலா வளஞ்சேர் தேய மவற்றுளிப் பாண்டி நந்நா
டிலகொளி வதன மந்த வெழின்முகங் கவினத் தீட்டுந்
திலகமதென்னத் தோன்றித் திகழ்தருந் திருக்கோளூரே. [ந]

அத்தமா னிறத்துவேதத் தந்தணன் முதலாந் தேவர்
தத்தமானியை யெடுத்துச் சாற்றிடக் கமலமென்போ
துய்த்தமா னிலமான் செய்ய வொளியடி வருடப் பாம்பில்
வைத்தமா னிதிமலர்க்கண் வளர்தருந் திருக்கோளூரே. [ச]

மாகய மருப்புமாய்த்தான் மலரடி வணங்குந்தூயோ
ரேகய வேள்வி யாற்ற வெழுந்தடர் கரியதூமம்
ஆகயம் படரக் கண்டே யணிமுகிற் குலங்களென்னுக்
கேகயம் பலநின் றுடிக் கிளர்தருந் திருக்கோளூரே. [ரு]

அமலமுற் றிடலான் மீதி லணிமைதங்குறலான் மீவான்
கமலக னுறலா னற்பொற் கலைதரித் திடலான்மண்ணின்
குமரர்கண் ணிணைக்கு மெட்டாக் கொள்கையா லொளிருமாடம்
விமலவிண்டுவினை யொப்பாய் விளங்குறுந்திருக்கோளூரே [சூ]

எங்கண்மா னகர்போந் தெந்த மிறையடி வணங்கி யேகுஞ்
சங்கரன் றனைநீ தாங்கித் தருக்குட னெம்போ னிற்குந்
துங்கநன் றெனவான் கைலைத் தொல்கிரி யினைநக்கென்னுத்
திங்களஞ் சவிசேர் மாடந் திகழ்தருந் திருக்கோளூரோ [எ]

இத்திரு நகரில் வேத வெழிற் பெருங்குலத்துட்டுவாப
ரத்தின தந்த மாகு மணியவிக்கிரம வாண்டிற்
சித்திரை மாதத் தோடு சேர்ந்தசுக்கிலபக்கச்ச
துர்த்தசித் திதியுஞ் சுக்ர வாரமுங் கலந்ததாகும் [அ]

சித்திரை நாளி லாசான் சிச்சரி னியல்பு மன்னோர்
பத்தியும் விசுவாசத்தின் பான்மையு நிலத்துவாழும்
புத்தியி லுயிர்கட் கன்பாய்ப் புகழ்பெறக் காட்டித் தூய
முத்தியின் விளைவை நல்க முதற்பரம் பொருளாலன்றே. [கூ]

இருணலி தரக்கால் சோதி யிளங்கதி ருதையமுன்ன
ரருணனு ருதிக்குந் தன்மை யாமெனப் பரவை ஞால
மருணசிப் படைய ஞான வாரமு தருளுஞ்செம்பொன்
வருணநங் காரிமாறன் வருமுன மெழுந்த வள்ளல். [ய]

முடிவிலின்னவனுல் வேத முற்றுணர்திறத்தைக் கூறிற்
கடிமலர் கமலச்சேக்கைக் கண்ணவற் கிழுக்குண்டாமா
லொடிதிரைப் பரவை ஞாலத் துயிர்கண்மேல் வைக்கு மன்பாற்
படிமுழு தளந்துகொண்ட பரமனேயனையனுவான். [யக]

பண்டரும் பரம வேதவிதிப்படி பரித்த முந்நூல்
விண்டலத் தெழுந்துலாவு மின்னெனப் பிறழுமார்பன்
வெண்டிக ழூர்த்த புண்ட்ர மேவிய நுதலான் சேந்த
மண்டுபொற் சடிலத் தாலே வயங்குசேகரத்தினனே. [யஉ]

பரந்தர வணையான் செய்ய பதகமலங்க ளல்லாற்
புரந்தர னீருய் வேதப்புனிதனே முதலாந்தேவர்
வரந்தர வல்லே மென்ன வந்துமுன் னிற்பாரேனுங்
கரந்தலை குவித்துச் சற்றுங் கணித்திடாக் கருத்தனம்மா. [யங]

சொல்லுநஞ் சடக்கு கண்டக் குழகனு மறைவலானும்
வெல்லுதற் கரிய காமவெகுளிக ளவிக்கு மீரான்
புல்லிய நெறியி னுளும் பொறிபுலன் றமைப்போக் காது
சொல்லிய வறத்தினிற்குந்தூய நன்மனத் தனம்மா. [யச]

சென்னிகழ் வடைத லாகச் செப்பிய காலமூன்று
முன்னியுள் ளறியும் ஞானத் துறுதிகொண் டுயர்வு பெற்றோன்
பன்னுதற் கரியவாய பதும வாதனத் தட்டாங்க
மன்னிய யோகத் தின்கண் வரம்பினுன் மகிழ்வு கொண்டோன் யரு

வேறு

இன்னதன்மையமதுரகவிப்பெருமானெண் ணுதற்கரியவேதாந்தத்
தன்னியல்புணருநிபுணனுய்ச்சத்வந்தலையெடுத்தெவருமோர்தரமு
ளுன்னிய வளவிற் பரகதி யுதவயோத்தியேமுதற்றிரு மடந்தை
மன்னியோ ரிறையு மகல்கிலா மருமன்வளர்தரும் பதிதொறுஞ்
சென்றே. [யசு]

விழுத்தகு மூவகை யுள்ளநெக் குருகி விரைமல ரருச்சனைபுரியா
வழுத்தியாங் குளவாம் புனிதநற் றிவலை வானகமுகடுதைவரவே(து
கொழுத்தலையெறியுங்கங்கையைமுதலாக் கொண்ட பற்பலநதிபடிந்
பழுத்தமெய்ஞ் ஞான நிலையுணர்ந் தநேகம்பகல்வட புலத்திருந்தன
னால். [௰எ]

அங்கரு முனிவ னிவ்வண மிருப்ப வணியவைகுந்தநன்னாட்டிற்
பொங்கருட் பரம வுருவினித்தியர்கள் புடைபரந் திறைஞ்சினர்
[பொலிய
சங்குடன் றிகிரி வாள்கதை வரிவிற் றாங்கிவீற்றிருந்தரு ணிமலன்
செங்கையிற் பிரம்பொன் றேந்தி நன்களிக்குஞ் சேனையர் தலைவ
னைக்கூவி. [௰அ]

இன்றெழுந் துலகிற் றீயிருட் பிழம்பை யிகலறத் துடைத்தருள்
[புரிவான்
சென்றுநமமிசைபூதரா யுதித்துத் திருப்புளியடியில்யோகியரா
யொன்றிய பதுமாசனந்தரித் திருக்குமொப்பிலா மாறனுக்கின்றே
பொன்மக ளிடமுன்னீர்ப்பெருந் தகையைப்போற்றிரு விலச்சினை
முதலா. [௰௯]

மந்திர வுபதேசமும்புரிந் திவணீர் வருதிரென் றுரைத்திட விரை
விற்) [றிருக்கும்
சிந்தையுள் ளுவகை கொண்டன னிவணந் திந்த்ருணி யடியில் வீற்
நந்தமதிறையாங் கொந்தவிழ் குழலி னங்கைதன் திருவயிறுதித்த
சுந்தர வதநற் கவ்வணம் புரிந்து தொன்னக ரடைந்தனன்றா
யோன். [௨௰]

சங்கொடும் புனிதத் திகிரியுந் தாங்கித் தயங்குறு மூர்த்தபுண்டர
மங்கலி லதிதேயோமயனாய் நின்மலனுமாய்வீற்றிருந்தனனால் [னாய்
பொங்கலைப் புணரி நிலந்தனி புரக்கும் புரவல னியற்றருந் தவத்தில்
வெங்கலி கரப்ப வந்தெழுந்தருளும் விமலமெய்ஞ் ஞானநாய
கனே. [௨௧]

இருந்தரு டரவிங்கிணையிலான் முன்ன ரெழுந்தன னுத்தரதிசை
யிற்) [றமா
பொருந்திய மதுர கவியெனும் பெயர்கொள் புனிதமெய் யறநிலைபி

வருந்தவ முனிவ ஞெருபக லிரவி லீனபிரிந்தலமருகன் றின்
வருந்தியுள ளுருகி யணிதிருக்கோளூர்வணங்கினன்தென்றிசை
மீநாக்கா. [உஉ]

நோக்கலு மிவணக் திருப்புளி யடியி னுவலருந் தகையின் வீற்றி
ருக்கு) [லாற்
மாக்கவி னிமல மாறனன்னவன்றன் மணி விழி யிணையினுக் கல்
லுக்குற வெவர்க்குந் தோற்றில ஞகித் தளதளப் புடனெழுமுதைய
நீக்கருஞ் சவிகொள் கதிரெனப் பொலிந்து நின்றிடக் கண்டனன
வனும். [உந]

காண்டவச் செழுமி ஞெளிவிடுஞ் சுடரைக் கடியவெங்கானக மத
[னிற்
றுண்டிநின் றெரியு மங்கிகொ லலது தடநகர் வேவுறக் கனன்று
நீண்டுபற்றிடுசெங் கனல் கொலோ வென்ன நெஞ்சயிர்ப் புடனி
[ருந்தனனுல்
மாண்டகு மினிய தமிழ்மறை யுரைத்த வன்றன தடிபணிந்துய்ந்
தோன். [உச]

வேறு

இவ்வண மிரண்டு மூன்றுநா ளளவா யெண்ணியு மவ்வொளி
மழுங்கா) [ணைக்கு
தவ்வண மிருப்ப வென்விழிப் புலனுக் கன்றிமற் றியாவர் கண்ணி
மொவ்வுத லின்றி யொளியுட னிலங்க லென்னகொ லிதுவெனக்
[கலங்கிச்
செவ்விய நெறிகொண் முனிவரன் பின்னுந் திருவிஞயகன்செய
லென்னு. [உரு]

நன்றுகொ லிதனைக் கண்ணுறி லழியா நவையிலா வொளியதா
யிலங்கு) [புரிந்து
கின்றது கணமுந் தங்குரு விரைவிற் கிளம்பியான் சோதனை
சென்றிவ ணடைவ னெனத்திரங் கொடுதொ றென்முக நோக்
[கினனெழுந்தான்
மன்றலந் துளவத் தாரினு னடியர் மலரடியன்றிமற்றுன்னுன் [உசூ]

உதையவெங்கதிரி ஞெளிவிடுஞ் சுடரை யொன்றுற நோக்கியச்
சுடரே) [றரும்பக ஞெருங்கண்
சிதைவினன் னெறியாக் கொண்டிரா முழுதுஞ் சென்றுசென்

டதைமலர் வளரச் செயதிடை யுறுநற் றலந்தொறுஞ் சோதனை
[புரிந்து
புதையிருட் பிழம்பு சீத்தொளிர் மாடம் பொலிதிரு வரங்கம்வந்த
டைந்தான். [உஎ]

அத்திரு நகரி லரங்கனை வணங்கி யற்றைப பகலினைக் கழித்து
நத்தம்வந்தடைய வாய்ந்தன னவணங் நகைவிடுஞ் சோதியே பின்னு
மத்திசையொளிரவெழுந்தனன் விரைவிலடவிவெற்பகன்றிருங்கரை
[யைக்
குத்திருந் திரைகொள் பொருனைசூழ் தருமிக் குருகைமாநகரம்
வந்தடைந்தான். [உஅ]

எழுந்தரு டரவு மவ்வொளி மறைய விரும்பல தருவினுன் மறைந்து
மழுங்கியதுகொலோ வெனும்பினுந் தென்பால் வந்தனன் வட
புலத் தொளிரத்) [தீதென்ன
தொழுந்தகை யுடையவ் வருந்தவ முனியித் தொன்னக ரிடத்த
வழுந்தினன் களியி லடைந்தன னிவணேயடைதலு மறைந்ததவ்
வொளியே. [உசு]

வேறு

வந்த வருந்தவ மாமுனி வோனு
மிந்த நகர்க்கு ளேதேனும் விசேடம்
விந்தையி னுண்டுகொ லென்ன வினவச்
சிந்தை யுவந்தனர் செப்புவர் மன்னே. [௩0]

எந்தம் விளங்கயி லேந்திறை வோனே
சந்தத முஞ்செய் தவத்தினின் மாயோ
னந்தமிலண்ணறன் னின்னரு ளாலே
மைந்தனும் வந்து பிறந்தன னன்றே. [௩௧]

தோன்றிய வன்று தொடங்கியி தீரு
யான்ற வரும்பதி னறெனு மாண்டாய்
வான்றழை வெஞ்சுடர் வானவ னேபோற்
கான்ற கவின்றிகழ் காண்டகு மேனி. [௩௨]

சற்றுமசைத்திலன் றாமரை யங்க
ணுற்றுவிழித்தில னுள்ளிய செம்மை
முற்றியவாயது மூடுதெ லின்றிப்
பற்றிழையான் முலைப்பாலு மருந்தான். [௩௩]

தீண்டரு மெய்த்தவ செப்பிய தன்றி
யாண்டுதோறுங்கவி னங்கம் வளர்ந்தே
நீண்டிட வோர்தரு நீழ லிடத்தே
மாண்டக வைகினன் மைந்தனு மன்றே. [௩௪]

அன்றுமுதற்கொ டருந்திறல் வேலோ
னின்றள வாக வெழுந்தரு ளுன்போற்
சென்றவ ராய செழுந்தவர் தம்மாற்
குன்றி னிதிக்குவை கொள்ள வளிப்பேன். [௩௫]

என்னவுரைத்தன னிந்நெடு நாளாய்த்
துன்னவருட்கொடு பார்த்தனன் றுய்ய
வன்னவ ராலு மசைந்தில னுக
மன்னிய வின்னலின் மாழ்கின னன்னேன். [௩௬]

என்றுரை செய்தன ரின்றத னப்போய்
நன்றறி வேனென நாடிய மாடங்
குன்றென நின்றொளிர் கோமறு கின்கண்
சென்றுநடந்தனன் றீதில்குணத்தோன் [௩௭]

வருந்தவனைச்செழு மாமறு கிற்கண்
டரந்தையழுங்கினனன்னவர்காணு
இருந்தவெழிற்புயவேந்தனிடம்போய்
விரைந்தனர்சென்றவிளம்பினரன்றே. [௩௮]

கேட்டள விற்பொன் கிரிப்பெரு மொய்ம்பின்
வாட்டகை மன்னன் மதிக்கடலாய
கூட்டவமைச்சர்கள் கூட்டிவரத்தீ
வீட்டிய லற்கெதிர் மேவின னன்றே. [௩௯]

இந்நக ருக்குனி யெய்துற வென்றன்
முன்னரிழைத்த முதற்றவ மேயென்
றன்னமுனிப்பர னுய்மல ரன்ன
மன்னுமடித்துணையாரவழுத்தி [௪0]

ஆக்கமு றும்முடை யார வொடுக்கி
நீக்கரும் வெந்துயர் நீடின னிற்கும்
வீக்கவடற்புய வேந்தனை யன்னோ
னோக்கின னின்று நுவன்றிட லுற்றான். [௪௧]

நெய்கதழ் வேலநின் னெஞ்சிடர் கொள்ளுஞ்
செய்கையதென்னகொல் செப்புதி யென்னப்
பொய்கை தனிற்பல புட்செறி பாண்டி
மொய்கவினுற்று முதிர்ந்திடு நாடன். [௪௨]

மைந்த னிலாது வருந்திய தாதி
யந்த மரத்தி லடைந்ததை யீரு
விந்தை யினங்கிடை மேவிய வெல்லாஞ்
சிந்தை மயக்கொடு செப்பினனன்றே. [௪௩]

வேறு

இந்த வாறிரு நிலந்தனி புரந்தரு ளிறையோன்
சந்த மாமுடி மன்னவன் சாற்றின னிற்ப
வந்த மாமுனி யருண்முக நோக்கின ராகி
அந்த மாமதி யமைச்சர்நின் றறைகுவர் மாதோ. [௪௪]

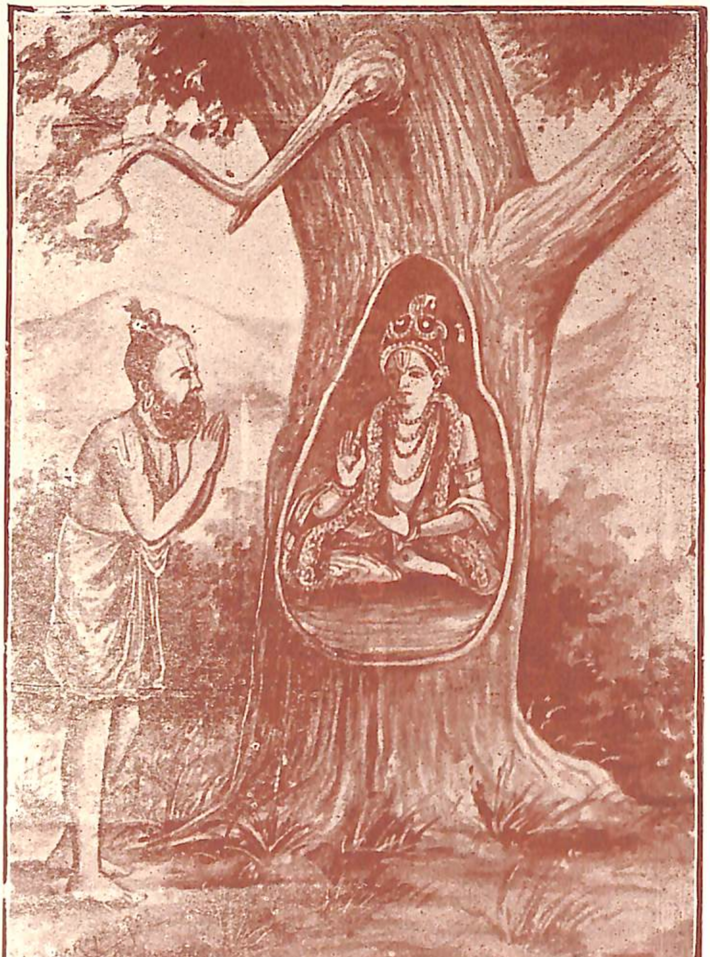
அரிய மாமறைப் பொருளெலா மினிதுணர்ந் தரியாந்
துரிய மால்பத மன்றிமற் றுணர்தராத் தூயோய்
விரிய காதமென் மேலெழுந் தயரெனு மிகுந்த
கரிய வார்கலிக் கரைபெறு தழன்றுயர் கடையோம். [௪௫]

களிப்பெனும்பெரு மதுக்கட லாழ்தரக் கமலத்
தளிர்க்கு மெல்லடிக் குமரனத் தருநிழல் விட்டெங்
களிக்குலம்படு மாம்பலம் போதினுக் கரிய
நளிக்கனிக்கிணை வாய்திறந் தொருமொழி நவில. [௪௬]

விருப்புளிப்புரிந் தருளுவ தன்றிமேல் வேங்கைப்
பொருப்புவிட்டபைங்கிரியெனத்தனியிடை பொலியுந்
திருப்புளித்தலத் திருந்தெடுத் தன்னை தன் செழுமீ
யருப்புளிற்பெரு கமுதுண வருள்செய வேண்டும் [௪௭]

இவ்வணம்புரிந் திடிலொரு சூச்சியு மேருச்
செவ்வணந்திகழ் சடிலசேகரவருந் திறலோய்
பவ்வ வெண்டிரைப் பரவைமா னிலந்தனி புரக்கும்
கவ்வை யின்னக ரன்புட னளித்தகங் களிப்ப [௪௮]

மண்டலேசுர ரனைவரு நின்னடி வணங்கப்
பண்டை யாய்வழி வருமுடி சூட்டினர் பரவுக்
கொண்ட தோரரி யணைமிசை யிருத்தினங் கொடியேந்
தொண்டு செய்தனம் வருகுவ மென்றுபு சொற்றார். [௪௯]

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் யோகாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த
16-வது திருநக்ஷத்திரத்தில், மதுரகவிகள்
ஸேவித்து நிற்றல். (53-ம் கவி)

சொற்ற வம்மொழி யிருசெவி வெதுப்புறத் தூய்மை
யுற்ற மாமுனி வரனவ னுறைவிட மதனை
யிற்றை நீரது காட்டுமி னிவ்வண மியற்றிப்
பிற்றை யானது கொள்ளுவ னென்மொழி பெய்தான் [ருய]

என்ற மாமுனி வரன்றனை யிறையவர்க் கிறையோன்
றுன்று பற்பல மங்கல முரசினந் தொனிப்ப
நன்று கொண்டினி தேகியத் தருநிழ லவையின்
றென்றி வைகிய வொளியினைக் காட்டின னுகந்தே. [ருக]

முன்னந் தாயினை நீங்கிய முலைவிடாக் கன்று
பின்னங் காண்குறு வசையெனப் பெய்யொளி பிறங்க
மன்னுந் தாருநன் னிழலிடைக் கதிரென வைகும்
பொன்னந் தேசினம் மாறனைக் கண்டனன் புனிதன். [ருஉ]

வண்டு சூழ்மகிழ் மாறனைக் காண்டலும் வதநம்
விண்டலர்ந்திட லாலவன் முகமது விளங்கும்
புண்டரீகமென் பதற்குமம் மாறனைப் பொருவி
லண்ட யோனியென் பதற்குமிங் கையமில்லம்மா. [ருரு]

மோன மாகியோகத்தினி திருந்தருண் முதல்வ
னென நாதனைக் காண்டலு மன்னவ னருளால்
ஞான முன்னைய துதயமா குறமுனி நளினத்
தேனவாமலர்த் தாட்டுணைச் சடைமுடி தீண்டி [ருச]

இப்பெருந்தனிச் சோதியோ வென்றன திதயந்
துப்பனன்மெழு கெனவுருக் கியதெனுந் தூய
முப்பரஞ்சுடர் தம்மிலு முதற்சுட ரிதுவென்
றப்பராங்குசன் குணநெலா மெடுத்தெடுத் தறையும். [ருரு]

கண்ணுகர்ந்தவர் தம்மிலுங் களிநறு வருந்தி
யுண்ணெகிழ்ந்துநின் றூடுறும் பாடுறு முயர்யாழ்ப்
பண்ணுலாமொழி நங்கைகொண் மகிமையிப் பரவை
நண்ணு மானிலத் தூற்றவர் யாரென நவிலும். [ருசா]

அங்கு மிங்குமா யெழுந்தெழுந் தேமுறு மமல
னிங்கு தோன்றுதற் கெத்தவ மிழைத்ததிவ் வெறுநீர்
தங்கு மானில மென்னுமியான் பெற்றிடுந் தகையிற்
பொங்கு பேறியார் பெற்றவ ரெனத்தனைப் புகழும். [ருஎ]

மருப்படுங்கம லாகந மலருமாநந்தப்
பெருக்கி னீடுகட் புனலிடை மூழ்குறும் பிதிருந்
திருத்தகும்புய வரைகள் பூரிப்புடன் றிகழ
விருப்பினூற்புள காங்கித மடைதர வியக்கும் [ருஅ]

இத்தரைக்குள்யா னியற்றிய தவப்பல னின்றே
முத்தி யின்விளை யதனையீந்ததுவென மொழியும்
பித்தடைந்தவ ரென்னமெய் மறந்தளி பிதிருங்
கொத்து நன்மலர் கொய்துகொய் தெறிதரு மன்றே. [ருகூ]

இவ்வணம்பர மானந்தக் கடலத னிடையே
யவ்வரந்தரு முனிவரன் மெய்மறந் தாழ்ந்து
செவ்வை யின்னகந் தெளிந்துபின் றோத்திரஞ் செய்வான்
கொவ்வை வாயுடை நங்கைதன் குலக்கொழுந் தினையே. [சூ0]

வேறு

செஞ்சுடர் போலொளிசெய் தேசுறு மெய்ப்பொருளே
மஞ்செள வேயணிசேர் மானிற மெங்குரையாய்
விஞ்சகல்மார்பிடையேமேவிவிளங்குறுபொற்
கஞ்சமலர்த்தவிசார்காரிகைமெய்த்தவனே. [சூக]

பொங்கட லாரவுணர் பொயொழியப் புவியில்
வெங்கதழ் வாளமரில் வீசுசெழுந்திகிரி
சங்குட னெண்கதைவாள் சார்ங்கமெனுந்தவர்மற்
றெங்கிவை வைத்தனையோ வென்றனை யாளொளியே [சூஉ]

மந்தர மாமலையின் வாகொரு நான்கினுநுங்
சுந்தர மோடடல்சேர் தோளிணை யெங்குகொலோ
இந்தள ராகமிசைத் தின்னளி பல்லடருங்
கந்தமுறுந்துளவக் கண்ணிக ளெங்குகொலோ. [சூங]

பாதக வெவ்வினைகள் பாரிடம் விட்டகலத்
தீதறு மெய்யறிவாந் தேசிடு மாதவனே
மாதக வாயுறுசிவத்ச மெனும்மருவும்
பீதக மெய்யொளிசேர் பீடுடை யெங்குகொலோ. [சூச]

செஞ்சரண் வீழ்சுரர்நோய் தீர்தர மண்கொளுநாள்
விஞ்சகல் வான்முகடு மேவர நின்றதுதான்

எஞ்சலி னன்மணியா லிழைபல பூண்டிகழிக்
குஞ்சிகொலோவழுதிக் கோமகனேயுரையாய். [சுரு]

நாடிய வாசமுறு நான நறுந்திலகம்
பீடிய லாவணியப் பெய்யொளி செய்வதுதான்
நீடிய வெண்ணிலவி னேரவிர் புண்டரமார்
கோடிய செம்பிறைநேர் கொண்டொளிரிந்நுதலே. [சுசு]

அண்டர் தொழக்குளிர வன்றருள் செய்ததுதான்
வண்டலர் செங்கமல மான மிளிர்ந்தரிகள்
கொண்டு பரந்தணிசேர் குழைகளி னேடிகலிக்
கண்டவர் கண்கவரிக் கண்ணிணையேகொலரோ. [சுஎ]

கோவியர் மத்தளைபால் கொண்டினி துண்டதுதான்
காவிய நீள்விழிநங்கைக்குயர் மாமதலாய
தூவிய னற்பவளத் துண்ட மிரண்டதனைச்
சீவியிணைத்ததெனத் திகழுமிவ் வாய்கொலரோ. [சுஅ]

முன்னொரு வாரணமே மூலமெனுஞ்சொலையே
மன்னுற வேற்றதுதான் மாமறை யாலுணராய்
நன்னய நான்மகர குண்டல நின்றினிதூ
சன்னளி யாடுறமிக் காதுகொல் சற்றுரையாய் [சுகூ]

விழுத்தகு வால்வளையை வென்று பசுங்கமுகிற்
பழுத்தணி கொண்டுபள பளப்புட னேங்குறுமிக்
கழுத்துகொ லண்டமெலா முண்டு களித்ததுவே
கொழுத்தலை மண்டுபுனற் கூர்பொருனைத்துறையாய் [எ௦]

விண்ணவருக்கினிய வெண்சுதை யீந்தருள்வான்
தண்ணலையைக்கடையுஞ் சார்தகை யுற்றதுதான்
வண்ணமுறுங்கிரிபோன் மல்லோடு பேரணியு
நண்ணிய விப்புயமோ நங்கைகண் மாமணியே. [எக]

சந்தமுறும்பசிய தாமரை யோடிகல
விந்தைசின் முத்திரையை மேவிய விக்கரமோ
நொந்தக நைந்தரனுர் நுன்சர ணேசரணுய்
வந்தடி வீழ்தருமுன் மாபலி யிட்டதுவே. [எஉ]

துண்டநறுந்துவரோ தூய்மையருங்கமலம்
விண்டிதழோவெனவே விளங்கணி யிவ்விரனுன்

மண்டுநிரைக்குலம்விண் மாரிநெருங்குதலைக்
கண்டமு காலவரையைத் தாங்கியளித்ததுவே. [௭௩]

நிம்பவலங்கலொடு நீண்மணி யாரமுநி
ரம்பிநிதிக்கிரிபோ லகன்றொளி ரிம்மருமப்
பம்பிடமேகொலரும் பைங்கமலத்திடைவாழ்
வம்புமலர்க்குழலாள் வாழ்வினுகக்குமிடம் (௭௪)

குயிற்றிட மேதினியிற் கோதறு மெய்யறிவைப்
பயிற்றிட வேவியவெம் பரம்பொருண் முத்திரையைக்
கயிற்றிட மேகொளிறை கவின்மிக வார்ந்தொளிரிவ்
வயிற்றிட மேகொ லுயிர் வைத்து வளர்த்ததுவே (௭௫)

அங்கம லாதனனை யன்றருள் செய்ததுதான்
துங்கம லாதவனார் தோன்றின ரென்னவொளி
பொங்கம லாதடையிற் பூம்புன லிற்சுழிபோற்
பங்கம லாதளிசேர் பாவுமிவ் வுந்திகொலோ (௭௬)

பார்த்தனணிந்தசெழும் பைந்தொடையுங்கனத
தீர்த்தமு மன்றரனார் செஞ்சடை மீதுறவே
சேர்த்தது தானெழிலச் செய்ய மலர்க்கழலோ
நீர்த்தல மேழினுமே நின்ற புகழ்ச்சுடரே. (௭௭)

ஏறுட னம்பதும விரேகைபரந்தமலர்
வீறுகெடுத்தும்ணி மேவி யடைந்தவர்நோய்
மாறுபடுத்தியருண் மாமலரிவ்வடியோ
வீறிலிரும்புவிமண் டாவியளர்ந்ததுவே. (௭௮)

சேயமணிச்சடிலச் சேகர னிவ்வனமா
யேயரியன்றிவிழி யேனெனு மக்குறியே
மேயவ னாகியநா வீறனை யுன்றனரு
மாயமதைத்தெரியும் வல்லவர் யார்கொலென்று. (௭௯)

பற்பல தோத்திரமுஞ் செய்து பரன்செயலைக்
கற்புடை நங்கைமுதல் கண்டு மகிழ்ந்திடுவான்
சிற்பரனுக்கணிசேர் செவிப்புல னுண்டுகொலென்
றற்பக நின்றெழவே யம்முனி வோரிறையே (௮௰)

அடுத்ததிரைக்கடன்மண் ணதிர்ச்சி மிகுந்திடவே
யெடுத்தோரிருங்கலேமுன் னேயெறியக் குணமே
கொடுத்தருள் செய்தெளியேன் கோது தொலைப்பவனுந்
திடுக்கென வேவிழிக டிறந்தனனேக்கினனல் (அக)

நீக்கமருங்களியி னழ்ந்தனனின்றெவரு
நோக்கினர் மன்னுநவே நோன்மையி னேழுலகு
மாக்கிய நல்லிசைகொ ளவ்வரு மாமுனிவன்
வாக்கிவ னுக்குளகொ லென்றுமகிழ்ந்தனனய். (அஉ)

சித்தின்வயிற்றிடையே சிறிய துதித்திடிலே
யெத்தையருந்தியது வெங்கு கிடக்குமென
வத்தையருந்தியது வங்கு கிடக்குமென
வித்தக னன்பொடுவாய் விண்டுரைசெய்தனனல் (அங)

வேறு

அதுல னுரைத்திடு மம்மொழி தன்செவி யடையாமுன்
மதுர கவித்தவ னெந்தை யடித்துணை மலர்வாழ்த்திச்
சதுமறையுட்பொருண் முற்றுமோ ரிம்மொழி தனிலொன்றி
யதுவெனவுட்கொடு கந்தன னங்ங னிருக்குங்கால். (அச)

வந்தடி சென்னி புனைந்தவர் வெவ்வினை மருவாதே
விந்தையி னின்ப முகந்தரு ணன்மகிழ் விரைமார்பன்
சிந்தையுவந்து விளம்பிய வம்மொழி செவியோரா
வந்தர நின்று பொழிந்தனர் விண்ணவ ரலர்மாரி. (அரு)

மல்லட ரும்புய நின்மல னன்று மகிழ்ந்தியு
நல்லமு துண்டு வியந்தவி னும்பரி னனியேயு
மல்லலெனுங்கட றன்னி லழுங்கிய வனைவோருஞ்
சொல்லமு தஞ்செவி யுண்டு களித்தனர் துணிவுற்றார். (அசு)

எத்திசை யுந்தனி நின்று புரந்தரு ளிறையோனே
டுத்தியுறும்பணி நுண்ணிடைநங்கையு முடனேகப்
பித்தரெனும்படி தம்மை மறந்தனர் பேரோகை
யத்தியழுங்கி மயங்கி யுணர்ந்தன ராய்நின்றே. (அஎ)

அங்கையெனும்மலர் சென்னி புனைந்தன ராயம்பொன்
றங்கிய செஞ்சடை கொண்டெழுமம்முனி தனையார
வெங்கடம் வெந்துயர் மங்க வெழுந்தரு ளிறைபோற்றி
யங்கச னுந்திய வெஞ்சரம் வென றவ வருள்போற்றி. (அஅ)

வய்யக மெங்குமலிந்து பிறங்கிசை வளர்ந்தோங்கப்
பொய்யிலருந்தவ மெண்ணில் புரிந்த புனிதபோற்றி
வெய்யகொடும்பவ மெவ்வுயி ரும்விட மேவாவந்
தய்யமறும்படி மெய்யறி வின்றரு ளடிபோற்றி. (அகூ)

என்றுவணங்கின ருள்ள நிரம்பி யெழுந்தோகை
யொன்றுற நின்றிட மன்ற லுறுங்குழன் மடமாதர்
வன்றிறலின்மணி மண்டபமெங்கு மலிந்தோங்கிக்
குன்றின்மிகுந்தெரு வெங்கு முளங்களி கொண்டாராய் (கூ0)

விந்தையலங்கிர்த நன்குபுரிந்தனர் மென்மேலுஞ்
சந்தனநன்புனு கின்பனி நீர்மலர் தயிர்நெய்பால்
புந்தியிலன்புமிகுந்து பொழிந்தனர் பொருவில்லா
மைந்தனுதித்தரு ளன்றினு மினறெண் மடங்காக. (கூக)

இவ்வண மெண்ணி லருந்தகை யந்நக ரெல்லோரு
மெவ்வமி லுள்ள மகிழ்ந்தனர் வைகுற விகல்சேருந்
தெவ்வர்கடம்முயிர் தின்றொளி மண்டிய திறல்வேலான்
முவ்வுல கும்புக ழும்முனி தன்னடி முடிதாழ்ந்தே. (கூஉ)

மின்னவிருஞ்சடை மன்னு மருந்தவ வினையேன்முன்
சொன்னவணந்திரை மண்டி யெழுங்கடல் சூழும்பார்
நின்னததன்கண் மலிந்து பிறங்கிய நிதியெல்லா
முன்னது வின்றுநீ கொள்ளுதி யென்றவ னுரைசெய்தான். (கூங)

அவ்வுரை தன்னை யுணர்ந்துமறிந்தில னெனவேயவ்
வெவ்வமி னன்னெறி கொண்ட வருந்தவ னிடைவைகப்
பவ்வவருங்கடன் மண்டனி நின்றளி பகல்வேலான்
செவ்விய வன்னவன் முன்பினு மின்னுரை செய்வானல். (கூச)

இன்றுகொடும்பவ வல்வினை யன்சொலை யேறுதே
யொன்றிய தென்னென வன்பு மிகுந்தன னுரைசெய்யத்
துன்றிய மின்னவி ருஞ்சடை கொண்டு துறந்தெல்லாம்
பின்றவ நல்விர தங்கொ டெழுந்தவர் பிழையில்லோய். (கூரு)

மன்னவர் தம்வினை கொண்டு மகிழ்ந்திடு வகைநன்றோ
வின்னமு துண்டவர் வெங்கடு வுண்பர்கொ லெனவேமுன்
றென்னமுகந்தனல் வெங்கதிர் கண்டெழு சீராளன்
சொனன துணர்ந்தெழின் மன்னவர் மன்னவன் சொல்வானல். கூசு

சங்கென வெண்ணில வுந்தி யிலங்குப றவயோகி
ருங்குல தன்மமி தென்னிலெ மைந்தனை யுறநன்ருய்ச்
செங்கனி மென்றுவ ரென்ன விளங்குறு செவ்வாயை
யிங்குதிறந்துசொ னன்குமொழிந்திட விறைசெய்யா. (கூஎ)

அப்புமலர்க்கண் விழித்திட வின்னுமதருள்செய்தே
யொப்பிலிவன்றனை யன்னை முலைப்பய முணவோங்கு
மிப்புளி நின்று மெடுத்தெமிடந்தனி லினிதீந்து
செப்பரு வாழ்வையளித்தரு ளென்றுரை செய்தானல். (கூஅ)

திருமதுரகவிப் படலம் முற்றும்.

பதின்மர் திருவரன்முறைப் படலம்

வழிபடு தெய்வ வணக்கம்

ஆடரவத் தமளிதுயி லரங்கன்செய்ய வடிபரவக்
கூரேச னடையமேலே
வீடுமக்கின் றளித்தனமென் றரங்கன்சொல்ல
விபுதனென் சம்பந்தா சம்பந்திகட்குன்
னாடிடக் தந்தருடியெனவுரைத்துக் கைக்கொ
ணன்மையிற் காடாயமுயர் நனிவீசெந்தை
சேடமுனி கழல்பணிந்து பதின்மர்தங்க
டிருவரன்முறைப் படலஞ் செப்புவாமால். (க)

வேறு

இன்னணங் குரிசி லுரைசெவி யுணர்ந்தாங் கேதிலாத் தவமுனி [யுகந்து
தென்னனின் மகவென் றுள்ளினை யதுவோர் தேவரா சியமெனத் [திரண்ட
கன்னவிறிறற் றேட் காளைமன் மதுர கவியடி பணிந்ததை யருடி
யென்னவு முன்னுண் டறிந்தவை முழுது மியம்பின னெவர்களு [மறிய. (உ)

தாதளைந்தினவண் டேதுபைந்துளபத் தாரினன் கரைக்கள னூர்திப்
போதவற் கருநான் மறையன வடிவிற் போதமுற் றிடவருள் புனி [தன்
ஆதவனெளிகெட் டிரவுறப் பகலி லாழிகொண் டெறிதருகபடன்
வாதமுண் ணரவப் பணுடவி நடித்த மாயவன் பரவாசுதேவன். (ந)

செங்கதிர் மதிமின் மினியெனவொளிகொள்சேணுறு நித்தியரன்றிப்
பங்கய னரனிந் திரன்முத லறியாப் பதத்தவ னுள்மகிழ்ந்துலகோர்
நங்கழ னிலைபெற் றின்புற வவர்த நவைகொள்வெவ் வினைத்தொட
[ரகலச்
சங்கையி லவதாரங்கள்செய்துரைத்த சதுமறைவிதிவழியனைத்தும்.

கற்றிடற் குரிய ரெவர்க்குமுட் பொருள்கள் கசடற வெளிப்பட
[லரிதாய்
மற்றுளோ ருள்ளற் கறமில தாகி வழங்கலி லவரெவா றுய்வார்
இற்றைநாடொடங்கி யாவரு மஃதை யெளிதினி லறிவதற் கினிய
சொற்றருந் தமிழி லருமறைப் பொருளைச் சொற்றிடி னுய்வரென்
[றெண்ணி. (ரு)

பைத்தலை யரவுக் கரசனோ டினிய பரிகர மனைத்தையும் விளித்தங்
கத்திசூழுலகின் முன்பினு மிசை மவதரித் திடப்புரிந் தறநூன்
முத்தமிழதனிற் றெளிதரப் பொருளை மொழிந்துவெம் பிறமத
[நெறிகொள்
சித்தர்களெளிதிற் பரமிதென் றறியச் செய்திடச் செவ்வியிற்
[செய்மின். (சா)

என்றவர்க் குரைத்திவ் வுலகுயக் கருது மெம்பிரான் சரபசங்கார
வென்றிகொளுகிரி னரகரி யெனுமம் மேதகு விமலனுள் ளுகந்தே
இன்றுநீசெய்த தவத்தினு முன்னு ளெய்துமாதவத்தினு முனக்கு
மன்றலங் குழவி யெனப்புகழுடைபோய் மலடற வுதித்தன னென்
[றான். (எ)

மாமுனியுரைத்த வுரைசெவி யுணரா வாம்பரி மன்னர்கோனயந்து
தேமலர்த்துள வினனருட் பெறுமச் சேடன்மற் றுளபரிகரங்க
டாமினிதுதித்த தெவ்விட மவர்கள் சாற்றிய நூல்கள்யா வெனவும்
நாமவேன் மன்னு நினக்கறி வுறயா னவில்குவ னெனநவில்குவனுல்

முதலாழ்வார்கள் (வேறு)

தண்டுழாய் மார்பன் பாஞ்ச சன்னியாழ் வானு மிந்தத்
தொண்டைமானிலப்பெண் கண்டந் துலங்குமங்கலமே யென்ன
வண்டமொடிலகு மிஞ்சி யத்திமா நாகந்தன்னுட்
கொண்டலார்கலியென் றுள்ளிக்குளிர்புனற்பருகும் பொய்கை.[கூ]

தோடவிழ்ந் தொழுகு செந்தேன் றம்பிதங்கிளையோ டுண்டு
பாடொலி கறங்குஞ் செய்ய பங்கயமலரினுள்ளே
கேடிறுவாபராந்தங் கெழுமுசித்தார்த்திதன்னி
னுடுமைப்பசியிற்சுக்லபக்கமுநயந்தகாலை. [௰]

ஓணமோ டார ணன்னு ளொன்றிய தினத்தி லாங்கு
மாணமர் குழவி யாயவ் வளநகர் வதிந்து நாம
நீணிலத்தவர்கள் பொய்கை யாரென நிகழ்த்த மேலோர்
பேணிய புவிகள் முற்றும் வலஞ்செய்வான் பெயர்ந்தா னன்றே

திண்டிறற் கதையு முன்னஞ் செப்பிய திருநா ளுள்ளே
வெண்டிரைக் கரங்கண் முத்தம் வீசுமம் புதிக்கங் குற்ற
துண்ட வெண் பிறை யோனென்னச் சுதையவிர் மாட மல்லை
வண்டிமிர்ந் தடருத்யான வனத்துறு குருக் கத்திக்கண் [௰௨]

வாய்ந்த பொன் மலரிலந்த யுகமொடு வருட மாதத்
தேந்திடு புதனவிட்டத் திளமக வுருவாய் நாம
மாய்ந்த பேருலகர் பூதத் தய்யனென் றழைக்க முன்னீர்
தோய்ந்த மாநிலமன்னோனும் வலஞ்செய்வான்றொடங்கிச்சென்றான்

நாந்தக மதுமுன் சொன்ன நாட்டெறி கடற் கரைக்கண்
மாந்தளி ரனையமேனி மாதரார் மயிலை தன்னிற்
பாந்தளிற் பயிலு மாதி கேசவப் பெருமாள் கோயி
லேய்ந்தநீள் புனல்கொள் கூபத் திருந்தசெவ் வல்லிப்போதில் [௰௪]

முன்னிருவருக்கு மாங்கு மொழியுக வருட மாதம்
தன்னிலந் தசமி பொன்னாட் சதையம் வந்துதித்த நாம
மின்னிலத் தவர்கள் பேயரென்றிட முதிர்ந்த ஞான
மன்னியவாறு பூமி வலஞ்செய்வான் றொடங்கிச்சென்றான் [௰௫]

முனம்புவி வலஞ்செயச்சென் மூவரிற் பெரியோன் செய்யி
லனம்பயில் கோவ லூற்றோ ரம்மையார் மனைக்கண் சென்றித்
தினந்துயில் வுறவெற் கும்மி லிடமருள் செய்வீரென்ன
மனமகிழ்ந் தவளத் தொண்டன் மலரடி பரவிச் சொல்வாள் [௰௬]

அய்யவிக் குடிற்கு டிண்ணை யொருவருக் கணையா மற்று
மெய்யவரிருவராகில் வீற்றிருந் திடலா மூன்று
துய்யவராகின் மாயன் றொடர நிற்றிடலா மென்னப்
பொய்யிலாள் மனைக்கு ளன்பிற் புகுந்து கண்டுயிலுங் காலை [௰௭]

பூதமா முனிவ னின்னேன் போலவே வினவி வந்தம்
மேதகு விமலனேடு வீற்றிருந் தருளமற்றும்
கோதிலா னெருவ னன்னேன் போலமேய் வினவிக் கூட
வேதிலார் மூவராகி யிசைந்து நின்றிடுமவ்வேலை [மஅ]

நள்ளிருட் பிழம்பி னுங்கு நனிபடர் தரவவ்வேலை
கள்ளிருந் தொழுக வண்டர் காமரு பெடையோ டுண்டு
கொள்ளரும் பார்ப்பு முண்ணக் கொடுத்துவாழ்துளவத் தெந்தை
ஞெள்ளலாரிடைக்க ணின்று நெருக்கிடவவருந் சொல்வார். [மகூ]

அய்ய மூவரின் முன்னேனங் கடைதரு மிருட்குலங்க
ணையவென் ருழியான்ற னளிரடிக் கமலப் போதில்
வையமோர் தகழி யாக வாரிதி நறுநெய் யாக
வெய்யவன் விளக்கதாக விருப்புட னேற்றினுல். [உ0]

பின்பிரு வருக்குண் முன்னேன் பேரிருட் பிழம்புதுஞ்ச
வன்பொரு தகழி யாக வார்வமே நறுநெய் யாக
வின்புறு சிந்தை யங்நெய் யிடுதிரி யாகப் போத
நன்மணி விளக்கதாக நாரணன் கழலிற் சூட்ட. [உக]

துன்னியவிருள் கணீங்கித் துளவினன் கலுழன் மீதங்
கன்னவர்க்கெதிரில் காட்சி யளித்திட வவருட் பின்னேன்
மன்னிய திருவைக் கண்டேன் மாசில்பொன் மேனிகண்டேன்
பின்னுமைம் படைகைக் கண்டேன் பேரருட் கடலென்ருேதி [உஉ]

மூவரோன் ருகி யார்க்கு முதல்வனை விதியீசற்குந்
தேவனைக் கமலவீட்டுச் செல்வி நாயகனை வாழ்த்தி
மேவுபு வணங்கி யன்னேன் விரிபுக ழுதனினெஞ்ச
வாவுற வேதாந்தார்த்தம் வண்டமிழ்த் தொடைசெய்தாரால். [உங]

அத்திரு நாட்டில் மாயன் றிருவாழி யாழ்வான் மெய்யர்
நித்தமைந் தழலை யோம்பு நீணகர் மழிசை தன்பாற்
பத்துடை யடியர் மேலாம் பார்க்கவ ரிடிதன்றேவி
மைத்தகோ திசுக வின்சொற் கனகாங்கி மணிவயிற்றில். [உச]

செப்புறு விபவாப்தத்துட் செயிர றுமகரசுக்லத்
தொப்ப றுதசமி பொன்னுளூற்றிடு மகநாளெங்கு
மற்புத மெனவோர் பிண்ட மாயவதரிக்கநொந்தம்
மைப்படி குழலியோடவ் வரமுனி யதையெடுத்தே. [உரு]

வனத்துறு பிரப்புத் தூற்றில் வைத்தவ ரேகப் பின்பு
வனத்துளோர் தமைப்புரக்கு மலரவ ளருளினாலே
வனத்துறு புணரி சூழ்குவலயமா ததனைக் காக்க
வனப்புறு குழவி போல வடிவமைந் தழுமவ் வேல்வை [௨௬]

அந்நக ருறையு நெய்யா ராழியா னறிந்து சென்று
தன்னிரு கண்க ளாரத் தழீஇயரு ளமுத மூட்டி
மன்னுதன் வடிவு காட்டி மாயனுண் மகிழ்ந்து போய
பின்னரம் மகவு தாயைப் பிரிந்தகன் றனைய வேங்க [௨௭]

அற்றைநா ளரிதா சென்னு மருட்டிரு வாள னென்னும்
வெற்றிவேந் தொருவ னன்பின் மேவவவ் வனத்து முன்செய்
நற்றவ மதனாற் கண்ட நாகிளங் குழவி செங்கை
பற்றியுண் மகிழ்தன் றூரப் பங்கயச் செல்விக் கீந்தான் [௨௮]

கொந்தவி ழளக பாரக் குவிமுலை மடமா னேக்கி
வந்தியா கையிலன் போடு வாங்கியுள் ளுவகை பொங்கக்
கந்துக நகிலங் கொண்டு கான்முளை மலர் வாய் வைக்கச்
செந்தளிர் மேனி கொள்ளச் செல்வனும் பருகா துற்றான் [௨௯]

என்ன காரணமோ வென்றங் கிருவரும் வருந்தா நிற்க
மன்னுமவ் வூரினான்காம் வருணத்தோர் திருமா னேய
னுன்னியிப் புதுமை கேளா வுளங்கனிந் தினிய தீம்பால்
கன்னியங் குழவிக் கென்று காய்ச்சிவந் துதவ வுண்டான் [௩௰]

நாடொறு மன்பி னன்னே னல்கவுண் டிடுமோர் நாளிற்
கோடிலா னுளமீ தென்றுட் குறித்ததி லிறையுட் கொண்டிச்
சேடமுண் டிடினிற் கொன்போற் சிறுவனுண் டாகு மென்ன
நீடிய களிகூர்ந் துண்டந் நேயனுங் குழவி யீன்றான் [௩௧]

மண்ணுளோர் புகழப் பன்னீ ராண்டவண் வதிந்து வெவ்வே
றெண்ணமுற் றிதர மாய சமயம தியல்பு நோக்க
நண்ணியங் குளதே வெல்லா நலிதர வறிதல் காணப்
பண்ணவ னுழி யானே பரமென வுறுதி கொண்டே [௩௨]

மருமலர் நறவ மாந்தி வண்டிமிர்ந் தடருஞ் சோலைத்
திருவலிக் கேணி தன்னிற் சென்றமெய்ப் பொறி யடக்கிக்
குருமணி வண்ண னுன்னிக் கொடுந்தவ முஞற்று நாளி
லெருதுவெங் கொடுமுக் கண்ண னெய்தின னுமையோடன்றே

வெறுமையா லறுவை கீறி வேளை போக்கிடப் பொருத்து
மறிஞரை யுமைகாண் குற்றிவ் வறியனுக் கருள்வா யின்று
தறுகண்வெங் கயத்தோ லன்பா சார்ந்தென மறுக்கத் தாழ
மறுவிலான் முனவன் நண்ண மதித்திடா திருந்துந் தேறுன் [௩௪]

மாசிலாய் நினது ளென்சொல் வழங்குவ னெனவீடென்ன
வாசிலா ததற்கு நாமோ ரதிகாரி யில்லை யென்னத்
தேசிக னகைத்தாங் கேநின் சீர்மை யிக்கலை பொருத்து
மூசிபோம்வழி நூலேனு முடன் செலற் குதவா யென்ன [௩௫]

முக்கணுன் பரிகசித்தா னிவனென முனிந்து வெய்ய
வக்கினிக் கணைவிழிப்ப வவன்றவத் தழலையேவ
விக்கினொங் துயரேழ் மால்பெய் வித்தும தவியா தெண்ணி
நக்கனும் பக்தி சார நாமமிட் டேகினுனல் [௩௬]

இத்தகை மழிசை வேந்த னிணைமரு திறுத்த வேந்தே
மத்தளை தயிர்பா லுண்ட மாயனே பரனென்றுேதுங்
தத்துவப் பொருளு மாறு சாத்திரப் பொருளு மோர்ந்து
முத்தமிழதனில் யாரு மொழிதரப் புகன்றுன் மாதோ [௩௭]

காரமர் மேனி நங்கள் கண்ணனின் கவுத்துவாம்சத்
தார்கலி பரசு ராம ணுணையி லொதுக்கித் தந்த
கேரள நாட்டு மாதர் கிளரொளி வதனநோக்கி
மாரவேண் மயல்கொள் வஞ்சிக் களநக ரரசுகந்து. [௩௮]

அகனில முழுதுமோச்சு மரசனுங் கொருவன்பால
வுகமுறு பராபவத்து ளோங்கிய மாசிச்சுக்லத்
திகல்கெடு தசமி பொன்னு ளெய்திய புனர்பூசத்திற்
பகலவ னெளியே யன்ன பைங்கதிர்க் குழவியானுன். [௩௯]

சேரனுக் கிளவலாகச் செனித்துவெண் டிருமண்காப்பு
நேர்கொள்வைணவர்க ளோடு நித்தலும் ராமகாதை
யோருநாட் கரனேடெந்தை யொருவனுய்ப் பொருதுங் காதை
போரவு மொழியக் கேட்டுப் பொருதுவன்கரனேடென்றே. [௪௰]

வழிகொடு நடந்த போத மைச்சரான் மறைவலார்கள்
பழிபடு கரன்மற் றுள்ள பரிகர மழிந்தாரென்று
மொழிதரு காதை சொல்ல முழக்குபேரிகையை யென்று
கழுகுலா யயிற்கை வேந்தன் களிப்புடனிருந்தானம்மா. [௪௧]

இன்னவா றியைந்த வாய்மை யேதிலா வுழையரோர்ந்து
மன்னனுக் கிவ்வா றேதம் வைணவர் நீக்கவென்று
ளுள்ளியவ் வினன்செய் பூசைக் குரியதென் னரங்கன்சாத்தும்
பொன்னணி யாரந் தாமே கவர்ந்துபின் புகலலுற்றார். [௪௨]

கடகரி மருப்பொசித்த கண்ணன் முத்தாரந் தன்னை
மடமிலா விபுதராகின் வைணவர் கவர்ந்தா ரென்ன
வடலரசவர்கள் செய்யா ரென்றுரை யாடிப்பாந்தட்
குடமதுட் கையிட் டன்னோர்க் குறுதியே கூறினால். [௪௩]

இனையன விழைத்தபேர்க ளுழையரென் றினனுளெண்ணி
வனமணி மார்ப னெந்தை மாமதி லரங்க மேவித்
தனைக்குல சேகராழ்வா ரென்றுபேர் சாற்றப் பெற்று
முனமுள ராம காதை மொழிந்தனன் றமிழி லன்றே. [௪௪]

கள்ளவி ழளகபாரக் கடைசியர் களைகொய் வேலை
பள்ளநீர்ப் பழன முற்றும் பங்கயங் குமுத நீலத்
தொள்ளிய வுருவிற் காட்ட வோதையிட் டலமார்ந் தெங்கும்
கொள்ளைவண் டுளமயங்குங் கோமகன் வழுதி நாட்டில். [௪௫]

அல்லியங் கோதை மாத ரகனிலா மணிமாடஞ்சேர்
வில்லிபுத்தூரின் மெய்ய விப்பிரர் குலத்து முன்னஞ்
சொல்லுநற் குரோதனத்திற் றேன்றியமிதுனசுக்லச்
செல்வநற் பலகோ ளேகாதெசிகொள் ஞாயிறுநன்னாளில். [௪௬]

சோதிநாட் கருடன் சேயாய்த் தோன்றியப் பருவஞ் சென்று
நீதிநூ லனைத்து மோர்ந்து நிலமல ரநந்தனை
வாதிமா லடியர் தம்பா லன்புபூண் டவன்பதத்திற்
போதுநந்தவனம் வைத்துப பூந்தொடை யளித்துவந்தான். [௪௭]

ஆவலிற் றுளபமற்று மமுதுகு மலர்கள் கொய்து
மாவல மார்பன் செய்ய மலரடி சூட்டுநாளிற்
சீவல தேவனென்னுந் தென்னர்கோன் பரமதாய
தேவினைத் தெரிவா னுள்ளந் திகைத்திருங் கவலைபூண்டே. [௪௮]

கல்வியின் முதிர்ந்து ஞானக் கடலெனக் கருணை பூத்த
செல்வநம் பியினைக்கூவித் தேவினுட்பரமிதென்று
சொல்வதற் குலகுளோரிற் றுளக்கறு மறைமற் றுள்ள
பல்வகை நூல்களாய்ந்த பாவலர்த் தேர்மினென்றான். [௪௯]

இன்னிலத் தியாவரேனு மிணையிலாப் பரமீதென்று
நன்னெறி மநுநூன் மற்று நான்மறை யெவையாலேனு
மன்னிடப் பிரதிபாதிக்க வல்லரே லளவிலிந்தப்
பொன்னுறு கிழியறுத்துப் போவரென் றறிவித்தானல். [௫௰]

கற்றறிவாளர் பல்லோர் கசடற வறிந்தீதென்று
சொற்றிடற் கரியதாகச் சோர்வுறப் புதுவை வாழு
மற்றுறந் திடவென் றேட்டும் வடபெருங் கோயிலுள்ளா
னற்றைநா டொடையல் சூட்டவ் வன்பனின் கனவிற் சொல்வான்

வார்ந்தவேல் வழுதி கூடன் மன்னர்கோன் பரமீதென்று
தேர்ந்திட வறிவிப் போரிக் கிழியறச் செய்வாரென்று
நேர்ந்தவ னுற்றி னுனந் நிருபன தவைக்க ணீயுஞ்
சார்ந்திதென் றறிவித்துப்பொன் றனையறுத் திவணேகென்றான்.

கொழுஞ்சுட ரனைய நேமிக் கோவல னுரைப்பவன்னோன்
அழுங்கியு னடியிலன்பி னுய்மலர்த் தொடையல் சூட்டுந்
தொழும்பல தறியா யான்மெய்ச் சொரூபமீ தென்பான் கொட்டுத்
தழும்பினேக் காட்டி வீட்டத் தக்கதோ கிழியை யென்றான். [௫௩]

மெய்யனின் கவலை மாற்றி வேந்தன தவைக்கண்வாதஞ்
செய்யுநா ளெழுந்து யானுன் சிந்தைவந் திருப்ப னஞ்ச
லய்யவென் றிடவவ் வன்ப னரசர்கோ ணவைக்கண்சென்று
பையராத் துயிலு மாலே பரமென வறிவித்தானல். [௫௪]

கொய்யுளைப் பரிவேந் தன்னேன் கூறிய தோர்ந்து பின்னுங்
கையிலங் காழி மாலே பரமெனக் கழறும் வாய்மை
மெய்யெனில் கிழியறுந்து விழுமெனச் சமையமெல்லா
நையவீழ்ந் ததுவெல்லோர்க்கு நாரணன் பரமனென்ன. [௫௫]

மீனகேதனனுகந்தவ் விபுதனைக் களிற்றி லேற்றித்
தானைபின் றொடர வீதி தனைவலம் வருங்காலத்தில்
வானினுன் முகன்வேய் முத்தன் வர்தொழக் கலுழன்மீது
தேனிறை துளவத் தெந்தை சேவைதந் தருளக்கண்டே. [௫௬]

கூடினன் களிதுலங்கக் குணமிகு பாமன் றூளச்
சூடினன் றதிபல்காலுஞ் சொல்லினன் றுளங்கி நெஞ்சம்
வாடின னிவர்கண் ணீறு வருமெனத் திருப்பல்லாண்டு
பாடின னெவர்க்கு நீயே பரமெனத் தொழுதான்மாதோ. [௫௭]

பொன்னவள் கொழுநன் வாழ்த்திப் போனபின் புனிதனுகும்
பின்னமி லிவர்க்குப் பட்டர் பிரானென நாமஞ் சாத்திக்
கன்னவி றிரடோட் காளை கனிந்திவர்க் கடிமையாக
மன்னுமிவ் வுலகிற் பாக வதமியற் றமிழ்செய்தானல். [௫அ]

இனையவன் புதுவை சென்றுங் கெந்தைபான் முன்னினந்தா
வனமதுபுரந்து செய்ய மலரளித் திடுமோர்நாளிற்
கனவண னருளா னீளே கடிவனத் துளவத்துற்றிற்
சினமக ளுருவதாகத் திருவின்வந் தவதரித்தாள். [௫௯]

மண்டமர் கடந்த வாழி வடபெருங் கோவிலார்க்குத்
தண்டுள வெடுக்குங் காலத் தளிர்நிறக் குழவிதன்னைக்
கண்டட னெடுத்து வந்து கனிவுடன் வளர்க்க வன்னுள்
கொண்டலிற் சுருளுங் குஞ்சிக் குழவிபோய்ப் பருவமுற்ருன். ௬0

ஓடரித் தடங்கணளவ் வொளிமணி வண்ணற் கன்னேன்
ருேடவிழ் மலர்கள் கொய்து தொடுத்துவைத் தயல்போங் காலே
நாடியுள் ளுகந்து நீண்ட நள்ளிரு ளளகந்தன்னிற்
சூடிநீர்க் கிணற்றிற் பார்த்துச் சுற்றிவைத் திடுமோர்நாளில். [௬௧]

தார்வட பத்திரற்குச் சாத்தவன் ஞேனெடுக்க
வார்குழலிருப்ப நோக்கி மதிமலைந் துழன்று கெட்டுச்
சீர்கெழிம் மடமான் செய்த செய்கையென் றறிந்துமற்று
மேர்கொடேமலர்கொய் தெந்தை யிணையடி புனைந்தான் மன்னே.

அம்மல ரணிந்த மாலவ் வடியனின் கனவிற் சென்றப்
பொம்மல்வெம் முலையாள் சூடும் போதுகந் தளித்திடாதிச்
செம்மல ரளித்த தெற்குத் திருவுள மிலையென்றேக
விம்மறை யோனு மன்னு ளிந்திரை யாமென்றெண்ணி. [௬௩]

படத்தர வணையானுள்ளப் படிமல ரளித்துச் சூடிக்
கொடுத்தவ ளென்று நாமங் கொழுங்கயற் கண்ணிக்கீந்தான்
மடக்கொடி யுகந்து பொன்னி யரங்கனை மணந்து முன்னீ
ரிடத்துப நிடதார்த்தத்தை யிசைத்தன டமிழிலன்றே. [௬௪]

கடிகொள்சந்தகிலுருட்டுங் காவிரி நதிநீர் சூழத்
தொடுநிரை விளைவாஞ் சாலிச் சோழநாடதனுள் மண்டங்
குடிநக ருறையும் விப்ர குலத்திலோர் வனமாலாஞ்சத்
தடியர்பாற் கலியுகத்தி லழகிய தனுமாதத்தில் [௬௫]

கேட்டைநாளவதரித்துக் கிளரொளி மகவாய் ஞான
நாட்டமார் விப்ரநாரா யணனென நாமம்பெற்று
வாட்டமின் மறைகண் மற்றை மனுமுத னூல்க ளோர்ந்து
கோட்டமின் மனத்தா னென்று கூறிட வதியுமெல்லை. [௬௬]

மஞ்சுயர் மாட நீண்ட மாமதி லரங்கஞ் சென்றோ
ரஞ்சன வண்ணன் செம்பொ னடியிணை வணங்க மாயோன்
கஞ்சநீண் மலரரிக்கட் கடையரு ளளித்தன் னோன்ற
னெஞ்சினைக் கவர்ந்து தன்பா னேயவா னாக்கினனால். [௬௭]

அற்றைநாண் முதலன்னோனெம் மரங்கனே யரணென் றுள்ளிற்
பற்றிமா மலர்கொணர்ந்தா வனமது பரிவாய் வைத்து
நற்றொடை யளித்துச் செல்லு நாளொரு தினத்திலங்கா
டுற்றிடு திருக்கரம்ப னூரில்வாழ் கணிகைமானுள். [௬அ]

காவிவென் றகன்று நீண்ட கயற்கணந் துவர்வாய்த்தேவ
தேவகி யெனும்பேர் கொள்ளுந் தெரிவையு மிகுளைமாரு
மாவலி னிசுளை யென்றோ ரணிநகர்க் கரசன்பாற்சென்
றேவல்கள் புரிந்து தன்பொ னெழினகர்க் கெய்துமாறில். [௬௯]

இவ்வெழில் வனங்கண் டட்சென் றெய்திரு வளநோக் குங்கா
னவ்விகொ ணயபி விப்ர நாரணன் றன்னைக் காணச்
செவ்வியோ னிவளை யோர்கண் டிரும்பியும் பாராநிற்க
வவ்வணி மாதுக் குற்ற பின்னவ ளறைகின்றாளால். [எ0]

மைப்படு குழலி யிந்த வையகத் தெவரையும்யான்
கைப்படுத் துவனென் றென்பாற் கழறினை யலவோவிந்தத்
துப்பனை வசஞ்செயின்னீ தொழில்வல வேசி யென்ன
வெப்படி யேனு நங்கா யிவனையென் வசப்படுப்பேன். [எக]

சூளென வுரைக்க மற்றோர் தொன்னக ரடைய வீண்டு
வாளரி மதர்க்கட் டேவ தேவகி வஞ்சமுற்று
நீளலர் வனத்துக் கன்னோன் பரிவுட னீரிறைக்கும்
வேளைபார்த் திவளங் குற்றம் மடையினை விலக்கிவந்தாள். [எஉ]

இன்னணஞ் சிலநாட் சென்றவ் வேதிலா னீயாரென்ன
நன்னய நிதிவெறுத்து நாயினேன் பரனைக் காண்பா
னுன்னடி பணிந்து சங்ம முய்ந்திட வந்தேனென்ன
வன்னவ னிசமென் றுள்ளி யவ்வனம் பயிலுங்காலை. [எங]

வருடமோ ரிரவிற் பெய்ய மறைவலான் சிறுகுடிற்கு
ளிருடிபோல் வேடங்கொண்ட விவளையாங் கழைக்க வந்தெ
னருடருந் தவனே நின்றன டியினை வருடல் செய்வேன்
முருடனே னெனநயந்து முனிவனை வசஞ்செய்தாளால். [௭௪]

அன்றுதொட் டவளை யின்னோ னிறையள வகலானாகிப்
பின்றொடர்ந் தேக வன்னாள் பின்னவள் வியந்த பின்னர்ப்
பொன்தரத் தரமிலாய்நீ போவெனப் புகல மின்னாண்
முன்றில்வந் தணுகி யென்னோ முடங்கிநெஞ் சுருகுங் காலை. [௭௫]

வாவிசூழரங்கன் றன்பொன் வட்டிலை யெடுத்தன்னோனா
லேவிய தூதன் போல வெய்திய வ்வசி தன்முன்
மேவிவட் டிலையுன் விப்ர நாரணன் கொடுத்துவிட்டா
னாவியி னவனைக்கூவி யணைகெனக் கொடுத்தகன்றான். [௭௬]

அன்னவன் கொடுத்தகன்ற வனந்தர மவனைக் கூவிப்
பின்னமி லணைந்து மற்றும் பிற்றைநாள் வெறுக்க வாங்கு
பொன்னரங் கேசன் கோயிற் பொலன்கொள் வட்டிலைக் காணாதீ
தென்ன காரணமென்றேங்கி யிறைவனுக் கறிவித் தாரால். [௭௭]

செம்பியன் சினத்தக் கோயிற் சேவக ரனைவோர்க்கூவி
யெம்பிரான் வட்டிறன்னைக் கவர்ந்த தாரியம்பீ ரென்று
வெம்பிட வருத்துங்காலவ் வேசையின் றாதி சென்றெம்
வம்பவிழளகத்தேவதேவகி மடமான் கண்ணே. [௭௮]

அடுத்தவ னொருவன் விப்ர நாரண னவன்றன் றாதாய்
விடுத்தவ னொருவ னோர்பொன் மேயவட்டிலைக்கைக் கொண்டு
கொடுத்தன னதுவோ வென்று கூறுமுன் படைதிரண்டவ்
வடுக்கணி மனைசோதித்தவ் வட்டிலை யெடுத்தாங் கெய்தும். [௭௯]

துப்பனை யழைத்து நின்றன் றாதனார் கவர்ந்த தென்னீ
செப்புவா யெனவுமன்னோன் செப்பலென் றாதுமில்லை
யிப்பொன் வட்டிலையும் யானிங் கெடுத்ததி லெனவேந்துள்ளம்
வெப்பியன் னோனைக் காவற் படுத்திடவிளம்பிச் சென்றான். [௮௰]

பொன்னிசூழரங்கனிந்தப் புனிதனொன் றறியான் யானே
யன்னவ ளிடத்திற் சென்றிவ் வட்டிலை யளித்தன்னோன்ற
னன்னயத் தூதனென்று நவின்றன னென்று வைவேன்
மன்னவ னருகிற் சென்று கனவுரை வழங்கினானால். [௮௧]

கேட்டமன் னவனுமென்ன கேடிழைத் தனமென் றுள்ளம்
வாட்டமுற் றவனெழுந்தம் மறைவலான் சிறையை நீக்கிக்
கோட்டமின் மனத்தினேயென் கொடும்பிழை பொறுத்தி யென்று
தாட்டுணை தழுவ வன்னோன் றன்பிழை குறித்தயர்ந்தே. [அஉ]

முன்னினந் தவனம்வைத்தம் மூகிழ்மலர்த் தொடையல் சூட்டித்
தென்னரங் கேசன் மெய்ய திருவடித் தொழும்பனாகி
யன்னவ னடியவர்க்கு மடியர்காற் றுகளுமங்கொண்
டின்னியல் வேதாந்தார்த்த மிசைத்தனன் றமிழிலன்றே. [அங]

ஓதமா னீர்கொள் பொன்னி யுலவுதண் சோழநாட்டின்
மாதவர் வேள்வி நாளும் வளர்த்திடு முறந்தை தன்னிற்
சீதவா ரங்கொழிக்குஞ் செய்யுறு கதிரினுள்ளே
கோதறு கலியுகத்திற் கூறுதுன் மதியப்தத்தில், [அச]

விருச்சிகமதியிற் புந்திவிமாநநாள் ஸ்ரீவத்ஸாஞ்சத்
துருக்கிளர் மதலை யாயங்குதித்தழ வுழவன் காணத்
தருக்குடனெடுத்தச்சேயைத் தன்மனை வளர்க்கச்சேயுந்
தெருட்சியின்முதிர்ந்தஞானச் சிந்தையாய்வளர்ந்துபின்னர். [அரு]

நித்தலு மரங்கத்துற்றுத் திருமுகத்துறைக்கு நேர்நின்
றத்தனை மனத்துட் கொண்டங் கவன்குணம் பலவும் சொல்லிப்
பித்தரிற் கடையனேனென் பிறப்பறுத் தருள்வா யென்று
புத்தல ரடிவணங்கிப் போருநா ளொருநாளாங்கே. [அசு]

போதுலாம் பொதும்பர் சூழும் பொன்னரங் கேசனூரக்
கோதிலாற் கருள்வானெண்ணிக் குணமிகு முனிவனுகும்
வேதசாரங்கன் றன்பான் மேவுபு கனவி னீநஞ்
சீதவார் புனலலைக்குந் திருமுகத் துறைக்கண் சென்று [அஎ]

அங்கிருந் தொருவனம்பா லன்பினின் றகலா னாகிச்
செங்கர முடிமேல் வைத்தித் திசைதொழு திறைஞ்சி நிற்கும்
புங்கவன் றனைநின்றோளிற் பொலியவைத் திவண்வாவென்று
வங்கமா கடல்கடைந்த மாயவனருளிச் சென்றான். [அஅ]

அவ்வுரை முனிவன் கேளா வன்புடனெழுந்தாங்குற்ற
செவ்வியோன் றனையழைப்பச் சிறியனுன் புலையனையா
எவ்வண மெழுவேனென்ன விசைத்தனன் றிருத்தோளேற்றிப்
பவ்வநீ ரணைபடுத்த பாழியான் றிருமுன் புய்த்தான். [அகூ]

வண்டின முரலுந்தாம வனமணி மார்பன் றன்னைக்
கண்டுள நிறையாநந்த நீரிரு கண்ணுங் காட்ட
வண்டர்நாயகனை வாழ்த்தி யவனரு ளமுத மாந்திப்
பண்டுபோம் பொருள்கிடைத்த படியுள மகிழ்ந்தானன்றே. [௬௰]

மாடமாளிகையரங்க மறைவலாரிவனை வாழ்த்திக்
கோடுடைப்பாநுக்குற்ற குணங்களி லீடுபெட்டுப்
பாடலி லுனக்கு நாமம் பாண்பெரு மாளென் றோத
வீடிலான் வேதாந்தார்த்த மிசைத்தனன் றமிழிலன்றே. [௬௧]

கொல்லுலைப் படுவே லங்கைக் கோமகன் வதிசோணாட்டுச்
சில்லரிச் சிலம்பு மாதர் செறிதரு குறையலூரி
லல்லிநற் கமலக்கண்ண னழகிய தனுவஞ்சத்தின்
மல்லலங் கலியுகத்தில் வருநள வருடமன்னே. [௬௨]

பொங்குகார்த்திகை யுவாவிற் பொன்னெரிநாளினல்ல
மங்கல யோக நான்காம் வருணம துதித்து நாம்ம்
நங்குல நீல னென்று நவின்றிட வளவன் றன்னற்
சங்கையி னிதிபடைத்தோர் தரணியும் புரந்து வந்தான். [௬௩]

ஆவியி லுலக மோம்பு மவன்றிரு நகரி லுள்ளோர்
வாவியி லரம்பை மாதர் வைகலு மாட வோர்நாட்
கூவிளங் கனிமென் கொங்கைக் கொடியிடைக் கமல மாது
மேவியிப் புவிமானென்ன வியந்து நீராடி னாளால். [௬௪]

அன்னவ ளடைதலோடு மரம்பைய ரகலக் கண்டார்
பொன்னவ டனிக்க வாங்கோர் புனிதன்வந் திவளை நோக்கா
நின்னிட மெவணின் பேரென் னிற்றலென் றனித்திங் கென்னக்
கன்னலிற் கனிந்த தீஞ்சொற் கன்னியுங் கழறு வாளால். [௬௫]

நாகமங்கையரோ டிங்கு நணுகின னெனையன்னோர்விட்
டேகின ரினியுன் பண்டி யெய்திய மகள்யா னென்னக்
கேகையச் சாயன் மாதைக் கிழத்திபா லளித்து நாளும்
பாகமா ரமுத மூட்டிப் பரிவுடன் வளர்க்குங் காலை. [௬௬]

நீலனவ் வநகன்பாலோர் நேரிழை யியைந்து வாழுஞ்
சீலம தறிந்தனைத் திருமணஞ் செய்ய வென்று
கோலியாங் கணுகிச் செம்பொன் குறைவறக் கொடுக்கவன்னோன்
னேல்வார் குழலி யுள்ள மென்றவ னியம்பப்பின்னர். [௬௭]

குருகுலாமயிற்கைவேந்தன் கோகில மொழியைக்கேட்கத்
திருவிலச்சினையுண்டாகிற் செய்வனென்றுரைப்பச்சென்று
மருமலர்ப்பொதும்பர்சூழு மாமதினறையூர்நம்பி
யருளினன்றிருமுன்பெற்றீண்டடைதலுமவள்பின் சொல்வாள்.

வான்றொடை புனைநாட் டொட்டோர் வருடமதளவுமெற்கோர்
நோன்பது வைணவர்க்கு ஞூறபேரழைத்துரித்தம்
பான்மிசை கருனை மற்றும் பலமளித் தவருண்பிக்கி
னுனை மணப்பே னென்ன நன்றென மணஞ்செய்தானல். [௯௯]

மன்றலா னதுதொட் டன்னோன் வைணவர்க்களித்துக்காணுக்
குன்றிய நிதியோ னுயுட் குழைவது வளவன் கேட்டு
யின்றுநங் நிலுவை வாங்கி யேகுமென் றுரைக்கத்தூதர்
சென்றிட முனிந்தி லென்னச் செம்பியன் சிறையிலிட்டான். [௱]

வெம்பிய சிறையி லன்னோன் வெதும்பநும் வேந்திறைக்கும்
வம்பவிழ் கமலத்தொங்கல் வைணவர் வேழ்விக்கும்யான்
அம்பொன தளிப்பே னென்றங் கத்திமாநாகத் தெம்மா
னெம்பதிக் கேகென் றன்னோற் கியம்பினன் கனவிலன்றே. [௱௧]

அக்கன வறியா நீல னத்திமா நாகம் வந்து
மிக்கநும் பகுதி கோடி வேந்தென விசைந்தவ் வூருட்
புக்கநன் னிதிகாணுது புலர்ந்திடக் கனவில் வந்து
சக்கரத் தெந்தை காட்டுந்தனத்தவர்க் குளதளித்தான். [௱௨]

மற்றநன்னிதியு முன்போல் வைணவர்க்களிக்கக்காணு
துற்றிட வழிப்பறிசெய் துதவவவ் வேள்விக்கோர்நாள்
சொற்றெரி விழிதுயின்ற றாயவன் றிருவினோடு
விற்றிரட் பணிபூண் டாற்றின் மேவினன் கிழவோரன்ன. [௱௩]

அன்னவ ரடைய நீல னகமகிழ்ந் தணுகி வல்லே
பொன்னணி பறித்தன் னோர்தம் பொற்கலை விரித்து வைத்து
பன்னக நடித்த பொற்றுட் பவளமெல் விரலின் மிஞ்சி
தன்னைவெள் ளெயிற்றால் வாங்கித் தானைவைத் தெடுக்குங்காலை.

அந்தர மசைபட்டாலு மசைபடா விதனை யோர்ந்து
கந்துகக் களினு போல்வான் காய்சினத் தவனை நோக்கி
மந்திர முணர்ந்தாய் கொல்லோ மறைவலா வதையான் றேறத்
தந்திடில் விடுவனென்னச் சக்கரத் தெந்தை சொல்லும். [௱௫]

வழிப்பறிக் கபடர் மேலாம் வள்ளலிம் மந்திரந்தான்
விழுமிய ததினைலிந்த மென்மலர் வாவியுண்ணீ
முழுகிநாமமு மணிந்துண் மொய்த்தவன் பகலத் தென்னை
தொழுதுபின் வினவிற் சொல்வன் றாய வென்னனு மிசைந்தான்.

மாதவ னடியை வாழ்த்தி வலச்செவி கொடுக்க வன்னோன்
கோத றட்டாக்கரத்தைக் கூறவு மிருளகன்று
போதமுற் றெனையிவ் வாறிற் போந்துனதடிக்காட்செய்த
நாதனே கண்டுகொண்டே னரண னுமமென்றே. [௱எ]

சூடினன் மடிமாங்காயிட் டடியனை வழித்தொண் டாக்கும்
கோடுளாய் மாதரார்தங் கூர்விழி வலையிற் பட்டு
வாடினேன் வாடி யென்றும் வருந்தினேனெனப் பாமாலை
பாடினன் பரமீதென்று பாருளோர் தெளிய மாதோ. [௱அ]

பொன்வரைக் குடுமி மீதூர் புயலெனக் கலுழன்மீது
கன்னியந் துளவினனுங் காட்சிதந் தருளிப் பின்னர்
மன்னுநங் கலிய னென்று நாமமும்வழங்கிச் செல்ல
வின்னவ னுகந்தம் மாயன் பதிதொறு மிறைஞ்ச வென்றே. [௱௯]

நாடிப்பல் பதிகஞ் சொல்லி நாற்கவிப் புலவனென்று
நீடிய விருது பெற்று நிகழுறும்பொழுது கொன்றை
சூடியின் கழல்சம்பந்த தூதனங் கொருவன் செல்லா
ஏடவிவம் மிறைபோலிந்த விருதுனக் கிசையாதென்ன. [௱௰]

கலியனீ தறிந்திவ் வண்ணம் விருதுகொள் கவியின் மிக்க
வலியன தவைக்கண் சென்றியாம் வாதமேபுரிவ மென்று
சொலிவரு மிவனை யன்னோன் றாயனென் றறியானகி
வெலுவமென் றெண்ணிநீயோர் குறளினை விளம்பென்றானல். ௱௰௧

இந்தவா றுரைப்ப நெஞ்சத் தேதிலாக் கலியனோர்ந்தே
யந்தமா நகர்க்குள் வைகும் வைணவத் தம்மையாரை
யெந்தமக் குமது பூசை யெம்பிரான் றனைநீர்சற்றே
தந்திடு மெனக்கைக் கொண்டச் சார்ங்கனை யெதிரில் வைத்தே.

ஓருகுற ளென்றெடுத்துப் பதிகமொன் றுரைத்துத் தான்கொள்
விருதுக ளனைத்துங் கூறி வென்றபி னிவனை யன்னோன்
திருவடி வணங்கி நாயேன் செய்பிழை பொறுத்தி யென்று
பருதிமுன் சசியினின்று பரகால னென்று போனன். [௱௰௩]

நாரணன் பதிகடோறு நாடியன் னவனும் வாழ்த்தி
யாரணப் பொருளீ தென்றுள் ளறிந்துபற் பதிகமாக
பாரணு முயிர்கள் செய்யபழவினை யறுத்துய்தற்குக்
காரணமாகச்செய்தான்கலியனுந் தமிழின்மன்னே. [௱௰௪]

திருப்புளியாழ்வார் (வேறு)

நன்னய துவாபர சயத்தினவி வில்லா
மன்னு மிதுநத்தில்வரு மாசிறிரு மூலம்
பன்னக வரோதய னுகந்துபனி மாலூ
ரின்னறுமலர்ப்புளியுருக்கொடிவனுற்றான். [௱௰௫]

இங்ஙன முரைத்திடுப்ர பந்நர்களிவர்க்கே
யங்கமென வுற்றிடுவ ரண்ணலினிநீயிப்
புங்கவனை நம்புதல்வ னென்று புகலாது
வங்கமவி பவ்வமதி மாயனென வெண்ணீ. [௱௰௬]

கற்றின மறித்ததோர் கழைத்தலை யிடத்தும்
புற்றரவ மீதும்விழி போதவள ரெந்தை
சிற்றுருவினேரிலிவன் சென்றுத னடிக்காட்
பற்றியநின் பேரினுயர் பாரிலெவ ருள்ளார். [௱௰௭]

வாரிச நிகேதனன் மலைத்தெரிவை பாகன்
ஈரிரு மறைக்குவடு மின்னு மறியாத
சூரிகள் பராவுமிவன் றொண்டு புரிகின்ற
வாரிய நினுதுபுக ழாருரை செய்கிற்பார். [௱௰௮]

வெஞ்சமர் கடந்தவிறல் வேந்தென விளம்ப
நெஞ்சிரு ளகன்றுவகை நீள்கடலழுந்தா
வெஞ்சலிலிவன்பர னெனும்வகை தெரிந்தே
வஞ்சலிபுரிந்திறைவ னம்முனி பணிந்தான். [௱௰௯]

இத்தகைமை யுற்றபுக ழெய்துமுதிர் ஞானத்
தத்துவ முனிப்பர னடித்துணை யிறைஞ்சா
நத்தியுல காயசட நாசனென நாமம்
முத்திதருஞான[illegible] முதற்கினிதளித்தே. [௱௨௰]

[illegible] யிறக்கருணை கூரும்
நம்பியருள் செய்த மொழி நாயினன் மறந்தேன்

வம்புலவு பைந்துளவ மாலையணி மார்பா
கொம்புலவு திந்திரிணி கொண்ட சடகோபா. [௱௨௧]

கண்ணிணை யிவ்வுலகர் காள்முளையினெஞ்சத்
தெண்ணியடியன்பிழை யிழைத்தது பொறுத்தி
விண்ணவிர் திருப்புளி வியந்த பெருமானே
தண்ணளி யெனுங்கட றதும்புசடகோபா [௱௨௨]

என்றுபல வாறுள மியைந்து பணிமாறி
நன்றுபுரி யாதுபவ நாடி நனிசெய்யுந்
தன்றனைய னுயவன் சனித்தவரு ளோரா
நின்றுபு திகைத்துபு நினைந்துபு மகிழ்ந்தே. [௱௨௩]

என்னையுல கோர்பொரு ளெனத்திரு வுளத்தி
லுன்னியருள் வான்வயி றுதித்த பெருமானு
நின்னைமக வென்றபிழை நீபொறு வெனத்தார்
மன்னவ னிரந்துபு மலர்க்கழல் பணிந்தான் [௱௨௪]

அன்னவ னிறைஞ்சலு மருட்கொடளி சூழாத்
தென்னவெனு மாலையன்முன் செய்யு மவதாரந்
தன்னைமுழு தும்மவன் றனுதளம் வியப்பப்
பின்னமி லளித்தனன் பிறப்பினை யறுப்பான். [௱௨௫]

தாறுகொள் மதக்கரி தடிந்தவிறைதந்த
வீறிலவ தாரமதி லின்புற வுளங்கண்
மாறில்வகை பற்றவுடன் வாய்புகழ வென்போற்
பேறுறுவ ரார்கொலென வேபெரி துவந்தான். [௱௨௬]

இன்னண நவின்றுவல மெய்திமிம மால்கொண்
மின்னெனு நுடங்கிடை விழிக்கரு விளைப்பூ
கன்னியுட னப்பரன் கழற்றுணை பணிந்தே
நன்னக ரடைந்துநித நாடுவர்தொழற்கே. [௱௨௭]

பதின்மர் திருவரன்முறைப் படல முற்றும்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் படலம்

திருமகிழ் மார்பரங்கன் றிருவடித் துணையதாகு
மருமகிழ் மாலை மாறன் மலர்ப்பதத் தினிதுவாழு
மிருமகி தலத்துளோங்கு மெதிபதி சரணம்போற்றி
யருமகிமைய நூற்றெட்டா மரும்பதிப் படலஞ் சொல்வாம். [க]

குருதிகொப்பளிக்கும் வைவேற் கொற்றவன் றேவிசேரப்
பருதியிற் றிகழு மேனிப் பரமனை யிவ்வாறாகக்
கருதிநித்தமும் போந்தன்னான் கழறொழு தினிய செய்யுட்
டருதவத் திறையை நீகொள் தகையார்பெற்றாரென்றேத்தி. [உ]

அண்டமு மண்டத்துற்ற சராசர மனைத்து மாகும்
புண்டரீகக்கண் ணாழிப் புங்கவன் போந்து போந்திவ்
வெண்டிசை போற்றச் செய்த வெழில்விபவாவதாரந்
தண்டரை யின்றர்ச்சாவதார மாய்விளங்கலாலே. [௩]

அன்னது நிகர்ப்ப நம்பா லடைந்தவதாரஞ் செய்த
பன்னருஞ் சிறப்புற் றோங்கிப் பரமனு மிவ்வாறுவா
னென்னமண்டலங்கள் காக்கு மெழின்முடி மன்னர்போந்தே
சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சும் வேந்தன் றிருவுளத் தெண்ணாநின்றே.

பொனனக ரிமையோர் போற்றப் பொலிந்துநின் றருளுமாதி
சினகரத்தினுக்குத் தெற்கிற் றிகழ்திருப் புளியின்கீழ்பா
லனகாற் புளத்து வாழு மனையமாறனுக்குக் கோயில்
கனக ரத்தினத்தினாலே கவின்பெற வமைத்துப் பின்னர். [௫]

சங்கராசனுக்கு முத்தித் தலமுகந் தளித்தவாதிப்
புங்கவன் மிக்கவாதிப் புனிதன் றன்பாற் றனாது
தங்குநீர் வளங்கொண்டோங்குந் தரையெழி னகராங்குள்ள
மங்கல நிதிபூண் மற்றும் வளமெலா முகந்துநல்கி. [சா]

பாட்டளி துதைந்து பாடும் பனிவளர் வகுளத் தெம்மான்
றாட்டுணை கருதியன்னோன் றழைவிழிக் கருணையாலே
வாட்டடங் கண்ணாணங்கை மாதொடுஞ் சின்னாளிங்கு
வேட்டனன் வைகி வேந்தன் விளம்பரும் பதியிற்சேர்ந்தான். [எ]

அனையவ ரிவ்வாறாக வெணிபெருஞ் சுடர்கொள் மேனி
புனைதரும் வகுளத் தெம்மான் பொற்றிரு வடித்துணைக்கே
தனைநிகர் மதுரச் செய்யுட் டவப்பிரான் பலவாறாய
நினைவரு மடிமைசெய்யா நின்றமுன் னினைய சொல்வான். [அ]

எளியனு மடியேற் கின்று ஹிதபுரு டார்த்த தத்வங்
களைவிளக் குறவிசேடார்த் தங்களை யெல்லாங் கைசே
ருளமயக் கறவே யுள்ள முகந்துரைத் தருடி யென்றே
வளமலர்க் கரங்கள் கூப்பி வணங்கினன் வழங்கினனல். [கூ]

இன்னணம் பரமன் முன்ன ரிசைத்தன னிற்குங்காலை
துன்னுமெய்ஞ்ஞான நித்ய சூரிகடமக்கிலாது
பின்னெவர்களுக்கு மெட்டாப் பேறரித் தாகியோங்குந்
தன்னிக ரில்லாவைகுந் தத்தினிற் பொலிந்துவாழும். [ய]

திருவினாயக னெண்போதின் செல்வனன் றிட்டசாப
மிருவிநாயகன் முதைக்கன் றீர்த்தவன் கமலபாத
மருவினைய கருவோட்டி வானகந் தளிக்குமெம்மான்
பொருவினையக மாறற்குப் புகழ்ந்தெதிர் விழிகொடுப்பான். [யக]

கருத்தினிற் கருதாமுன்னர்க் கலுழனுமுன்னர்த்தோன்ற
வெருத்தமீ தலரின் மன்மா திருநில மாது நீளை
யருத்தியி னுடன்வந் தேற வயிர்பொலன் கிரியின்மீது
கருத்ததோர்வெற் புவந்து கலந்தெனத் திகழத்தோன்றி. [யஉ]

இருமருங் கினிது வாழு மிந்திரை முதலாமூவர்
கருவிழி யெனுங்கார் வண்டின் கண்முக மலரின்வீழப்
பொருதயிற் றிகிரி யாதி பூங்கரத் தடக்குந்துய்ய
செருவிகற் படைகளேந்து முறைமுறை திகழ்மின்காட்ட. [யங]

அங்கையிற் பிரம்பொன் றேந்தி யண்டாண்ட முழுதுங் காக்கும்
பொங்கருட் சேனைநாதன் புகழ்ந்தனன் முன்னரேகத்
துங்கலில் வினைதீர் நித்ய சூரிகள் நெருக்கிப்பக்க
மெங்கினுஞ் சூழ்ந்து சென்னி யெழிற்கா முகிழ்த்தாராகி. [யச]

பாயிர மறைகளுன்கும் பாடுறப் பலர்கள் சில்லோ
ராயிர நாமங் கூறி யடியிணை பணிந்தாரேத்த
தூயவர் சிலர்ப்ர தாபஞ் சொல்லியங் கரமுகிழ்த்தா
ராயவண் வெகுபராக்கென் றன்னவ ரெழுச்சிகூற. [யரு]

வேறு

தாணுவய னேமுதலர் காணரிய மாயன் றனக்குவிழி யிற்றுறு
மெனத்தமதுளத்தே) [மங்கள முரைப்பச்
பூணரிய சங்கைகொடு மாணுறுமநேகர் பொங்குபல வாழியொடு
சேணிமிரு வெண்மதியின் வாணில வெறிக்குஞ் சித்திர மிழைத்தபல
சத்திர மெடுத்தே) [யினிழற்றினர்கள் செல்ல
யேணுடைய சிற்சிலர்க ணீணசையி னெடு மெழிற்றிருவொண் மேனி

ஆமவர்க ளிற்சிலர்க டேமருவுமென்பூ வாசறுமி னசையுறு தூசி
னெடு சுண்ணம்) [போதவு மிரட்டுங்
பூமருவு மங்கைகொட மாமணமும் வீசப் போதமிக வுற்றசிலர்
காமரொணி லாவுலவு சாமரைக ளன்னன் காயமெனு மார்கலியின்
மேயகவினங்கத்) [மேவாதிமநிகர்ப்ப
தாமரையை நாடிவரு கோமள மிகும்புட் சாதியி னுயர்ந்தபல

மந்தவிள மாருத மிகுந்தடைய வால வட்டமல ரங்கைகொடு
சிட்டர்பலர்வீச) [வொண் விசுத்த விருதுக்க
விந்தையுறு பற்பலர்கள் சிந்தைமகிழ் வோடும் விசித்திர விநோத
ளந்தமற வங்கைகொடு முந்தினர் நடப்ப வற்புத மிகுந்தணிய
பொற்புலவுமின்னு) [தளர்கண் முன்னுறநடப்ப
ரெந்தையி னருங்குண முகந்தினி துரைத்தே யின்னிசை யிசைத்

அண்டபகி ரண்டமுழு துண்டவிறை வந்தா னக்கனய னுக்கரிய
விக்கிரமன் வந்தான்) [தானுக வுற்றவ னடைந்தான்
முண்டகமின் மார்பினிடை கொண்டபரன் வந்தான் முற்றுமுயிர்
பண்டைமறை நாலினிலுங் கண்டறிய கில்லாப் பராதீன மற்றிலகு
புராதன னெழுந்தா) [பல நற்சின நவின் றன கறங்க
னெண்டிசையு மண்டிசைகொள் கொண்டல்வணன் வந்தா னென்று

ஆடக மணிக்குழைகள் பாடலை தரப்பொன் னாத்தவொ ணரிப்பரி
புரத்தொலி கறங்க) [மேன்மையி னடப்ப
பாடக வடித்துணையி னுடக நடித்தே பான்மொழியர் சிற்சிலர்கண்
மாடக முடுத்ததிரை நாடிய முழக்கோ மாறரிய கோடையிடி
யேறதுகொலென்றே) [கறங்க
நீடக மயிர்ப்புறவே கோடணிய காள நிகழ்த்தரிய பல்லிய மிகுத்தன

இன்னன வளங்களய றுன்னின நடப்ப வெங்கிலு நிறைந்துறையு
மங்கள முகுந்தன்) [கொங்கை யயிராணி
பன்னக முடித்தலய னின்னலொழி யெம்மான் பங்கய வரும்பனைய

மன்னவன் முதற்சுரர்க டன்னடி வணங்க வந்தருள் புரிந்தவ
னெழுந்தனன் விரைந்தே) [ரந்தர நிறைந்தான்
தன்னைநிகராயசுட ரென்னவொளி பொங்கிச் சந்தமுறு மாறனெதி

வாரண மளித்தருளு நாரணனிவ் வாறு வானக மிசைப்பொலிய
வானகு மகிழ்ப்பூக்) [துன்னுவினை தீர்ப்பான்
தாரணியு மார்பனிசை தாரணி யுயர்ந்தோன் றன்னடி வணங்குமவர்
சீரணிய பொற்கமல வேரணிப கண்க டிறந்துவகை நீர்மடை திறந்
தொழுக நீல்வா) [முகிழ்த்தன னுவந்தே
னேரணவு குஞ்சிமிசை யாரமலரங்கை நிகழ்த்தரிய வன்பொடு

வேறு

செங்கவி னுறுபைங் கமலம்வீற் றிருக்குந் திருமக ளுயக னெம்மான்
சங்குடன் பதும விரேகைகள் பரந்து தாமரை மலரொடு மிகலிப்
பொங்குமெய் யுளவன் பொடுதொழு மவர்கள் பொருந்துவெம்
[பவப்பிணி மருந்தா
யங்கண்மாஞால மகலிரு விசும்பு மளந்தபொற் றிருவடித் துணையும்

வேறு

வானகத் தவிருஞ் செக்கரை யனைய வயங்குமாற் றுயர்ந்தொ
ளிர் பசும்பொன்
னூனநற் கலையை நன்மருங் கலைப்ப வணிந்தெழி லுறுதிரு வரையு
மூனமி லொருநான் முகத்தனை யளிக்கு மொளிகொள்பைங் கமல
முன் னளித்த
கானகு மலரிற் புடைபரந் தகன்று கவினுறு நாபிநற் றலமும் [௨௪]

அழிவுறு முடிவி லெண்ணிலண் டாண்ட மதனுள சராசரத் தொகை
கண்) [மும்
முழுமையு நெருங்கி யடங்குறு மிடமா மொய்யொளி யுதரபந்தன
வழுவறுஞ் சரச வீட்டர சுகந்த மாணிழை மடந்தையுள் ளுகந்தெப்
பொழுதுமுள் வதியு மஞ்சன வரையிற் பொற்புறு மார்பின திட
மும் [௨௫]

அத்திரு மருமத் துற்றினி திவகு மணியபொன் முப்புரி யிழையும்
நத்திவண் மனங்க ளிணைந்திசை முரன்று நறைத்துளி யுண்டடை
கிடக்கப்) [யணியு
பத்தெனுந் திசையு மணம்புகுந் தொளிரப் பரவுவண் டிருத்துழா
மத்தியி னிலகுங் கௌத்துவ மணியும் வற்சமென் றுரைதிரு
மருவும் [௨௬]

ஒன்னல ருதிர மலகையுண் டுவப்ப வுதவிய திகிரியை முதலா
மன்னுமைம் படைக டாங்கிநன் கமல மலரெனச் சிவந்தொளிர் கரமு
மின்னொளி கதுவு மங்கத மணிந்து வெற்பிரு நான்கொடு மிகலிப்
பொன்னக ருவப்பப் புணரிமுன் கடைந்து பொற்புறு மீரிரு
புயமும் [உஎ]

அண்டமுண் டுகந்த கண்டமுங் கரந்தன் னாய்ச்சியர் மத்தினை தயிர்பா)
[சிவப்புட்
லுண்டுவிண் டிலகு முண்டக மலரி னொளிர்ந்தனி யரக்கெனச்
கொண்டுகண் டவர்கண் கவர்ந்திடு வாயுங் கோமள மிகுந்தகன் றரு
[ளுண்
மண்டுசெங் கமல மலரினுக் கிணைசெவ் வரிபரந் துயர்ந்தகணிணையும்
வாமவிற் புருவத் துணையும்வெண் பிறையின் மலிந்தநன் னுதற்றி
கழ் நான)
[மதியிற்
நாமமுங் கமல மலரெனப் பொலிந்து நவையிலா வட்டவொண்
றாமலி கவினுற் றிலகு மாநநமுந் துன்றிய கதிர்மணி முடியு
நீமநற் பசிய மரகத மலையை நிகர்த்தில கருந்திரு வுருவும் [உகூ]
இருமருங் கினுமஞ் சலிபுரிந் தனர்வீற் றிருந்தரு ளினியசொற்
[கனிவாய்த்
திருமகண் முதலா மூவர்தங் கனகந் திகழுசுந் தரமு மன்னவர்தம்
பெருகிய வணியின் விநோதமு நிமலன் பிழையறு குணத்தினி
தியல்பும்)
[கா
பொருவரும் வகுள பூடண னுகந்து புகழ்ந்தனன் கண்டுகண்டுரு
இவ்வண மாநந் தத்துட னிமல னெண்ணிறிவ் யாத்தும ஸ்வரூப
திவ்யமங் களவிக்கிரக திவ்ய தேவிபூட ணுயுததிவ்ய [மம்மா
வெவ்வமில் குணசேட் டிதங்களை யுமுளமுஞ் சிறந்தநு பவித்துந
னவ்வநு பவத்தை வெளியிடுஞ் சர்வ வாரணத் தந்தசாரமதாம்
அருந்தகைய திருமந்திரார்த் தத்தை யடக்கிநால் வேதசாரமதாந்
துரிதமி லீரிரண்டுப்ர பந்தந் தொடர்பினுல் விளக்கிட மனத்துட்
கருதுமு னனைய மாறனுக்குகந்து கருணையிற் சேவை சாதிப்பான்
றிருவளர் நித்ய சூரிக ளெவருஞ் சென்றனர் திருப்புளி மருங்கே

வேறு

இருவி னைத்தொட ரின்செய லற்றுயர்
திருவு றக்கடை சென்றவ ருமிவ்வூர்

வருத லுற்றன ராயினம் மன்னகர்
பெருகு சீரெவர் பேசுந் தகையரே [௩௩]

அந்த நித்திய சூரிக ளன்னவே
யிந்த மானிலத் தேய்பதி தோறும்வாழ்
கந்த மார்வனக் கண்ணிகொள் யாவரும்
வந்து சேவை வழங்கிட லாயினர் [௩௪]

வேறு

பெருவரங்கள் கருதுமன்பர் பெறவழங்கு வகுளநங்
குருவரங்கொள் கவியிலன்பு கொடுவவண் முனரனய
னிருவரங்க ளமுதமண்டி யெழுகுபொன்னி வலம் வருந்
திருவரங்க நகருறங்கு திருவரங்க னெய்தினன். [௩௫]

வேறு

மருவருநு றிதட்கமல மன்னிகர்மா றன்றருவின்
மருவருநு லினிதுணர்வான் வந்தனனன் னுனெதிரே
திருவுறையூ ரியறுளவந் திகழ்ந்தலையு மணிமார்பத்
திருவுறையூ ரெனும்பதியிற் சிறந்துறையு மிறையோனும் [௩௬]

வேறு

கருத்தஞ்ச வானே ருருக்கும்பொ னுமன் கணத்தின்மு னேதுஞ்ச
வே) [சேர்
வருத்தஞ்செய் மாய னருக்கன்குலாவு மணிப்பொன்னின் மாடங்கள்
திருத்தஞ்சை யாய நகர்க்கண்ண மாலுஞ் சிறைப்புள்ளின் மேனடி
னு) [நேயன்முனே
னிருத்தஞ்செ யாகன் றமிழ்ச்செஞ்சொன் மாறன் றமர்க்கன்பர்

வேறு அருவன் பிலியா மரவின் றலைமேற்
பெருவன் பினினு டியநம் பெருமான்
திருவன் பிலில்வாழ் தேவு முவண
வொருவன பிடர்மே லுற்றுனிவணே. [௩௮]

வேறு கருக்க ரும்படர் கண்ட னதிதே
வருக்க ரம்பட வாண னுயிரங்
குருக்க ரம்பக லாழி கொண்டரி
திருக்க ரம்பனூர்த் தேவு மெய்தினன். [௩௯]

வேறு புள்ளறை யும்பொழில் பொன்மதில் வானே
நள்ளறை கூவவி னுமைய வெனவாம்

வெள்ளறை மாயனு மேவின னம்பொற்
கள்ளறை வந்த கருங்குழ லோடு. [௪0]

வேறு

பொருப்புள்ளம் பூதப் படையாற்கெட் டாதென்றும் போற்றடியார்
விருப்புள்ளம் பூதல மாதின் விளங்கவி னூர்முகமாந்
திருப்புள்ளம் பூதங் குடிவிற் றிகழ்ராம னும்பொழிலிற்
கருப்புள்ளம் தங்குரு கைம்மாறற் கீந்தனன் காட்சியதே. [௪௧]

வேறு

திருப்பே ரொருக்கா னினைப்போர் திருக்கே திரித்தாண்மகிழ்
மருப்பே ரளித்தா ருடைக்கோ னெதிர்க்கே வரத்தேறினன்
திருப்பேர் நகர்க்கோ ரிறைச்சேர் தடத்தே திகைத்தேயழை
மருப்பேர் கரித்தோ மொழித்தா னிருக்கே வழுத்தாதியே. [௪௨]

வேறு மருவாத வல்வினை மாறருளாத்
திருவாத வனேரணி கொண்டவன்முன்
திருவாதனூர் மேவிய சீதரனும்
பெருவாதமோடு பிறங்கினனால். [௪௩]

வேறு

செருவழுந் திறலுடைய ராகிடுந் தீயபிணி
மருவழுந் திடவுணர் வளைதிரித் தெறியுமணி
திருவழூந் தூரிறையு மேயினன் செய்யமகிழ்
மருவழூந் தியவணிகொண் மார்பினன் முனரரோ. [௪௪]

வேறு

தருச்சினை மலராற் செய்ய தாட்டுணை மலரின் மீதே
யருச்சனை புரிந்து வானோ ரகமகிழ்ந் திறைஞ்சி யேகத்
திருச்சிறு புலியூர் வாழுந் தேவனெம் பெருமான் றானு
முருச்சிறைப் புட்பான் மாறற் குதவினன் சேவை மன்னோ. [௪௫]

வேறு சூறை யாகத் துதைந்தெழு தீயவர்க்
கீறை யாக்கி யிருந்தவ னுந்திருச்
சேறை யாயனுஞ் சென்றன னந்தமிழ்
வீறை யாரும் விமலன் றிருமுனம். [௪௬]

வேறு

உருத்த லைச்சங் கம்புதியே வொன்று லெரித்தரக்கர்
கருத்த லைச்சங் கவர்திறனைக் கண்டனஞ்செய் தினிதுகந்த

திருத்த லேச்சங் கநாண்மதியத் தேவர்பிரா னும்மடைந்தான்
குருத்த லேச்சங் கப்புலவோர் கொண்டசெருக் கடர்ப்பான்முன்.

வேறு

சீர்திருக் குடந்தை மானகர்க் கமர்ந்த தேவனற் புளென்றவாகன
லூர்திருக் குடந்தை யோர்கணத் தின்முன ரோகையுற்றெழுந்து
நாடினன்) [ரிடை
பார்திருக் குடந்தை யானவர் கருதும்பராங்குசற் குறுண் மைசே
வார்திருக் குடந்தை மாதனத்து நங் கைவாழ்வினுக் குகந்துமுன்
னரோ. [சஅ]

வேறு தருக்கண்டி யானையிடர் தந்துகன் மடந்தை
யுருக்கண்டி யாரதிவ ளோதுமுனி யென்ற
திருக்கண்டி யூரிலுறை தேவனு முகந்தெங்
கருக்கண்டி மாறனுயர் கண்முன மடைந்தான். [சகூ]

மண்ணகமு றும்வினைவ ரைந்தருளு மாறன்
கண்ணகமுன் னண்ணினன கங்களி சிறப்ப
விண்ணகர மெண்ணறிரு விண்ணகர நண்ணுந்
தண்ணகமலம்புரை தடங்கணிறை யோனும் [ருய]

வேறு

கருதிருக் கண்ணறனை நிலவுயிர்க் கங்கையுறு கனியெனத்தந்த
மகிழ்தேன்) [கமலசே
றருதிருக் கண்ணிபுனை யளிபுயத் தெந்தையெழு தளவிரைச் செங்
ரிருதிருக் கண்ணவுயர் கருடனற் கந்தரமு ளிசைகரப் பொன்னி
[ஞெடுசென்
றெருதிருக் கண்ணபுர வளநகர்க் கண்ணவனு முயர்புளிக் கண்
[மருவினன்.. [ருக]

வேறு அருவாலில் வளர்ந்தொ ணடிப்பொடியா
லுருவா லிகைதற் குதவுற் றெணிலாக்
குருவா லிபர் தங்கள் குழாமலியுந்
திருவாலி வாழ்தேவனுஞ் சென்றனனல். [ருஉ]

வேறு பாகை யினிப்படு பான்மொழி மின்னு
ரோகை யின்மாளிகை யும்பரு லாவ
வாகையின் மின்னென லாகும் வளங்கொள்
நாகையி னுதனு நாடின னம்மா. [ருங]

மறையூ டுவதிந் தருளெம் பெருமா
னறையூ ருறைநம் பியுமெய்தினனாற்
நிறையூ கமனேரலருக் கயிலிற்
கறையூறிய காரிகுலச் சுதன்முன். [௫௪]

வேறு

வெந்திற லுறுந்திகிரி சுந்துவி லருங்கதை விளங்கு வடிவாள்
சந்தம லரங்கைக டயங்கமரு வண்டுமுர றண்டுளவமுஞ்
செந்திரு மடந்தையு முரந்தனில் வயங்கவொடி சென்றனனரோ
நந்திபுர விண்ணகர வெந்தையுமினங்கையரு நந்தனெதிரே. [௫௫]

வேறு அருவிந்தள மளிபாடுசெ யடருங்களை கடியு
மிருவிந்தள முலையார்மரை யெழில்செந்துவர் குவளை
வருவிந்தன முகம்வாய்விழி யெனவேகரை மருவுந்
திருவிந்தளூ ருறைமாயனுஞ் சென்றா னவன்முனமே.

வேறு

குருச்சித் திரமா ளிகைமிசையே கொண்டல் வந்து கண்படுக்குந்
திருச்சித் திரகூ டத்தமர்ந்த சீமா னும்போந் தான்மலரா
லருச்சித் திரவெ ணீங்காத வன்பர் கொண்ட வெவ்வினையை
வருச்சித் திரங்கு நங்கோனும் வகுளாபரணன் றிருமுன்னர். ௫௭

வேறு காரா மணிச்சுனை கலக்க முகைவிண்டே
வாரா மதுத்தளி மலர்த்தவி சுகந்த
தாரா மடுத்தன தழைத்திடு வளஞ்சேர்
சீராம விண்ணகரச் சீதரனுமுற்றான். [௫௮]

வேறு

ஏட லார்குழ னங்கை தன்சுத னெந்தையஞ்சட கோபனின்
பாட லார்தமி ழாசையான்மிகு பரிவதோடுமுன் மருவினா
னாட லாருர காசனன்பிட ராரவேறியே நேரிலாக்
கூட லூரெனு மாவளப்பதி கொண்டவன் றுயர்விண்டவன். [௫௯]

வேறு வண்ணங் குலையா தமடந் தையர்மா
றிண்ணங் குலையன் பர்செருக் கருவா
னெண்ணங் குடியா னுமுனெய் தினனாற்
கண்ணங் குடிநின் றுகப் பிடர்மேல். [௬0]

வேறு

வண்ண மங்கல மாமலர் மேவிய வெள்ளையன்ன விராசிக ளாதவ
மன்னை வெஞ்சமர் வேளையி லேமறை மாயோனின்

றண்ண மங்கையி னுமயவால்வளை யென்னநன்கணி யோடுமுலாவிடு
தங்குபல்வள நீள்பணை சூழ்தரு தாரார்சேர்க்
கண்ண மங்கையி னேஎகையினோடுறை யன்பர் தங்களி னுவியுமேவன
கன்கணண்ணபி டேகமனுளொடு கானும்
விண்ண மங்கைகு லாவிய காவின மன்னுமங்குரு காபுரிமாறனின்
மென்கண்முன்னணி சேவைதராபுளின் மேலானுன். [௬௧]

வேறு உருக்கவித் தலத்துளோடு மும்பரு நடுங்கவே
செருக்கவித் தலங்கைமன் செருக்கழித்த வாதியாங்
திருக்கவித் தலத்துகந்த தேவுமெய்தி னனம
தருக்கவித் தலங்கெடுத்த தன்னிகர்க்கு மாறன்முன்.

வேறு வள்ளி யங்குழை யின்சொன் மடந்தையர்
கள்ளி யங்குங் கவின்குரு காரின்முன்
பள்ள யங்குடி கொண்ட பரவைசெய்
வெள்ளி யங்குடி மாயனு மேவினுன். [௬௩]

வேறு

அணிமாடத் திடையிருந்த ஊம்பால்கொண் மாதர்செயுந்
திணிமாட கத்தியாழ்ப்பண் செவியின்மடுத் தசுணமெலா
நணிமாட கத்துலவு நாரியர்கண் டினிதுவக்கு
மணிமாடக் கோயிலுறை மாமகனுதனுமடைந்தான். [௬௪]

வேறு நந்தமர் முன்கை மின்னிடை மாதர் நடைகண்டே
வந்துறை யும்ப லஞ்சம னத்தே வட்கிப்போம்
விந்தைவைகுந்த விண்ணகரத்தே விளேவோடா
ரந்தமி லானு மிந்திரை யோடடைந்தானல். [௬௫]

வேறு

வரிமேய விளமுசுவு முழவோர் கண்டார் வளைகொடெறி தரவது
தென் மரமேறுவெண்) [கவின்கொண்பாட
கரிமேய விண்ணகர மிசையிற் றுவிக் கற்பகக்கா வூடொளியுங்
லரிமேய விண்ணகரத் திறையும் போந்தா னன்பர்குழா மிடுபதக
[மாகும்பாரப்
பரிமேய விறையளவுஞ் சகியாநம்ப ராங்குசன்நன் குரைசெய்தமிழ்
[பரிந்துளோர்வான். [௬௬]

வேறு ஆவ னுர்தொக லார்மன வன்பர்தங்
காவ னுர்தொடு கண்ணி மகிழன்முன்

மாவ னூர்தொகை யுற்றும கிழ்ந்துவாழ்
தேவ னூர்தொகைச் செல்வனு மெய்தினன். [௬௭]

வேறு

வருடோத்தவ மாதோத்தவ மகிழ்வோடுசெ யதுவிண்
வருடோத்தரம் புரியப்பசு மலையிற்றிகழுறுவண்
புருடோத்தம மெனவேயுரை பொருவின்னக ரிடைவாழ்
புருடோத்தம னுஞ்சென்றனன் பொலிவா ருவணத்தே [௬௮]

வேறு

பம்புசெங் கதிரோன் றன்னைப் பாயிரு ளனைத்து மொன்றி
வம்பற வுறவு செய்வான் வருந்தகை யனைய மாற
னம்பொன்செ யுருவந் தாங்கு மமலனின் றிருமுன் பாகச்
செம்பொன்செய் கோயில் வாழுந் திருவினயகனும் போந்தான்.

வேறு வெற்றி யம்பலத் தாடும் விளங்கனல்
நெற்றி யம்பலர் நேர்சடை யாற்கருள்
பெற்றி யம்பலரும்பரன் பேரருட்
டெற்றி யம்பலத் தேவனு மெய்தினன். [௭0]

வேறு

அருமணிக் கூட வுற்றவிர் தரத் துடைய நங்கைக்
கொருமணிக் கூடற் சங்க மொழிப்பவ னுரைநூ லோர்வான்
பெருமணிக் கூடத் தோடும் பிறங்குமாடங்களோங்குந்
திருமணிக் கூடத் தானுஞ் சென்றனன் கடிதினம்மா. [௭௧]

வேறு

நெருக்கா வளவில் நிரைமேய்த்து நேர்ந்தங் கிகலுந் தீயோரைக்
கருக்கா வளவிற் சென்றூபர் கன்னி மாரோ டினிதாடும்
திருக்கா வளம்பாடிக்குறையுஞ் செங்கட் டிருமாலும்போந்தான்
பெருக்கா வளமார் தென்குருகைப் பெருமான் வகுளப் பரன்
முன்னே. [௭௨]

வேறு எள்ளக் குளத்தினை யினித்தசொ லரும்பிக்
குள்ளக் குளத்தியர் குருடேந்திடவரால்கள்
பள்ளக் குளத்திடை பரந்துயர் குதிக்கும்
வெள்ளக் குளத்திலுரை மெய்யனு மடைந்தான். [௭௩]

வேறு

சுருப்பார்த் தலம்புபொழில் சூழ்குருகை மாறன்பால்
விருப்பார்த் தநெஞ்சடியார் வெவ்வினைதீர்ப் பான்முன்னர்
மருப்பார்த் ததண்டுளவ மாலையணி மார்பிலங்கத்
திருப்பார்த்தன் பள்ளியுறை தேவபிரா னும்மடைந்தான். [எச]

வேறு

இருமா னிலம்பரவு மகிழ்மார்ப னின்வாயி லினிதாயெழு
மொருமா வளங்கொள்கவி பெறவேணு மென்றேகி யுயர்மேவுதண்
முருகா ரரும்புவிரி புளிமேவி னன்கரிய முகின்மேருவின்
வருமாறுபுண்மீது திருமா லிருஞ்சோலை வளர்மாயனே. [எரு]

வேறு

சினத்திருக்கோட் டிபமலற மருப்பொசித்த திருக்கரன்ற னடிபர
வுந் திறத்தினோருண்) [மகளுகந்த வரைநேர்மார்பன்
மனத்திருக்கோட் டிடுங்கருணை வரதன்செய்ய மரைத்திருமா
முனத்திருக்கோட் டினையுறுவெற் பெடுத்தானுய்ய முகிறடுத்தோன்
[பழமறைதேர் முதுவோர்வாழுந்
தனத்திருக்கோட் டியெனுமணி நகர்வாழெந்தைசௌமிய
[நாராயணனுஞ் சார்ந்தான் மன்னோ. [எசு]

வேறு

வையமுறு மாருயிர்கள் செய்யும்வினை யோடியுயர் வானி லடையா
வுய்யும்வகை யாகவரு மய்யனருண் மாறனுரை யொன்று பெறவே
பையரவ மீதுதுயின் மையவரி மூசியடர் பாசொளிதுழாய்
மெய்யமலை யாளனிவண் செய்யமலர் மாதினொடு மேவினனரோ.

வேறு

செல்லாரு மாறுறுவ ரெல்லாரு மேபரவு தீந்தாமமார்
சல்லாப மாறனுரை யில்லார்வ மொடுகட லூன்றீயவெய்
வில்லாளி யேழிடப மல்லோடு காயும்வலி வேந்தாகுமெம்
புல்லாணி மாயவனும் மல்லாரு மோதியொடு போந்தனரோ. [எஅ]

வேறு

எருத்தண லமரர் யாரு மியாங்களுஞ் சீவித்தற்கெங்
கருத்தண்கா வெனநின் றேத்தக் கருணைகூர்ந் தருளினானை
மருத்தண்கா வுகுசெந் தேனல் வானுற வளருஞ் செந்நெற்
றிருத்தண்கா வுறையு மம்பொற் றிருமகட் கிறைவந்தானல். [எகூ]

வேறு குன்றறழ் மாடம் பம்பிய வீதிக் குருகூரில்
வென்றிகொண் மாறன் செந்தமிழ் தானும் வியங்தேவிண்
பொன்றல மேவங் தண்புளி நீழற் பொலிவானுன்
றென்திரு மோகூ ரம்பதி வாழுங் திருமாலே. [அ௰]

வேறு தோடவிழும் நிம்பத் தொடைசூழ் வழுதியர்முன்
னுடிப் பரம்பொருணங் நாரணனு மென்றுரைத்தோன்
பாட லுகந்தருளும் பானீய மாலுருவோன்
கூடலழகன் கருடன் கூடியிவண்சென்றனனுல். [அக]

வேறு

சழக்கறுநீ ருலவுபெரு வரார்க டேள்ளிச் சாடிடத்தீம் பலவுதிர்க்கத் தகர்ந்து வீழும்) [டையப் படியமேதி
பழப்பொறைகங் குறுவேழ நுதியிற் றாங்கும் பைங்தேனி ரூனு
வழுக்குறவண் டர்மிகுபூங் கழனி சூழ்ந்த வண்புதுவா புரிவளரு [மலர்வாவிக்கண்
புழைக்கையிடர் கெடவஞ்ச லென்று வந்த பொன்னவள்சேர் [வடபத்ர சயநன் போந்தான். [அஉ]

வேறு

சிலைவில்லி மங்கலமை நுதலோதி நங்கையருள் சிறுவோனருள்
கலைவில்லி மங்கலந கரில்வந்தனன்கரிய களனென்றபொன்
மலைவில்லி மங்கலம ழியவென்ற செம்பதும மகள்மொய்ம்பனுங்
தொலைவில்லி மங்கலம தனிலொன்று தும்பியிசை துளவத்தனே.

வேறு

அரமங்கை நிகர்கொங்குண் குழனங்கை சுதனன்பு ளடியர்க்குவிண்
சரமங்கை தருமின்ப னெருசெஞ்சொல் பெறவென்று தனிவங் [தனன்
வரமங்கை நகரொன்று திருநண்ப னெனதென்று வருபொன்னவன்
னுரமங்கை கொடுவிண்ட நரசிங்கன் வலிகொண்ட வுவணத்தனே.

வேறு தென்றிருப்பே ரையில்வளர் சீதான்
றன்றிருப்பே ருரைப்பவர் தங்களுக்
கொன்றிருப்பே யுதவுவன் மாறன்வாய்
துன்றிரும்பே ருரைபெறத் தோன்றினன். [அரு]

வேறு

மருவை குந்தளம னுடைய நங்கைவயின் வந்தவன் னினிய சந்தமா
குருவை குந்தமிளிர் நறுமை கண்டகுதை யுள்ளியே மிகவு நள்ளி [டார்ப்

பொருவை குந்தனருள் சிவனிரந்தபலி பொன்றிடக் குருதி
[தந்தவன்
றிருவை குந்தநக ருறைவை குந்தனிவன் சென்றனன் கருட
னென்றியே. [அசு]

வேறு
மருப்புளிக்கண் வளர்பவன் பாவினில்
விருப்புளித்தன் விறற்புய மால்வரை
யுருப்புளின் மிசை யொன்றிமிக்கொல்லேயிற்
றிருப்புளிங்குடிச் சீதரன் சென்றனன். [அஎ]

வேறு

மருமலர் நிம்பத் தொடையணி தென்ன வரோதயனுங்
குருகுல வங்கைப் படையுறு காரி குமாரனரு
ளருமறை யின்சொற் றமிழ்பெற வுன்னி யடைந்தனனுற்
றிருமக ளன்பன் வரகுணமங்கைத் திருமாலே. [அஅ]

வேறு
மருக்கு லாமகிழ் மார்பினன் செய்யுள்வேட்
டிருக்கு ளுமெந்தை யின்புறுந் தொண்டதாய்க்
கருக்குளன்றிக் கடத்துங் கருணையோன்
றிருக்குளந்தைப் பதியவன் சென்றனன். [அகூ]

மன்றன் மாமகிழ் மார்பினன் செய்யுள்வேட்
டொன்றி னன்புளி யொள்ளயில் வேற்கலி
கன்றி விண்ணகர் கண்ட குறுங்குடி
நின்ற நம்பியு கந்து நிகழ்ந்தரோ. [கூ0]

மஞ்ச னந்தவழ் தண்டலை வாவிசூழ் மாட மார்திருக் கோளு
ரகந்தனி) [வெங்
னஞ்ச னந்தன் றுயிறரு மாமுகி லுயகன்வைத்த மாநிதி நாதன்
கஞ்ச னந்த வுதைத்தவன் பிங்கலற் கானசெம்பொ னளித்தினுங்
[காணுவா
னஞ்ச னந்தங் கரங்கொடு நோக்குவா னுவலோடிங் கடைந்த
னன் மாதரோ. [கூக]

வேறு

திருவ னந்த புரமுகந்த செமலருந்தி யிறைவனு
மருவ னந்த மூவுமலங்க லணிமுகுந்த னணுகினன்
கருவ னந்த வெமையுகந்த கருணைநங்கை யெனவுரை
யொருவ ளந்த னருமை நந்த னெளிசுதந்த்ர னெதிரரோ. [கூஉ]

வேறு திண்பரி சாரங் கங்கர மேவுந் திறலோனேர்
வண்பரி சார மன்னிறை யோனெம் மனமேவு
நண்பரி சாரங் கொண்டுயர் பாவி னசைவைய்யா
வெண்பரி சாரந் தந்திகழ் மாற னெதிரானான். [௬௩]

வேறு

பனித்திருக்கார்த் தொலிகெழுதண் பரவை யூடே யினிதுவளர்
தனித்திருக்காட் கரையோனுந் தந்தான்சேவை யுகந்தடியார்
துனித்திருக்கா றலைத்தரிய துணைத்தா ளருளு மணித்தான்வாய்க்
கனித்திருக்காரகமேவிக் கவினார்குருகாபுரிச் சுடர்க்கே. [௬௪]

வேறு காழிக் கடாபணை சூழத் திகழ்குரு காபுரிவாய்
வாழிக் கலியடன் மாறற் கருள்புரி வானுகவா
மூழிக் களநக ராழிக் கரனளி மூசழகார்
சூழிக் கமலவ ளோடுற் றனனுயர் தூய்ப்புளியே. [௬௫]

வேறு

குருப்புலி யோகி வழிப்பிறவாது குலைத்தெமை யாளுமகிழ்
மருப்புலி யூறு மதுத்தொடைமார்பன் வழுத்திடு பாவுணர்வா
னிருப்புலி யானை யுரித்தணி யாடை யிடைக்கணி வோனயர்தீர்
திருப்புலி யூரனிவற்குமுனேர்பு திருப்புளி நாடினனால். [௬௬]

வேறு

இங்குன் றாளே சரணமென்று ளெண்ண வந்திங் கடிதொழுவோர்
வெங்குன் றூத வினைதீர்ப்பான் விரையார் வகுளத் தார்க்கோமுன்
செங்குன் றாரென் றுரைசேருந் திருவாழ் நகரு ளினிதுறையு
மங்குன் றாராற் கரியானும் மடைந்தான் பாக்க ணசைகொண்டே.

வேறு

காவாயென வணிவானவர் கணமோடினி தடையா
பூவாயடி தொழவேயவர் புரைதீர்வருட் டருபுள்
நாவாயிடை யமர்மாயனு நலமார்தமிழ் நசையாற்
றேவாயந மகிழ்மாலைசொல் செவியோன்முன நணினான். [௬௮]

வேறு

குருவல்ல வாவுமுலை யுடைநங்கை பாலனுயர் குணமொன்று பாவி னசையாய்ப்)
[ுடினனரோ
பொருவல்ல வால்வகுள வணிகொண்ட மாறனெதிர் பொதியன்பி

வொருவல்ல வாவெமைமு னருள்செய்த வாவெனவிண் ணுளர்வந்
[துதாழநிதமுந்
திருவல்ல வாழுறையு முகிலெள்ளு மேனியிறை திரைபொங்கு
வாரியணையான். [௯௯]

தண்டா தரிக்கமல வண்டான முற்றதிரு தன்மார் பிருக்கு மிறை
யோன்) [மிமையோர்
மண்டா தரிக்கமுகில் விண்டாற டுத்தவன்வண் வண்டூரி னித்த
விண்டா தரிக்கவருள் கொண்டா தரித்தவன்வி ரைந்தேக மைப்பு
[னலிதா
னண்டா தரிக்கமல ரொண்டாள ளிக்குமகி ழந்தாரன் முற்கணின
றல்.

சூட்டோதி மந்தமது போட்டோடிணைந் துலவு தோட்டோ
டவிழ்ந்த மலர்நீர்) [றுரைசெயுந்
மாட்டோதி மங்கையர்கள் வேட்டாடு கின்றதிரு வாட்டாற தென்
கோட்டோதி மந்திலவு காட்டானு மம்மமவிர் கோட்டானை நங்கை
[புதல்வன்
பாட்டோது வன்னமது பாட்டேயுகந்தெனவுப் பாட்டோ னடைந்
[தனனரோ. [௱௧]

வேறு

பெருவித்து வக்கோட்டி பெருகித்த மிழ்ச்சூட்டு குருகைப்ப
ரற்கேத்து மடியர்க்குநோய்க்) [வெதிருற்றனன்
கருவித்து வக்கோட்டி யழிவிற் கதிக்காட்டு கருணைக்கடற்கேற்ப
திருவித்து வக்கோட்டி லிறையுட்களுக்கோட்டன் செருவிற் றலைக்
[கோட்டு மதவெற்பினை
மருவித்து வக்கோட்டி கலிமுற்ப றித்தாட்ட மதுமுற்றளிப்பாட்ட
[துளவத்தனே. [௱௨]

வேறு

துருக்கடித் தானத்த வரைக்குமுற் காலத்தி றெனித்தழைக்
காமுற்று யரையட்டவன்) [ணைகினத்துவேர்
திருக்கடித்தானத்தன் வனத்தனித் தாமத்தன் சிறைக்ககத்தேறித்த
நெருக்கடித் தானத்த மருக்கனைப் போனுற்ற நிதிக்கருத்
[தேவைக்கு மடியர்க்குறுந்
தருக்கடித் தானத்தன் மகிழ்ப்பனித் தாமத்தன் சடத்தினைக்
[காய்நித்த னெதிருற்றனன். [௱௩]

வேறு

மாறன்விளை யாடிமலர் மாதுவள ரேர்குருகை மானகருணு
வீறன்விளை சாரமுறு பாவினசை யோடவன்முன் மேவினனிலா
நீறன்விளை யாநகச'ரோருக நிகேதனனு நேடரியனு
மாறன்விளை யாகுநகர் நாடிநிதம் வாழுமுத லாயபரனே. [௱௬௪]

வெறு

இருவிசும்பிடை யமரரும்பர வெமதுநம்பிமெய் வாதனல்
பொருவிலின்கவி பெறவெழுந்துயர் புளியிலொன்றின னளிகுலா
மருவிரிந்துபு நறவுகும்புது மலரடர்ந்திவர் சோலைசூழ்
திருவயிந்திர புரமெனும்பதி திகழுமம்புய லொருவனே. [௱௬௫]

மாவ டம்பமொளி ரோவி யத்துலவு·மங்கை யாருடைய நங்கைசேய்
பாவ லம்பெறவு ளாவ லின்வினதை பால னேறிமிக வோலமாய்
நாவ லம்புவியுண் மேவு மூவர்முன நண்ணியே கிருபை பண்ணி [னேன்
கோவ லம்பதியின் மாவலன் கருணை கூடினேன் புளியி னுடினன்

வேறு

மச்சவிழி நங்கையரு ளெச்சமொரு செந்தமிழ்வழ ங்குமெனவே
யிச்சையொடு கந்துமதர் கச்சணி குறுங்கணுறு மிந்திரையொடு
கச்சிநகர் நின்றருளு மச்சுத னரன்றுயர் கடிந்த வலியோ
னச்சரவ மீது துயில் பச்சைமுகி லும்புளியி னண்ணினனரோ[௱௬௭]

பெருவட்ட புயகரனங் கமல னுதிப் பெருந்தேவ ரசுரர்தமைப் பிலத்தில் வீழ்த்தப்) [மும் போற்றியேகத்
பொருவட்ட புயகரம்ய வணையா யென்றே போந்தனர்க ளனுதின
திருவட்ட புயகரமென் றுரைசேர்திவ்ய தேசமகிழ்ந் தினிதுறையுந் திருமால் வந்தான்) [றன் கண்முனம்மா
கருவட்ட புயகரலா வன்பர் தம்பாற் கண்ணருள்செய் தருண்மா

எண்காதி பன்மகள்சாம் பவதிவாரு டிருக்குமதர் முலைக்குவடோ டிகறிண் டோளன்) [தொளிர்மாடப் பருப்பதஞ்சூழ்
பண்காம் பிற் றெரித்திடுசெம் பவள வாயன் பைம்பொனிறைத்
தண்காவி னின்றருளெம் பெருமா னெல்லைச் சழக்கறுபுட் பிடரே றிச் சார்ந்தான் மிக்கு) [மருவிமாதோ
வண்காரி மாறனுரை யாரணத்தின் வண்டமிழ்கேட் டுகந்திடமின்

மஞ்சினம்தெண் முதிர்ந்துளேயா வுயிர்க்குமுத்த மல்குமணி மாட
மிசை மடவார் நின்று) [நறைய தாக்கும்
நஞ்சினுங்கா ரளகமுண வூட்டுந்தூம நனிகெழுமி யாசையெலா
வெஞ்சினமற் றறநெறிக்கண் ணகலார் வாழும் வேளுரை யாளரியு
மேவினுல்) [டுகந்திடப்புட் செலுத்திமாதோ
செஞ்சிலம்பா ருடையநங்கை வயிறு வாய்த்தோன் செந்தமிழ்கேட்

வேறு

உருப்பாடகத்தடிய நங்கைக் குயர்மகவாய்
விருப்பாடகத்தடியார் வெவ்வினை தீர் மாறனெதிர்
பொருப்பாடகத்தனுவான் சிலையிறுத்த புங்கவனுந்
திருப்பாடகத்துறையுஞ் ஶ்ரீதரனுஞ்சென்றனனுல் [௱௰௧]

வேறு

சூர கந்தடிந் தோனுயிர்த் தோன்றனைச்
சேர கந்தணித் தோன்செழுஞ் சோலைசூழ்
நீர கந்தனி நின்றருள மால்குரு
கூர கந்தனிற் கூடினன் மாதரோ [௱௰௨]

வேறு

முத்தனைய வெண்ணகைசெம் பவளவாய்கொண் முகிழ் மலர்க்
கைக் கடைசியர்த முகமாய் நின்று) [வளைமென் சாலி
மத்தமுடன் களைகடிய வவர்முகந்தா மரையெனவோ திமமயங்கு
நித்திலமார்ந் திலகுபழ னங்களார்ந்த நிலாத்திங்கட் டுண்டத்து
[நெடுமால்முன்ன
மத்திவிளித் திடுமுனஞ்சென் றருள்வோன்மாற னுரணச்செந்
தமிழ்தருமென் றடைந்தான் மாதோ [௱௰௩]

வேறு

வம்பு லாவு மகிழ்மலர்த் தாரினுன்
பம்பு மாமறைப் பாவில வாவியே
உம்பர் போற்று நம் மூரக மால் முனம்
தும்பி காத்தவன் றேன்றினன் மாதரோ [௱௰௪]

வேறு

வண்ணமுறு மாதவர்செய் வேள்வி தோறும் வழங்குறுமா குதிய
விசை வாங்கநாளும்) [றுயிலமரும் வேந்தன் வாசச்
விண்ணவர்தங் குழூஉக்கணிரைந் தணிகொண் மாட வெஃகாவிற்

சுண்ணமீளர் தளிபெடையோ டமுதமுண்ணுந் துளவலங்க லாடு
[திருத் துலங்குமார்ப
னண்ணலரு ளிலகுமயிற் காரி சூனு நாவீறற் கருள்புரிவா னண்ணி
னுனல். [௱௰௫]

வேறு

இருக்கார கங்கனியாப் புல்லரிடந் தன்னடியே யிறைஞ்சு மெய்யன்
பருக்கார கங்கடிவார் தானெனதென் றிடுங்கனகன் பருமார் பத்துட்
பெருக்கார கங்கலுழக் கீண்டவன்சே யிணைமருவும் பெற்றி யோர்
[தென்
றிருக்கார கங்கருதும் பொன்னவள்காந் தருமுகந்து சேர்ந்தா
[ரன்றே. [௱௰௬]

உருக்கார்வா னந்தணிவார் தன்னடியார் செய்தபிழை யுகந்தன்
னேரைத்)
[செய்வார்
கருக்கார்வானந் தருவார் மறந்தொருகாற் றமைபெணினுங் கருணை
மருக்கார்வா னந்தவழுந் தண்டலைசூழ் மணிமாட மல்கி யோங்குந்
திருக்கார்வா னந்தனில்வா ழும்பரந்தா மரும்புளிக்கண் சேர்ந்தார்
[மாதோ. [௱௰௭]

வேறு அண்டர் நாய கன்கபாலி யம்புயத்தி னன்றெழும்
புண்ட ரீக மந்திரங்கொள் பூவை வாழு மார்பினன்
கண்டல் வேலி நின்றிலங்கு கள்வனூரு மாயவன்
வண்டு லாவ லங்கலாட வந்தனன்புள் ளொன்றியே.

வேறு

குருப்பவள வண்ணவத ரத்துடைய நங்கையருள் குமரன் செஞ்
[சொல்
விருப்பவள வண்ணறனை முப்போதும் வந்தனைசெய் விபுதர் தாயர்
கருப்பவள வண்ணவிடா தருள்புரிவோன் கனகமதிற் ககனமோங்
[குந்
திருப்பவள வண்ணநக ருறைகருமா முகிலுருவன் சேர்ந்தா
[னன்றே. [௱௰௮]

வண்டொடுதே னினமூல்கே சரநறுந்தா ரிலகுபுய மாறன் செஞ்
சொற்)
[னுற்றூன்
தண்டமிழ்கேட் டுகந்திடப்புட் பிடரேறி யரவெகினத் தருக்க

புண்டரிகத் தாளிறைமெய் யடியர்பணிக் குடலுருகிப் புரக்கும் [போதத்
திண்டிறலார் பயில்பரமேச் சுரவிண்ண நகரில்வரு திருமான் [மன்னே. [௱உ௰]

உட்புல னெனுமோர் பாகனு னுதிர வுடலெனு நாப்பணி லுறச்
கட்செவி நாசி வாயெனு நான்கு கற்கிவாய் மதிக்கருள் பூட்டி [சேர்
நுட்பனு லுரைக்கு மறநெறி செலுத்து நுவலரு மறையவர் [வளர்சீர்ப்
புட்குழி நெடுமால் சடகரிக் கருள்வான் போந்தனன் போரநெஞ் [சுகந்தே. [௱உக]

வேறு

நன்றி யோர்தொழு நாயகன் வெஞ்சட
வென்றி மாறன் விழுத்தமிழ் வேட்டிவண்
சென்ற னன்னறை ம்சேர்மலர்க் காவொளிர்
நின்ற வூருறை நின்மல மாயனே. [௱உஉ]

வேறு

பருமணி யிமைக்குஞ் செஞ்சூட் டராவணைப் பரம னீலக்
குருமணி வண்ண னெவ்வுட் கோவல' னடைந்தா னென்னு
மருமமுண் டொளிரும் வைவேற் காரிசேய் மாறனுவா
லொருகவி பெறவென் றுன்னு வுவணன் மொய்ம் புந்தி மாதோ.

வேறு

கார்மலே மேனி வேங்கட் கடகரி மருப்பொசித்துப்
போர்மலே முனிந்த சீற்றப் புயவலிக் குரிசில் வண்மை
நீர்மலே யாதி செல்வி நீளேயுற் றெழுந்தான் முத்து
வார்மலே யுடைய நங்கை மகவினுக் கருள வென்றே. ௱உச

வேறு

கொந்து லாநெடுங் குந்தள நங்கைசேய்
செந்த மிழ்த்தொடை சிந்தையுள் ளுன்னியே
யந்த ணுள ரமருந் திருவிட
வெந்தை வாழ்தரு விண்டுவெ மெய்தினுன். [௱உ௫]

வேறு

இருக்கடன் மல்லேந் திலககணந் திகழ்மா றன்கவிவேட் டிசைக்கு மென்றுட) [றரப் பெண்ணுள்பா
டருக்கடன் மல்லேப் பொருவா குவலியுளோ யனநடைப்பொன்

கருக்கடன் மல்லைத் தொலைத்தா யருளெமக்கென் றும்பர்தொழுங்
[கடிகொள் செம்பொன்
றிருக்கடன் மல்லைப் பதிவாழெம் பெருமா னெகினநிழற் சென்றான்
[மாதோ. [௩௨௬]

மருவல்லிக் கேணிளநீ ரளகமொழி முலைநங்கை மடமா னென்னு
மொருவல்லிக் கேசுதன்மா றன்கவிவேட் டளைசுவைப்பா லுடனே
வெண்ட) [மைத்
யிருவல்லிக் கேகியுறிக் கண்கவர்வோன் மணிமாட மிலங்கும் வண்
திருவல்லிக் கேணிவள ரெம்பெருமான் புட்கடவிச் சென்றான்
[மாதோ. [௩௨௭]

வேறு

முடிகை கூப்பு முள்கனிந்த மொய்த்த வன்பி னோர்கள்பால்
மடிகை யோடு யிர்ப்ப றுக்கு மா றனின் சொல்வாவியே
சுடிகை யோதி மத்தனன்ன வேதியர்கள் சூழ்திருக்
கடிகை மாநகர்க்குள்வாழுங் கண்ணனெய்தி னனரோ. [௩௨௮]

வேறு

சஞ்ச ரீகவிழி நங்கை பாலிலவ தரித்தவன் சடமரித்தவன்
செஞ்சொ லாயதமி ழொன்ற வாவியுயர் சிற்றி லைப்புளியு ளுற்றனன்
வஞ்ச மாயையொரு கஞ்ச னேவுமத மத்த கக்கரியு தைத்தவன்
கஞ்ச மா துவளர் நெஞ்சி னுனடியர் கற்பகன் னரவ வெற்பனே.

வேறு

நங்கையார் குழவி யின்சொ லுடிவந் தடைந்தா னும்ப
ரெங்கணு யகவென் றேத்து மிகன்மதக் கரியி னீட்டம்
தங்கநாயகிகளோடு தனித்தனி வதுவை யாற்றும்
சிங்கவேழ் குன்றில் வாழுந் தெய்வநாயகனுமாதோ. [௩௩0]
மற்புனை யிலங்கை மூதூர் வள்ளல்கம் பத்துவீழ
விற்புனைந் தெழில்கொள் தோளான் மிளிர்நிலா மணிமாடத்தி
னற்புத மிகுமயோத்தி யாண்டகை யடைந்தா னின்பா
கற்பழ மொழிச்சி நங்கை கண்மணி கவிவேட் டன்றே. [௩௩௧]

வேறு

பொருந்தலரு னுண்டொளிரு மயில்வேற்காரி புதல்வனடி யார்க்கு
வினை பொருந்தா தேக) [சடவைரி மலர்வாய்ச் செஞ்சா
மருந்தனைய திருவடியோ னெகினத் தங்கா வணனிறைக்கீழ்ச்

லருந்தமிழ்வேட் டிந்திரையோ டெழுந்தா னக்கன் அடற்பதுமா
[சுரற்குழலா வலைய வாங்கோர்
திருந்தணிமா தாகியனேன் முனிந்த சோலை சேர்நைமி சாரணியத்
[திருமால் மன்னே. [௱௩௨]

வேறு

நள்ளிரு ளளகபார நங்கையார் மகவின் சொற்கொண்
டுள்ளுகந் தருள்வான் புள்ளி னெல்லையி னெழுந்தான் றொல்லை
பொள்ளனல் கரவெற் பாண்ட புங்கவன் பவளத் துண்டக்
கிள்ளைசேர் பொழில்கொள் சாளக் கிராமநின் றருள்மோ னன்றே.

மதரிரு விழிக்க ணங்கை மதலைவாய்ப் பனுவல் வேட்டுச்
சிதறியாச் சியத்தை யுண்ட சீதரன் பெருமழைக்குப்
பதறியாச் சிரமத் தெய்தப் பருமலை யெடுத்துக் காத்த
வதரியாச் சிரமத் துற்ற மாயவ னெழுந்தான் மன்னே. [௱௩௪]

கொண்டலைத் தருநே ராங்கைக் குரிசினன் னெறிவாய் நின்று
விண்டிலான் காரி சூனு விளம்புறு பனுவல் வேட்டீண்
டண்டின திரைக டோறும் ஆரமீன் றிடுகங் கைக்கண்
கண்டமா நகரின் வாழுங் கண்ணனு மெழுந்தான் மன்னே. ௱௩௫

குருதிதோ யயில்வே ளுங்குங் கொற்றவன் காரி சூநு
சுருதிதோய் தமிழ்வேட் டைவர் தூதனும் விசையன் போரில்
பரிதோ யிரத மூரும் பாகனு மறையோர் வாழும்
பிரிதிதோ யிலங்கை செற்ற பீடுளோ னெழுந்தா னம்மா. [௱௩௬]

விடமெனக் கருத்து நீண்ட வேல்விழி யுடைய நங்கை
யிடமவ தரித்த செல்வ னின்னுரை கழறு மென்றே
குடவர்தம் மனையில் நெய்பால் கொள்ளைகொண் டறியே னென்னும்
வடமது ரையினில் வாழும் மாயவ னெழுந்தான் மாதோ. [௱௩௭]

வேறு

கண்டு வரார்தமை யண்டகிலார்வினை கண்டிந மாறனெறி
பண்டு வராடைமண் மண்டிசை யானுரை பண்டறு பாவினசை
கொண்டு வராலினம் விண்டல மூடுசெல் கண்டுறு நீர்புடைசூழ்
வண்டு வராபதி விண்டுவும் மேவினன் மண்டல மேழ்புகழ. ௱௩௮

வேறு

ஆடிநேர் கொடிறிரண்டு மணிசெய்யு முடைய நங்கை
தோடவிழ் கமலப்பண்டி தோன்றிய சிறுவன் செஞ்சொல்

நாடிநன் னெறிவாய் நின்ற நந்தர்கோன் மதலை யாயர்
பாடிவந் தருள்வோன் யார்க்கும் பரமனு மடைந்தான் மன்னே.

சேற்கடல் விளக்கு முண்கட் சேயிழை யுடைய நங்கை
சூற்கடங் குறவெ ழுந்த தோன்றனல் லுரைவேட் டங்கை
வேற்கட மதமா வாணன் விறற்புயந் துணித்தம் பைவாய்ப்
பாற்கடல் துயிலு மாதிப் பரமனு மெழுந்தான் மாதோ. [௱சஎ]

நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் படலம் முற்றும்.

திராவிட வேதமருளிய படலம்

ஐயரிமைக் கண்ணுறுந்தன் றேவியார்சென் றுரியன்றே வியினெடு
மோ ரமுத கூபத்) [தங் கரகமதி லெனநீராடத்
தெய்தியந்நீர் மொண்டிடும்போழ் தவள்பொன் றோண்டி யிடித்தது
துய்யவனச் செயலறிந்தம் மனைவி நீத்துத் துரியநிலை பெற்றெதிக
[டோன்ற லானேன்
செய்யமலர்ச் சேவடிநஞ் சென்னி சேர்த்துத் திரவிடவே தப்பட
லஞ் செப்புவாமே [க]

வேறு
இன்ன வாறுநூற் றெண்பதி மாயனு
மன்னி யேபுளி நீழலில் வைகுற
வன்ன வர்க ளடிபணிந் தாய்மலர்க்
கன்னி யந்தொடைக் காரிகுலப்பிரான் [உ]

வார ணம்முனம் வாவியின் கண்பர
ரை ணனென் றதைவெளி நல்கல்போ
லார ணத்தி னரும்பொரு ளாய்ந்துல
கோர ணத்தமி ழோதலுற் றனரோ [ங]

முற்றி லுந்துறத் தற்குள முன்னினோர்
சுற்ற மற்றுந் துறப்பதை மானவே
வெற்றி மாலருள் மேவ விரோதியாம்
பற்ற றற்குளம் பற்றின னுகியே [ச]

அருத்தி மீக்கொண் டடிமுடி யொன்றிலா
விருக்கு வேதத் தியைந்த பொருளெலாஞ்
சுருக்கி யின்றமிட் டேக்கிலன் பாய்த்திரு
விருத்த நூறு விளம்பினன் மாதரோ [௫]

மாசில் சோதி மணிவண்ண னென்பவ
நாச னுதன் குணநு பவந்தருஞ்
தேசு லாமெசு சைத்தமி ழேழ்திரு
வாசி ரீஇயத் தறைந்தன னன்புற [௬]

இக்கி னின்புற் றினிக்கக்கொண் டாடிய
வக்கு ணுநு பவத்தெழு மார்வமே
மிக்க தர்வண வேதமந் தாதியாத்
தொக்கி யெண்பத்தி னேழ்தொடை சொற்றனன் [௭]

அந்த வார்வத் தழுந்தி யணிநல
மந்த மற்ற வளம்பதிக் கேகுவான்
சிந்தை யுட்கொடு சீர்கொள் சரமப்ர
பந்த மொன்று பகர்ந்திட வுன்னியே [௮]

மாயி ருங்கடன் மானிலத் தோங்கிய
தூய சாமப் பொருளைச் சுருக்கியோ
ராயி ரத்தொரு நூற்றிரண் டாயபா
வேய தாந்திரு வாய்மொழியென்றரோ [௯]

பேரு றும்பிர பந்த மதிற்பிரான்
நார ணனென்ற தும்முயிர் நாடிடுஞ்
சீரு மன்னவன் செய்கு முபாயமு
மோர்கொ ளுடினை யீதலு மோதினன் [௧௦]

இத்த குந்திரு வாய்மொழி யீரைந்து
பத்தி லொன்றிரண் டும்பரன் பாரினின்
மத்த ளைக்குறி வாய்வைத்த மாயனீர்
நத்தி சையுமென் றேநிலை நாட்டினன் [௧௧]

விரிக்கு மூன்றுடன் மேவிய நான்கினின்
முருக்க விழன மொய்ம்பனைப் பாருளீர்
பெருக்கு நும்முளப் பேதைமை நீக்கியின்
றருத்தி செய்யுமென் றேயறி வித்தனன். [௧௨]

மற்று மைந்துட னூறிலம் மாயனுங்
கற்றை வார்குழற் கன்னிகொண் மார்பனை
வுற்றி டற்குள் ளுபாய முரைத்தனன்
சிற்றி லைப்புளி வாழ்தரு செம்மலே. [௰௩]

கேடி லேழுட னெட்டிற் கிளர்தரு
வீடு சேர விரோதிக ளாமவை
நாடி வென்று நசைவில் லவனடி
கூட வேணுமென் றேதமிழ்க் கூறினன். [௰௪]

ஒன்ப தோடு முயரொரு பத்தின
லன்பர் சேரவ் வணிந கருய்த்திடு
நன்பி னேடு பலனையு நானிலத்
தின்ப மாக விசைத்தன னன்றரோ. [௰௫]

அத்த குந்திரு வாய்மொழி யையிரு
பத்து ளொவ்வொரு பத்தின் ப்ரபாவம
குத்து வந்தனைக் கூறுவங் கேட்டவை
பித்த ரேஞ்சொற் பெரியோர் பொறுப்பரே. [௰௬]

பண்ண மைந்தவப் பாமுதற் பத்தினிற்
கண்ண னேபர னென்று கழறிமற்
றெண்ணு மோரிரண் டெவ்வுயிர் கட்குமவ்
வண்ண லேயினி யானென் றறைந்தனன். [௰௭]

பின்னு மூன்றினிற் பேரரு ளான்குணந்
தன்னை யேயுயிர் சாற்றிடு மென்றதும்
உன்னு நான்கு ளுயிரவன் றன்னையே
மன்னு மென்றதும் வாய்ப்ப விளம்பினன். [௰௮]

ஏயு மைந்தினி லெம்பெரு மானேயு
பாய மாமுயிர்க் கென்று பகர்ந்தபின்
ணயு மாறினி லாருயி ருய்குவான்
மாய வன்செய் யுபாயம் வழங்கினன் [௰௯]

மற்று மேழினில் மாயனைச் சேருதற்
குற்றி டும்பல் விரோத முரைத்துநற்
சொற்றி கழ்ந்திடெட் டிற்சொல் விரோதிக
ளற்றி டும்மென் றறைந்தன னன்றரோ. [உ௰]

பாகு நேரொன் பதிற்றிரு வாளனு
லாகு லாப மறைந்தொரு பத்திரண்
சோக மோகந் தொலைத்தவர் வாழ்திரு
மாக மானிலம் வைகிய தோதினன் [௨௧]

வேறு

புத்தமுதின் சுவைமறையின் பொருள்கொள்சர மப்ரபந்தம்
பொலியு மொவ்வோர்) [பதிகத் துற்ற
பத்துறு மொவ்வொரு திருவாய்மொ ழியெனும்பேர் கொளுமினிய
வத்தமதெம் மறிவளவில் வினவியமாத் திரந்தொகுத்திங் கறிவித்
[தோமால்
முத்தர்களுக் கிடக்கைவலக் கைதெரியா மூடனெறி மொழியுமாறே

உயர்வறவென் றெடுத்ததிலச் சாமமுத லக்கரமுனெளிரக் காட்டி
யயர்வறுமால் கல்யாண குணமனைத்தும் பாகதர்க ளறியச்செய்து
மயர்வறுமா னிலவுயிர்நா யகமிதுவோ வதுவோ வெனமயங்கு
[நெஞ்சத்
துயரறமா மருதிடைபோங் கண்ணனையே பரத்வமெனத் துலக்கி
னனல் [௨௩]

வீடுமின்முற் றமெனவெடுத் தருடிருவாய் மொழியிலரும் விமல
[மேலை
னுமக்)
கேடில்பர மன்றனைமா னிலவுயிர்காள் ப்ரபத்தி பண்ணிக் கிட்டி
நாடடைமி னென்றுடன்பத் துடையடியென் றெடுத்தினிய நயநக்
[கஞ்சக்
காடுடைய னளைதிருடிப் பிணிப்புணலெத் திறமெனமோ கத்தாழ்ந்
தானல் [௨௪]

மாதமிரு மூன்றவன்செள லப்யகுண வாரிதியின் மடிந்து பின்னச்
சீதரனுள் ளுகந்தருளத் தெளித்துமுளத் தாராது செப்பி
[பொறுத்து கக்குந்
யம்பொற்)
போது றமின் னவள்கொழுநன் றன்னடியா ரெவைசெயினும்
கோதறசெள லப்யகுண னெனவுமச்சே டக்கவியிற் கூறினனல்

அஞ்சிறையென் றருடிருவாய் மொழியதனில் பிராட்டியின
[தவத்தை பூண்டாங்
கெஞ்சலில்விண் ணுடுடைய னபராத சகத்துவமே மேயதுவாக

நெஞ்சுறக்கொண் டவனடியிற் றனுதுறுகண் முழுமை யும்போய்
[நிகழ்த்தமின்று
குஞ்சினுக்கென் றுழவிறலைக்கடையோ துக்குங்குருகினகாள் கூறீ
ரென்றான் [உசு]

வளவேளென் றருடிருவாய் மொழியதனின் மாறனை முன் மருவி
நீக்குந்)
[மாயோன்
தளவாயொன் றமையாதுண் மம்மர்கொளக் குருகினஞ்சந் தனுப்ப
இளவேய்மென் றோளிணையா ளுடலறக் சூடுவமென் றிசைந்தீண்
[டேகிக்
களபநறுங் குயமருவும் மவனருளே யுலகறியக் கழறினுல் [உள]

பரிவதிலீ சனையெனுமோர் பதிகமதி லார்கலிசூழ் பாரிலுள்ளீ
ரரிகுணமீ தென்றறியா துளமயங்கிக் கொடியபவத் தழரூழ் கின்றீர்
சரியலவப் பரமனுந்து ராராத்திய னன் றவனைச் சார்ந்து வாழ்த்தி
யிருவிசும்பிற் பிறப்பிலரா யுச்சிவியுங்களென விசைத்தா னன்றே

பிறவியெனும் பதிகமதி லெம்பெருமான் ஸ்வாராத்யனும் பேணித்
[தூய
நறவுகுபன் மலர்கொடுபூ சியுமவனு ராதனையு நனிசுகந்தந்
தறநெறியே வுருவமதா யொளிருமெனப் பாரறிய வறிவித் தானுல்
மறலியைவென் றடுவெளிக ளுடையநங்கை திருவயிறு வாய்த்தோ
னம்மா [உகூ]

ஓடும்புள் ளேறியெனும் பதிகமதி லக்குணங்க ளுந்திருத்த
மோடம்பொன் வரைநிலத் திருமணவா ளன்கரண மூன்றுமொன்
[றுய்க்
கோடின்றிப் பரிசுத்த மாமடியார் தமையுகந்து கூடு மென்றுங்
காடும்புற் கொடிபரித்த வழுதிகுலத் தரசுசுத னறிவித் தானுல்[ஙம
இவையு மவையு மெனவருளுந் திருவாய் மொழியி னிசைத்தவண்ண
நவைய றுமெய்ய டியனெனத்தம் மிடத் தெம்பெருமா னனியுகந்
[தாங்
கவையவங்கண் முழுமையினுற் சாத்மிக்க சாத்மிக்க வணைத்த தான
சுவையிணை முந் நிலமறியச் சொற்றனனிக் கலிகெடவந் துதித்தோ
[னன்றே. [ஙக]

பொருமாநீள் படையெனும்ப திகமதிலெம் பெருமான்நற் புலவி
[நீங்கி
நிருகேதுக கடாட்சமருள் வைடவமிம் மாநிலத்தி னிகழ்த்தினை

லொருகோடி கயல்புரளுந் திரைகொள்பொரு நற்றுறைவோ
[னெளிரு மாடக்
குருகூரன் சடவாயு வணுகாது நிரசித்தகுழகன் றனே [௫௨]

இரண்டாம்பத்து

மன்னுமவ் விரண்டாம் பத்தில் வருமுதற் பதிகத் தெம்மான்
பின்னுமு டியதிலார்த்தி பெருகி நாயகியாய் நின்று
தன்னைநேர் சேதன சே தனங்களை நினைத்து நீவி
ரென்னின் மாறனை வேட்டீர்கொ லெனவருந் தியதுரைத்தான்.

திண்ணெனும் பதிகத் தார்த்தி தீர்தரக் கூட்டலாலப்
பண்ணவன் குணசமர்த்திக் கேதுவாம் பரத்வ முன்னீர்
மண்ணிடை யவதாரத்தில் மலர்தரு நலங்க ளெல்லாம்
நண்ணுமென் றவன்பரோப தேசமு நவின்றான் மாதோ.

ஊனில்வாழ் பதிகத்தந்த வுரகமெல் லணையான் றன்கு
ணநுபவ விரோதஞ்செய் நவைகொள் சம்சாரநீத்து
வானுளோர் பாவு நித்ய சூரிக ளோடு வாழ்வன்
யானெனுங் குறிப்பை வையத் தியாவரு மறியச் சொன்னான்.[௫௫]

ஆடிஆ டியெனுந்தூய பதிகத்தக் குறிப்பண் ணுது
ணடிநெஞ் சுழன்று மாற னயகி யவத்தை கொண்டு
வாடிமோகித்திருக்கும் வண்ணம தறிந்து தாய்பார்
தோடவிழ் துளவினுன்முன் சொல்லரங்கருளினரால். [௫௬]

அந்தாமத் தன்பெனுஞ்சொற் பதிகத்த வவத்தைபோக
வந்துடன் சம்சிலேடித்த மாயவன் ஸௌந்தர்யத்து
நந்தலி னித்யமுத்தர் நல்கிய சேவை யுள்ளுஞ்
சிந்தைசென் றநுபவித்த செவ்வியை விளம்பினனல். [௫௭]

வைகுந்தா வெனநின் றோதும் பதிகமான் மாறனீங்கல்
செய்குமோ நமைவிட் டென்று திகைத்ததின் சங்கை பண்ணப்
பெய்குமா முகிலே யென்றும் பிரிகிலே னுனையா னென்றும்
மொய்குழல் நங்கை பாலன் மொழியமான் மகிழ்ச்சி சொன்னான்

வேறு

மேதகு கேசவன்றன் பதிகமவ் விபுத னுந்து
வாதச நாம னன மாதவ னருளி னனம்

தீதில்சம் பந்தாசம்பந் திகளுமுச் சீவித்தாரென்
ருேதினன் கலிகெடற்கிவ் வுலகிடை யுதித்த நம்பி [௩௯]

அணைவெனும் பதிகத் தெம்மா னருளிய செவ்வி யோர்ந்து
தணிவில்பற் பலசம்சாரி தயங்குமுன் மருள்கெடத்தன்
னிணையில்சம் பந்தியாக விசைய மோக்கப்பரத்தைப்
பணித்தனன் றிருந்த வின்சொற் பாவலர்க் கரசரேறே. [௪0]

பண்ணமைந் திலகுமெம்மா வீடெனும் பதிகந்தன்னி
லண்ணறன் சம்பந்திக்கு மழிவில்வின் ணுடளிப்பா
னெண்ணநின் ப்ரீதிக்கன்றி யென்பொருட் டளிக்க வேண்டாங்
கண்ணநீ யெனக்கைங்கர்ய நிச்சயங் கழறினுல் [௪௧]

கிளரொளி யிளமை யென்று கிளத்திய பதிகத் திம்மெய்
தளர்முன முயிர்களன்று சாற்றுகைங் கர்யசித்திக்
கிளமதி தவழும் பொன்கோட் டெழில்கொள்யா லிரும்பூஞ் சோலை
வளர்திரு மலையைச் சென்று மருவுமென் றருளிச் செய்தான் [௪௨]

மூன்றும்பத்து

முத்தமிழின் சுவைக்கடலைக் கடைந்துகொள்ள முதவினிய தாந்திரு வாய் மொழியின் மூன்ரும்) [விடபப் பருப்பதத்தார்
பத்தின்முடிச் சோதியெனும் பதிகந் தன்னிற் பனிமலர்க்கார் மரு மைத்தகரு மாமுகினேர் வண்ண னெம்மான் மாலழகன் சௌந்தர்ய [வலையுட் பட்டுச்
சித்தமிவண் டிரும்பாதங் கீடுபட்ட செய்தியுல கோரறியத் தெரி [வித்தானுல். [௪௩]

முன்னீரென் றருடிவாய் மொழியின் மாறன் முனமழக ரெழிற் கடலின் மூழ்கிக் கங்கு) [சங்கோ சம்மென்
றன்னையறி யாதுழன்ற னுபவித்தற் கசக்தி வருவதுகாண்
றுன்னியதில் வ்யாமோகித் திருக்க மாயோ னுற்றிதற்கென் னீயழுங் [கலுலக மேத்தும்
பொன்னிவரும் வடமலைசென் றணையடைந்து புல்லுவா யெனுமரு [ளைச் சொல்லினுல். [௪௪]

ஒழிவில்கா லமெனவருள் பதிகந் தன்னி லுளமகிழ்ந்தா தரத்துடன் நம் முயிர்கா ளின்றே) [றுணையிணைவாக் ககமெய்ம் மூன்ருற்
யழிவிறிரு வேங்கடவெற் புடையான் றன்பா லடைந்தவன்காற்

றழுவியிடம் பொருளேவல் கொண்டு யாமுஞ் சகலவித கைங்கர்யஞ்
சமர்த்தியாக
வழுவறுமெய்த் தொழும்புபுரிந் திடுவா மென்ன வழுதியர்கோன்
காரிசுதன் வழங்கினனால் [சரு]

புகழுநல்லொ ருவனென்னும் பதிகந்தன்னில் பூமகள்கோன் சர்வமு
மாய்ப் பொலியுந் தன்மை) [குணங்கொண் டழைப்பே னென்ன
யகமகிழ்ந்தின் புறவளிக்கு மணங்கியானவ் வண்ணறனை யெக்
மிகமலைந்து தேர்ந்தவன்சே வடியிற்றாழ்ந்து விருப்பொடு வாசிக
|வடிமை வியப்பதாக
விகல்கெடமுப் பொழுதுமடைந் தியற்றி வாழு மிறமாப்பை யுல
கறிய விசைத்தானன்றே (சசு)

மொய்ம்மாம்பூம் பொழிலெனுஞ்சொற் பதிகத் தாழ்ந்த முன்னீரிற்
றிருவணைசெய் முகுந்தன் வெய்ய) [களைக்கொண் டாடி
கைம்மாவுக் கருள்புரிநங் கண்ணற் கன்பாய்க் கைங்கர்யம் புரியுமவர்
யெம்மானைப் பரவாது பணியுஞ் செய்யா திருக்குமவர் தமையிகழ்ந்
[தங் கியம்பினனால்
அம்மானைக் காளையரை யளித்த பெம்மான் அபராவதாரமிவ
ணடைந் தகோவே (சஎ)

செய்யதா மரைக்கண்ணெனும் பதிகந் தன்னிற் றேசுறுமா னிலவு
யிர்செய் திருப்பணிக்கு) |வன்மை
மெய்யபரவ்யூகமொடு விபவாந்தர்யாமியதுகளையநுபவிக்கன்மிகவும்
துய்யபரா தீனமுறு மர்ச்சை யென்னிற் சுலபமதா மெனவுலகிற்
[றுலக்கினனன்
மையவரி வண்டுபொடி யாடுநிம்ப மாலையுறுங் காரிசுத மாறன்றானே

பயிலுஞ் சுடரொளியெனும் பதிகம்தன்னிற் பலகோடி யண்ட
ரண்டப் பரப்பை யீன்ற) |விரும்பி நாளுஞ்
வெயிலந் திகிரிகொடிர வாக்குமெந்தை மெய்யடியிற் கைங்கர்யம்
செயுமன்பர் தன்னடியார்க் கடிய ரெற்கா சிரியரெனப் பாகவத
[சேடத்வத்தை
யுயவென்றூர் கலிப்புவியு ளறிவித்தானு லுயர்புளிக்கா வணத்துறை
[யு மொருவன்றானே (சஅ)

முடியானென் றினிதருளும் பதிகந் தன்னின் முன்னுரைத்த
சேடத்வ முறைமை யாலோர்) [பேர்ந்தாட் செய்ய
பிடியின்றிப் போதமுறு தவன்குணத்தின் பீடுடைய ஸ்மாரகமாய்ப்

வடிவுறுமோ ரிந்த்ரியம்பஞ் சேந்த்ரியத்தின் மருவுதலை வேட்ட
[தென வழங்கினனல்
குடிகுடியாட் செயுமடியார்க் கழிவிலுடு கொடுத்தருளும் வரை
[யாது கொடுக்கும் கொண்டல். (௫௰)

சொன்னால்வி ரோதமெனும் பதிகந் தன்னிற் சொற்றெரி நாவலிற்
பிறரைத் துதித்துப்பாடி) [வெழிலியெழுமின்னென்று
லென்னகு மப்பொருள்வந் தமது கால மெதுவரைப்போ மது
தன்னேடு மிணைந்துபிறப் பிலியாய் நிற்குஞ் சார்ங்கணிருந் தாளி
[ணையிற் சாற்றுவீரேற்
றென்னுவென் றளிமுரலுந் துளவத்தண்ணல் சேனுலகி னித்திய
[ராய்த் திரிவீரென்றான். (௫௧)

சன்மம் பலபலவெனும் பதிகத்தின்முன் சாற்றிய லௌகிககவி
தங்க ளுள்ளம்) [மாறக் கண்டாங்
வன்மீனுக் கிடருறுத்தி யானைகாத்த மாயவன்பால் மருவுதலின்
கன்போடப் பரமனடித் துணையிற் செய்யு ளாக்கியதிற் றமடையு
[மபீட்ட முற்று
மென்போடுள் ளுருகியவ ரறிவான் வேண்டி யிசைத்தனன்றென்
[குருகூர்வந் திருந்த கோவே. (௫௨)

நாலாம் பத்து

ஒருநான்கு பத்திலுறு மினியதீஞ்சொல் லுகளொரு நாயகப்பதிகத்
துலகு ளோர்கா) [றிசைத்திட் டாலும்
ளிருமாநி லப்பரவு நிதிபடைத்திவ் வெறிகடற்பா ரொருகுடைக்கீ
மருவாரைந் தருநிழலிந் ராணிகூடும் வாழ்வுறினும் நச்வரமா
[மறையுங் காணுத்
திருமாது கேள்வனநு பவமேநித்யஞ் சேருவீ ரவனடியிற் றிருகா
[தென்றான். (௫௩)

பாலனு யெனுந்திருவாய் மொழியின் முன்னம் பகருபதே சம்பலி
யாப் பரமன் றன்பாற்) [தாரத் துள்ள
சாலபினி வேசமடைந் துளமயங்கித் தண்ணளியாய் முனஞ்செயவ
சீலமுழு வதுமுகந்தெற் கருளவேண்டுந் தென்னிலங்கை யீடழித்த
[திறத்தோ யென்றான்
காலனகர் பாழ்படவண் புளிக்குட் டென்பாற் கருணைமுகம் வைத்
[தமர்ந்த கழகனம்மா. (௫௪)

கோவைவா யாளெனுஞ்சொற் பதிகந் தன்னிற் கொன்றைமுடி
யோனிரப்பைத் தொலைத்தாங் கின்னும்) [கள் காட்ட
மேவாது குருதியருள் பரமன் முன்னம் மேவுதிரு வவதார விதங்
நாவாய்கொண் டவன்குணம்பற் பலவுஞ் சொல்லி நாடுமதி ப்ரீதி
[யினை நவின்று னெங்குந்
தேவாகு மவனேயிவ் வுலகுமுய்யச் சென்றுமகிழ் மாறனெனச்
[செனித்தோ னன்றே. [௫௫]

மண்ணையிருந் தென்றருளும் பதிகத் தந்த மாலவதாரங்களெலாம்
வழங்கி யேகத்) [கெவையவன்றன் சோதி யுள்ள
துண்ணெனமா றனுமணங்கி னவத்தை கொண்டுட் சோகித்தங்
கண்ணுறுமோ வவைதிருமாற் குரியவென்று கதறியுளம் புலர்ந்து
[மிகக் காதல் கொள்ளும்
வண்ணமறிந் தீன்றவளுஞ் சேடிமார்முன் வழங்கலெனவுரைத்த
[னனுண் மயர்வற்றோனே (௫௬)

வீற்றிருந்தே ழுலகமெனும் பதிகத் தந்த வெய்யமய தீர்தரவே
விமலன் முன்னு) [தரு துதியில் வைத்தோன்
னூற்றுவர்பாற் சந்துபட நடந்தோன் மாதர் நுண்டுகிலைக் கவர்ந்து
மாற்றறுமெய்த் தவவாய்மை நித்யமுத்தர் மாடடரத் திருவினோடு
[மருங்கி லீண்டப்
போற்றியுள மகிழுமதி ப்ரீதி தன்னைப் புங்கவ னுனிலமறியப்
[புகன்றான் மாதோ (௫௭)

ஓர்ப்பாரென் றினிதருளும் பதிகத் தெந்தை சேவையளித் துடன்
மறையத் தீரா மையல்) [போக்க வென்று
போர்ப்பாளாய்ச் சோகமுறத் தாயரீது புன்சமயத் தேவர்செயல்
பார்ப்பாரா கிறபொழுதத் தலைவி தோழி பாகவத கீர்த்தனையும்
[பாதத் தூளுஞ்
சேர்ப்பீரே லிவள்பிணிக்கு மருந்தா மென்னச் சேர்க்கவது தீர்ந்த
[தெனத் தெரிவித் தானல் (௫௮)

சீலமிலா னெனுந்திருவாய் மொழியிற் சோகந் தீர்ந்துடனெம் பெரு
மானுந் திவ்யரூபஞ்) [பகற் றடங்கண் டுஞ்சா
சாலவெனக் களித்தருளுள் ளிரங்கி யார்க்குந் தாயகனென் றிரவு

தோலமோடங் கவன்குணம்பற் பலவுஞ் சொல்லி யுலைமெழுகிற்
[கரைந்தழைத்த துறழச் சொற்று
னீலமணித் திரளனைய கூந்தற் செவ்வாய் நேரிழைகொ ணங்கைசுத
[னிமலன் றானே (௬௯)

ஏறாளு மிறையெனுஞ்சொற் பதிகத் தெந்தை யிரவுபகல் விழி
பொருந்தா திரங்கிக்கூவ)
[மாத்மியங்க
மாறுதங் கொளித்தமையா லவனுகந்து மருவவுரித் தாகியவாத்
டேறுதெற் குலகவர்போல் வேண்டாமென் று திரஸ்கரித்த மாற்ற
[மிவண் டெரிவித் தானால்
வீறுரு மதகரிவாண் மருப்பொசித்த வேந்தனடி யேபரவும்
விமலன் றானே. (௭௦)

நண்ணுதா ரென்றருளும் பதிகத் துன்க ணண்ணியவெவ் வூடலையு
நனிபொறுப்பேன்)
[கக் கருத்திற் சற்று
கண்ணுனின் னிடத்திலதி விமுகரான காமர்கொள்சீ வரைப்பார்க்
மெண்ணேனிவ் வுடற்பொறைவிட் டகலச் செய்வா யேழுலகுங்
[கண்டிடவா யிடைநின் றும்பற்
பண்ணுளா வென்றவன்சே வடியை வாழ்த்திப் பற்றியவா றினிய
[தமிழ்ப் பகர்ந்தான் மாதோ. (௭௧)

ஒன்றுந்தே வென்றருளும் பதிகத் திந்த வுலகிலுள சேதனர்பா
லுகந்து பின்னு)
[நால்வேதங்க
னன்றலநீர் பிறதெய்வ நயக்கும் வாய்மை நாரணனே பரமனென
ணின்றமுறை யிடலறியா தழன்று கெட்டீர் நீக்கியதை யினி
[யேனு நிமலன் செம்பொன்
குன்றநிகர் மணிகொணெடு மாட மோங்குங் குருகையர்க்காட்
[செய்யுமெனக் கூறினானால். (௭௨)

இத்திருவாய் மொழியினைமா றனுமுகந்தங் கியம்பலுமச் சுவை
செவியா லினிது மாந்தி)
[கைமாறு விருதீவான்றன்
வித்தகனம் பொலிந்து நின்ற பாமனெஞ்சம் வியந்ததற்கோர்
சித்தமதி லுன்னியனத் துவசம் வண்டார் செய்யமகிழ்த் தொடை
[யலுமச் செவ்வி யோன்பான்
மத்தகசத் துறுகணறச் செய்தோ னீந்து வகுள பூடணனெனப்
பேர் வழங்கப் பெற்றான். (௭௩)

ஐந்தாம் பத்து

கையார்சக் கரத்தனெனும் பதிகத் தியானுட் கருத்துறுமெய்ப்
பத்தியிலாக் கபட னுகி) [பொறிப்பாக்ய விடய மாக்கும்
மெய்யாய தொழும்பரினு மவன்றன் னுமம் விளம்பியொரைம்
பொய்யேனுக் குகந்தவன் ஸ்வாநுபவந் தன்னைப் போரவளித்
[தனனென்று புகழ்ந்து தன்பாற்
செய்யாளுக் குகந்தவரை மார்ப னெங்கோன் செய்யுபகார ச்ம்ருதி
யைச் செப்பினுனல். (௬௪)

பொலிகபொலிகவென வருள்பதிகத் திற்ரும் போரவுகந் தருளிய
மெய்ப் போதத்தாலே) [ப்ர பாவ நோக்க
பலவிதங்கொ ளுளமொருங்கிற் றிருந்தி வாழும் பாகவத ரோடுதம்
மலிவுடனிங் கெழுநித்ய முக்தர் தம்மை மங்கலா சாசனம் புரிந்த
[வகையுஞ் சொல்லிக்
கலிகெடுமென் றுரைத்துடன் காடாய முக்ம்கால் கைக்கொளதி
[பதிவடிவுங் காட்டி னுனல். (௬௫)

மாசறுசோ தியெனவருள் பதிகத் தெந்தை மாதவன்விச் லேடமதை
மனத்துட் கொண்டு) [பழிக்கென் செய்வேன்
பாசிழைகொ ளுயகிதன் மைத்தாயீண்டிப் பாரிலலர் தூற்றியவெம்
பேசவரி தாயகொடுந் தொழில தான பெண்ணைமட லூர்வனெனப்
[பிதற்றினுனு
லாசறுபெண் பேதைமுத லன்பரியாரு மறிதரலாம்படிபுளிக்கீ
ழமரும் வேந்தே. (௬௬)

ஊரெல்லா மெனவருளும் பதிகத் தின்முன் னுன்னுமட லூர்வ
தற்கு மொண்ணு தாகி) [திரவுங் கழியா நின்று
காரெல்லா மொருபடிகொண் டிருந்ததென்னக் கங்குலிடை தனித்
பாரெல்லா முண்டுமிழ்நங் கண்ண னுன பண்ணவன்வா ராமையி
[னுற் பனுகிற் றென்றச்
சீரெல்லா முரைத்துரைத்து வருந்தா நின்ற செயலெனப்பா ரவ
[ரறியத் தெரித்தான் மன்னே. (௬௭)

எங்கனேயோ வெனுந்திருவாய் மொழியிலந்த விரவுகழிந் துதய
னும்வந் தெழுந்த தற்பின்) [மாறனுன
மங்குறவழ் மணிமாடக் குறுங்கை நம்பி வழங்கியசே வையிலமூங்கு

கொங்குலவோ தியையனைமார் புலம்ப லென்னீ கோற்றொடியென்
[றேமுனியக் குணத்தின் மிக்கா
ளங்கவன்பா லென்மனமுங் கண்ணு மோடி யடைந்த முனியீரெ
[னுமா றறிவித்தானால். [௬௮]

கடன்ஞால மெனவருளும் பதிகத் தெம்மான் காட்சியளித் துடன்
மறையக் காதல் கொண்டு) [கொண்டா லன்ன
குடமனைய நகிலமரி மைக்கட்செவ்வாய்க் கோபியர்கண் ணனில்லீலை
மடவரலா யப்பரமன் லீலைமுற்றும் மனமகிழ்ந்தங் கநுகரித்த
[வகைய தாகப்
படவரவத் தரசவனே யவதரித்த பனிமலர்சூழ் புளிங்குடியோன்
[பணித்தா னன்றே. [௬௯]

நோற்றநோன் பெனவருளும் பதிகத்தின்முன் னுவனுமநு கார
மென்ற நொய்மை தீர்ந்து) [மாத்திரைப்போழ்
மாற்றரிய திருநாடு தநிபாண்டற்கு வழங்கருளா யுனைப்பிரிந்தோர்
தாற்றேனுன் திருவடியே யுபாயமென்றாள் ளன்பொழுகச் செஞ்
[சாலி யரியினூடு
சேற்றுறுதா மரைமலர்சீ வரமங்கைக்குட் சீதரன்றாள் பற்றியதைச்
[செப்பினானால். [௭௰]

ஆராவ முதமெனுஞ்சொற் பதிகத்தங்கு மடைந்துபல சித்தியிலா
ததினுனொந்து) [பெருமான் திருப்பாதத்தி
தீராத வாசையொடு செழுநீர்ப் பண்ணைத் திருக்குடந்தை யெம்
மீராயலைந்து கரைந் துருகித் தன்னுண் ணின்றிடுமாக் ருந்தநத்தை
[நிகழ்த்தி மாயன்
காராருந் திருமேனி யம்மான் கண்ணன் கழலிணைபற் றியவாய்மை
[கழறினானால். [௭௧]

மானேய்நோக் கெனுந்திருவாய் மொழியிலந்த மாதவனும் பலசித்தி
வழங்கா துள்ளங்) [புகப்போய்த் திகைத்து வீழ்ந்தக்
தேனார்பூஞ் சோலைகள் சூழ்ந் தணிகொண்மாடத் திருவல்ல வாழ்
கோனார்செம் பதுமமல ரடியைவாழ்த்திக் கூடியநு பவிப்பதென்று
[கொல்லோ வென்று
கானாரும் பிடிநடைகொ ளிகுளைமார்முன் கழறியவா றுரைத்தனன்
[வெங் கலிவென்றோனே. [௭௨]

பிறந்தவாறு மெனவருள் பதிகத்தென்றும் பேணியவா சையிற் பலனைப் பெறற்கில்லென்று) [வுள்ளம்
சிறந்தவவ தாரங்க டோறுஞ்சென்று சீர்கெழுகுணநுபவஞ் செய்ய
மறந்துமலைத் தலையாத பக்தி நாளும் மாறுமற் றருகவென மறிகடற் [கண்
ணிறந்தகுரு மகனைத்தக் கணக்கன் றீந்த வெம்பெருமான் [றனக்குரைத்த திசைத்தான் மாதோ. [எ௩]

ஆறும் பத்து

வைகலெனும் பதிகமவ தாரமதில் இட்ட சித்தி வராமைபின்னு
முய்வர்தொழு மர்ச்சாவ தாரமதி லுளமனைத்து மூன்றிவண்டார்
கொய்மலர்க்கா வினமருவு திருவண்வண் டூருறையும் கோவலன்பாற்
செய்மருவு புள்ளினஞ்சந் தனுப்பிபவா றுலகறியத் தெரிவித்தானல்

மின்னிடையென் றருள்பதிகத் தத்துதி லெம்பெருமான் மிகவொ ளித்துத்) [கட்
தன்னுழையி லினிதுவர லறிந்துமக்குப் பலவாய சலவேன் மைக்
கன்னியரங் குளரவர்நீத் திவணேக லெனப்ரணயகலகத்தாலே
பன்னகமீ நடித்தவனைத் திரஸ்காரம் பண்ணினதைப் பகர்ந்தான் [மாதோ. [எ௫]

நல்குரவப் பதிகமப்ரணயகலக விருத்தமதா நலிவி றம்மைப்
பல்கதிரு மதியுமினி மினியெனவாஞ் சேணுலகப் பரம னண்ணூர்
வெல்லுமுயர்விருத்தவிபூதிகளு மெணக்கைகொள்ள மேவினனென்
றெல்லவரு மறிவுறவே யுடையநங்கை யீன்றசுத னிசைத்தானம்மா.

குரவையெனும் பதிகமதி லவ்வாறு கூடியநங் கொண்டல் வண்ணன்
பரவையிற்க ணவர்கொடி பாஞ்சாலிக் களவில்கலை பல்கச்செய்தோ
னரவணையான் குரவைமுத லாடியபல் லீலைகளு மநுசந்தித்தாங்
கிரவுபக லகமகிழ்ந்து ப்ரீதியடைந் ததையறிய வியம்பினனே. எஎ

துவளிலெனும் பதிகமதவ் வநுபவத்தோர் விச்லேடந் தோன்றி மாதாய்ச்) [பற்று
சவிகெட மோகங்கொடுதண் டொலைவில்லி மங்கலமால் சரணைப்
மவையறியா தனைமுனிய வதைமறுக்கப் போகாதங் கவளவாவை
யிவளவுமெண் ணுதுவிடு மென்றிகுளை சொல்வதென விசைத்தான் மாதோ. [எஅ]

மாலுக்கென் றருள்பதிகத் திவ்வாறு வருந்தியுமான் மருவானுகக்
கோனுகக்கத் தரிவைவிர கார்த்தியினு லுடலசந்து குறையச் செம்
பொன்
னீலக்கல் லிழைதரள வடமொடுசங் கெழில் பலவு நில்லா தாகிக்
காலக்கண் டனைவருந்திச்சொல்லுஞ் சொல்லாகமுனங் கழறினுனல்.

உண்ணுஞ்சோ றென்றருளும் பதிகமதிற் ருய்சோக முறவன்னு
டன்) [மெல்லாங்
பெண்ணுஞ் சோகந்தெளிந்து தாரக போஷக போக்யம் பின்னு
கண்ணன்ரு னென்றனக்கென் றேதிருக்கோ ளூர்செலத்தாய் கலக்
[கந் தீர்ந்து
திண்ணங்கொண்டென்மகளவ்வூரடைந்தாளெனுமாறு செப்பினுனல்

பொன்னுலகாளீ ரெனுஞ்சொற் பதிகமதவ் வணிகர்க்குப் போவே
[னென்று
மன்னியகாற் பலகானி யாறுபோக மாளாது மலைந்தாங் குற்ற
வன்னமொடங் குருகினங்கா ளுமக்கிரு விபூதியுநா னளிப்பன்
[றுத்திப்
பன்னகமீத்துயில்பரம பதநாதற்குரையுமெனப் பகர்ந்தான்மாதோ.

நீராயென் றிடுதிருவாய் மொழியினிற் சந்தனுப்பியுமா னிகழானுகை
வாராயென் றழைத்திடுதங் குரலறிவா ருளமுருகு மாறுமெய்ய
பேராயிரங்கொளுமெம் பெருமாற்கு முத்தருறை பெருநாட்டிற்குந்
தாராள மாயடைய வோலமிட்டங் கழைப்பதெனச் சாற்றினுனல்.

உலகெனுஞ்சொற் பதிகமதிற் ருமுறுமா க்ருந்தநத்தி லுண்மை
சொல்ல) [நாடாக
நிலையொடுநும் பொருட்டுயர்விண் ணுடகன்றித் திருமலையந் நெடு
நலமுறநிற் றனமெனவின் னேனுமலர் மேலுறையு நங்கை தன்னை
யலைவறுமெய்க் காரணமாய்க் கொண்டவன்ரு ளடைந்தமென வறி
[வித்தானல். [அங]

ஏழாம் பத்து

வேறு

உண்ணிலா வியபதிகத் தோதநீர் வண்ணனரு
ணண்ணிலா தார்த்திகொடுன் னளினமலர்ச் சேவடியை
யண்ணிலா திந்த்ரியத்தெக் காலமளவும் மழுங்கப்
பண்ணினு யென்றுமனப் பாதையறி வித்தனனல். [அச]

கங்குல்லெ னும்பதிகத் திவ்வா று காதல் கொள
வங்கவடாய் செம்பொன் னரங்கன் றனைக்குறித்திம்
மங்கையுய்யற் கெவ்வண்ணம் வைத்தீர்சங் கற்பமெனப்
பங்கமறக் கேட்டுருகும் பான்மையறி வித்தனனால். [அ௫]

வெள்ளையெனும்பதிக மெய்த்தா யிவையுரைக்கக்
கள்ளவிழ்பூங் கோதைகொளுங் காதறெளிந் தருகாம்
பிள்ளைக்குழாங்கொடிருப் பேரைசெல்லு வேனெனத்தாய்
தள்ளரிராகரித்துச் சாருவதாகப்பகர்ந்தான். [அ௬]

ஆழிப் பதிகத் தவன்பிரிவிற் றுன்பமுறப்
பாழியங்தோண்மாயன் பண்டையவதாரமெல்லாம்
வாழியினமாறனுக்கு வந்துதவச் சிந்தித்துச்
சூழக் குணத்தியல்பு சொல்வதென வோதினனால். [அ௭]

கற்பாரெனும்பதிகங் காண்விஜயோபாதாநக்
சிப்பாலிராமகிருஷ்ண ரென்னுமவதாரநிற்கத்
தப்பாக வேபிறரைத் தாழ்வதிலென் னென்றுடன்றுன்
முப்போதுமால்குணத்தின் மூழ்கியவா றிங்குரைத்தான். [அஅ]

பாமருவென்றோதும் பதிகத் தவன்குணமுண்
ணுமருவி யும்மெதிரி னண்ணு தகினுலுன்
றேமலர்த்தா ளெப்போது சேர்வே னெனவுருகா
வமுறுமாக்ருந்தன மியற்றியதை யேபணித்தான் [அ௯]

ஏழையெனும் பதிகத் திவ்வணமாக்ருந்தநக்கேட்
பாழியான் றன்னவுரு பாக்யசம்ஸிலேடமின்றித்
தாழுமனமுருகித் தன்னுள் வருத்த மெலாந்
தோழியர்க்கு மன்னையர்க்குஞ் சொல்லுவதாகப் பணித்தான் [௯0]

மாயாவெனும்பதிகத் திவ்வா றுளம்வருந்து
நாயேனை யிவ்வுலக நண்ணவைத்த தென்னெனப்பார்
தாயோன்விசித்திரவி பூதி தனைக்காட்டச்
சேயோன் மகிழ்மாறன் சிந்தைமகிழ் வைப்பகர்ந்தான் [௯௧]

என்றைதனி லென்னையிவ ணேன்வைத்தா யென்ன வெற்கு
மொன்றடியார்க் குந்தமிழ்நீ யோதவைத்த தென்னலுமக்
கன்றுகுணி லாயெறியுங் கண்ணனுரைக் குப்பதிலெந்
நன்றிபுரி வேனெனவுண் ணலியும்வகை யுரைத்தான். [௯௨]

இன்பமென்னும்பதிகப் திவ்வா றுபகரித்த
மின்பொலியு மார்பனுறை மெய்த்திருவா றன்விளக்கு
என்புடன்சென் றின்றமிழை யரங்கேற்ற வேணுமென
வென்புருகு மார்த்தியினை யீங்கருளிச் செய்தனனே. [௬௩]

எட்டாம்பத்து, வேறு

தேவிமா ரெனும்பதிகத் தப்பதிக்குச் செலமுடியா திடைதருகித்
திருமா துண்மை) [முற்றும்
மேவுபுரு டாகார பூதை யாக மெய்யுறு மாச்ருதபார தந்த்ரிய
பாவுதலிற் றமக்கினிய பலனில்லென்று பன்னுகுண மேற்சங்கை
பண்ணமாயோ தருளினனே [௬௪]

னுவலிற்றன் கல்யாண குணங்கள் காட்ட வதிசங்கை தீர்ந்துகந்த
நங்களெனும் பதிகத்தெம் பெருமான் றன்முனளினமுகங் காட்
டாது நலியச் செய்ய) [றிரங்கி மிக்கச்
லெங்கனமற் றவனறியச் சஞ்சா ரத்தி னியற்கையுள தோவென்
சங்கைகொடெற் கவைமிகவுந் தியாச்சிய மென்றுதாயருயிர்த்
[தோழிபல தாதி மார்முன்
னுங்களோ டெமக்கினிப்பற் றில்லை யென்றுங் கோதியதாய்க் காரி
[சுத னுரைசெய் தானல். [௬௫]

அங்கெனுஞ்சொற் பதிகமதிற் பற்றில் லென்றுங் கறைந்திடமா
லவனுளத்துற் றருளே செய்யச்) [ந்து தனையல்லாதிம்
சங்கையிலன் னேனெழிலெவ்வநமுங்கண்டு தானமூங்குந்துயர்மற
மங்கைமண வாளனதி ரூபத்துக்கு மங்கலா சாசனபரரில் லென
[வருந்தப்
புங்கவநித்தியமுத்தர் முமூட்சுவுண்டெட் புலரலென மகிழ்ந்தவகை
[புகன்றுனம்மா. [௬௬]

வார்கடா வியெனவருட் பதிகத் தெந்தை மாறனுமக் கின்ன முள
மலையுமென்று) [யுந் தெளியக் காட்டி
சீர்கெழுதன் வீர்யசக்தி குணங்கள் யாவுஞ் சேவைபர சமர்த்தியை
யேர்கொள்பொழிற் றிருச்செங்குன் றூரில்வாழு மெய்பெருமான்
[பயமறச்செய் யியற்கை சொன்னன்
கார்கொளுமைம் பாலுடைய நங்கை யீன்ற கண்மணி நாற்கவிப்
[புலவர் களிக்கும்வேந்தே. [௬௭]

மாயக்கூத் தாவெனுஞ்சொற் பதிகத்திந்த வாறுபயம் போக்கியது மானசத்தி) [கித்துத்
ஞயவநுபவமாத லாற்பாக்யத்தி னநுபவமே வேண்டுமென வதிசங்
தாயவனெம் பெருமானை வணங்கி மிக்கச் சாக்ஷாத் கரிக்கவெனத் [தாமுந் தன்பான்
மேயபுல னுங்கரைந்தங் கழைத்த வாறிம் மேதினியோ ரறிதரவே [விரித்தான் மன்னோ. [௯௮]

எல்லியுங்கா லெனவருளும் பதிக மாற னிவ்வாறு கூப்பிட மாலிவ னின் மிக்க) [பண்ணுமுன மடைந்தோமில்லை
வல்லல்கொளுந் திருஷ்ணையதாய் வருந்தி யன்னோன் ஆக்ரோசம்
வல்லையதற் கிதமாகப் போனன் மாறன் மாலுறுவ னென்றுதிருக் [கடித்தானம்போய்ச்
சொல்லுவமால் சாத்மித்த பின்பென்றேகுஞ் சூட்சியறிந் தகமகிழச் சொற்றான் மாதோ. [௯௯]

இருந்தெனுஞ்சொற் பதிகமதி லுகந்து மாற னேர்கொடிருக் கடித் தானத் திருடி கேசன்) [பொய்மா லோவென்
பொருந்தியுள மகிழ்ந்துதம தூடனீங்கப் புல்லியது சொப்பனமோ
றருந்துயருற் றிவைசொப்ன மோகமன்றென் றதிசங்கை தீர்ந்துட [னங் கதிமால்கொள்ளத்
திருந்தியவன் றனையடைந்த தருளிச்செய்தான் றென்குருகூ ரவ [தரித்த செவ்வியோனே. [௱]

கண்கள்சிவந் தெனும்பதிகத் ததிமா லுற்ற கண்ணனவ யவங்களி லுங் கலன்க ளுள்ளும்) [வாரா நிற்கத்
வண்ணமதி லும்மனமுங் கண்ணு மாழ்ந்து மாதமிரு மூன்றளவும்
தண்ணளியோ னருள்கொடுபின் மீண்டம் மாறன் சர்வஸ்வா மித்வ [மதைச் சாற்றினனாற்
பண்கொளுமென் மொழியுடைய நங்கை யீன்ற ப்ரபந்நஜன கூட [னருட் பரமன்றானே. [௱௧]

கருமாணிக் கமலையெனும் பதிகத் திந்தக் கண்ணனடி சேடத்வக் கனிவினுள்) [னவத்தைகொடவ் வுததி வண்ணன்
ளுருகாநின் றெப்பொழுதுந் தனைமறந்தோ ரொண்டொடியி
திருமாலின் குணங்களிலீ டுபடாநின்ற செயலையுயிர்த் தோழியர்க [டெரிந்து தாய்க்குன்
னருமாது படுதுயர மறிதி யென்றங் கறைவதெனப் பாரறிய வறி [வித்தானல். [௱௨]

நெடுமாலுக் கடிமையெனும் பதிகத் தெந்தை நித்தியசூ ரிகள்பரவு
நிமல னேழ்ப) [கல்யாண குணத்திலீடு
கடுமாயத் தொலைத்தணங்கை மணந்த வென்றிக் கண்ணனுடைக்
படுமாயத் தடியருக்கு மடியர் செய்ய பதமலரென் னுயிர்நிலையாய்ப்
[பரித்தே னென்றான்
சுடுமாதித் தனுக்கவிழா விதயகஞ்சந் தோடவிழ வுதித்தருளுஞ்
[சுடரோனன்றே. [௩௩]

ஒன்பதாம் பத்து, வேறு

கொண்ட பெண்டிர் மக்க ளென்னுங் கோதறு பதிகத் திந்த
மண்டலத் துள்ளீ ருங்கண் மனையுற முறையார் வாழ்வுங்
கண்ட மாத் திரமல் லாது கடிப்பதிங் கிறையு மின்னந்
தண்டயி ருலகுண் டோன்ற ன்றாட்டுணை யலதென்றானே. [௩௪]

பண்டைநா ளென்னு மின்சொற் பதிகமம் புளிங்குடிக்கண்
விண்டுவைப் பரமனுகுங் காசினி வேந்தை மாறன்
கண்டுநின் னுறவின் மெய்ய காரிய மனைததுந் தந்துன்
னண்டையி லிருத்தி நல்வாழ் வருடியென் றறிவித்தானல். [௩௫]

ஓராய பதிகத் தந்த வொண்சுட ராழி மாய
னேராய்நீ வேண்டும் யாவு நின்னுளப் படியே செய்வம்
நாராய ணனுநா னென்று நல்லுற வதனைக் காட்ட
வாராத நிலைத் திற்கா ளூழ்ந்ததா யருளினானல் [௩௬]

மையாரும் பதிக மென்னும் வண்டமிழ்த் தொடையி லந்தக்
கையாழிச் சங்கு வேந்தைக் காணவென் றதிமால் கொண்டு
மையாலின் றினித ழைத்தந் நாரணன் றனைக்காண் குற்றங்
குய்யாவின் றுகந்த தாய வுண்மையை யறிவித்தானல். [௩௭]

இன்னுயிர்ச் சேவ லென்றங் கினிதருள் பதிகத் தெந்தை
பொன்னவள் கொழுநன் கூடிப் போயபி னதிமா லுற்று
மன்னிய குருகீ ரென்றன் மாதவன் வருக வென்றுங்
கன்னியம் பேடை யோடு கரைமினென் றறிவித்தானல். [௩௮]

உருகுமா னெஞ்ச மென்றங் கோதிய பதிகத் தென்னுட்
டிருகுமாய்த் திடுபுள் ளூருந் தேவனின் செயல்களெண்ணிப்
பெருகுமால் வேட்கை கொண்டு பேசிய தழீஇய தன்மை
முருகுமா மகிழலங்கன் மொய்ம்பனீண் டறிவித்தானல். [௩௯]

எங்கானற் பதிக மாற னேந்திழை யவத்தை கொண்டெற்
கங்காய காதன் மாற னழகென வவைபற் றுசாய்ச்
செங்கானன் னுரையீர்தென் றிருமூழிக் களத்துள் ளோன்பா
னங்காத லுரைமி னென்று நவின்றவா றறிவித்தானால். [௱௰]

அறுகருமப் பதிகத் தின்முன் னனுப்புந்தூ தரியைத் தன்முன்
குறுக்குமுன் மிகவிளைத்தக் கோவலன் றிருநாவாய
னுறற்குநாளுள தோமாயற்குரிய தொண்டியற் றவேனோ
மறுப்பனோவன்னோ னென்றுண் மனோரத மறிவித்தானால். [௱௰௧]

மல்லிகைப் பதிக மாறன் மடவர லாகி யந்தி
புல்லிய வாடை திங்கள் பூவணை யன்றில் வேயின்
சொல்லியங் கடல்வே டாயர் தோழிசாந் தணிவெறுத்தாங்
கல்லிருந் தரியைக்கூவி யழுங்கலாய்ப் பகர்ந்தான் மாதோ. [௱௰௨]

மாலைநண் ணியெனுந் தூய வண்டமிழ்ப் பதிக மாற
னோலையார் கலிசூ ழங்க ணுலகுளீர் கணபுரத்து
நீலமா மலைபோ னின்ற நிமலனை வணங்கிர் துஞ்சுங்
காலையின் னுடளிக்குங் கருதுமென் றருளினானால். [௱௰௩]

பத்தாம் பத்து, வேறு

தாள தாமரை யாம்பதி கந்தனில
வாளை பாய்தட மல்குதிரு மோகூர்க்
காள மேகங் கழல்பணிந் தால்வழிக்
காளு நற்றுணை யாமென் றறைந்தனன். [௱௰௪]

கெடுமி டர்ப்பதி கங்கிளர் மாடமார்ந்
தடர னந்த புரத்தது கூலரை
மடம றம்பன் மயக்கு மறச்செயு
நடலை தீர்ந்தவ னுடுமென் றோதினன். [௱௰௫]

வேய்மரும்பதி கத்தவன் மேனகர்
தாமடைதற் கிலாததிற் றம்மையிப்
பூமி வைக்குமோ வென்று புலர்ந்துபின்
மாம னுற்ற மகிழ்ந்ததை யோதினான். [௱௰௬]

சார்வெ னும்பதி கத்துமுன் சாற்றிய
சீர்கொள் பக்தி பலத்துடன் சேர்ந்ததாற்
சோர்வி லாதனைத் தொல்லுல கத்தினுக்
கார்வ மோடிங் கறைந்தன னன்றரோ. [௱௰௭]

கண்ண னும்பதி கந்தனிற் காரினேர்
வண்ண மேனிகொண் மாயனை வாழ்த்துறுந்
திண்ணமேவுநர் சீர்த்தி தனைப்புவிக்
குண்ணெ கிழ்ந்திங் குரைத்தனன் மாறனே. [௱கஅ]

அருளெ னும்பதி கத்தவ னன்பினு
விருள்செ றிந்ததம் மென்புட றன்னொடு
மருவு பொன்மதில் வாட்டா றடைவமென்
றுருகி நெஞ்சொ டுரைப்பன வோதினன். [௱கக]

செஞ்சொ லாம்பதி கத்திறன் சீர்கொண்மெய்
வஞ்ச மோடரி வாஞ்சைவைத் தாளமால்
விஞ்சியேகலந் தாய்ந்துபின் விட்டதை
யெஞ்சிலாதிங் கிசைத்தனன் மாறனே. [௱உ0]

மன்றிருப்பேர் நகருறை மாறனக்
கின்று மாற னிசைத்திலன் பாவெனச்
சென்று ழன்றவன் சிந்தை நிறைவுற
வொன்ற வெந்தை யுகந்துபி னோதுவான். [௱உக]

திருவெனும்பதி கந்தனிற் செந்திரு
மருவு மார்பன் மகிழ்ந்து வியத்தல்கண்
டுருவி னேய்முன் னெழித்தின்று சேறுத
லருமை யோவென் றழுங்கிய தோதினன். [௱உஉ]

சூழ்ந்தெ னும்பதி கத்தரி சூரிகள்
வாழ்ந்தி டும்பதி யின்வழி காட்டவாங்
காழ்ந்து முற்று மநுபவித் தண்ணறு
டாழ்ந்த வாறிவண் சாற்றினன் மாதரோ. [௱உ௩]

முனிய தாம்பதி கத்துமுன் னின்புபோய்த்
தனிய தாகித் தளர்ந்து தெளிந்துபின்
னனிய தாம்பர மபக்தி யானந்தப்
பனிகொண் மாயனைப் பற்றிய தோதினன். [௱உ௪]

இந்த வாறெழு தாமுறை யின்பொரு
டந்த போழ்து மதுர கவித்தவன்
சிந்தை கூர்ந்தவன் சேவடி யுன்னுபு
நந்த லின்றி நனிவரைந் தானரோ. [௱உ௫]

திராவிட வேதமருளிய படல முற்றும்.

திருவர்ச்சைப் படலம்

தீதறுமெய்ஞ் ஞானநிறை யாள வந்தார் திருவுளத்து முன்னியவை
செய்யு முன்பே) [மடித்துக் காட்டிப்
மாதவன்றன் னுலகருளச் சரமபிம்ப மலர்க் கையிடை விரன்மூன்று
போதரமெய்ச் சிச்சர்மனம் வருந்த வெல்லை போந்துவிர னிமிர்த்
[தருணம் புநித ஞக
வாதவனிற் றோன்றுமெதி பதிதாள் வாழ்த்தி யர்ச்சையெனும்
[படலமதை யறிவிப் பாமால். [க]

வேறு

எம்மாற னைத்தடிந்தின் றிணையடிக்காட் கொண்டருளு மெழில்
கொள் சோதி) [கொண்ட
யம்மாறன் றனைப்பணிவோர்க் கின்னமுதச் சடகோப னருள்சேர்
றெம்மாறுஞ் செந்தமிழோ ராயிரமுஞ் செய்துகந்த செயற்குத்
[தூய
கைம்மாறு செய்தருள்வா னெனப்பரம வானாட்டிற் கருணை
[பூத்தோன். [உ]

தெள்ளமுதத் திருமகளம் புவிமாது மிருமருங்குந் திகழத் தூய
வள்ளயில்சே ரைம்படையு முறைமுறைநின் றொளிசெய்ய மருவுந்
தீய) [டேத்தப்
பள்ளவினைத் தொடரறுத்த நித்யர்குழாம் புடைபரந்து பல்லாண்
புள்ளரசன் மீத்தோன்றி முன்போல விண்ணகத்நிற் பொலிந்தான்
[மாதோ. [ஙு]

விண்ணகத்திற் றோன்றியிவ்வா றடல்வாண னயிரந்தோள் வீட்ட
[நாதன்
பண்ணமைந்த பைங்கமலத் தாளேறு வரையகலப் பரமன் சேவை
தண்ணளியோ டீந்தருளப் பாந்தண்முடி மீக்கிடந்து தயங்குஞாலத்
துண்ணயந்த வெவ்வினை தீர்த் தருண்ஞான தேசிகனு முவந்து
[கண்டே. [ச]

மருவாருந் துளவமுகி லைக்கனிவாய் முடியார வணங்கி வாழ்த்தி
வுருகாநின் றிடவரிதன் சேவையளித் தணிநகர்செல் லுழியந்
[தோநின்
றிருவாணை நின்னுனை கண்டாய்போ கேனுனது திருநா டெற்குத்
தருவாயென் றுரணமுந் தேடறியா வடிபரவிச் சாற்றுவானால். (ரு)

குருதிவெளென் பசைநரம்பு செறிதசைசர் மங்கொளுடற் குரம்பை [வருந்தி
யின்கண்)
ணரைபிணிகொண் டது குறுகிக் காறளர்ந்து கோலூன்றி நனி
மருள்கொளுமிப் பிறப்பிலினு முழன்றிடிலயா னுய்வதற்கென் [வழியுண்டோதாய்
சுருதியொடோ திமமுயர்த்தோ னரனமரர் தேடறியாத் தூய்மை
யோனே. [கூ]

என்னனுமா னுமதருளிம் மெய்யடியர்மதுரகவிக் கிசைய வீண்டு
முன்னுளமூ வர்களுடன்மற் றவருரைசெய் செந்தமிழின் மொழியு [தொடையு மோதி
நீவிர்)
சொன்னமறை நான்கினரும் பொருளுடன்பின் னவருரைக்குங்
மன்னுமிவ ணெனவுமலர் தடியனுள மருவாதிவ் வளநா டென்றான்
இவ்வணமா னுடன்வகுள பூடணன்றன் னுளவிருப்ப மினிது கூற
வவ்வியினின் மதுரகவி யும்மெனக்கைக் கொண்டகன்று லடியே [ளோர்க்குச்
னுய்வன்)
பவ்வநெடு வரிவிழிகொ ணங்கைகுமா ராவெனுமுன் படியு
செவ்வியினன் மறைத்தமிழை நீயலதிங் கெவரிருந்து தெரிவிப் [பாரால். [அ]

என்றிடவுள் ளுழன்று நெளிந் தடிபரவிக் குடிமறவா திளமையான
கன்றைமறந் தனைபிரித லுலகியல்போ தம்மகவைக் களைந்தின் [போகந்
துன்றியநற் கனியமுதா ரடிசிறனை யுண்கிலதிற் சுவையேதெனு
மொன்றிடுமோ தந்தையருக் கவைசிவண வெனைப்பிரித லொவ்வா
தென்றான். [கூ]

மத்தளைவாய் வைத்தகரு முகில்புரையுந் திருமேனி மாயன் றுய்ய
புத்தமுதிற் றெளிதமிழா யிரமருணன் னுவீ று போத நும்மை
நத்தியமெய் யடிமதுர கவியுமலா திவணிருநா நவின்ற வண்ண
நித்தியமா கப்பொலிந்திங் குமதுதிரு முன்னரிலே நிற்போ
[மென்றான். [ம]

அம்புவியிற் கலிகெடுமென் றுரைசெய்மகி ழலங்கலுறு மஞ்ச [வண்ண
லூர்தி)
யெம்பெருமான் றிருவுளத்தின் படிதிருந்தி மதுரகவி யிடையா
மும்பருல கோடுபுவிக் காமுதல்வ னீயேயென் றுரைத்துகந்து
தம்பதுமக் கட்கடையாற் குளிரவிழித் தவன்கனியச் சாற்றினால்.

தென்றிசைமார்த் தாண்டனுரு வாயுதயஞ் செய்ததுவுந் திருப்
[வாறும்
புளிக்கீ)
ழொன்றியொரு பதினுறுண் டளவினமக் கோர்மறுசொல் லுரைத்த
பொன்றிலரு நான்மறையின் பொருளினைச்செந் தமிழ்த்தொடை
யிற் புகன்ற வாறு
மின்றதிரு மாலினுட னேகலந்திங் கவனருளுக் கிசைந்த வாறும்

எண்ணிநெடு மாலிலிவனே பரமென்று றதிகொடுள்ளி னினிய
[காணக்
பக்தி)
பண்ணியவன் ருளிணையி லாரியனே தெய்வமென்றிப் படியோர்
கண்ணிநுணென் றெருபதிக நாவீற னம்மதுர கவியோவென்னத்
தண்ணமுதைக் கடைந்தெடுவெண் சுதையிலுமின் சுவையொழுகச்
[சாற்றினுனல் (௰௩)

இன்னணஞ்சின் னுள்வரைமுப் போதுமவன் ருளிணையை யிறைஞ்
[ச மாற
னன்னவற்கோர் நாடனிலிக் கலிவிபவத் தியாமிருப்ப தழகதல்ல
பொன்னிவருந் தென்மலேயின் றகிலுரிஞ்சிப் புனல்பரக்கும்
[பொருநலாய
நன்னதிநீர் கொடுவெனினே ரர்ச்சையியற் றிடுவையென நவின்
[ருன் மாதோ (௰௪)

அம்மொழிகேட் டெவ்வகையந் நீரையெடுத் தமைத்திடுத லருடி
[யென்ன
மைம்முகிலூ ரும்புளிக்கா வணமகிழ்மா றனுமிவனை மகிழ்ந்து
[நோக்கி
யிம்மணனு றும்புனற டாவினிறைத் தடிலெருவை யினிதுண்
[டாகுஞ்
செம்மலுளோ யதையெடுத்தந் நீரில்விட நம்முருவிற் றிகழு
[மென்றே (௰௫)

வேறு

ஓத வுள்ளி லுவகையம் பேரலே
மோத மாறன் மொழிந்த மொழிப்படி
வேத நாவர் மிடைந்து செலத்திரைச்
சீத நீர்ப்பொரு நாநதி சென்றரோ (௰௬)

பொற்கு டத்திற் புனல்கொடு நான்மறை
விற்ப னர்கள் விளம்பிட மும்மத
வெற்பொ ருங்களி றின்பிடர் வைத்துல
கற்பு தங்கொள வார்த்தெழப் பல்லியம் (௰எ)

காவி யொண்கண் கணிகைய ராடவின்
மேவு வோர்கள் வியந்து நறுமலர்
தூவ மாடங்கொ டோரண வீதி வாய்
மாவ லங்கொடு மாறளி மேவியே (௰அ)

சந்த கிற்றேவ தாரமெனுந்நறும்
மிந்த னம்மிட் டெரிவளர்த் தப்புனற்
பைந்த மனியப் பாத்திரத் திட்டுயர்
சிந்தெ ழுங்கதிர்ச் சென்னிறச் செம்புற (௰கூ)

அட்ட பின்மற் றமுதுகொள் பொன்றடா
விட்ட நீர்குளிர மேயபி னேக்கலு
மட்டு லாமரை மாமலர்க் கைகுவிந்
திட்ட தோருரு வெய்திடக் கண்டனன் (உ௰)

காண்ட லும்முட் கலங்கிப் பதறியங்
காண்ட கைமுன் னடைந்தடி சென்னியிற்
பூண்டென் குற்றம் பொறுத்திடு வாயென
வேண்டிப் பின்னும் விளம்பினன் மெய்த்தவன் (உக)

சொன்ன சொற்படி சோர்வணு வின்றியா
னின்ன காலை யியற்றின னின்னுருத்
தன்னை யன்றிச் சமைந்தது வேறுரு
வென்ன காரண மென்பிழை யென்னவும் (உஉ)

கார்கொள் வெங்கலி யுங்கெடுங் காணுமென்
றேர்கொள் பாமுன் னிசைத்துநான் காட்டிய
பார்கொள் மாக்கள் பராவும் பவிஷ்யதா
சார்ய னுமிவ னென்றபு சாற்றியே (உஙு)

மண்ட லத்துண் மருள்கொள் பிறமத
கண்ட னஞ்செய வுங்கலி காயவு
மண்டர் நாத னருளில் வருந்திரி
தண்ட மாருந் தவத்திறை யென்றனன் (உச)

அன்ன மாறனை வாழ்த்தி யணிமகிழ்
மன்ன னின்னுரு வாய்ப்ப வமைத்திடற்
கின்னருள்புரி வாயென வேந்தனு
முன்னி யன்பனை நோக்கி மொழிகுவான் (உரு)

முன்னி னப்புனன் மொண்டுவந் தட்டிடி
லென்னி னேருரு வெய்துமென் றோதனு
மன்ன மாறனை வாழ்த்தி யணிநல
மன்னு மாதவ ரோடு மகிழ்ந்தரோ (உசு)

வேறு

கங்கிரும ருங்குமடர் சங்கின முழன்று கக்கிய மணித்திர ளுகுத்து
நில மெங்கும்) [பொருந னற்புனல்கொ ணர்ந்தாங்
பொங்குகதிர் தங்குமுயர் திங்களி னிலங்கும் பொற்புறுதி ருப்
கிங்கிதமோ டங்கரிய மங்களமு கூர்த்தத் திப்புனலை யட்டுமுனி
[னப்பினில் விடுக்கத்
துங்கவனெ ருங்குகுழ னங்கையருள் பாலன் சோதிவடி வாகியது
|மாதவ னறிந்தான் (உஎ)

விண்டலரி ரைந்தபல வண்டமு முகாந்த மேவுபெரு வாரியினி
லேவுமென நாடி) [னற்றநய னுகிக்
யுண்டுமிழ் தருங்கருணை மண்டுதிரு மாலே யுற்றுடைய நங்கைவயி
கொண்டறவழ் திந்திரிணி யண்டிமறை யோதெங் குருவினுரு
[மன்னவொளி ரெருவையை யளித்த
வண்டலுறு தண்பொருநல் கொண்டபுக ழாரும் வளத்தினை யறிந்
[துபு கிளத்தலரி தம்மா (உஅ)

பொன்னிமு தலாயபல நன்னதியி லாடிற் புலப்படுமு டற்குறும
லத்தினை யறுத்து) [மொழுக்கமுட னுள்ளம்
மன்னுமிக நல்லறிவு மிந்நதியி லாடில் வழுத்துமு னழுக்கறு
பன்னுகலை யாதுமுறு மின்னருளி னுற்புட் பகத்தனென வேபொரு
[ளிகத்தினி லடைந்தே
துன்னுமக வாழ்வுறுவர் பின்னுயிர்கழன்றூற் சொற்றெரி யணைக்
[கடவுள் பற்றுவ னுகந்தே (உகூ)

உப்பய முடுத்திலகு வைப்புயி ரனைத்தும் முய்யவென வேதமுள
செய்யபொரு ளெல்லாந்) [நீழலி னுறம்மெம்
துப்பமை தமிழ்ப்பட வுரைப்பயென நாடிச் சூழரவ தாயபுளி

மப்பனுரு விற்பொருந றுப்பெருவை தந்த வங்கிலைமை யாற்றும்ப்ர
[வன்னியென நாம
மிப்பொரு விலாறுறு மெனப்பிறவி யாய வேதமறு மாதவனு
[மோதின னுகந்தே (௬௰)

இப்பெய ருறும்பொருந லப்பினி தளித்த வென்றுநிகர் நின்றெு
ளிரு மன்றன்மகிழ் மாலைத்) [மெய்யனு மகிழ்ந்தவ்
துப்பனுரு வைவிழிக ளிப்பமிக நோக்கித் துய்யவடி வாயதென
வொப்பரி யதாயவடி வைப்பணிகொ ளும்மா லூர்சினைய டார்ந்து
[மல ரார்புளி நிழற்கீழ்ச்
சிற்பரம னங்கையருள் கற்பக மிணைந்த சேவடி வணங்குபு வம்மா
[வடிவைவைத்தான் (௬௧)

எந்தையேநீ யுந்தருளி லந்தமோட மைந்த திக்கிரண முற்றெுளிரும்
விக்கிரக மென்று) [வீறனுமுணர்ந்தச்
வந்தனை புரிந்தினிதின் சிந்தையரு ணந்தா மாறவென வோதலுநா
சுந்தரமி குந்தவடி வந்தனைய ணைந்தே சுப்பிரம தென்றதில நுப்
[பிரவே சிக்க
முந்தவிப வந்தரை படிந்த வுயர்வந்தோர் மொய்தரு மலர்மழைகள்
[பெய்தனர்க ளம்மா (௬௨)

இன்னணநிலம்படியு முன்னைவிபவத்தையெல்லையறு ஞானமுனி
வல்லையி லடக்கிக்) [மாரிசொரி கொண்டல்
கன்னவில்புயன்வழுதி மன்னர்மர புற்றேன்காரிமக ராசனருண்
பொன்னணிநெடும்புரிசை மின்னிய விமானம்போ தவு மமைத்த
[ருணி கேதந மதற்குண்
மன்னுறவ மைத்தனனெற் றன்னைநிகர் மாறன் வண்மையுறு
[தானுன தன்மையினை யன்றே (௬௩)

வீசுதிரை சூழ்புணரி தாசென வுடுத்த மேதினியி னங்கவியை யோ
துபு சிறந்தாங்) [துவைநீ யென்ற
காசினுயிர் பாலிருகை டாசம தெடுத்தே யந்தக வரேலடையி னங்
வாசிமுக மாகவொளி வீசுபரி யங்க மத்தியி லெழுந்தருள வித்
[தரை யிலங்கத்
தேசிகமு றுங்கலைபன் மாச றுகலன்க டிவ்வியமகிழ்த்தெரியல் செவ்
[வியி னணிந்தே (௬௪)

அன்றமுதன் மன்றன்மகிழ் துன்றுநற விண்டை யண்ணலுற
மர்ச்சையினை நண்ணுபு வணங்கி) [சவ நடாத்திக்
நின்றுதின மொன்றுமதி குன்றில்வரு டத்து நிச்சலம தாயபல வுச்
கன்றுகுனி லென்றெறியு மின்றிகழு மார்பன் காணிபொரு ளீன்ற
[வர்கள் பேணுமனைவாழ்வா
மென்றிவைய னைத்துமறை யின்றமிழு ரைத்தோ னிணைப்பத
[மெனத்துதி பணித்தவ ணிருந்தான் (௩௫)

திருவர்ச்சைப் படலம் முற்றும்

பரவாதகண்டனப் படலம்

தாரிலுயர் யாதவப்ர காசிக் கெண்ணை தாக்கொருநா ளவன்கப்யா
சமெனும் வாக்ய) [குறங்குகுப்ப நீச ஞோர்ந்திச்
நீர்மைகெடப் பொருள்சொலவின் னவனோ ராக்கண் ணீரனலிற்
சீரவனஞ் சமயமடு மென்றுகொல்வான் சேணதிசெல் லுழியெம்
[பார் தெரிக்க நீங்கி
யேருறுமத் திகிரியன்வந் தழைக்கச் சென்றவிளையாழ்வா னடித்
[துணையை யிறைஞ்சு வாமால் (க)

வேறு

இம்மாமது ரகவித்தவ விறையோனுற வவனி
னம்மாமலர்ச் சரணைப்பணி யடியானொரு மறையோன்
கைம்மாவிடர் செடுசக்கிரி கருதும்பதி தொறும்போய்ப்
பைம்மாமுகி லுருவத்தனைப் பணிவானவண் சென்றே [உ]

செந்தாமரை மகள்மேவிய திருமாலினி தமரு
மிந்தாரணி மணிமேடையின் னெழிலார்பதி தொறமே
வந்தாழிகொ ளளியோனடி மருவாவரு வழியிற்
கொந்தாரலர் செறிசோலைகொள் கூடற்பதி யுற்றான் [௩]

விண்டோயுத யனைநேர்கதிர் விடுமாமணி கனகங்
கொண்டாரண மெனவெல்லையில் குலவுமெயிற் சிகரி
மண்டேர்சின கரமேவுபு மதுவார்கடி பெருகுந்
தண்டாமரை மகளுயகன் றனையேதுதி புரிவான் [௪]

கருமாமுகி லுருவாபொழி கருணைப்பெரு மழையாய்
திருமாமகள கணவாவென வேதந்தமிழ் செய்யும்
பெருமான்பர வடியாயொளிர் பேராயிர முறுமெம்
மொருமாமணி முதலேயென வுருகும்வயி னவணே [௫]

வாதம்புரி சங்கத்தொரு வல்லோனதை வினவா
வேதந்தமிழ் செய்தோனென விருதோதினை யவனு
லோதுங்கவி சங்கத்தின மொவ்வாவகை யறியா
தேதிங்கன முரையாடினை யினிநீவிடு கென்றான் [௬]

அப்பத்தனின் செவிவாய்சுடு மழனேரது படியச்
செப்பற்கவ னடல்வெந்துயர் செறிவாரிதி முழுகி
வைப்பிற்றிக ழணிபற்பல வளமாநிதி நிறைவுற்
றெப்பற்றெளிர் குருகாபுரி யொல்லைப்பொழு துற்றே [௭]

செங்கட்பிடி நடைநுண்டுடி சிவணும்மிடை யுடைய
நங்கைக்கரு மகனாகிய நாவீறனை யடையா
வெங்கட்கரு முதலீரிரு வெழுதாமுறை முழுது
மங்கட்படியறியத்தமிழதனிற்றருமழகா [௮]

தெதிபாண்டனுக் கருள்வானவன் சிறகூறையி லுறைமால்
பதிதோறம டியன்மேவுபு பரிவாலடி தொழுதேர்
மதுராபுரி யடையாவவண் மாலைத்தமிழ் மறையாற்
றுதிசெய்புளி யகமேவிய தூர்த்தன்பிற வாதி [௯]

உன்னுனுரை கவியென்றிறை யுன்னுதனை யிழிவு
சொன்னானென வவணிற்றிடு துயர்சேர்மொழி யுரையா
மன்னுவினி யவனெவ்விடம் வகையேயரு ளிலையே
லென்னுவிகொ ளெனமாறனி னெதிரிற்படுத் தனனால் [௰]

வேறு

உண்ணலோ டுறக்கமற்றுங் கொருவன்ப்ரா யோபவேசம்
பண்ணின வகையுளோர்ந்து பராங்குச னுவகை பூத்துத்
துண்ணெனச் சிச்சனும மதுரகவி யழைத்த வ்வன்ப
னெண்ணம தனைத்து மோதி யெழுதினன் னிருபமம்மா [௰௧]

கரைந்துள முருகுங் கண்ணன் கழலிணை யெனுமோர் பாவை
வரைந்தொரு முடங்க லாக்கி மதுரைபோ யிஃதைச் சங்கத்

தாங்கநீர்ப் பலகை வைக்கிற் ருழூவ ரன்னே ரென்றிவ்
வுரங்கொணெஞ் சவன்பா னீபோ யுணர்த்தென வளித்து
ரைத்தான் [௬௨]

செல்லடர் புளிகொண் மாறன் றிருமுக முனிகொண் டந்த
நல்லறி வாள னேக்கி நனிமகிழ்ந் தெழுப்பி மாறன்
சொல்லிய தனைத்து மோதித் துதித்திட வவனும் போற்றி
வல்லையின் மதுரை சென்ருன் மலிகதிர் கடலுட் சென்ருன்

தோட்டடர்ந் தளிமுரன்று துன்னுதார் மகிழ்கொண் மார்பன்
பாட்டுறு நிருபங் கொண்ட பாகத னறிய வெய்ய
கோட்டமார் மனத்துச் சங்கக் குழூஉக்களின் கருத்தீ தென்று
காட்டுவா னெழுந்த தன்ன காரிருட் படர்ந்த தன்றே [௬௪]

அன்றிர வவனே ரில்லத் தந்தணன் றுயின்று நீங்கத்
துன்றுசங் கத்தோர் நெஞ்சஞ் சூறிருட் பிழம்பிப் பாவா
மென்றிணு லறுமென் றேமுன் னியம்புவா னெழுந்த தன்ன
குன்றிலாக் கதிரோன் றுய்ய குணபுலத் தெழுந்தானன்றே

கொங்கலர் நறவு காலுங் குளிர்மலர் வாவி யாய
வங்கடைந் தெமது பெம்மா னாரணந் தமிழாய்ச் செய்தோன்
பொங்குபா மகிமை காண்பான் புலவரீர் நீங்கள் வைகுஞ்
சங்கமாம் பலகை தன்னிற் சற்றிடங் கொடுப்பீ ரென்ருன்

அன்னதை வினவா வன்னே ரந்தணன் சிறுசுருட்கு
மின்னுமப் பலகை யிற்ரும் விலகிச்சற் றிடங்கொடுக்க
மன்னுவ் வேத நாவன் வகுளபூ டணனை நெஞ்ச
முன்னியம் முடங்க றன்னை முடியினின் றிருகை யேந்தி

ஆங்குறு புலவ ராய ரஜோகுணத் தவர்க ளேக்கப்
பாங்குட னிருத்தச் சங்கப் பலகையு முவகை பூத்துத்
தாங்கிமீ தரும மும்மைத் தமிழுறு குழூஉக்கண் முற்றும்
வீங்குநீ ரதனுள் வல்லை விழும்படி சுருங்கிற் றன்றே [௬அ]

புடத்தில்வைத் தெடுக்கக் கட்டைப் பொன்னுமாற் றதிக மா
றடத்துவீழ்த் தோலை தன்னுற் றம்முள மலமு நீங்கி [போற்
விடக்கரு தாமுன் புன்மை விளம்புநா லுமை யாகி
யிடக்கரற் றறிவு மீக்கொண் டெய்தினர் கடைமீதன்றே [௬௯]

வந்தனர் வகுள மார்பன் வரைந்திடு நிருபஞ் சென்னி
நந்துத லின்றிச் சூடி நாமெனு மகங்கா ரத்தின்
பந்தன முண்டு நாயேம் பரிபவப் பட்டோ மின்றியா
முய்ந்தன மென்று தம்முள் ளுன்னுபு வணங்கிப் பின்னர்

மைப்படி மேனி செந்தா மரைவிழி மாலே வந்தே
ரிப்படி தன்னின் மாற னெனவவ தரித்த நங்க
ளப்பன தடியிற் றுஞ்செய் யபராத க்ஷமைசெய் வான்சங்
கப்புல வோர்கண் முற்றுங் கருத்தற முன்னி மன்னோ [உக]

சிந்துகு ழுலகிற் காரி சிறுவனுல் விடுக்க வந்த
வந்தண் ணுபய பாத மன்பொடு பராவி யன்னோன்
முந்துற நடக்கப் பின்னே முடுகியவ் வூமை யானோர்
சந்தனப் பொதும்பர் சூழ்தென் குருகையிற் சார்ந்தா ரன்றே

சிற்றிழை நுசுப்பு நங்கை திருவயி றுதித்த செல்வன்
பொற்றளி வலம தாகப் போந்தவன் முன்னே சென்று
கற்றிலே நீசொல் வேதக் கவியினிற் பரம பக்தி
யுற்றிலே நாயே மென்றுள் ளுன்ன வூமையு மகன்ற [உரு]

கண்ணினுண் சிறுத்தாம் போதுங் கவிவலர் பணிபாதத்தை
யுண்ணெகிழ் வுடனே பல்கா னுத்தழும் பெழவே வாழ்த்தி
நண்ணின ரடிமை பூண்டார் நைச்யா நு சந்தா னத்தைப்
பண்ணின ரவன்கழற்கோர் பாமல ருச்சித் தாரால் [உச]

"ஈயாடுவதோ கருடற் கெதிரே யிரவிக்கெதிர்மின் மினியா டுவதோ
நாயாடுவதோ விறுவெம் புலிமுன் நரியாடுவதோ நரகே சரிமுன்
பேயாடுவதோ வழகூர் வசிமுன் பெருமான் வகுளா பரண னருள்கூர்ந்
தோவா துரையா யிரமா மறையின் ஒருசொற்பெறுமோ உலகிற் கவியே உடு]

என்றேய் சுடர்கொள் வகுளா பரணன் னிருதா மரைநே ருறுதா ளிணையிற்) [கவிதா
பொன்று தவர்தம் மவரில் லொருவர்க் கொருவர்தெரியாப் புகலின்
னென்றுகியதீ தவனின் னருளென் றுவவைக் கடலுற் றவருள் [ளறிய
முன்று மிழைதீ மையினைப் பல்கான் முன்னிப் புகலா மன்னுங் கவியோர் [உகூ]

இந்நாள் வரையிவ் வகைசென் றெவரும் மெதிரா நமையின் றெழி
லார் வகுள) [ருலகின்
மென்று ரணியோ னொருவாய் மொழியால் வென்று னதனல் விரிநீ
மன்னு குபராங் குசனு மெனவே வழுவா தொருபே ரழியா துரையா
வன்னோ ரிவனின் கழலே பரவா வணிமா மதுரைப் பதியே கினரால்

சங்கத் தவரிற் பதினெண் மதருந் தாமென் றுறுமித் தனியே
தனிவந்) [மவரைப்
திங்குற் றிடமா மகிழும் புயனின் னேவல் கொடுவம் முனியும்
பங்கப் படவென் றவனின் கழலே பாவும் படிசெய் திவணிப்
[படியே
துங்கத் தவனென் றிடவே வதியாச் சோதித் திருநா டேகுற்
றனனே [உஅ]

(பரவாதகண்டனப் படலமுற்றும்)

திருநாதமுனிப் படலம்

தென்புதுவா புரிமடக்கோ தைப்பிராட்டி செந்தமிழிற் காட்டு
வணஞ் சேவெற் போர்க்கு; [ரேகப்
ளன்பினொடு மக்கார வடிசினூ று கடாரஞ்செய் தருளியெழுந் தவ்வூ
பின்னவளு நங்கோயி லண்ணனென்மூர் பேர்வழங்கக் கொண்
டருளெம் பெருமா னார்தம்) [நவில்குவாமால்
நன்கமல மாமலர்த்தாள் சென்னிகொண்டு நாதமுனிப் படலமதை

முருகு விண்டமா மகிழணி நின்மல முதல்வ
னருளி னல்வழி நின்றவம் முனிவர னழிவி;
றிருமடந்தையுள் ளுகந்துறை திருமரு மார்பன்
பெருவிசும்படைந் தநேகநாட் சென்றதன் பின்னர் (உ)

அந்த மாமுனி வரன்றன தடிபணிந் தன்னுன்
சிந்தையேமகிழ் தரப்பணி விடைபல செய்து
வந்தநான்மறைச் சீடனின் மரபுழித் தோன்றும்
விந்தைசேர்பராங் குசநம்பி யென்னுமோர் விமலன் (ந)

பையராமுடி மிசையுறக் கிடந்தபா ரதனிற்
றுய்ய மாவிசை தாங்கிய மதுமகிழ்த் தொடைசூழ்
செய்ய மார்புடைப் பரன்றனக் கம்முனிசெய்த
பொய்யிலாவகை தானுநன் கியற்றினன் போந்தான் (௪)

இந்த வாறுபராங்குச நம்பியு மியற்றி
வந்த நாண்மதுரச்செயுண் மாமுனி வரன்போ
மந்தநாண்முத லாகமுற் றேன்றிய மகிழ்கொ
ணந்த மாறனை முதலிய நின்மலர் நவின்ற (௫)

இனிய செந்தமிழ் மறையெலா மிருநில வரைப்பி
னணியு மோதுவித் திடுவர்க ளின்மையி னாலுங்
கனிவி னவ்வண மோதுவித் திடினுநி கரிலாப்
புனித ராகியிங் குற்றவவ் விமலர்கள் பொருந்தி (௬)

மன்னும் விந்தையை யோர்ந்தியா முணர்ந்திடின் மடிவா
மென்னவேமனத் தெண்ணம தெழுந்ததி னாலும்
உன்னவேபர கதியினை யுகந்தினி துதவு
மன்னசெந்தமிழ் மறைபெலா மழிந்தன வன்றே (௭)

இருநிலந்தனி லிவ்வணந் தமிழ்மறை யெல்லா
மருவலின்றியே மலினமா யழிதருஞ் செயலைத்
திருமலிந்தணி சிறந்தொளி மிகுந்துபு திகழும்
பருமைதங்கு வைகுந்தமா நகரெனும்பதியில். (அ)

அண்ட கோளம தழிதரு முடிவினு மழிவி
றெண்டர்தங்குழா மிருமருங் கினுமிகச் சூழ்ந்தே
வண்டலர்க்கர முகிழ்த்தன ரிறைஞ்சியே வாழ்த்த
வெண்டரும் பணுமுடியரா வணையதன் மிசையே (௯)

அஞ்சநந்திகழ் தருமுகிற் குலமளி யலம்புங்
கஞ்ச நாண்மலர் பூத்தலர்ந் தெனவுருக் கலந்த
விஞ்சு வாணிதம் பெருகுபைந் துளவணி விமல
னெஞ்சி னானில வலயமுன் னிகழ்ந்ததை நினைவான் (௰)

அறிவி லாதுயி ரடங்கலும் பவக்கட லாழ்ந்து
சிறிது மோரிடந் தங்குரு துறழுறுஞ் செயலை
நெறியி னோர்ந்தது தவிர்ந்துநற் பரகதி நேர்வா
னறிய வாரணந் தனைத்தமி ழதனினு னவின்றும் (௰௧)

உணர்கி லாதுபின் னும்கொடும் பவந்தனி லுழன்று
புணரு நந்தமை யறிகிலா வகையது பொருவில்
குணமு றந்தமி ழோது வித் திடுவர்கள் குரைநீ
ரணவு பாரிடத் தின்மையி னென்றளி யருள்வான் (மஉ)

மூல மென்றொரு காலழைத் திடுவதன் முன்னர்
நீல மாமுகி லென்னவக் கரிமுன னிமலன்
மூலம் வாழுயிர் தமைப்பினுந் திருத்துவான் றகைசேர்
சீல மாய வித்தகையன செய்குவன் றேர்ந்தே (மங)

கான மாமல ராடன திணையடி கருதுஞ்
சேனை நாயகன் றனதருள் வழியுறச் செல்லு
மூன மேதுமி லமைச்சராங் கஜாநநர் தம்மை
யான நாதனு நோக்கியின் னுரைசெய்வா னன்றே (மச)

ஈர நீர்புடை சூழ்தரு முலகுயி ரெல்லாம்
பார மாகிய பழவினை பற்றறுத் துய்வான்
சீர தாகுமுன் னிகழ்த்திய மறைத்தமிழ் தெரிப்பா
ராரு மின்மையி னுலவ ணெழுந்தினி தடைந்தே (மரு)

அரிய செந்தமிழ் மறையெலா மினிதெடுத் தருளி
வருதி யென்றுரை செய்யனு மாமலர் மடந்தை
பொருது மார்புடைப் புங்கவ னடியிணை போற்றிக்
கரியி னூநமுடை யருங்கழறுவ ரன்றே (மசா)

உறழ்வி னின்னுரை மறுத்திட வல்லவ ருளர்கொ
லிறைவ வவ்வண முலகிடை யுதித்தனு மெமக்காங்
கறிவு தீர்ந்திடு மாதலி னத்தமி ழனைத்து
நெறியி னோர்ந்திடும் வண்ணம தியாதென நிமலன் (மஎ)

நினக்கெ னன்னது நந்தமக் கன்றுகொ னிகழு
மனத்தி னுற்றவக் கவலையற் றேகுதி மருவுங்
கனத்த பாரிடத் ததற்குநல் வழியினைக் காட்டா
வுனக்கு நல்லரு ளாங்குமீ குவமென மொழிந்தான் (மஅ)

மறைக ளாலுநன் களப்பதற் கரியமா மருமா
னறைவிளங்கிய மலரடி வாழ்த்தினர் நவையிற்
கறைவிளங்கிய பையயராத் தாங்கிய கடல்சூழ்
தறையிடத்தினிற் றோன்றுவா னெழுந்தனர் தாமே (மகூ)

வேறு

குடகி ழிந்தகரு முருகு சந்தினொடு கொண்டு வெண்டிரை யெறிந் [துநீள்
தடமு றுங்கரைக டகர வண்டல்படு தண்ணரும்புனல் பரந்துசேர்
புடவி யின்மகிமை பெருகு மொன் றிணையில் பொன்னி நல்வளஞ் [சுரந்திடுந்
திடமிகுந்தபுய லணவு பைம்பொழில் சிறந்துயர்ந்திடு மரும்பதி. ௨0

எண்ணிறந்தவள மேவுதண்கழனி யேடலர்ந்தமரை மீதிலே
நண்ணிவெண்பணில மீனுமொண்டரள நாறுநுண்ணிலவு வீசவே
பண்ணமைந்தகளி வண்டினங்கள்படர் பாவுசெங்குமுதம் வாய் [விளும்
விண்ணிவந்துபல மேடைநின்றொளிரும் வீரநாரண புரமரோ (௨௧)

வச்சிரத்தினி லிழைத்தபற்பல வரைக்குலங்கணிகர் மாடமு
முச்சிவிட்புல முகட்டினிற்படியு மொப்பருஞ்சின கரங்களும்
கச்சறுக்குநகி லத்துமங்கையர் களிப்புடன்பயிலு சாலையும்
நச்சியந்தணர்க ணிச்சலும்மரிய நற்றவம்புரி யிடங்களும் (௨௨)

வண்டினம்பல மருங்கணைந்துமுரன் மாமலர்ப்பொழிலு விண்ணு லாங் [கன்றவாம்)
கொண்டல்வெண்டிரையி னுள்ளிவந்துபுனல் கொள்ளுறுந்தகைய
விண்டுபுண்டரீக மங்கைமார்முகம் விளங்குமெண்ணறு தடங்களும்
தண்டருந்நறை தயங்குதண்டுளப நந்தனங்கள்பல கோடியும் (௨௩)

சக்ரவாளகிரி யொத்துயர்ந்திலகு சதுரமாமதி லினங்களும்
புக்குமாமலரி னட்டலக்குமி பொருந்தி மட்டில்பல வாவண
மிக்கவீதிகள னந்தமுங்கனக வீறுகொண்டவிர தங்களு
மிக்கணிப்பரு வளத்தின்மிக்குயரெழின்மிகுத்தவ நகர்க்கணே (௨௪)

நச்சியுற்றினிது வைகுமந்தணர்த நற்பருங்குல மதற்குளே
வெச்சடுத்திடு பவக்கடற்றனில் விழுந்துநொந்துற வழிந்திடு
மிச்சகத்துயி ரனைத்துநற்கதி யெழக்கடுக்கலி யுகத்தினின்
முச்சகத்திரமு மிருசதத்தொடிரு பத்திரண்டினி லிரண்டுமே (௨௫)

ஒன்றுமிந்தவரு டங்கள்சென்றபின முறுவதானசுப கிருதுயாண்
டன்றிநன்மிதுந மென்னுமாதமுட னணியபூரணையு மென்றுமே
பொன்றிறன்மையபுதன் றன்வாரமு மிணைந்ததானவ ருடந்தனி
லென்றெனும்படியுகந்துதித்தனரெம் மிருள்களைந்தருள வென்ப [ரால் (௨௬)

அநகனின்னருளில் வந்துதித்தருள் கஜாநநத்தவரு மிம்பரா
லினியதன்மையஸ்ரீ ரெங்கநாதமுனி யென்றுநாமமது பெற்றனர்
முனிவில்சிந்தையுடை நிபுணராகிமறை முற்றுநன்கினி துணர்ந்து
[மே
தினிமுதன்மைதிரி லோகமெங்குமிசை சென்றுலாவுற வளர்ந்தனர்.

இக்கணிப்பினிலே யுற்றடுத்துவள ரெட்டருந்தகைய வப்பரர்
முக்குணத்தினு முதற்குணத்துடை முதற்பரத்த வரிபத்தியே
மிக்கெழிற்படரு மத்திருப்பதியில் விட்புலத்தெழு முகிற்குலம்
புக்கெனத்தளி யிடத்தினிற்பொலி பொருப்புயர்ந்தபுய மன்னனூர்

போத னைம்முகன்மு தற்படுங் கடவுள் போற்றருந் தகைய பாதமே
மாத னம்மென மனத்தி னுட்கொடு வணங்கி நன்குற வழுத்தியே
வேத நன்மறை வழாத வவ்விறை விருப்புடனக மகிழ்ந்திட
வேத னைந்தபல வாய தொண்டுகளிழைத்துவந்தனரு ளன்பினால்.

இன்ன வாறனைய ரெங்க நாதமுனி யென்னு மந்தமறை யாளரு [மா
மன்ன னூர்தமது தொண்டி னல்வழியில் வந்த நாளிலொரு வைகன்
றன்னு மாநகர்தொ றும்பணிந்துவர மனதுளித்தமது தெய்வமா
மன்ன மாயனை வணங்கி நின்றெதிரி லறிய வின்னமொழி யுரை
[செய்வார். (௩௰)

கிட்டு வார்வினை யறுத்து வாழ்வருள் கிடைப்பிலா மணிநிறத்தனே
வட்டவாரிதி யுடுத்தமானில வரைப்பினிற்கொடு நடத்தைசேர்
துட்டரானவர் துடிப்ப னூறிவெகு சிட்டர்பாலன மிபற்றுவா
னிட்டமாகமுன் னுதித்துவந்தெழின் மிகுத்து யர்ந்தமது ராபுரி. ௩௧

கோவருந்தகைய கோகுலம்பொருவில் கோவருத்தன முடன்விருந்
தாவனம்பிரிதி துவாரகைபதரி தாருமிக்கதிரு வேங்கட
மேவயோத்தியணி நைமிசாரணியம் விந்தையின்னமுத லானசீர்
பாவுறும்வட புலத்தினின்றிசை பரந்தநற்பதி தொறுஞ்செலா (௩௨)

அங்கிலங்குன்வடி வங்கள்கண்டினி தகங்குளிர்ந்திட வணங்கியே
யிங்கெழுந்துவர வரமுகந்தருள்செ யென்றிறைஞ்சியய னின்றிடச்
சங்குடன்றிகிரி தண்டுவாள்வரிவில் தங்குசெங்கமல மன்னனூர்
புங்கவன்னவரை நன்கினவ்வகை புரிந்திவன்கடிது செல்கென. ௩௩

முன்னு மர்ச்சக முகேந வின்னண மொழிந்திடக் கடிதெழுந்து
[போய்
மன்னுமுத்தர திசைக்கணின்றிசை மலர்ந்திலங்குறு வதானவா

மன்னதிவ்யபல தேசமெங்கினு மடைந்திறைஞ்சிவிரை வாகியே
பின்னெழுந்துதம நாடுசெல்லுழி பிறங்குமன்ன மறையாளரே. ௩௪

ஓடு தெண்டிரை யரும்பொ ளெண்மணி யொதுக்கு பொன்னி [வளம் மன்னுசோ
ணடி லங்குறு மாங்கமேமுதல நற்றலந் தொறும் வணங்கியே
மாடணிந்தபுனன் மானிலந்தனின் மலிந்த வெவ்வினை யறுத்தருள்
கோடில் சிந்தையரும் வந்த ணைந்தனர் குடந்தை யென்றுரை [யரும்பதி [௩௫]

அயனெ னுந்தகைய வேள்வி யந்தணர்க ளாரணத் தொலியு மணி [யரு
வியனி டந்தழுவு மாவ ணத்தொலியு மேவரும் பல வளங்கள்சேர்
புயலி ணைந்தமணி மாட நன்மறுகு பொங்கு மங்கல விழாவெழு
மயர்வில் சும்லையு மளாவிவெண்டி ரைய வம்பினேடிகலி யார்க்கு மால். [௩௬]

அருமறைக்குரிய புனிதர் நித்தமு மமைக்கும் வேள்வி யெழு மாவி [யும்
இருதனப்பொறையி னொசியிடைச்சிய ரெழிற்றருங்குழலருத்துநீன்
முருகடுத்தொளிரு மகரு நற்புகையுண் முற்று மொன்றி விணகத் [தெழ
வருமுகிற்குலமி தெனவுறக்கருதி மஞ்ஞை நின்றசை தரும்பொழில்

வேறு

அணிபெருகுதிரைக ளொன்றுமா லவிர்மணி யுகுபொனி தன்னி
திணிபெரு முயர்திரு மாளிகை செறிதரு மறுகினு மின்புனல் [னுந்
பணிமதி யணிசடை யோன்கலம் பற்றுபரன்றளி பீதினும்
தணிவரு கலியென மைம்முகி றடமு ளிறங்கி மடுக்குமால் [௩௮]

பானல மருவிடு பீர்தன பாரம தொசியு மருங்குலார்
கானலர் குழலிய ரின்சொ லுங் கடிமலர் நிறைதரு வாவியும்
வானக முகிறவழ் சோலையு மாமறை வேதிய ருள்ளமுந்
தூநகை மாடமு மினமுறத் துளிமலர்க் கண்ணனை நாடுமால் [௩௯

இனையன பெருவள மிடையுமவ் வெழினக ரிடைநவ மாமணி
புனைபுரி சையுமெண் விமானமும் பொன்னகர் மிசையுறு சிகரியும்
வனையுமி ளொளிமிகு தூபியு மலிந்து சிறந்திடு கோயிலை
யனையநின் மலருபடைந்தன ரகமெழு மோகையோ டென்பரால்.

அன்னவிருந்தளி தன்னிலோ ரஞ்சன வெற்புக் கிடந்ததை
யென்னமலர்க்கண் வளர்ந்தரு ளெந்தமை யாளுடை நின்மலன்
கொன்னவிலுமயி னேர்விழிக் கோமள வல்லி புணர்ந்தவன்
முன்னரடைந்தடி தாழ்ந்தனர் மூவுலகும்மிசை கொண்டனர் [௪௧]

அண்டமடங்கலு நின்றரு ளன்ன பரன்றன மாமணி
கொண்டொளி வீசபி டேகமொண் கோடியசெஞ்சிலை யின்னுதல்
கண்டவர் சிந்தை கவர்ந்திடுங் கருணை மிகப்பொழி யுந்தகை
புண்டரிகம்புரை கண்குளிர் பூரணசந்திர வானனம் [௪௨]

குடந்தை கிடந்தருள் கொள்கையென் கோல வெனும்மழிசைப்பிரா
னிடந்தனி லின்னுரை யாடவே யெழுந்த வெழிற்கனி வாய்வரைத்
தடந்தனி யம்புய மைம்படை தாங்கிய செங்கர மாமலர்
மடந்தை வதிந்தருண் மார்பொளிர் மாடுடை மேவிய சீரரை [௪௩]

புண்டரி கன்வதி நாபியே போந்தடை வார்பிற விப்பிணி
கண்டிமருந்தென வாகுமீர்ங் கமல மலர்ப்பத மின்னவை
மண்டி மனத்தி லெழக்களி கண்டு களுற்று வணங்கியே
யண்டரு மாமறை முற்றையு மறிந்தரு ளன்னவர் நின்றனர் [௪௪]

நம்பர மாரிய ராயவங் நவையில் பெருங்குண ரிவ்வண
மம்பர மன்றனை யேத்தியே வங்கய னின்றிடும் வேலையோர்
வம்பறு வந்தி தினம்வரு மாறுபோ லன்று மடைந்தன
னெம்பெரு மானிரு தாமரை யென்னு மடித்துணை போற்றியே

ஏவன கண்டிரு நண்பனவ் வெம்பெரு மான்றன மீதிலே
மாவமு தத்து மினித்ததாய் மாமகிழ் மாறனுரைத்தவாம்
மேவரு நற்றகை யாயிர மென்றமிழ் மாமறை தன்னுளா
ராவமு தென்னு மரும்பதி கந்தனை யார நவின்றரோ [௪௬]

முன்னுற நின்றிட வன்னவர் முன்னு முணர்ந்தவை தம்முளே
மன்னும ரும்பொரு டன்னையே வழாம லுணர்ந்தன ராகியே
பன்னிவை யாயிர முள்ளிவை பத்தெனு மஞ்சட கோபனே
சொன்ன தெனுமிவை தம்முளே தோன்றலி னன்கறி வேனென

அன்னவ டன்னை யடுத்திவை யாயிர முட்குறை வாகலா
லின்னவை சொற்றனர் யார்கொலோ விப்பிர பந்த மனைத்துமே
நின்னிட முண்டுகொ லன்றிநீ நெறியி னுணர்ந்தனை யோவயன்
மன்னிய புத்தக மேனுமுண் டோவென வின்சொல் வழங்கினர் [௪அ

சொற்ற சொலைச்செவி யோர்ந்தனர் துணையடி யைத்தொழு துரை
ணற்றவ தென்குரு கூரெனு நகரத னுட்சட கோபனென் [செய்வா
றற்றை யுதித்து மறைப்பொரு ளனைத்து மருந்தமி ழான்முன
ளூற்று விரித்தன ரென்றமுன் னோருரை செய்குவ ராதலால் [சக]

அத்தமி ழாயிர முள்ளிவை யன்றடி யேனறி யேனயற்
புத்தக மும்மிலை முற்றுணர் புனிதரு மிங்கிலை யென்றனள்
அத்தன் மறைத்தளி வாழுமா ராவமுதன் பதமாமலர்
சித்தமுகந்து வழுத்துருச் சிறியர் முகத்து விழித்திடாள் [ருய]

வேறு

அன்ன வின்சொ லறிந்தன ராகியே
யின்ன செந்தமிழ் மாமறை யாவுமே
மன்னி வைகும் வளநகர் யாதென
வுன்னி யுன்னி யுருகினர் நின்றரோ [ருக]

தேறி யுள்ளமிச் செந்தமிழ் தம்மைமுற்
கூறு மச்சட கோப னுதித்தருண்
மாறி லாவள வண்குரு கூரெனும்
வீறு கொண்டு விளங்கு பதிக்கணே [ருஉ]

அன்றி யெங்கு மிருப்பரி தாகுமா
லின்று சென்றறி வேனென வேமன
மொன்றி வேக முடனெழுந் தோகையிற்
றென்றி சாமுகஞ் சென்றனர் நோக்கியே [ருங]

பாட்டு வண்டு படும்பல பூம்பொழிற்
கூட்ட மன்னக் குருகை யடைந்தனர்
வாட்ட மின்மகிழ் மாற னருள்வடப்
பூட்டி ழுக்கப் பொருவில் குணத்தரே [ருச]

மெலிந்து சென்றருண் மேதகு சிந்தையோ
ரலிந்து சேரு மகன்மணி யாலய
மலிந்து செங்கம லங்கள் வருமுகிற்
பொலிந்து நின்ற பிரானடி போற்றியே [ருரு]

வேலை சூழ்தரு மேதினி மீமிசை
சால வேயரு டந்த கடிமகிழ்
மாலை கூடிய மாறனை யுந்தொழாச்
சீல மோடெட் செழித்துமு னின்றரோ [ருசு]

தூநகும்மணி துன்றபி டேகமும்
வான வாவு மதியைப் பழிசெயு
மோன மாய முகமுங் கருணைசேர்
தேன வாவுந் திருமலர்க் கண்களும் [௫௭]

வாம விற்புரு வங்களு மாசிலாத்
தூமறைத்தமிழ் சொற்ற செழுந்துவர்க்
சாம ரொண்கடி கைக்கிணை வாயுமுள்
ளாம ணித்திரு வார முறுவலும் [௫௮]

துய்ய மாமகிழ் துன்றிய மார்பமுஞ்
செய்ய சின்முத் திரைக்கர முந்தொழு
மெய்ய ருக்குயர் விட்புல மீதலால்
வய்ய கம்புகழ் மாமலர்ப் பாதமும் [௫௯]

விண்ட லத்தெழு வெஞ்சுடர் வானவன்
மண்ட லத்திடை வந்தன னென்னவே
யொண்டு லங்கு மொளித்திரு மேனியுங்
கண்டு கண்டு களிக்கட லாழ்ந்தனர் [௬0]

யோக நன்னிலை யோரவர் மாறனைத்
தாக மோடித் தகையின் வழுத்தியே
மேக மீச்செல் விமானந் தனைவல
மாக வந்து மகிழ்ந்த னராகியே [௬௧]

பந்த மாய பழைய வினையறத்
தெந்த மக்கரு ளின்வகு ளப்பிராற்
கந்த மற்ற வணிபெருந் தொண்டுகள்
புந்தி யோடு புரிந்தனன் வந்திடும் [௬௨]

அப்ப ராங்குச நப்பி யடுத்தனு
னைப்ப ராவி யினைய நவில்வரா
லிப்ப ராவு மண்ணேழி னு நின்றசீர்த்
துப்ப ராயவத் தூநெறி யாளரே [௬௩]

வாச மன்மகிழ் மாறன் முதலியோர்
பேசு செந்தமிழ் யாவுமிப் பேர்நக
ராசி லோங்குவ துண்டுகொ லன்றுஸ்ரீ
கோச முண்டுகொல் கூறுதி ரென்றனர் [௬௪]

சொற்ற சொற்க டுளச்செவி யேறுமுன்
மற்ற னும் வழங்குவன் சிற்பக
லுற்ற துண்டுபி னேய்ந்து மலினமா
யிற்றை நாளிவ ணேது மிலையெனு [௬௫]

பின்னு மோதுவன் பெய்மது மாமகிழ்
துன்னும் மார்புடைத் தோன்ற லடிபணிந்
தன்ன வன்ற னருளிற் பரகதி
மன்னி வைகும் மதுர கவியெனும் [௬௬]

எங்க ளாரிய னிங்கு விபவமாய்த்
தங்கு நாளிற் றரணி யெலாமிசை
பொங்கு மாறப் புனிதன் விடயமாய்ப்
பங்க மின்றிப் பரிவி னவின்றவாம் [௬எ]

கண்ணி நுண்சிறுத் தாம்பெனுங் கானறை
யுண்ண யப்புறு மோர்பதி கம்மனன்
விண்ணி னிற்செலும் வேலையிற் சீடராய்
நண்ணினர்க்கு நவின்றன னன்பினுல் [௬அ]

அன்ன சீடர் மரபின னுகலா
லென்னி டத்தது வன்றிமற் றின்றெனுப்
பின்னுங் கேட்டி யென்றுங்குப் பிதற்றுவா
னின்ன வந்தமி ழின்குண மியாவுமே [௬௯]

வேறு

இப்பதிகத் துறுமகிமை யெனையோ வென்னி லின்றதையு முரைத
ருவனிசைந்துகேட்டீ) [ஞுறையுஞ் சீதத்
யொப்பறவிட் புலமுகடுங் கிழிய வப்பா லோங்குபுளிக் காவணத்து
துப்புறுபாட் டளிமுரலத் துளிக்குந்தண்டேன் றாங்குமகிழ்த்
[தொடையகலஞ் சூடுமெம்மா
னப்பறுவா ட்கமலமுகத் தெதிரோ ந்தண் ணரியகுசத் திழைதவிசிட்
டதன்மேல் வைகி [எ0]

புல்லியவைம் பொறிவழியிற் போக்கா தேகபுந்தியுடன் புண்ணிய
ராய்ப் பொருந்தி யன்ன) [சிந்தை செய்யா
சில்லியறற் குழலுடைய நங்கை மாது திருவயிறு வாய்த்தோனேச்

யெல்லியினும் பகலினுமோ ரணுவு நீங்கா திருந்தனரா யோகியர்கட்
|கிணையாய் மன்னிச்
சொல்லருபே ரானந்தக் கடலுட் டாழ்ந்து சோர்விலருந் தகைமை
யவப் பதிகந் தன்னை [எகூ]

பன்னரிய நற்றேவ கானத் தோடும் பன்னீரா யிரமுருவே பகர்வராகி
[ருங்கன் னோர்தம்
லன்னசெயற் கதியோகை கொண்டா ருகி யணிகிளரச் சடகோப
முன்னரெழுந்த தருள்புரிவா னெனவே முன்னோர் மொழிந்தனரா
லிங்கிது தான் முறையோ வென்ன) [மதிவல் லோர்க்கே
மன்னுபராங் குசநம்பி வழங்கினானன் மாமறையின் பொருளுணரம்

சொற்றமொழி யிருசெவியு ளேறு முன்னர்த் தூயமனத் ததியோ
[மென்னப்
கை தூங்கத் தூங்கப்)
பற்றறுப ராங்குசனைப் பற்றற் கன்ன பதிகமே பணிபுருட கார
புற்றளரு நெஞ்சுடைய புனித ரன்னோன் பூங்கமலத் தாளிணையைப்
[யத் திசைத்தா னன்றே.
போற்று நின்றே)
மிற்றையுகந் தன்னைதநுந் தாசனேற்கின் றீந்தருள்வீ ரெனவின

மிகவணக்கத் தடிவணங்கி நிற்குமன்ன விமலர்தமை யன்னோனும்
[நெறியா னுங்குப்
வியந்து நோக்கி)
நிகரறுமப் பதிகமதந் நின்மலர்க்கு நிகழ்த்துவனென் றுபதேச
புகரறுதன் னுரியனை நெஞ்சுட் கொண்டு போதனைசெய் தருளின
னுற் புலம்போ மார்க்கத்) [துணர்ந்த வன்னோர்க் கன்றே.
தகமதனைச் செலுத்தலிலா வளவில் யோக வருநிலைதேர்ந் தினி

வேறு

துன்னு றுந்தகை யன்னநற் பாவைத் தூய னுமைப் பராங்குச நம்பி
தன்னி டந்தனி லின்னண மாகத் தகையி னோர்ந்து தெளிந்தன ராகி
யன்ன வன்றன தின்னரு டன்னு லந்த ரங்க முகந்தனர் சென்றார்
மன்னு மாமல ரன்ன மணந்த மன்ன னூரடி நன்குற வுன்னி (எரு)

தேவ கானங் கடிதினிற் சென்று தேர்ந்து ணர்ந்திவ ணூர்ந்தன ராகிச்
சேவி யார்மன மேவரி தாகுஞ் செய்ய மாமகி ழையனின் முன்ன
ரோவில் சிந்தையத் தூயனுகந்தன் றுரைசெய் வண்ணம் புரைசெகு
[மன்ன
பாவி னங்களை யாவருங் கேட்பப் பாட லுற்றனர் பீடுடன் மன்னோ

மாட லர்ந்தபண்டைவி தாங்கும் வாரி சூழ்தரு பாரிட மெங்கும்
வீட லர்விசை நாடிய நன்னு வீற னென்றவம் மாறனின் முன்னர்ப்
பீடி லர்மனக் கோடறுறந்த பேரருட்டழை சீருறு மன்னோர்
பாடு மின்னிசை யீடிலமுதம் பரிந்து நன்கு சொரிந்தன ரன்றே

வேறு

வான்பயி லமரர் யாரு மறுவிலா ரிசைக்குந் துய்ய
தேன்பயி லினிய கானஞ் செவியிடை யடையா முன்ன
ரூன்பயில் குலிசப் புத்தே ளோங்கவை யிடத்தியாழ் வல்லோன்
றூன்படர்ந் தனனே வென்னச் சாற்றினர் விரையச் செல்வார் (எஅ)

வாரிசூ ழுலக முய்ய வந்தரு ணிமலர் செய்யுஞ்
சீரிய கான மோர்ந்து சிறிதுநீங் கரிய வாகி
யேரிமி ரசுண மெல்லா மிருஞ்சிறைப் பந்தர் வீசிக்
காரிரு விசும்பி னூடே கவிந்தன சுழலு மாதோ (எகூ)

முல்லைய நிலத்தின் மாயோன் முற்குழற் கானஞ் செய்யு
மெல்லையன் னேனைச் சூழ்ந்த வியல்பென நிரைக ளெல்லா
நல்லிசை செவியி னேரா நாற்றிசை மருங்குந் தீட்டுஞ்
சொல்லிலோ வியமே யென்னத் துன்னின மலியுமாதோ (அ௦)

மைப்புய லூர்தி செய்ய மலர்புரை விழிக ளேபோற்
செப்பறு முடல மெல்லாஞ் செவியிலே னென்பான்சேடன்
ஒப்பிலாச் செவிய நேக முற்றமை பலித்த தென்னுத்
துப்புறுங் களியி னாழ்வான் றாயவவ் விசைகேட் டம்மா [அக]

மானினங் கரடி வேழம் வரிப்புலி யரிமா வின்ன
வான்பல விலங்கி யாவு மறிவிழந் திரையுந் தேடா
தூனமி லெழுவை மான வுற்றவவ் விடத்தே நிற்கு
மீனரை யணுகா வன்னே ரிசையமு தருந்தி மாதோ [அஉ]

தண்ணளி சுரக்கு மன்ன தகையின ரிசைக்குங் கானம்
விண்ணக முழுது மேவி விரவிநிற் றலினாற் றய்ய
பண்ணமை துளவத் தெம்மான் பண்டிட மெங்குந் தாய
வண்ணமுற் றொளிருஞ் செய்ய மலர்ப்பத மொக்கு மம்மா [அங]

காரணத் துதித்த வன்னோர் கழறிசை யொன்றே யெல்லாப்
பாரண வுயிர்க டம்மைத் தன்வசப் படுத்த லாலே
சீரணங் கயனும் வீயச் செறிதரு முடிவிற் றன்பா
லாரண னனைத்துங் கொள்ளு நவையிலாத் தகைமை யொக்கும் [அச]

அவ்விம லன்செய் கான மணிந்தன ராகி மண்ணோ
ரெவ்விடந் தனிலீ தென்னா விரங்கினர் செவிசெய் நோன்மை
யொவ்வவிவ் விசைவலானை யுற்றநோக் குறவே கண்கள்
செவ்விதிற் புரிய கில்லாச் செய்கையி னயர்வ ரன்றே. [௮௫]

பாதவஞ் சலியா வாங்குப் பறவைகள் சிறிதுங் கூவா
வாதவ னிவனே ருங்கா லன்றென விரையச் செல்லான்
போதவந் தணர்க ளாவும் புரிகில வேத வோதை
தீதவம் படுத்துங் கானச் சிறைவலை யகட்ட வம்மா. [௮௬]

மாரத மொழுக வன்னோர் வழங்கிசை செவியி னாரா
நாரதன் முதலா யாழின் நல்வளந் தெரியும் வல்லோர்
போரவுள் ளுடைந்து நாணம் பூண்டினி திருப்பரென்றா
லாரதன் மகிமை தேர்ந்திங் கறையவல் லவர்க ளம்மா. [௮௭]

இவ்வகைத் தாய கானத் தெண்ணருந் தகமை சேரத்
திவ்விய மதுரப் பாவைத் தீஞ்சுவை யொழுக வன்னோ
ரொவ்வநாற் பத்தைந் தென்றங் கோதுநா ளளவாய்ச் சொன்ன
வவ்வண மாகப் பன்னீ ராயிர முருச்செபித்தார். [௮௯]

இணையிலா ரிசைத்த தேவ வின்னிசைக் குகந்தா னாகிக்
கணையென மிளிர்ந்து நீண்ட கண்ணுடை நங்கை பால
னணைவரு மதிர்ச னாகி யகல்விசும் பகட்டிற் றோன்றுங்
குணமுறுந் தொனியி னின்று குளிர்ந்தன னுரைசொய் வானால்.

என்னகொல் வெகுவாய் நீரிங் கெந்தமைக் குறித்தி யாரும்
பன்னுதற் கருமநேகம் பகலிமைப் பொழுது நீங்காத்
துன்னியே யருமை யான தொழிலினைப் புரிந்தீ ரென்ன
வன்னவர்செவியுட் கேட்ப வறைந்தன னினிதி னம்மா. [௯௦]

அவ்வுரை செவியிற் கேட்டவ் வநகருங் களிதுலங்கிச்
செவ்வியின் வணங்கி நாயேன் செந்தமிழ் மறைகணான்கு
மெவ்வமின் றுணர வென்றிங் கியைந்தன னடிய னேன்செய்
வெவ்வினை கழற வோத வேண்டு நாவீற வென்ன. [௯௧]

மாமகிழ் மாற னுள்ள மகிழ்ந்துரை செய்வ னன்பா
நாமுனக் கெதிரி னின்று நவிலுத லறமன் றர்ச்சை
தூமலர் வாய்திறந்து சொல்லுவந் திரையி னப்பால்
நீமனங் களிப்பக் கேட்டு வரைந்திடு நிமல வென்றான். [௯௨]

என்னலு மாடிப் பாடி யிருநிதி கிடைத்த தென்ன
மன்னுமா நந்த மென்னும் வாரிதி படிந்து மாறன்
சந்நிதி யருகிற் சென்று சரண்பணிந் தருடி யென்னக்
கன்னலு மமிழ்ந்து மேய்ப்பக் கழறினன் மறைநான் கன்றே.

தூயமா தவத்து வைகும் பதின்மர்சொற் றமிழு மாநா
லாயிர முரைத்துத் தேவ கானமிங் கமுதினேய்ப்ப
நீயிவ ணிசைத்த தாலே நிற்கு நாதமுனி யென்றோ
ரேயுநா மமுமளித்தங் கின்புற விருந்த பின்னர். [கூச]

நாதமா முனியுஞ் சொன்ன நான்மறைப் பொருளு மோர்ந்து
போதமுற் றமலன் செய்ய பொன்னடி பணிந்து நாயேன்
மாதவ மிழைத்த தாலிம் மாறனுள் ளுகந்து நாவா
லோதின னம்போற் பாரி லொருவரில் லெனவுங்கொண்டான். கூரு

வேறு

கருத்தி னிற்கடிய வன்பு கொண்டிலகு கண்ணகத் துயிர்கள் [யாவையுந்
திருத்தி நம்ஸமய நிலைநிறுத்துபு திகைப்பு றும்பல மதம்செகுத்
தருத்தி யொன்றுபய மறைநிறுத்தியு மநேக வைகலிவண் வைகுவா
ருரைத்த விப்பெருந் தகைதனக்குரிய யோகி யாகுமிவ ரென்றனன்.

வேறு

மறுவளரு மறுகால்வண் டினங்கள் பாட மடைதிறந்தின் மதுவொழுகும் வகுளமார்பத்) [சேகரன்றன்
திருவளரு மெங்கோனிவ் வண்ண மாகத் திரிதண்ட மேந்துமெதி
னருவளமெல் லாமொழியா தன்னேர்க்கோதி யதிரிசனு மாறன்மவுனமதாங் காலை) [புகழ்சேர் தூயர். [கூஎ]
பொருவருநன் னிலைபிறழா திலகுமன்ன புனிதரங்க நாதமுனிப்

தாயிழந்த சேய்போலு மெழிலி நீங்குஞ் சாயலுறு மயில்போலுந் தயங்கி வாடிச்) [வலையஞ் செழிப்புற் றோங்க
சேயிதழ்நன் மரைமலர்க்கண் பனிப்பத் துய்ய திரையுடுமா னில
வேயிருந்தோ ணங்கைதிரு வயிற்று னின்றே விண்சுடரோ னென வெழுந்து விளங்குஞ் ஜோதி) [வளருந் தேவே. [கூஅ]
மாயமறு மெய்யறிவின் றளித்த கோவே மதியிலியேன் மனம்புகுந்து

கருணைபொழி விழிமுதலே நடுவீ றில்லாய் கலிவைரி புன்சமயக்
கலகர் தீய) [வழங்கு மஞ்சத்
வருமொளியே வழுதிருல வாழ்வே தூய்ய வண்டுளவப் புயலாதி
திருவளருந் துவசத்தா யரிய நான்கு செழுமறையைச் செந்தமிழ்
செய் தே தேவே) [யா வேத்தி. [கூகூ]
யுருகுமன வன்பர்களுக் கன்றியெட்டா வுத்தமமே யென்றுபல வுரை
அடங்கருமெய்ஞ் ஞானமுறு மனைய கோவா மமலனுக்கே பற்பல
வுத் தவங்கள் செய்வான்) [வந்த தோன்றல் வந்தான்
றொடங்கியுயர் குறுங்குடிவாழ் நம்பிவந்தான் தொன்னிலங்க ளுய்ய
மடந்தையர்தந் திலகநங்கை மைந்தன் வந்தான் வழுதிகுலத் தொரு
முதல்வன் வந்தான்வந்தான்) [கொ ளொருவன் வந்தான்.[௱]
ஒடுங்கலறுஞ் சடவைரி வந்தா னேங்கு மாறனெனுந் திருப்பெயர்
அனைமுலையை யுண்ணாது கிடந்தா னவ்விண்ணவிர்புளிக்கா வணத்தி
லினி தமர்ந்தான்வந்தான்) [குசனே வந்தான் வந்தான்
வனையிசைம துரகவிதம் பெருமான் வந்தான் வண்மைகொள் பராங்
புனையுமது மலிவகுளா பரணன் வந்தான் பொருவிலருஞ் சடகோ
பன் போந்தான் போந்தான்) [வென் னிமலன் வந்தான்.[௱க]
நினைவருமெய்ஞ் ஞாந நநம் மாழ்வார் வந்தார் நீசமுறும் பரமதம்
குயினினனுல் பொழிற்குருகூர் நம்பி வந்தான் கோதறுநா வீறனெ
னுங் கோமான் வந்தான்) [செய்த செல்வன் வந்தான்
செயிர்மறுகுங் கலிவைரி வந்தான் வந்தான் செழும்வேதந் தமிழ்
எயிலெழுகொண் டொளிரரங்கத் தீசன் கொங்க மீர்ங்கமலத் தடி
யாரு மிறைவன் வந்தான்) [கொண்ட மன்னன் வந்தான்.[௱உ]
மயர்வறுநம் பொய்கைமுத லாழ்வார் தம்மை மகிழ்ந்தவய வங்
வண்டலம்பும் பொழில்வழுதி நாடன் வந்தான் மறையவர்தம் மனத்
திருந்து வளர்வான் வந்தான்) [குமரன் வந்தான்
குண்டுபடு பேரகழி வளருங் கோமான் குளிர்மதமோங் குறவந்த
விண்டபுனற் றண்பொருநைத் துறைவன் வந்தான் வேட்டவர்தம்
வினையறுத்தாள் விமலன் வந்தான்) [பகர்ந்தான் வந்தான். ௱ந
பண்டுநன்னு தமுனியென்ப ரர்க்கு கந்து பண்டையநா லாயிரமும்
என்றுபல சின்னங்க ளியம்பியார்ப்ப வெழிலியென மங்கலபல்
லியமு மேங்க) [மிப் புகழ்ந்து போற்ற
பொன்றயுவா னவருகந்து மலர்மந் தாரம் பொழிதரமண் ணோர்குழு

மன்றறரு மணிமாட மோங்கித் தோன்று மணிநகர முழுதுமரு
வளங்கொண் டோங்க) [நடாத்தி வந்தார். [௱௩]
நன்றுமன திடைமிகவா னந்தங் கொண்டுநாடோறும் பற்பல்விழா

வேறு

இங்குளமகிழ்ந்திவணம் ரங்கமுனி யெந்த மிறைவனெனு மந்தண்
மகிழ் நறவொழுகு மார்பற்) [நடத்தியருள் மாறன்
கங்கமல மொன்றுமுக நங்கையணி பாலற் களப்பறுப னுச்சவ
பொங்கணிமி குந்தினி திலங்குறு மடிக்கே பொற்புறுப ரிரண்டு
களை யற்புடனி யற்றுத்) [லெணி யுற்றூர். [௱௪]
தங்கியவ ளங்கிகழு மிங்குதிரமாகத் தரித்திடுவ மென்றுத மனத்தி

ஆர்வமொடு மிவ்வணம னோர்வருகு நாளி லட்டதிசை பொங்கிசை
தம் மிட்டதெய்வ மாகுங்) [னற்புடைய மன்ன
கார்வளரு மோதிமினை நேர்வுறுமருங்குற் கற்புமிகு பொற்றிருவி
னூர்வளரு மன்பினெடு மோர்பகல் கனுவி னத்துதிகி ரிப்படை
கொள் சுத்தவுரு வோடு) [சொல் சொற்றிடுவரம்மா. [௱௫]
நீர்வளரு மப்பரர்மு னேர்பெறவ டைந்தே நின்றினைய பற்பல

திரைக்கட லரைக்குடு தரைக்குளிசை கொண்டோய் சீறுபர வாதி
யர்கள் வீறினை யடக்கும்) [முறு மாறனையடுத்தே
விரைத்தனி மகிழ்த்தொடையு ரத்தணியு நந்நா வீறனென நாம
மரைத்துணையை நேரடி சிரத்திடை புனைந்தே வணங்கி மிகவேண்
டிட விணங்கியவன் வந்தங்) [புள தவந்தனை யொழுக்கும். [௱௬
குரைத்திடு மறைத்தமிழ் சிரத்தையொடு கேட்டு ளுகந்திட விருப்

நந்தம்வள நன்னக ரடைந்திடுதி யென்றே நவின்றிடவு மொப்பரு
கவின்றழையுமாற) [வர் திடுக்கென விழித்தே
னந்தமிழ் மறைப்பொரு ளுகந்தினி துரைத்தா னடிக்கினிய வன்ப
சிந்தைதனி லுன்னியுட னிந்நகர் செல்வான் சிதைவறு கதிர்க்
கடவு ளுதயமு னெழுந்தே) [முடித்துட னெழுந்தே. [௱௭]
நிந்தையறு தண்பொருநல் வந்துபுன லாடி நித்திய கடன்களை

செந்தழ னிறத்தபல சந்தமணி மேவித் தினகரனை யொத்திலகு
நெகர மடைந்தே) [மிலடைந்தே
நந்திறைவ னுக்கருள் புரிந்துதவு மாதி நாதனை யிறைஞ்சி வலமேத
யிந்துதவழ்திந்திரிணி மேவலு முகந்தே விருந்தருளு நங்கையி
னருந்தவ மெழுந்த) [மலர்ப்பத மிறைஞ்சா.
வந்தமறு மெந்தைமு னடைந்தனையர் தாமு மப்பரம னெப்பறு

மாவல நிறத்திலணி கோவலநம் மாதி
  மாலினை வழுத்துறவே கோலிமுன மொன்றுந்
தேவென வுரைத்தபதி கந்தனை வினவிச்
  செப்பமோ டளித்தபரி சர்ச்சையிலு மாறன்
மேவியநன் னித்தியவி பூதியொடு லீலா
  விபூதியிலு முள்ளபல சேதநர் களுய்யக்
கோவென விருந்துநனிபோதக மெனுஞ்செங்
  கோலினை நடாத்திவரு கின்றன னுகந்தே. [௩ய]

வானவர்கள் சித்தர்பல தானவர்க ணித்தம்
  வந்தடிபணிந்துமலர் சிந்தியே வழுத்த
நானில மதற்குளுள மானிடர்களெல்லா
  நாடொறு மெழுந்துபு பலாண்டிசை பயின்றே
தேனுகு மலர்ப்பத முறத்தொழுது நிற்கத்
  தேவரடி யார்நடன மீதமுழங்கக்
கோனென விருந்துதமி ழாரணம் விளங்கக்
  கொண்டிரு விபூதிபுரிகின்றன னுகந்தே. [௩யக]

திருநாதமுனிப்படல முற்றும்.

சடகோப திவ்யசரித்திரம் முற்றும்.

ஸ்ரீ சடகோப திவ்விய சரித்திரம்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	1	3	முநூறும்	மூன்நூறும்
4	5	1	யனேக	யநேக
4	7	2	யுஞ்ஞானம்	யுய்ஞ்ஞானம்
5	10	4	னருட்	னருள்
6	13	2	செபபுவா	செப்புவா
6	,,	4	மதினின்	மதனின்
6	15	3	தெண்ணியார்கலி	தெண்ணிலார்கலி
6	,,	4	தனை	தன்ன
6	16	1	கருமபினுரு	கரும்பினுரு
6	,,	6	மதிலுறைந்த	மதிலுறைந்த
7	4	3	யென்னவாணிடை	யென்னவானிடை
8	13	3	பங்கமமற்றிடு	பங்கமற்றிடு
9	14	1	எக்கமொடு	எக்கமோடு
10	25	2	வூனை	வூணை
11	29	1	நேர்தே	நேர்ந்தே
11	29	3	பூந்துகிற்	பூந்துகிர்க்
12	39	4	மொன்றும	மொன்றும்
13	44	1	எழலி	எழிலி
15	3	2	தொழிர்	தொளிர்
,,	5	2	வைடூீய	வைடூரிய
16	14	4	லொக்குமோ	லொக்குமே
22	9	7	வதன	வதந
23	13	1	வானனத்து	வாநநத்து
,,	15	3	மஞ்சன	மஞ்சந
,,	15	5	ராதன	ராதந
24	17	2	நரமபிசைததிசை	நரம்பிசைத்திசை
25	23	3	ணயன	ணயந
26	26	2	வேழததை	வேழத்தை
27	30	2	மனிலமு	மநிலமு
29	38	2	நடன	நடந
30	48	3	விலோசன	விலோசந

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
30	48	4	கேதன	கேதந
,,	49	1	கனக	சநக
,,	,,	2	தொகுகிகள்	தொகுதிகள்
,,	50	4	ரனந்தரி	ரநந்தரி
30	50	4	னிகர்ந்திவோரால்	னிகர்த்திவோரால்
31	58	4	திருந்தணி	விருந்தணி
32	62	2	னிஞ்சியும	னிஞ்சியும்
33	66	4	வரச்கடர்	வரச்சுடர்
,,	66	5	சலமாறைமயிற்	சலமாறயிற்
,,	67	5	லாலைய	லாலய
34	69	8	கடகையோ	டகையோ
,,	70	3	குவிச	குவிச
35	76	4	நிகரென்னவே	நிகரென்னவெ
36	82	3	செல்லுற்றன	செலலுற்றன
,,	85	1	தூலங்கு	துலங்கு
37	1	8	வருவிப்பாமல்	வருவிப்பாமால்
,,	4	4	மெய்மணி	மேய்மணி
38	8	3	மிச்சிலை	மிச்சிலைக்
,,	9	1	அனனடை	அனநடை
,,	,,	4	தனையனற்	தநயனற்
40	23	4	செகுத்தனனே	செகுத்தனனே
42	37	2	மிகமகிழ்ந்து	மகமகிழ்ந்து
,,	38	2	யின்பந்	யன்னத்
42	41	1	சாமரமிரட்ட	சாமரையிரட்ட
43	50	2	லனையக்	லனைய
44	52	3	வயிற்	அயற்
,,	55		வினிதன்	வினுதன்
,,	56	3	யனுதினம்	யநுதிநம்
47	15	3	சடங்கெல	சடங்கெலா
,,	20	1	களத்தனெ	களத்தனே
,,	21	4	தீனரை	தீநரை
49	34	2	தெருவினுடே	தெருவினூடே
50	37	7	முதைய	முதய
,,	39	3	முதறலைவன்	முதற்றலைவன்
52	48	8	துதித்ததம்மா	துதித்தம்மா
54	54	7	னடந்தனன் விரைவினுதையனைப் பொருவுநந்தனன்றிரு முகங்காண்பான் (என்று ஒரு பாடமுளது)	

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	58	7	மானயிவ	மானவிவ்
,,	59	8	யெடுத்யெடுத்	யெடுத்தெடுத்
56	64	4	மெய்யொளி	பெய்யொளி
57	67	1	பயிலசெழு	பயிலச்செழு
58	71	3	கருணை	கருனை
62	1	8	நல்குவாமால்	நவில்குவாமால்
64	12	3	கஞ்சனன்	கஞ்சநன்
65	19	4	கட்டியமியம்ப	கட்டியம் விளம்ப
65	21	3	விட்டடைத்த	விட்டமைத்த
66	27	3	குலையவென	குலையவென்
,,	28	3	வெண்ணை	வெண்ணெய்
,,	29	4	குணததை	குணத்தை
66	33	1	புறந்த	புரந்த
,,	34	1	கோடேத	கொடேத
		3	பொலிந்தபினவிதிபபடி	பொலிந்தபின்விதிப்படி
		4	மாதவர்ககளிபபனுல்	மாதவர்க்களிப்பனுல்
67	36	1	முனூவிலஙகு	முநூவிலங்கு
67	37	1	மாதவர்க்களித்து	மாதவர்க்கிழைத்து
67	40	2	சினந்தீங	சினந்தீங்
		3	கான்முளைக்கநாம	கான்முளைக்கந்நாம
67	41	3	விண்டடைந்த	விண்டைவந்த
68	1	4	தரிசன	தரிசந
,,	,, 5	4	நீடரவட	நீடரைவட
,,	6	2	மஞ்சொளி	பஞ்சொளி
70	16	1	யனகனைகிடத்தி	யநகனைக்கிடத்தி
,,		4	முகிலளகத்திரீ	முகிலளகத்தீரீ
,,	17	1	பூதலத்திற்	பூதரத்திற்
71	25	4	யறிநதிலோமால்	யறிந்திலோமால்
,,	27	1	மெதகு—பேர்ய்	மேதகு—போய்
,,	,,	4	வானே	வானோ
72	32	3	விறைவன்	விறைவின்
72	36	8	வாருதியே	வாரிதியே
73	39	3	தரும்குண	தருமருண்
,,	41	3	டணைய	டனைய
76	13	1	மன்னிய	மன்னியே
77	16	3	மந்தரமாந்தனை	மந்தமரந்தனை

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	17	2	திசைப்போ	திசைபோ
,,	19	3	மெஞ்ஞானரவி	மெய்ஞ்ஞானரவி
,,	20	2	வாயுவுடற்படு	வாயவுடற்படு
78	24	1	பாரடையிற்	பாரடைவிற்
,,	30	2	சத்திரமாகப்	சத்தாமாகப்
79	34	3	பெறும்பேருய்	பெரும்பேருய்
80	42	2	கோனுதனுக்குக்	கோனுதனுக்கும்
,,	,,	,,	சேய்யுஞ்	செய்யுஞ்
,,	43	4	யன்னன்	யன்னுன்
81	48	1	போலெதவு	போலனுவு
86	6	2	கமலகணுறலா	கமலக்கணுறலா
,,	7	4	கோளுரோ	கொளுரே
88	20	2	சிந்தையுள்ளுவகை	சிந்தையுள்ளுவகை
89	22	4	யுளளுருகி	யுள்ளுருகி
89	,,	3	லனைபிரிந்தலமரு	லனையிரிந்தலமரு
,,	30	2	றரும்பகருருங்	றரும்பகருறுங்
90	27	1	செயதிடை	செய்திடை
,,	28	2	யற்றையபகலினை	யற்றையம்பகலினை
91	38	4	சென்ற	சென்று
92	45	2	மன்றிமற்துணர்	மன்றிமற்றுணர்
93	50	4	னென்மொழி	னெனமொழி
,,	52	4	புனிதன்	புநிதன்
94	63	1	ங்ான்கிலூனுங்	நான்கிலினுங்
95	71	3	மல்லோடு	மல்லொடு
96	76	4	பங்கமலாதளிசேர்	பங்கமலாதணிசேர்
96	78	4	யளர்ந்ததுவே	யளந்ததுவே
,,	79	1	னிவ்வனமா	னிவ்வணமா
97	88	4	வெனறவ	வென்றவ
98	92	3	தினறுளி	தின்றுளி
98	96	4	சொனன	சொன்ன
99	3	1	கரைக்கள ஞர்திப்	கறைக்கள ஞர்தி
100	4	2	னுள்மகிழ்ந்து	னுளமகிழ்ந்து
,,	5	1	பெருருள்கள்	பொருள்கள்
,,	6	3	நெறிகொள்	நெறிக்கொள்
,,	7	4	புகழுடைபோய்	புகழுடையோய்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
101	16	3	செய்லீரென்ன	செய்வீரென்ன
103	31	3	கொன்போற்	கென்போற்
105	47	4	வைத்துப	வைத்துப்
107	60	4	பருவமுற்ருன்	பருவமுற்ருள்
110	82	2	வாட்டழுற்	வாட்டமுற்
111	95	1	கண்டார்	கண்டப்
,,	96	3	கேகையச்	கேகயச்
112	103	4	கிழவோரனன	கிழவோரென்ன
,,	105	2	கந்துகக்களினு	கந்துகக்களிறு
113	106	3	தென்னே	தென்னேத்
114	114	2	பதிகமாக	பதிகமாகப்
,,	116	4	வங்கமவி	வங்கமலி
115	122	1	காள்முளே	கான்முளே
,,	127	2	விளேப்பூ	விளேப்பூக்
117	10	2	சூரிகடமக்கிலாது	சூரிகடமக்கலாது
,,	13	2	கண்முக	கணமுக
117	14	3	துங்கவில்	துங்கவல்
118	16	1	விழியிற்றுறு	விழியீறுறு
,,	,,	4	ணீணைசையிஞெடு	ணீணைசையிஞேடு
,,	19	3	நாவினிஹுங்	நாலுமினுங்
119	24	3	முள்னளித்த	முன்னளித்தக்
,,	26	1	திவகு	திலகு
121	38	4	வொருவன	வொருவன்
123	53	3	வாகையின்	வாகையன்
124	54	2	மெய்தினனுற்	மெய்தினனுல்
,,	56	2	மிருவிந்தள	மிருவிந்தமன்
125	66	3	குழாமிடு	குழாமிகு
127	74	4	தேவபிரா	தேவர்பிரா
128	80	3	மேவங்	மேவுங்
,,	82	1	வாரற்கடுள்ளிச்	வாரற்கன்றுள்ளிச்
131	99	4	வாரியணேயான்	வாரியளேயான்
,,	101	4	னடைந்தனனரோ	டடைந்தனனரோ
132	106	1	யாருடைய	யாமுடைய
133	112	4	ஙின்றருள	ஙின்றருள்
,,	113	3	ஙித்கில	ஙித்தில

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
133	113	2	வளமென்	வளமேற்
134	120	2	தண்டமிழ்கேட்	றண்டமிழ்கேட்
135	126	1	திலககணங்	திலக்கணங்
142	31	3	வணைத்ததான	வணைந்ததான
144	44	2	காண்	கரண
144	44	3	றுன்னியதிலவ்யாமோகி	றுன்னியதிவ்யாமோகி
153	88	2	சிப்பா	கிப்பா
155	99	2	மடைநதோ	மடைந்தோ
157	111	1	அறுககும	அறுக்கும்
159	2	3	செயற்க்கு	செயற்கு
160	6	3	முழன்றிடிலயா	முழன்றிடில்யா
,,	10	2	ஞவீறு	ஞவீற
166	10	2	வவணிற்றிடு	வவணுற்றிடு
167	15	2	சூறிருட்	சூழிருட்
,,	18	3	தரும	தமரு
168	22	2	வந்தண்	வந்தண
,,	22		சிந்துகுழலகிற்	சிந்துசூழலகிற்
,,	26	3	வவை	வகை
173	30	4	லறிய	லரிய
174	36	4	சும்லை	சும்மை
175	45	4	போற்றியே	யேத்தியே
177	58	3	சுாம	காம
178	70	2	ஞுறையுஞ்	ஞுறையுஞ்
,,	,,	4	னப்பறு	னப்புறு
182	93	4	மமிழ்ந்து	மமிழ்து
183	104	2	பொன்றயுவா	பொன்றலில்வா

76-வது பக்கம் 11-வது பாட்டு முதல் "வேறு" எனக்கொள்ள

ஸ்ரீ சடகோப திவ்ய சரித்திரம் பிழை திருத்தம்

முற்றும்

ஆழ்வார்திருநகரி திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலய

வெளியீடுகள்

திருஞாந முத்திரைக் கோவை—1. ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு—திருக்குருகூர் திருவத்தியயன உத்ஸவத்தில் தோன்றுதொட்டு சுமார் 300 ஆண்டுகளாக இன்றும் அநுஷ்டானங்களில் ஒன்ருக சேவிக்கப்பட்டு வருகிற பழமையான சிறு தமிழ் நூல். ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் வைபவங்களை பூர்வாசாரியார்களருளிச் செய்ல்களை யனுசரித்து, எளிய நடையில், யாவத்சிராளும் கண்டு கேட்டுருகும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உபயகவி அப்பா என் பாராவியற்றியதை, பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸனுல் வெளியிடப் பட்டது. விலை ரு. 0—4—0

திருஞாந முத்திரைக் கோவை—2. ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திரகலா மாலை—ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்ரீ. உ. வே. தேவேசபாரதிகளின் மாணுக்கரும் கனிஷ்ட சகோதரரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கடமுடையான் சந்நதி அர்ச்சக கைங்கர்யம் பார்த்து வந்தவருமான அனந்தாசார்யராவியற்றி வெளியிடப்பட்டதை, திரும்ப ஷை பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸனல் வெளியிடப்பட்டது. ஸ்வாமி நம்மாழ்வாரை சேவிக்கும் சேவார்த்திகள் பாராயணத்திற்குரியது. விலை ரு. 0—1—0

திருஞாந முத்திரைக் கோவை—3. ஸ்ரீசடகோப திவ்விய சரித்திரம்—திருக்குருகூர் நித்தியவாசியாயும், தமிழாசிரியரும், உபயகவி வித்வானுமான ஸ்ரீ. உ. வே. தேவராஜய்யங்காற் ஸ்வாமிகளென்ற தேவராஜ (தேவேச) பாரதிகளால் ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் வைபவங்களை பூர்வாசார்யார்களருளிச் செயல்களான, மணிப்பிரவாள குருபரம்பராப் பிரபாவங்களை யனுசரித்து விஸ்தாரமாய், தமிழில். ஓர் புராண (காவிய) நடையிலியற்றியுள்ளது. 15 படலங்களில் சுமார் 1200 திருவிருத்தப் பாக்களடங்கியது.

ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரரான, எம்பெருமானுரையே, வழிபடுதெய்வமாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு படல ஆரம்பத்திலும் ஷை உடையவர் வைபவ, விஷயங்களை விளக்கிக்காட்டும், வணக்கங்களை யுடையது.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களும், திருப்புளியில் யோகத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்வாமி நம்மாழ்வாருக்கு சேவை பிரசாதிக்கும் வைபவங்களும், ஷை எம்பெருமான்களை, மங்களாசாசனம் செய்தவுடன் திராவிடவேதமாகிய, திருவாய்மொழி, மொழிந்த விதங்கள். ஸ்ரீமதுரகவிகள் வியக்தமாய் கேட்டுருகி பட்டோலை கொண்டு நேமனம் பெற்று, தானும் தன் போன்ற அடியார்களும் சேவித்து,

பூஜித்து, உத்ஸவம் கொண்டருளி உஜ்ஜீவிக்கும் வண்ணம் ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் யோகாசனத் திரு உருவையே அவனருளால் திரு அர்ச்சாஸ்வரூபங்கள் கொண்ட மூர்த்திகளாய், பொருனைநதி தீர்த்தத்தைக் காய்ச்சி இறக்கி எழியருளப்பண்ணுவித்து, சேவா, பூஜா, உத்ஸவாதிகள் நடத்திவரவும், மதுரகவிகளுடைய சிஷ்ய பரம்பரையில் ஒருவரால், தமிழ்சங்கம் அபசாரப்பட்டு வணங்கி அபசாரக்ஷமை பெற்றதும்,

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களும் மறைந்த காலத்தில் ஸ்ரீநாதமுனிகளென்பவரால், 'விசாரித்து தெளிந்து வந்து கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு பாசுரங்களை முறையாக, உபதேசக்கிரமத்தில் பெற்று, முறையாக சேவித்துப்பிரார்த்திக்க அர்ச்சாஸ்வரூபமாய் எழியருளப்பண்ணிய"மாமகிழ்மாறன் உள்ளம் மகிழ்ந்து, உரை செய்வன்:—

அன்பா! நாம் உனக்கு எதிரில் நின்று நவிலுதல் அறமன்று. அர்ச்சை, தூமலர், வாய் திறந்து சொல்லுவம். திரையின் அப்பால் நீ மனம் களிப்பக்கேட்டு, வரைந்திடு, நிமல!" என்றதும் ஸ்ரீநாதமுனிகளும் பட்டோலைகொண்டு வெளியிட்டருளிய விபரங்களை விஸ்தாரமாய் பரக்கக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஷெயார் மாணுக்கர் பெரியன் தேசிகமய்யங்காரென்ற பெரியன் வெங்கட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரர் பெரியன வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸனுல் எடுத்தெழுதி நல்லான் சக்ரவர்த்தி (எட்டயாபுரம் தமிழாசிரியர் R. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிகளால் பல ஆதாரப்பிரதிகளுக்கிணங்கப் பார்வையிடப்பட்டு அவசியமான நான்கு படங்களுடன் வெளியிடப்பட்டது.

ராப்பர் விலை ரு. 2—0—0

ஷெ காலிகோ பயிண்டு ரு. 2—6—0. தேவையுள்ளவர்கள் அட்வான்சு ரூபாய் ஒன்று அனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளவும்.

திருஞாந முத்திரைக் கோவை—4. ஸ்ரீமத் ராமாயணம்—பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய, திவ்விய பிரபந்தப்பாசுரப்படிதை, திரும்ப, பெரியன வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸனுல், அச்சிட்டு இனுமாக வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீ ராமநாம வைபவாமிர்தம்.

கிருஷ்ணய்யரவர்கள்,
வேம்பத்தூர்மடம், தெற்கு ரதவீதி,
திருநெல்வேலி டவுண்

பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்
'திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம்,'
ஆழ்வார்திருநகரி.

S. திருமலைஸாமி அய்யங்கார்,
தமிழாசிரியர்,
செண்ட் சேவியர் கலாசாலை, பாளையங்கோட்டை.